

แผนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานกีฬาแห่งชาติ

Thai Sports Reengineering Plan (Final Report)

คณะกรรมการการกีฬา

House of Representatives

สภาผู้แทนราษฎร

Standing Committee on Sports

โครงการปรับโครงสร้างด้านการกีฬาไทย

รายงานฉบับผู้บริหาร

สิงห์พรทิพย์

สมานทองสมตวัฏสภา

สภาการกีฬาแห่งประเทศไทย

มกราคม 2541

สารบัญ

คำนำ สรุป และข้อเสนอแนะ	1 - 66
โปรแกรมที่หนึ่ง : การพัฒนาพื้นฐานทางการกีฬา	67 - 76
โปรแกรมที่สอง : เรื่องการพัฒนากีฬาเพื่อมวลชน	77 - 91
โปรแกรมที่สาม : การพัฒนากีฬาเพื่อสู่ความเป็นเลิศ	92 - 112
โปรแกรมที่สี่ : การพัฒนากีฬาสู่อาชีพ	113 - 118
โปรแกรมที่ห้า : วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา	119 - 131
โปรแกรมที่หก : การบริหารการกีฬา	132 - 140
สิ่งอำนวยความสะดวกด้านการกีฬา	141 - 152
งบประมาณ	153 - 155

คำนำ สรุป และข้อเสนอแนะ

ประเทศไทยมีแนวยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการกีฬาแล้ว และได้มีการประชุมพิจารณาแผนพัฒนาด้านการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 หลายครั้ง รวมทั้งในการประชุมสัมมนา ซึ่งจัดโดยคณะกรรมการสภาการกีฬาแห่งประเทศไทยและคณะทำงานปรับโครงสร้างการกีฬา (Re-engineering Taskforce) ทำเนียบรัฐบาลเมื่อเดือนสิงหาคม 2540 ซึ่งปรากฏว่าที่ประชุมส่วนใหญ่เห็นด้วยกับแนวทางที่กำหนดในแผน แผนดังกล่าวจึงจัดได้ว่าเป็นเอกสารที่เหมาะสมที่จะนำไปใช้เป็นพิมพ์เขียว เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการกีฬาของประเทศไทยในอนาคต

อย่างไรก็ตาม การที่จะแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติยังต้องใช้เวลาอีกมาก และพบว่ามิใช่ผู้ให้ความเห็นคล้ายคลึงกันไปยังคณะทำงานปรับโครงสร้างการกีฬา (Re-engineering Taskforce) อย่างต่อเนื่องว่า แผนไม่เหมาะสมที่จะนำไปปฏิบัติ ทุกคนต่างก็มีความปรารถนาดีต่อการกีฬา แต่ยังขาดการวางแผนร่วมกัน และไม่มีการทำงานที่สอดคล้องและประสานงานกัน

สภาพดังกล่าวไม่ต่างจากที่ได้พบเห็นในประเทศต่าง ๆ แถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และทั่วทั้งเอเชีย ดังนั้น เมื่อประเทศไทยมีความจำเป็นที่จะต้องให้ความสำคัญในด้านสังคมและเศรษฐกิจที่เป็นปัญหาเร่งด่วน การที่จะพัฒนาโปรแกรมด้านการกีฬาให้มีฐานเพื่อมวลชนอย่างเป็นสากลจึงต้องใช้เวลา รวมทั้งการที่จะสร้างนักกีฬาไทยให้ชนะเลิศในการแข่งขันเอเชียนเกมส์และในโอลิมปิกมิใช่เรื่องง่าย ๆ เพราะประเทศอื่น ๆ ต่างก็ล้วนพยายามที่จะยกมาตรฐานความสามารถในการแข่งขันของนักกีฬาของประเทศของตนเช่นเดียวกัน

สิ่งท้าทายที่จะต้องดำเนินการคือ พยายามหลีกเลี่ยงเสียงเรียกร้องจากชุมชน เช่น สื่อมวลชน ที่จะให้ดำเนินการ “ปรับปรุงการกีฬาอย่างเร่งด่วน” (quick fix) เพราะจะเห็นได้ชัดว่าเป็นเพียงความต้องการในระยะสั้น แต่จริง ๆ แล้ว สิ่งสำคัญคือ จะต้องกำหนดโปรแกรมต่าง ๆ ที่จะต้องดำเนินการให้มีลักษณะผสมผสานและกำหนดหลักนคยบานที่จะเป็นประโยชน์ในอนาคตต่อไป เนื่องจากการไปสู่การกีฬาเพื่อมวลชนหรือการเป็นผู้ชนะเลิศในการแข่งขันโอลิมปิกนั้น ไม่ใช่เป็นเรื่องที่ทำได้ง่าย ๆ คำตอบไม่ได้อยู่ที่การตั้งคณะกรรมการหรือการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการกีฬาให้เท่านั้น แต่ยังคงต้องมีการปฏิบัติตามนโยบายและโปรแกรมที่ได้อย่างต่อเนื่องเป็นเวลานานอีกด้วย

วิกฤตการณ์ทางการเงินที่เกิดขึ้นในเอเชียได้เปิดโอกาสอันดีแก่ประเทศไทยในการเสริมสร้างให้ประเทศไทยเป็นหนึ่งในประเทศผู้นำทางด้านกีฬาของภูมิภาคเอเชีย อีกทั้งปัญหาข้อจำกัดทางด้านการเงินจะยิ่งแสดงให้เห็นถึงความจำเป็นที่จะต้องตั้งงบประมาณด้านการก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวก

ความสะดวกด้านการกีฬา และจัดสรรเงินไปใช้ในด้านอื่นแทน เช่น การพัฒนาและการให้การศึกษาระดับมัธยมศึกษา การฝึกเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารและกรรมการในสนามให้มีความสามารถในระดับอาชีพ และการพัฒนาโปรแกรมการกีฬาเพื่อมวลชน

ถ้าการกีฬาแห่งประเทศไทยและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการกีฬาสามารถปรับรูปแบบที่จำเป็นดังกล่าวได้ในตอนนี้ ประเทศไทยก็จะไปสู่ความได้เปรียบในเชิงแข่งขันกับประเทศเอเชียอื่น ๆ (ในลักษณะของศักยภาพที่จะชนะการแข่งขันได้เหรียญ) ซึ่งไม่สามารถปรับตัวได้รวดเร็วและมีประสิทธิผลเท่ากับในกรณีประเทศไทย ดังนั้น ประเทศไทยควรที่จะพิจารณาวิกฤตการณ์ทางการเงินที่เป็นอยู่ในปัจจุบันว่าเป็น โอกาสมากกว่าที่จะเป็นปัญหา

ประโยชน์ของกีฬา

กีฬาให้ประโยชน์และมีความสัมพันธ์กันอย่างมากมาย อย่างไรก็ตาม อาจกล่าวได้เป็นหัวข้อกว้าง ๆ 3 ด้าน ดังนี้

- สุขภาพ
- สังคม
- เศรษฐกิจ

โดยทั่วไปจะเป็นที่ยอมรับมานานแล้วว่า กีฬาให้ประโยชน์แก่สุขภาพ ประโยชน์ในที่นี่ยังรวมถึงความเป็นอยู่ของปัจเจกคนและสังคมที่มีคุณภาพดีขึ้น และประโยชน์ในทางเศรษฐกิจคือ ถ้าประชาชนมีสุขภาพที่ดีก็จะประหยัดค่าใช้จ่ายที่จะต้องเสียไปในด้านการสาธารณสุข จากการวิจัยของนานาประเทศพบว่า ผลของการออกกำลังกายจะเป็นประโยชน์ในการเสริมสร้างระบบคุ้มกันโรคลดความหนืดในการไหลเวียนของโลหิต ทำให้การหมุนเวียนของโลหิตดีขึ้น ทำให้ความดันต่ำลง การเผาผลาญอาหารในร่างกายดีขึ้น สภาพจิตใจดีขึ้น ความยืดหยุ่นของกล้ามเนื้อดีขึ้น มีกำลังและความอดทนสูงขึ้น ทำให้ระบบหายใจดีขึ้น และมีความสามารถที่จะรับมือกับปัญหาที่ทำให้เกิดความเครียดได้มากขึ้น

ประโยชน์ของกีฬาในด้านสังคม คือ ทำให้สุขภาพดีขึ้น แต่อย่างไรก็ตาม โปรแกรมการพัฒนาทางด้านการกีฬาที่ดีจะต้องจัดให้เหมาะสมกับความต้องการของสังคมที่เปลี่ยนแปลง ซึ่งจะต้องพิจารณาในประเด็นของจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้น วัย กลุ่มเฉพาะ และแนวโน้มการจ้างงานและการว่างงาน

กีฬานำไปสู่กิจกรรมทางด้านพลศึกษาและกิจกรรมทางด้านสังคมที่จะเป็นประโยชน์ในการช่วย
แก้ไขปัญหาดังกล่าวได้

เยาวชนสามารถมีชีวิตที่ดีขึ้นจากการที่ได้มีส่วนร่วมในการกีฬา จากการศึกษาวิจัยพบว่าเยาวชน
โดยเฉพาะสตรีที่เข้ามามีส่วนร่วมในด้านการกีฬาอย่างมาก จะมีบุคลิกของการยอมรับความ
สามารถของตนเองได้ดี

กีฬาจะเป็นปัจจัยที่จะช่วยผลักดันให้คนมุ่งไปสู่ความเป็นเลิศ จะเห็นได้ว่านักกีฬาระดับชาติที่เข้า
ไปแข่งขันกับนานาชาติประเทศจะเป็นตัวอย่างที่จะผลักดันให้เยาวชนอื่นก้าวขึ้นไปสู่ความเป็นเลิศใน
ระดับความสามารถที่ตนมีอยู่ ความพยายามที่จะไปสู่เป้าหมายของตนเองและความพยายามสุด
ความสามารถดังกล่าว จะเป็นประโยชน์ต่อสุขภาพจิตและความเป็นอยู่ที่ดีของสังคม การไปสู่
ความเป็นเลิศทางด้านการกีฬาจะนำไปสู่ความรู้สึภาคภูมิใจในชื่อเสียงและเกียรติคุณของประเทศ

กีฬาเป็นสื่อกลางที่จะให้เยาวชนซึมซาบเอาคุณค่าทางด้านคุณธรรม รวมทั้งความซื่อสัตย์ ความ
ยุติธรรม การทำงานร่วมกันเป็นทีม ความอดทน ความขยันหมั่นเพียร ความมีมานะบากบั่น
ความกล้าหาญ ความมีสัมมาคารวะ กิริยาอ่อนน้อมถ่อมตน และความมีเมตตากรุณา อีกทั้งยัง
เป็นการอนุรักษ์และส่งเสริมวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ไทย การส่งเสริมกีฬาไทย เช่น การเล่น
ตะกร้อ ยังจะทำให้ประชาชนมีความภาคภูมิใจในความเป็นไทยอีกด้วย

ครอบครัวและชุมชนจะร่วมมือร่วมใจกันในด้านพลศึกษาและการกีฬาได้นั้น ก็จะต้องมีความ
สมัครสมานสามัคคีกัน และแรงผลักดันดังกล่าวไม่เพียงแต่สร้างครอบครัวและชุมชนเท่านั้น แต่
จะช่วยเสริมสร้างให้เด็กและเยาวชนมีส่วนร่วมในการสร้างประเทศของตนอีกด้วย

กีฬายังนำไปสู่วิธีการสร้างรายได้ให้กับรัฐบาลหรือชุมชนได้หลายทาง เกิดการสร้างงานโดยตรง
(โค้ช ผู้จัดการด้านการกีฬา ฯลฯ) การสร้างงานทางอ้อม (ผู้สื่อข่าว ฯลฯ) รายได้ให้แก่โรงงาน
อุตสาหกรรม ผู้ค้าปลีกที่ทำธุรกิจด้านอุปกรณ์กีฬา และผู้ที่ทำธุรกิจด้านการจำหน่ายสินค้าและ
การให้บริการแก่พวกนักกีฬาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการกีฬา

รัฐบาลก็จะได้ประโยชน์จากการเก็บภาษีจากอุตสาหกรรมที่ทำธุรกิจด้านการกีฬา นอกจากนี้ยังเป็น
การสร้างรายได้จากนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวในการแข่งขันกีฬา อย่างเช่นที่ประเทศไทยจะจัดการแข่ง
ขันกีฬาเอเชียนเกมส์ในปี 2541 นี้

การกีฬาซึ่งนำไปสู่วัตถุประสงค์ของรัฐบาลในการส่งเสริมการประสานความร่วมมือระหว่างนานาประเทศ พัฒนาความสัมพันธ์กับต่างประเทศ มีความสนใจร่วมกันและรักษาไว้ซึ่งความสงบสุขของนานาประเทศ เสริมสร้างความเคารพและมิตรภาพระหว่างนักกีฬาของนานาประเทศ

ปัญหาหลักที่เป็นอุปสรรค ในการปฏิบัติตามแผนพัฒนาด้านการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2

คณะทำงานปรับโครงสร้างการกีฬา (Re-engineering Taskforce) ได้พบกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการกีฬาของไทย ทั้งภาครัฐและเอกชน ซึ่งหน่วยงานต่าง ๆ ได้แสดงความกระตือรือร้นและเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งที่จะให้ความร่วมมือ แต่การที่จะนำไปสู่การปฏิบัติยังมีปัญหาอย่างมาก โดยเฉพาะในประเด็นต่อไปนี้

- ขาดการประสานงานระหว่างผู้มีอำนาจ
- ปัญหาด้านงบประมาณ
- ประสิทธิภาพของการปฏิบัติงาน

ในวงการด้านการกีฬาต่างมีความเห็นพ้องกันว่า หน่วยงานต่าง ๆ ไม่ได้ทำงานประสานกันแต่แยกกันทำ โดยเฉพาะด้านการให้บริการด้านสิ่งอำนวยความสะดวก อย่างไรก็ตาม ได้มีความพยายามที่จะปรับปรุงด้านการประสานงาน แต่ก็ทำแบบมีกฎเกณฑ์ขั้นตอนมาก เช่น การก่อตั้งสมาคมกีฬาประจำจังหวัด แม้จะเป็นสิ่งที่ทุกคนต้องการ แต่ก็ไม่ได้เป็นปัจจัยที่เพียงพอในการนำไปสู่การประสานงานได้ ประเด็นที่จะต้องระลึกลึกซึ้งคือ งานหลัก ๆ ของหน่วยงานของรัฐหลายแห่งส่วนใหญ่จะไม่เกี่ยวข้องโดยตรงกับงานทางด้านการกีฬา ยกเว้นเฉพาะที่การกีฬาแห่งประเทศไทย จะเห็นได้ว่าเป็นธรรมดาที่กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงมหาดไทย และกระทรวงกลาโหมจะไม่ให้ความสำคัญแก่งานด้านการกีฬามากกว่างานในหน้าที่หลักที่ตนต้องรับผิดชอบ หน่วยงานเหล่านี้แม้จะเห็นด้วยกับความสำคัญของการกีฬาและยินดีที่จะให้ความร่วมมือ แต่ก็มิเชื่อแม้ว่าถ้าการทำงานดังกล่าวจะไม่ทำให้งานหลักในหน้าที่ของตนเสียไป

ขณะเดียวกัน ก็เป็นที่ยอมรับว่า การที่จะนำงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับด้านการกีฬาให้ไปอยู่ในความรับผิดชอบของกระทรวงใดกระทรวงหนึ่ง หรือหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่ง นั้นเป็นไปได้ และไม่เคยเกิดขึ้นที่ใดในโลก และไม่มีทางที่จะเกิดขึ้นได้ในประเทศไทยเช่นกัน

ทางออกคือ จะต้องใช้วิธีการปรึกษาหารือกัน โดยให้หน่วยงานแต่ละแห่งระบุว่า จะดำเนินการทางด้านการกีฬาอย่างไรในช่วงระยะเวลาของแผน โดยระบุวัตถุประสงค์ ยุทธศาสตร์ แผนปฏิบัติการ เครื่องมือชี้วัดผลงาน และจึงนำไปสู่การปฏิบัติ การกีฬาแห่งประเทศไทยและหน่วยงานอื่นจะต้องมีส่วนร่วมในด้านการวางแผน เมื่อตัดสินใจว่าต้องการอะไรแล้ว หน่วยงานต่าง ๆ ก็จะต้องรับ

ผิดชอบในส่วนของตน ฝ่ายประสานจะต้องทำหน้าที่ดูแลให้มีการปฏิบัติไปตามแผน แต่ไม่ใช่ไป
แก้ไขแผน

ในกรณีที่มีผู้สงสัยว่าวิธีการดังกล่าวจะดีหรือไม่ ก็ให้ตั้งคำถามแต่เพียงว่า ไม่เป็นการดีกว่าหรือที่
หน่วยงานจะเริ่มดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งแม้วิธีการดังกล่าวจะให้ผลลัพธ์ที่น่าพอใจเพียง 75%
แทนที่จะไม่ทำอะไรเลยเนื่องจากยังหาข้อสรุปที่ให้ผลเต็ม 100% อย่างที่หน่วยงานต่าง ๆ หวังไม่ได้

เมื่อพิจารณาด้านงบประมาณ ก็ไม่เป็นที่น่าแปลกใจเลยที่จะมีเสียงเรียกร้องให้รัฐเพิ่มงบประมาณ
ด้านการศึกษา เช่น มีการขอให้เพิ่มครูพลศึกษา ให้เร่งจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ด้านการ
กีฬา และให้เพิ่มเงินอุดหนุนให้แก่สมาคมกีฬา แต่ภายใต้สภาพเศรษฐกิจที่เป็นอยู่ในขณะนี้ การ
เรียกร้องดังกล่าวจึงเป็นสิ่งที่ไม่สามารถปฏิบัติได้ แต่สิ่งที่ควรจะถามตนเองก็คือ ในภาวะขาด
ลำบากดังกล่าว เราจะทำอย่างไรที่จะคงรักษาจำนวนเงินที่ได้รับการจัดสรรไว้มิให้ต้องถูกโยกย้าย
ไปเพื่อการอื่น การที่จะทำอย่างนั้นได้ก็คือ เราจะต้องสร้างเกาะคุ้มกันทางด้านการศึกษา ซึ่งจะต้อง
ใช้เวลา

รัฐบาลทั่วโลกจะอยู่ในฐานะที่จะให้ความสนใจด้านการศึกษาที่ต่อเมื่อ

- นักกีฬาชนชั้นการแข่งขันและประชาชนแสดงความภาคภูมิใจกับกีฬานั้น ๆ
- มีการชี้ให้เห็นอยู่ตลอดเวลาถึงคุณประโยชน์ของการกีฬาที่มีต่อสังคมและเศรษฐกิจ โดยเฉพาะ
ต่อสุขภาพ ความเป็นเอกภาพทางสังคม และการสร้างงาน

การเพิ่มงบประมาณด้านกีฬาจะเป็นไปได้ก็ในแต่ระยะปานกลางและระยะยาว เพราะสามารถมองเห็น
เห็นผลได้ และเมื่อถึงเวลานั้นก็จะเป็นโอกาสที่จะจูงใจให้รัฐบาลเพิ่มงบประมาณให้ได้ ขณะที่ในระยะสั้น
สิ่งที่ต้องทำคือ ใช้งบประมาณที่มีอยู่ให้ได้ผลตอบแทนมากขึ้น ซึ่งจะเป็นไปได้ก็ต่อ
เมื่อหน่วยงานต่าง ๆ ที่ให้บริการด้านกีฬาจะต้องเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน โดยจะกล่าว
ถึงต่อไป

สิ่งสำคัญคือ งบประมาณจะต้องสะท้อนยุทธศาสตร์เร่งด่วนที่จะต้องนำไปปฏิบัติในลำดับต้น ๆ
ตามที่ระบุในแผนพัฒนาด้านการศึกษาฯ ฉบับที่ 2 และในปัจจุบันยังมีได้ดำเนินการใด ๆ ซึ่งจะ
พิจารณาได้จากงบประมาณของกีฬาแห่งประเทศไทยตามตารางที่ 1

ตารางที่ 1 : งบประมาณปี 2541 ของการกีฬาแห่งประเทศไทย

โปรแกรม	บาท	%
1. กีฬาเพื่อการพัฒนา	98,316,500	5.4
2. กีฬาเพื่อมวลชน	142,706,200	7.9
3. กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ	184,899,000	14.7
4. กีฬาเพื่อเป็นอาชีพ	-	-
5. วิทยาศาสตร์การกีฬา	13,526,000	0.7
6. การบริหารจัดการด้านการกีฬา (สมาคมการกีฬาแห่งชาติ/TOC)	66,500,000	3.7
อุปกรณ์	13,401,500	0.7
ที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	1,109,518,400	61.4
การบริหารจัดการ (การกีฬาแห่งประเทศไทย)	<u>137,785,500</u>	<u>7.6</u>
รวม	1,766,653,100	97.6

จากตารางจะเห็นได้ว่ามียุทธศาสตร์หลายข้อที่ไม่สามารถนำไปปฏิบัติได้ เนื่องจากไม่ได้รับงบประมาณ และยังพบอีกว่าการที่มีงบประมาณเพียงพอที่จะให้ยุทธศาสตร์ดังกล่าวสามารถนำไปปฏิบัติได้ จะต้องตัดงบประมาณจากส่วนอื่น และแน่นอนจะต้องหันมาที่งบประมาณด้านสิ่งก่อสร้าง ซึ่งทำให้ความลำบากใจให้แก่กีฬาไทยเป็นอย่างมาก จังหวัดที่คาดหวังจะได้งบประมาณด้านการก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการกีฬาจาก การกีฬาแห่งประเทศไทย จะต้องเผชิญเหตุการณ์ดังกล่าวอย่างแน่นอน อย่างน้อยก็ในช่วงไม่กี่ปีข้างหน้านี้ ประเด็นเหล่านี้จะกล่าวละเอียดในสรุปรายงานสำหรับผู้บริหาร และในรายงานคณะทำงานปรับโครงสร้างการกีฬา (Re-engineering Task Force)

ถ้าไม่จัดสรรงบประมาณดังกล่าวใหม่ เชื่อแน่ว่าแม้ในปี 2544 ซึ่งเป็นระยะเวลาของการสิ้นสุดแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 วงการกีฬา ก็จะยังคงอ้างว่าขาดการปฏิบัติงานอย่างจริงจังตามแผน

ตามที่กล่าว การปรับปรุงการทำงานด้านการกีฬาของหน่วยงานต่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพ จะมีผลให้ปัญหาหลัก ๆ ที่เกิดขึ้นในระหว่างการปฏิบัติงานตามแผนหมดไป พุง่าย ๆ ก็คือ ในระยะสั้น เมื่อเราไม่สามารถที่จะเพิ่มงบประมาณทางด้านการกีฬาได้ เราก็ควรจะหันมาเพิ่มผลงานจากทรัพยากรที่มีอยู่ ให้ความสำคัญแก่งานมากขึ้น ถ้าพิจารณางบประมาณที่ประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ได้รับ จะเห็นว่างบประมาณด้านการกีฬาในส่วนของประเทศไทยก็มีจำนวนมากพอ กรมพลศึกษามีผู้เชี่ยวชาญด้านพลศึกษาหลายพันคน กระทรวงมหาดไทยมีผู้ประสานงานด้านการพัฒนาชุมชนทุกตำบล ๆ ละ 1 - 2 คน เท่ากับมีเจ้าหน้าที่กว่าหมื่นคน การกีฬาแห่งประเทศไทยมีเจ้าหน้าที่ในส่วนกลาง 549 คน รวมทั้งที่อยู่ตามจังหวัดต่าง ๆ อีก 153 คน และเมื่อรวมกับเจ้าหน้าที่จากกระทรวงกลาโหมและจากทบวงมหาวิทยาลัย จำนวนเจ้าหน้าที่ที่สามารถร่วมปฏิบัติงานด้านการพัฒนาการกีฬาก็มีมากมาย

นอกจากนั้น ยังมีประชาชนอีกจำนวนมาก แต่ในปัจจุบันประชาชนยังไม่ได้รับการสนับสนุนให้เป็นทรัพยากรหลักของการพัฒนาด้านการกีฬาของชุมชน การกีฬาของไทยที่รัฐเป็นผู้ออกแบบและดำเนินการนั้น ยังมีลักษณะของการบริหารจากบนลงล่าง รัฐจะเป็นผู้วางระบบการพัฒนาด้านการกีฬา และสนับสนุนให้ชุมชนมีส่วนร่วมโดยผ่านสมาคมและสโมสรการกีฬาประจำจังหวัด ดังนั้นจำเป็นที่ในช่วงระยะเวลาของแผนการพัฒนาด้านการกีฬาจะต้องมีการเปลี่ยนแปลง โดยมีเป้าหมายที่จะให้ชุมชนมีส่วนร่วมในด้านการกีฬามากขึ้น การมีส่วนร่วมอาจจะเป็นในรูปของนักกีฬาอาสาสมัคร ผู้จัดการสโมสร โค้ช กรรมการในสนาม ผู้จัดการด้านการแข่งขัน ฯลฯ ชักจูงให้ชุมชนมีส่วนร่วมดังกล่าว และต่อมาก็ให้การฝึกอบรมเพื่อให้แน่ใจว่าเขาเหล่านั้นสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญสูงสุดถ้าประเทศไทยหวังจะพัฒนาระบบการกีฬาที่มีรากฐานหลักที่จะไม่พึ่งรัฐมากเกินไป รายละเอียดในประเด็นนี้จะกล่าวถึงในโปรแกรมที่ 2 เรื่องการพัฒนาการกีฬาเพื่อมวลชน

ทรัพยากรทั้งหมดที่กล่าวถึง ทั้งภาครัฐและชุมชน จำเป็นต้องเข้าสู่โปรแกรมการฝึกทั่ว ๆ ไป เพื่อนำไปสู่การเสริมสร้างประสิทธิภาพในการพัฒนาด้านการกีฬาต่อไป โปรแกรมที่จะต้องปฏิบัติจะครอบคลุมด้านต่อไปนี้

- โปรแกรมอาสาสมัคร
- แผนการทดสอบมาตรฐานการบริหารงานด้านการกีฬาแห่งประเทศไทย
- แผนการทดสอบมาตรฐานโค้ชแห่งชาติ
- โปรแกรมสำหรับกรรมการในสนาม
- โปรแกรมการทดสอบมาตรฐานผู้จัดการสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการกีฬา

โปรแกรมเหล่านี้อาจเริ่มจากการจัดเป็นโครงการนำร่องใน 1 - 2 จังหวัด โดยการศึกษาแห่งประเทศไทย เพื่อนำผลไปปรับให้สอดคล้องกับเงื่อนไขทางวัฒนธรรมของประเทศไทย และนำไปใช้เป็นมาตรฐานสากลต่อไป โปรแกรมการฝึกอบรมควรที่จะต้องครอบคลุมถึงบุคลากรในสมาคมการศึกษาแห่งประเทศไทย สมาคมการศึกษาประจำจังหวัด และสโมสรประจำจังหวัด และแน่นอนจะต้องมีการคัดเลือกบุคลากรในการศึกษาแห่งประเทศไทยเข้าโปรแกรมการฝึกอบรมด้วย

เพื่อประโยชน์ในการประสานงาน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดสรรงบประมาณและการปรับปรุงทักษะด้านการกีฬาจะต้องมีส่วนร่วมในโปรแกรมทั้งหมดของการศึกษาแห่งประเทศไทย การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจะต้องดำเนินการควบคู่ไปกับมาตรการเฉพาะด้านในแต่ละโปรแกรม ซึ่งระบุในแผนการพัฒนาด้านการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 ดังนี้

- โปรแกรมที่ 1 การพัฒนาพื้นฐานทางด้านการกีฬา
- โปรแกรมที่ 2 การพัฒนาด้านการศึกษาเพื่อมวลชน
- โปรแกรมที่ 3 การพัฒนาด้านการศึกษาเพื่อความเป็นเลิศ
- โปรแกรมที่ 4 การพัฒนาด้านการศึกษาเพื่อประกอบอาชีพ
- โปรแกรมที่ 5 การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีด้านการกีฬา
- โปรแกรมที่ 6 การบริหารจัดการ

แนวทางทั้งหมดตามแผนพัฒนาด้านการศึกษาในวิสัยทัศน์เพื่อการพัฒนาด้านการกีฬา ดังต่อไปนี้

- เด็ก เยาวชน และประชาชน จะต้องได้รับการพัฒนาโดยการออกกำลังกายและมีส่วนร่วมในการกีฬา เพื่อให้ได้ทรัพยากรที่มีคุณภาพ ทั้งด้านร่างกาย ปัญญา จิตใจ และคุณธรรม
- ประชาชน ครอบครัว และชุมชน มีกีฬาเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต คือ ดูและเล่นกีฬาเป็นประจำ มีความสุขจากการที่ได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมด้านการกีฬาและการออกกำลังกาย ทำให้ครอบครัวและชุมชนแข็งแรงจากการออกกำลังกายและเล่นกีฬา โดยเฉพาะเด็ก ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส และคนพิการ
- มีการพัฒนาด้านการศึกษาเพื่อนำไปสู่ความภาคภูมิใจและความเป็นเอกภาพของคนไทย ทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นนักกีฬา บุคลากรด้านการกีฬา การจัดการแข่งขัน และการกำหนดมาตรฐานการแข่งขันเพื่อไปสู่ความสำเร็จ
- ให้การกีฬามีศักยภาพที่จะพัฒนาเป็นอาชีพ นักกีฬาและบุคลากรด้านการกีฬาจะได้รับสวัสดิการและรายได้เพียงพอในการเลี้ยงชีพ
- มีการนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีไปใช้ในการพัฒนาด้านการกีฬาอย่างแพร่หลาย
- หน่วยงานที่บริหารจัดการด้านการกีฬามีความแข็งแรงและเป็นเอกภาพ บุคลากรจากทุกสาขาสามารถเคลื่อนย้ายเพื่อไปสู่การพัฒนาด้านการกีฬา

พระราชบัญญัติของการกีฬาแห่งประเทศไทยได้กำหนดวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนากีฬาไว้ดังนี้

- เพื่อส่งเสริมด้านการกีฬา
- เพื่อเป็นศูนย์กลางกิจกรรมด้านการกีฬาทุกประเภท
- เพื่อศึกษา วิเคราะห์ และกำหนดโครงการ แผนงาน และสถิติด้านการส่งเสริมการกีฬา รวมทั้งการประเมินผลงาน
- เพื่อจัด ช่วยเหลือ เสนอแนะ และมีส่วนร่วมในกิจกรรมการกีฬา
- เพื่อสำรวจ วางแผน จัดทำ และปรับปรุงข้อกำหนดด้านการกีฬา
- เพื่อเป็นหน่วยงานประสานทางด้านกีฬาระหว่างองค์กรและสมาคม ทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ
- เพื่อให้คำแนะนำและควบคุมการดำเนินงานทางด้านการกีฬา
- เพื่อดำเนินกิจการอื่นใดที่เกี่ยวข้อง หรือที่จะเป็นประโยชน์ต่อการกีฬา

รูปแบบแนวคิดการพัฒนาด้านการกีฬา

การพัฒนาด้านการกีฬา ไม่ว่าจะเป็นที่ใดในโลก มักเปรียบได้กับรูปปิรามิด โดยมีเด็กนักเรียนอยู่ที่ยอด และนักกีฬาอยู่ที่ยอด แม้รูปแบบดังกล่าวจะไม่ได้รวมประชาชนทั่วไป (โดยสมมุติว่าประชาชนจะลาออกเมื่อไม่มีความสามารถ) แต่ก็สามารถนำไปใช้เป็นยุทธศาสตร์สำคัญที่จะต้องมีการได้กรอบงานแบบครบวงจร

ที่ฐานของปิรามิด คือ โปรแกรมด้านการกีฬาที่อยู่ในระบบการศึกษา และเปิดช่องทางให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม (โปรแกรมที่ 1 และที่ 2) ช่องทางดังกล่าวจะเป็นระบบที่จะนำไปสู่การกีฬาในระดับที่สูงขึ้น (โปรแกรมที่ 3 ที่ 4 และที่ 5) ขณะที่การกีฬาแห่งประเทศไทย สมาคมด้านการกีฬาแห่งประเทศไทย และคณะกรรมการโอลิมปิกไทยเป็นผู้กำหนดแนวทางการบริหารจัดการทั้งหมด (โปรแกรมที่ 6)

การแข่งขันกีฬาแห่งชาติและการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาตินั้น นอกจากจะจัดให้เป็นเทศกาลแข่งขันกีฬาแล้ว ยังเป็นการเปิดโอกาสในการคัดเลือกนักกีฬาที่มีความสามารถที่สุดให้ก้าวไปสู่การกีฬาในระดับที่สูงขึ้น นักกีฬาเหล่านี้จะมีความสามารถเพิ่มขึ้นจากการฝึกฝนและการเข้าสู่การแข่งขัน

แม้กรอบการพัฒนาด้านการกีฬาของไทยก็เหมือนกับประเทศอื่น ๆ ในโลก คือมีลักษณะที่สอดคล้องกับรูปปิรามิด แต่ในกรณีของไทยจะได้เปรียบตรงที่การแข่งขันกีฬาในประเทศก็มีการพัฒนาในแต่ละระดับของปิรามิดเช่นเดียวกัน จึงใช้เป็นแม่แบบกันได้ ดังปรากฏในรูปที่ 1 โดยนำเสนอเทียบกับกลยุทธ์ที่ใช้ในแผนพัฒนาด้านการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2

รูปที่ 1 : รูปปิรามิดเปรียบเทียบการพัฒนากีฬาไทยกับการแข่งขันกีฬาในประเทศของไทย

การกีฬาแห่งชาติ ควรทำหน้าที่เป็นผู้กระตุ้น และสนับสนุนให้การกีฬาไทยแพร่หลาย และมีการพัฒนาการ ด้วยการกำหนดคน โยบายและจัดลำดับความสำคัญ ดังต่อไปนี้

- ประสานงานและดำเนินการด้านกีฬาในทุกโปรแกรม
- สร้างโอกาสให้แก่ทุกฝ่ายได้มีส่วนร่วมในการกีฬาอย่างเท่าเทียมกัน
- ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องด้านการกีฬา
- สนับสนุนผู้ที่มีความสามารถพิเศษทางด้านกีฬาให้เข้าร่วมในการแข่งขันในระดับที่สูง ๆ ขึ้น
- ส่งเสริมการพัฒนาการด้านคุณภาพทางร่างกายและคุณค่าทางสังคมซึ่งเป็นรากฐานของการกีฬา
- การวางแผน และ
- การจัดการ

การกีฬาแห่งชาติ จะต้องดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์หลัก 2 ประการ ดังนี้

- ให้คนไทยมีส่วนร่วมในด้านการกีฬามากขึ้น
- ให้คนไทยมีความเป็นเลิศทางด้านการกีฬา

ภารกิจของ การกีฬาแห่งชาติ ควรระบุไว้ดังนี้

“ด้วยความมุ่งมั่นอย่างจริงใจที่จะประสาน โปรแกรมด้านการกีฬาทั้งหมด หน่วยงานจะดำเนินการ เพื่อเพิ่มคุณภาพชีวิตของคนไทย ปลูกฝังความภาคภูมิใจต่อประเทศของตน และนำชื่อเสียง ด้าน การกีฬามาสู่ประเทศ”

จะเป็นสิ่งที่น่าชื่นชม ถ้าการกีฬาของไทยได้ใช้หลักปรัชญาที่สำคัญของการกีฬาและการพลศึกษา เป็นตัวนำ โดยไม่มุ่งแต่จะเอาชนะเพียงอย่างเดียว ซึ่งยอมรับว่าการบรรลุความสำเร็จเป็นอย่าง สูงของการก้าวไปสู่การพัฒนาในขั้นต่อไป ไปสู่ความมีศักยภาพที่จะไปสู่ความเป็นเลิศและการเป็น เลิศทางด้านการกีฬา ดังนั้น สิ่งสำคัญภายใต้กรอบแผนงานด้านการกีฬา คือ การปฏิบัติที่เป็นระบบ ครบวงจร พร้อม ๆ กับการมีปรัชญาทางการกีฬา

ทั้งนี้จะต้องเปิดโอกาสให้เด็กและผู้ที่ไม่ใช่นักกีฬาสู่ความเป็นเลิศเข้ามามีส่วนร่วมในการกีฬาด้วย การกีฬาแห่งชาติ และกรมพลศึกษา ต่างตระหนักดีว่า ผู้ที่เป็นนักกีฬาสู่ความเป็นเลิศมีสัดส่วน เพียงส่วนน้อย และแม้นักกีฬาสู่ความเป็นเลิศเหล่านั้นจะมีความสามารถด้านกีฬาเพียงใด ก็ไม่ สมควรที่จะลดความสำคัญในการจัด โปรแกรมให้แก่ผู้ที่ไม่ใช่นักกีฬาสู่ความเป็นเลิศด้วย ทั้งนี้ก็ เพื่อเสริมสร้างสุขภาพและความเพลิดเพลิน หรือเพื่อส่งเสริมให้มีส่วนร่วมในการกีฬาโดยที่ไม่จำ เป็นต้องเป็นนักกีฬา (โค้ช กรรมการตัดสิน ผู้จัดการ) เนื่องจากไม่ประสงค์หรือสุขภาพร่างกายไม่ อำนวยที่จะเข้าไปแข่งขันในระดับสูงได้

จากการประเมินแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 1 และจากการสัมมนาการปรับโครงสร้างการ กีฬาซึ่งจัดที่ทำเนียบรัฐบาล พบว่าขณะที่มีกรอบแผนงาน เรายังมีข้อจำกัดในด้านต่าง ๆ เช่น การ ประสานงาน งบประมาณ และประสิทธิผลในการปฏิบัติงาน ทำให้การทำงานตามแผนไม่อาจ บรรลุผลสูงสุดได้

มียุทธศาสตร์ที่คณะทำงานปรับโครงสร้างการกีฬาพิจารณาแล้ว เห็นสมควรนำไปปฏิบัติในช่วง ระยะเวลาที่เหลือของแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 เพื่อให้แน่ใจว่าการทำงานจะได้รับการ ปรับปรุงตลอดทั่วกิจกรรมด้านการกีฬา ในส่วนต่อไปจะมีรายละเอียดข้อเสนอแนะของแผน

พัฒนาการกีฬาแห่งชาติ โดยมีโปรแกรมต่าง ๆ 6 ด้าน ในการพิจารณาข้อเสนอแนะดังกล่าว ขอให้ผู้ที่เกี่ยวข้องด้านการกีฬานำปรัชญาของการกีฬามาใช้เป็นแนวทางในการดำเนินกิจกรรมร่วมกัน

หลักปรัชญาที่สำคัญของการกีฬาไทย คือ “ดำเนินการให้ดีที่สุดในโลก” ไม่มีผู้ที่เกี่ยวข้องด้านการกีฬาผู้ใดที่จะยอมรับอะไรที่ต่ำกว่าสุดยอด แม้ในช่วงเวลาของแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ผู้ที่เกี่ยวข้องด้านการกีฬาจะไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ทั้งหมด ก็ขอให้อย่าตั้งความหวังไว้สูงเกินไป ปรัชญาของการกีฬาไทยควรอยู่ที่หลักการของการจัดการทั้งหมดให้มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับในสากล ดังนี้

- ความเป็นผู้นำ
- การวางแผน
- ข้อมูลและการวิเคราะห์
- อำนาจของประชาชน
- ผู้ที่มีความสำคัญต่อการกีฬาคือนักกีฬาในฐานะเป็นลูกค้า
- กระบวนการ ผลผลิต และบริการ ต้องมีคุณภาพ
- ผลงานขององค์กร

หลักการสำคัญที่อยู่เบื้องหลังปรัชญาของแผน คือ

- การมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้องด้านการกีฬา โดยอย่างน้อยจะต้องรวมบุคคลต่อไปนี้คือ เจ้าหน้าที่ในคณะกรรมการการกีฬา การกีฬาแห่งชาติ และ สมาคมการกีฬาแห่งชาติ (ในทุกระดับจนถึงระดับตำบลและหมู่บ้าน)
- อำนาจของประชาชนในทุกระดับของรูปปิรามิดการกีฬา โดยตระหนักดีว่าประชาชนคนไทยทุกคนมีบทบาทในการพัฒนาการกีฬาและกิจกรรมพลศึกษา

อย่างไรก็ดี ในแต่ละระดับของปิรามิดการกีฬาจะเน้นความสนใจที่แตกต่างกันไป

ที่ปลายยอดจะเน้นความสนใจที่นักกีฬา เพราะนักกีฬาจะต้องเข้าแข่งขันในระดับนานาชาติ นักกีฬาต้องได้รับการสนับสนุนเป็นอย่างมากจากโค้ช สมาคมการกีฬาแห่งชาติ การกีฬาแห่งประเทศไทย ฯลฯ แต่บ่อยครั้งที่ความสนใจกลับไปอยู่ที่ปัจจัยสนับสนุน แทนที่จะพิจารณาว่าปัจจัยที่สนับสนุนเป็นเพียงเครื่องมือไปสู่เป้าหมาย คำถามจึงควรอยู่ที่ว่าจะอะไรเป็นสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับนักกีฬา เพราะนักกีฬาคือลูกค้า

รายงานฉบับนี้ชี้ให้เห็นความสำคัญถึงความจำเป็นที่ต้องมีการวางแผน กีฬาเป็นเรื่องที่ซับซ้อนและเป็นกิจกรรมที่ต้องอาศัยสาขาอาชีพในหลายด้าน เอกสารฉบับนี้ รวมทั้งแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 จะเปรียบเทียบพิมพ์เขียวสำหรับใช้ในการวางแผนการพัฒนาการกีฬาของประเทศไทย แต่อย่างไรก็ตาม ทุกสาขาของการกีฬาไทยจะต้องมีส่วนอย่างเต็มที่ในกระบวนการวางแผนของตนเองและจะต้องสอดคล้องกับแผนชาติ ขณะเดียวกัน หลังจากที่การกีฬาแห่งประเทศไทยและรัฐบาลได้พิจารณาข้อเสนอแนะที่ปรากฏในรายงานฉบับนี้แล้ว ขอให้จัดพิมพ์ข้อเสนอแนะดังกล่าวให้มีลักษณะที่ชัดเจนอ่านเข้าใจได้ง่าย และแจกให้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาต่อไปด้วย

รายงานฉบับนี้ยังได้ให้ความสนใจในเรื่องการฝึกอบรม โดยเฉพาะในด้านการกีฬาเพื่อมวลชน แต่ไม่ใช่ด้านนั้นเพียงด้านเดียว ทรัพยากรที่จะใช้ในด้านกรฝึกอบรมส่วนใหญ่มีอยู่แล้ว เพียงแต่ไม่ได้นำมาใช้อย่างเต็มที่ อำนาจของประชาชนจะต้องไปพร้อม ๆ กับความสามารถ และจะได้รับการพัฒนา ด้วยการใช้รูปแบบ “ทำให้อดีที่สุดในโลก” ซึ่งการกีฬาแห่งประเทศไทยทำได้

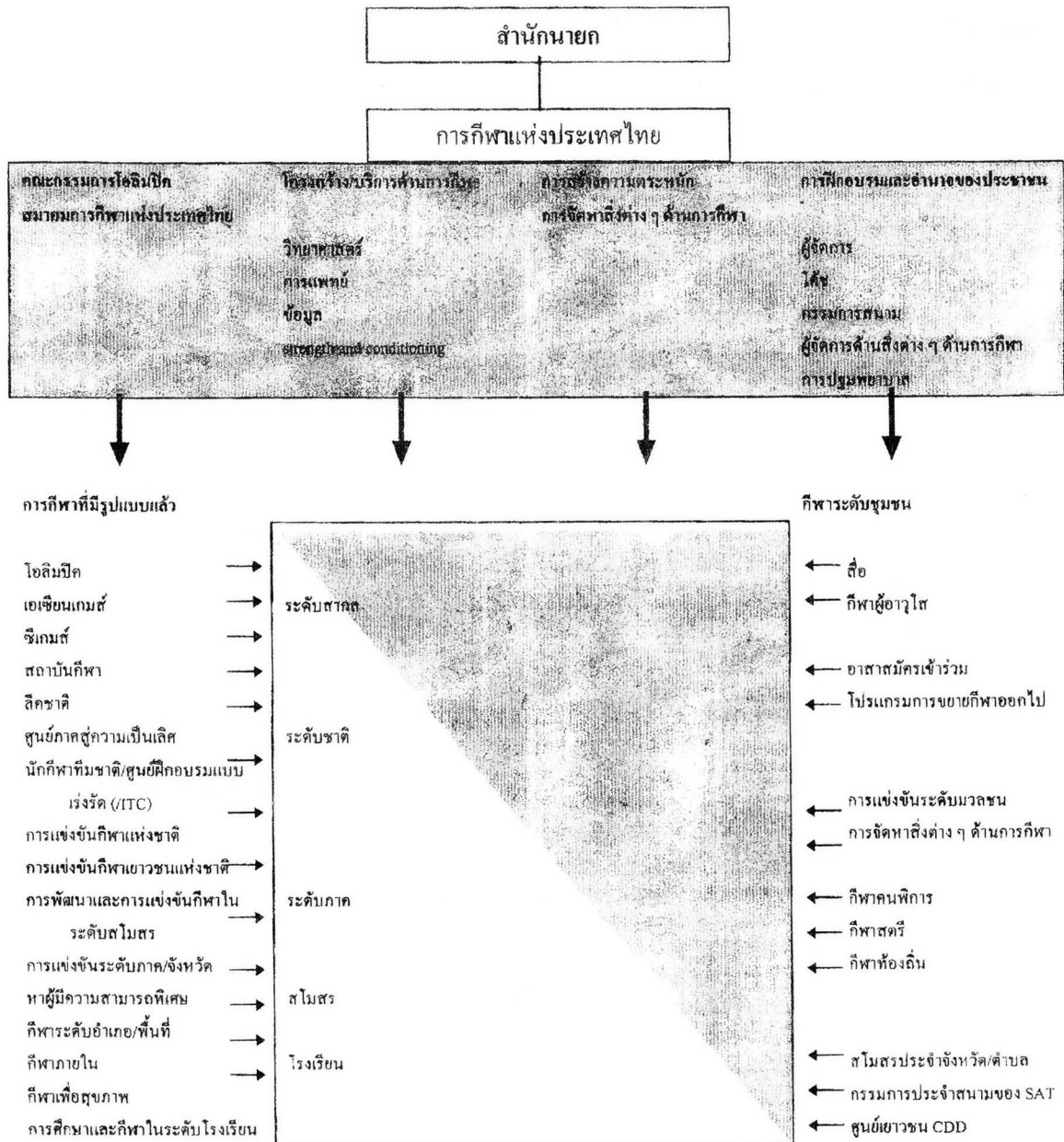
บทบาทของ การกีฬาแห่งประเทศไทย คือ จัดการกระบวนการทั้งหมดแต่ไม่ใช่เป็นผู้ดำเนินการ อีกทั้งจะต้องทำหน้าที่เป็นผู้ประสานงานกับหน่วยงานปฏิบัติต่าง ๆ และเป็นผู้นำ มาถึงจุดนี้ การกีฬาแห่งประเทศไทย จะต้องพัฒนาความสามารถของตน ในด้านการปรับโครงสร้าง การฝึกอบรม การให้ความสำคัญแก่ประชาชน ผลงานขององค์กรจะต้องได้รับความสนใจก่อนอื่นใด สำนักงานที่กระจายอยู่หลายแห่งจะต้องสนับสนุนกระบวนการพัฒนาการกีฬาทั่วทั้งประเทศ

ท้ายที่สุดปรัชญาที่อยู่เบื้องหลังแผนการพัฒนาด้านกีฬาใด ๆ จะต้องมึลักษณะให้มีส่วนร่วม ข้อผิดพลาดที่สำคัญของรูปแบบปิรามิดของการกีฬา คือ การเข้าใจผิดที่ว่าวัตถุประสงค์เดียวของกีฬาเพื่อมวลชน คือการสร้างรากฐานในการเป็นผู้ชนะ ขณะที่ให้ผู้อื่นแพ้ตกขอบ แต่แท้ที่จริงแล้ววัตถุประสงค์ที่ถูกต้องก็คือ ให้เยาวชนไทยมีส่วนร่วมในการกีฬา และให้คงความสนใจต่อเนื่องไปจนถึงกลุ่มผู้อาวุโส (master/veteran age group) ให้ได้จำนวนมากที่สุดเท่าที่จะมากได้

คณะทำงานปรับโครงสร้างกีฬาไทย (Re-engineering Taskforce) ได้พัฒนารูปแบบของการให้มีส่วนร่วม ดังปรากฏในรูปที่ 2 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าประเทศไทยสามารถให้ความสนใจที่ปิรามิด โดยให้องค์กรด้านการกีฬา เช่น สโมสร สมาคมการกีฬาแห่งประเทศไทย การกีฬาแห่งประเทศไทย ชักจูงประชาชนให้มีส่วนร่วมในการกีฬา และสร้างผู้ชนะ (ด้านซ้ายมือ) ขณะเดียวกัน ในระบบการกีฬา ก็สามารถมีนโยบายและโปรแกรมที่ให้ความสนใจที่จะพัฒนาการกีฬาในระดับท้องถิ่น และระดับชุมชน โดยการให้ครูผู้ฝึกและผู้ให้บริการด้านการกีฬาเข้ามามีส่วนร่วม ซึ่งจะทำให้การ

เข้ามามีส่วนร่วมด้านการกีฬามีจำนวนมากขึ้น ทั้งในองค์กรที่ยังไม่เข้ารูปเข้าร่างหรือในสถานที่สำหรับพักผ่อนหย่อนใจและในที่สุดก็จะนำไปสู่การเข้าถึงและความเท่าเทียมกันทางด้านการกีฬา (ด้านขวามือ)

รูปที่ 2 : รูปแบบแนวคิดของการกีฬาไทย

คำที่ใช้ตัวเข้มแสดงให้เห็นว่ามีการใช้หลักการซึ่งเป็นที่ยอมรับในระดับสากลว่าเป็นการจัดการที่มีคุณภาพ ไม่ว่าจะเป็นด้านการให้ความสนใจต่อนักกีฬา/ลูกค้า การวางแผน การฝึกอบรม อำนาจของประชาชน การจัดการ ความเป็นผู้นำ ผลงานขององค์กร และการมีส่วนร่วม

กิจกรรมเร่งด่วนที่ต้องดำเนินการก่อน 10 ประการ

ถ้าผู้ที่เกี่ยวข้องด้านการกีฬาไทยยอมรับและปฏิบัติตามปรัชญาดังกล่าว เชื่อแน่ว่าการกีฬาไทยจะก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตาม ยังมีข้อเสนอแนะซึ่งจะกล่าวต่อไปในรายงานสรุปฉบับนี้ ส่วนรายละเอียดจะปรากฏในรายงานคณะทำงานปรับโครงสร้างการกีฬา เล่มที่ 2 ข้อเสนอแนะเหล่านี้ควรจะนำไปปฏิบัติในช่วงระยะเวลาที่เหลือของแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 นอกจากนี้ คณะกรรมการกำกับคณะทำงานเพื่อการปรับโครงสร้างการกีฬาไทยได้ขอให้ระบุกิจกรรมเร่งด่วนที่ต้องดำเนินการตามแผนก่อน เพื่อที่จะได้ดำเนินการได้ทันทีเมื่อได้รับความเห็นชอบจากรัฐบาลแล้ว

คณะทำงานฯ มีความเห็นว่ากิจกรรมเร่งด่วนที่ต้องดำเนินการก่อน 10 ประการ ควรที่จะครอบคลุมการกีฬาไทยในปริมณฑลทั้งหมด ตั้งแต่การกีฬาในระดับโรงเรียนจนถึงการบริหารในระดับประเทศ ดังนั้นกิจกรรมเร่งด่วนที่จะนำเสนอในรูปที่ 3 จะยึดรูปแบบแนวคิดที่กล่าวไว้แล้วเบื้องต้น และจะสรุปต่อมา

รูปที่ 3 : กิจกรรมเร่งด่วนที่ต้องดำเนินการก่อนในเรื่องการปรับโครงสร้างการกีฬาไทย

กิจกรรมเร่งด่วนลำดับที่ 1 : ปรับ หลักสูตรพลศึกษาและการกีฬาในระดับโรงเรียน

ประเทศไทยมีการกีฬาในระดับโรงเรียนที่เป็นระบบครบวงจร ซึ่งจะนำไปสู่การแข่งขันกีฬาเยาวชน แต่โครงสร้างมีลักษณะที่ให้ความสนใจแต่เฉพาะด้านการแข่งขันเกือบเพียงอย่างเดียว คือ มุ่งดำเนินการแต่จะหาและพัฒนาให้ได้นักกีฬาที่ดีที่สุด ด้วยเหตุนี้ เด็กส่วนใหญ่ที่ไม่ได้มีความสามารถพิเศษด้านกีฬาก็ย่อมถูกคัดออกจากการกีฬา และจากหลักฐานที่แพร่หลายทั่วโลก พบว่าเด็กที่เฉื่อยชาจะกลายเป็นผู้ใหญ่ที่เฉื่อยชา จึงเป็นที่แน่ชัดว่ายุทธศาสตร์ที่จะพัฒนาการกีฬาเพื่อมวลชนนี้จะเป็ประโยชน์ต่อไป ดังนั้น จึงจำเป็นที่จะต้องปรับหลักสูตรพลศึกษาขึ้นมาใหม่ โดยที่ยังเปิดโอกาสให้นักกีฬาที่มีความสามารถพิเศษได้พัฒนาไปสู่การแข่งขันในระดับที่สูงขึ้น หลักสูตรจะต้องเน้นความสนุกสนาน เพลิดเพลิน และสร้างทักษะมากกว่าการแพ้ชนะ

โปรแกรมการกีฬาของประเทศออสเตรเลีย (Aussie Sport Program) ที่นำมาใช้ในประเทศต่าง ๆ 17 ประเทศ ปรากฏว่าประสบความสำเร็จดี และยังได้รางวัลสากลจากสถาบันยูเนสโก และต่อมาสถาบัน IOC ได้ดัดแปลงโปรแกรมกีฬาให้เหมาะกับเด็กตั้งแต่อายุ 3 ปี จนถึง 20 ปี ทั้งนี้ เนื่องจากเป็นโปรแกรมที่ให้บ้าน โรงเรียน และสโมสร สัมพันธ์กันlink จึงเป็นการสนับสนุนให้เด็กได้ปรับเปลี่ยนไปสู่กีฬาสำหรับผู้ใหญ่ โปรแกรมดังกล่าวควรที่จะนำมาใช้ในประเทศไทยในปี 2541 โดยการทดลองใน 1 - 2 จังหวัดก่อน ภายใต้การดูแลของการกีฬาแห่งชาติและกรมพลศึกษา แต่ก่อนที่จะดำเนินการ ควรที่จะจัดประชุมเชิงปฏิบัติการระหว่างหน่วยงานทั้งสองและร่วมกับสภากีฬาออสเตรเลีย (Australian Sports Commission) เพื่อพิจารณาแนวทางที่จะปรับโปรแกรมให้เหมาะสมกับสภาพวัฒนธรรมไทย รวมทั้งแนะนำวิธี “ฝึกครูฝึก” (“train the trainer” approach) เพื่อที่ครูพลศึกษาจะได้มีทักษะที่จำเป็นต่อการปฏิบัติตามโปรแกรม

กิจกรรมเร่งด่วนลำดับที่ 2 : พัฒนาระบบชุมชนสโมสร

การกีฬาเพื่อมวลชนในประเทศไทยมีโครงสร้างที่เป็นแบบมีกฎเกณฑ์ระเบียบขั้นตอนดีมาก การกีฬาแห่งชาติควรได้รับความชมเชยจากผลสำเร็จดังกล่าว โครงสร้างของการกีฬาแห่งประเทศไทย มีลักษณะของการกระจายอำนาจ การจัดสรรสิ่งอำนวยความสะดวกด้านกีฬาจะพิจารณาตามลำดับขั้นจากระดับนานาชาติไปสู่ระดับจังหวัด สมาคมกีฬาประจำจังหวัด คณะกรรมการ และสโมสร ตามลำดับ ในหลายครั้งที่ผู้มีอำนาจเหล่านั้นเป็นผู้วางแผนกลยุทธ์ ซึ่งสอดคล้องกับที่ระบุในแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2

แต่อย่างไรก็ดี รูปแบบนี้มีข้อเสียมากมาย ดังนี้

- กำหนดมาจากส่วนบน
- ขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ของสโมสรกับรัฐผู้จัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกด้านกีฬาให้ โดยมีโอกาสเพียงส่วนน้อยที่จะได้มีส่วนร่วม
- ขึ้นอยู่กับการแข่งขันที่จังหวัดจัด ซึ่งปรากฏว่ากีฬาเพื่อมวลชนส่วนใหญ่จะเป็นกีฬาประเภทไม่มีการแข่งขัน
- ไม่มีส่วนของการมีส่วนร่วมทางการกีฬา เนื่องจากมีระเบียบมากมาย ขณะที่ประชาชนเพียงแค่อต้องการมาเล่นกีฬาโดยไม่ต้องการมีกฎเกณฑ์มากเกินไป
- ไม่ให้ความสนใจกับทักษะของบุคลากร เช่น โค้ช กรรมการสนาม และผู้จัดการ

รูปแบบการกีฬาเพื่อมวลชนที่เหมาะสมสำหรับประเทศไทย คือ ให้สมาคมกีฬาแห่งชาติที่มีสำนักงานอยู่ที่กรุงเทพฯ มีสาขาอยู่ทั่วทุกจังหวัด โดยในแต่ละสาขาที่อยู่ตามจังหวัดต่าง ๆ จะมีหน้าที่ช่วยในการพัฒนาสโมสรกีฬาซึ่งกระจายอยู่ทั่ว ทุกจังหวัด ผู้ที่เล่นกีฬาก็จะเป็นสมาชิกสโมสร

ต่าง ๆ เหล่านี้ วิธีดังกล่าวจะมีลักษณะของการดำเนินงานแบบสมัครใจเหมาะแก่กีฬาเพื่อมวลชน เนื่องจากผู้เล่นซึ่งจะเป็นกลุ่มเล็ก ๆ มีจำนวนมากจะรู้สึกเป็นอิสระที่จะเข้ามาร่วมเล่นกีฬา อาจจะ เป็นอาทิตย์ละหนึ่งครั้ง หรือมากกว่านั้นตามความจำเป็น โดยที่ไม่ต้องมีกฎมีเกณฑ์มากมายอย่างที่ สมาคมกีฬาประจำจังหวัดจัด

เป็นที่แน่นอนว่าจะมีพวกซึกั้ว ที่อยู่ในองค์กรด้านการศึกษา ซึ่งจะไม่เห็นด้วยกับแนวคิดดังกล่าว และไม่คิดว่าจะทำได้ภายใต้วัฒนธรรม สังคม และเศรษฐกิจของประเทศที่เป็นอยู่ทุกวันนี้ คณะทำงานปรับโครงสร้างการศึกษา (Re-engineering Taskforce) มีความเห็นว่า การที่จะไม่ดำเนินการ ด้วยวิธีดังกล่าวก็จะมีผลให้อัตราการมีส่วนร่วมของประชาชนในด้านการกีฬาไม่สามารถเพิ่ม จำนวนขึ้นได้ตามที่แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 ได้กำหนด

การที่จะบรรลुरुูปแบบดังกล่าว จำเป็นที่จะต้องทำงานหนัก โดยเริ่มจากโครงการนำร่องใน 1 - 2 จังหวัด แล้วจึงขยายผลไปทั่วทั้งประเทศ ซึ่งยอมรับว่าจะต้องใช้เวลานาน บางที่อาจนาน 5 - 10 ปี กว่าที่จะพัฒนาเป็นระบบสโมสรแห่งชาติได้อย่างสมบูรณ์

สโมสรที่ตั้งอาจมีกีฬาเพียงไม่กี่อย่างและตั้งอยู่ในไม่กี่ตำบล โดยเริ่มจากการรวมกลุ่มผู้ปกครอง ครูพลศึกษา และเจ้าหน้าที่ในโปรแกรมพัฒนาเยาวชนของกรมพัฒนาชุมชน และใช้หลักการการบริหารงานด้านการกีฬาที่ระบุในโปรแกรมที่ 6 ของรายงานฉบับนี้ สมาชิกที่เป็นหลักของสโมสร ควรได้รับการฝึกอบรมในด้านการบริหารจัดการด้านการกีฬา การจัดการด้านการแข่งขัน ด้านโค้ช และกรรมการตัดสินตามที่ระบุในรายงาน โดยมีกีฬาแห่งประเทศไทยคอยดูแลและให้การสนับสนุน ขณะเดียวกันก็ควรจะนำข้อมูลดังกล่าวไปสู่ตำบลอื่น ๆ และไปสู่สมาคมการกีฬาประจำ จังหวัด เพื่อให้แนวคิดนี้ขยายผลไปอย่างกว้างขวาง

แม้จะดูว่าเป็นภาระที่มากมาย แต่ที่จริงแล้วเป็นเรื่องที่ง่ายมาก เพียงแต่เป็นเรื่องของการนำบุคคล ในชุมชนที่มีความคิดที่ เหมือนกัน มารวมกัน มีความสนใจกีฬาเพื่อมวลชนประเภทเดียวกันมารวม กลุ่มกันเล่นกีฬากันในยามพักผ่อน ดังนั้น กลุ่มที่เกิดขึ้นก็จะเกิดจากความคิดของชุมชนแทนที่จะ เป็นความคิดของรัฐ โดยเพียงแต่จังหวัดจัดหาผู้เชี่ยวชาญมาสนับสนุน

**กิจกรรมเร่งด่วนลำดับที่ 3 : โปรแกรมการฝึกอบรมและการทดสอบมาตรฐานความสามารถของ
อาสาสมัคร ผู้จัดการ โค้ช(ครูฝึก) กรรมการสนาม ผู้จัดการสิ่ง
อำนวยความสะดวกด้านการกีฬา และเจ้าหน้าที่การกีฬาแห่ง
ประเทศไทย**

จากการที่ได้มีโอกาสพูดคุยกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาไทย และในสัมมนาการปรับโครงสร้างการ
กีฬาซึ่งจัดที่ทำเนียบรัฐบาล พบว่าหัวข้อที่กล่าวถึงบ่อย ๆ คือ การขาดโปรแกรมการฝึกอบรมให้แก่
ผู้ที่เกี่ยวข้องด้านการกีฬา คณะทำงานปรับโครงสร้างการกีฬา (Re-engineering Taskforce) ขอเสนอ
ให้เปิดอบรมในด้านต่อไปนี้เป็นลำดับสำคัญ โดยจัดในปี 2541

- โปรแกรมอาสาสมัคร
- แผนการทดสอบมาตรฐานความสามารถของผู้จัดการด้านการกีฬา
- แผนการทดสอบมาตรฐานความสามารถของโค้ช
- โปรแกรมสำหรับกรรมการในสนาม
- โปรแกรมการฝึกอบรมการดูแลและจัดการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกด้านกีฬา

โปรแกรมในแต่ละด้านดังกล่าวได้ดำเนินการในประเทศออสเตรเลียมาหลายปีแล้ว และพบว่าก้าว
หน้าอย่างไม่มีปัญหา และประสบความสำเร็จมาก เช่น ในปีหนึ่ง ๆ มีโค้ชจำนวน 25,000 คน ที่
ผ่านการทดสอบภายใต้โปรแกรมการทดสอบมาตรฐานความสามารถโค้ช ซึ่งผู้ที่ผ่านการทดสอบมี
ทั้งผู้ปกครองที่ต้องการดูแลบุตรหลานของตนจนถึงโค้ชระดับสากล เมื่อการกีฬาแห่งประเทศไทย
ได้ปรับโครงสร้างของตนแล้ว จะมีกองฝึกอบรมเป็นผู้ทำหน้าที่รับผิดชอบให้คำแนะนำใน
โปรแกรมหาดังกล่าวนี้ หลังจากที่โปรแกรมหาดังกล่าวนี้ได้รับการดัดแปลงให้เหมาะสมกับสภาพ
วัฒนธรรมไทย จะต้องมีการผลิตเอกสารที่เกี่ยวข้อง และในปี 2541ให้เริ่มทดลองโปรแกรม
ทดสอบมาตรฐานความสามารถใน 1 - 2 จังหวัดก่อน โปรแกรมดังกล่าวนี้มีความเหมาะสม โดยเฉพาะเมื่อมีโครงสร้างการบริหารงานของการกีฬาแห่งประเทศไทย แบบกระจายอำนาจ รวมทั้งมี
เจ้าหน้าที่ประจำอยู่ตามจังหวัดต่าง ๆ ดังนั้นเมื่อบุคลากรในการกีฬาแห่งประเทศไทย สมาคม
ประจำจังหวัดต่าง ๆ และสโมสรได้รับการฝึกอบรม ก็จะทำให้กระบวนการพัฒนาของระบบ
สโมสรประสบความสำเร็จเร็วยิ่งขึ้น มีเป้าหมายที่ดีขึ้น และการเฟ้นหานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ เพื่อ
เข้าสู่การแข่งขันระดับสากลจะทำได้ง่ายยิ่งขึ้น

กิจกรรมเร่งด่วนลำดับที่ 4: โปรแกรมการมีส่วนร่วมและความเท่าเทียมกันด้านการกีฬา

แผนพัฒนาการกีฬาของทั่วโลกมักตระหนักดีว่า จะมีกลุ่มผู้ด้อยโอกาสที่ไม่มีโอกาสในการเข้ามาเล่นกีฬา ดังนั้นโปรแกรมการกีฬาจะต้องพัฒนาเปิดโอกาสให้กลุ่มผู้ด้อยโอกาส โดยเฉพาะคนพิการ สตรี คนพื้นเมือง และผู้สูงอายุ (ทหารผ่านศึกหรือผู้อาวุโส)

เมื่อมีการเปรียบเทียบว่าการพัฒนาการกีฬาเป็นเหมือนรูปปิรามิด คือ ที่ฐานจะเป็นกีฬาระดับโรงเรียน และที่ยอดจะเป็นการแข่งขันกับต่างประเทศ เช่นเดียวกัน ในกรณีของการพัฒนากีฬาของกลุ่มผู้ด้อยโอกาสก็เปรียบได้ดังรูปปิรามิดเหมือนกัน คือที่ยอดคือเหรียญทองในการแข่งขันกีฬาคคนพิการระดับนานาชาติประเทศ (Paralympic Games) ซึ่งความสำเร็จดังกล่าวไม่สามารถบรรลุได้นอกจากเด็กผู้ด้อยโอกาสจะรู้สึกชอบและสนุกสนานกับกีฬาในสมัยที่ตนยังเรียนหนังสืออยู่ ดังนั้น จึงจำเป็นอยู่เองถ้ามีการจัดโปรแกรมพลศึกษาให้แก่เด็กผู้ด้อยโอกาส โดยจัดให้เป็นส่วนหนึ่งของการปรับโครงสร้างหลักสูตรพลศึกษา ทั้งนี้ ให้กรมพลศึกษานำโปรแกรม “เต็มใจและทำได้” ของสภาการกีฬาแห่งประเทศไทย (Australian Sports Commission) มาปรับใช้กับโรงเรียนไทย นอกจากนี้ในโปรแกรมทดสอบมาตรฐาน โค้ชและผู้จัดการด้านการกีฬาให้นำเทคนิคพิเศษมาสอนแก่นักกีฬาผู้ด้อยโอกาสด้วย เมื่อสถาบันการกีฬาแห่งประเทศไทยได้ก่อตั้งขึ้นมาแล้ว จะต้องมิทუნให้แก่นักกีฬาผู้ด้อยโอกาสด้วย โดยมีโค้ชทีมชาติทำหน้าที่ดูแลนักกีฬาผู้ด้อยโอกาสที่จะเข้าไปแข่งขันกับต่างประเทศ

เมื่อครูที่สอนไม่รู้ว่าจะสอนพลศึกษาให้แก่เด็กพิการเหล่านี้ได้อย่างไร บ่อยครั้ง ครูเหล่านี้จะแยกเด็กพิการออกและสอนอย่างอื่นแทน การทำเช่นนั้นไม่ถูกต้อง ปัจจุบันนี้ทั่วโลกมักจัดเด็กพิการเหล่านี้ให้เข้าเรียนพลศึกษาด้วยกัน

การจัดชั้น โดยแยกกลุ่มคนพิการออกเป็นอีกกลุ่มต่างหากนั้นเป็นการใช้ทรัพยากรแบบเดียวกันซ้ำ ความต้องการของเยาวชนที่พิการจะไม่ต่างจากความต้องการของเยาวชนที่ไม่พิการ การจัดระบบการศึกษาให้เด็กทุกคนไม่ว่าจะพิการหรือไม่ให้เรียนรวมกันเป็นการกระทำที่เหมาะสมเพราะมีประสิทธิภาพและประหยัดกว่า

การจัดชั้น โดยแยกกลุ่มคนพิการออกเป็นอีกกลุ่มยังเรียกได้ว่าเป็นการกระทำที่อาจไปสู่การดูถูกเหยียดหยามจากสังคมโลก เพราะเป็นการแยกเด็กกว่ามีความแตกต่างทางด้านร่างกายและความสามารถ ทั้ง ๆ ที่พวกเขามีความคล้ายคลึงกันมากเสียว่าที่จะมีความแตกต่างกัน ความพิการเป็นเพียงคุณสมบัติด้านหนึ่งของเยาวชน

ฉบับนี้ห้องสมุดครูสภา

การจัดให้เด็กพิการและไม่พิการเรียนรวมกันจะเบนบระเขชนต์ต่อเด็กที่ไม่พิการ เพราะทำให้เขาเหล่านั้นเข้าใจถึงความพิการและยอมรับในความแตกต่างดังกล่าว

จริงอยู่การให้การศึกษาด้านพลศึกษาแก่เด็กพิการและไม่พิการเรียนร่วมกันนั้น จะต้องใช้แนววิชาการและหลักเฉพาะด้าน ซึ่งจะไม่ใช่ขอกกล่าวในรายละเอียดในรายงานฉบับนี้ หลังจากการทำการวิจัยค้นคว้า ทางสภาการศึกษาแห่งประเทศไทยได้จัดทำเอกสารเรื่องการสอนพลศึกษาแก่เยาวชนที่พิการ ชื่อเรื่อง “ปรารถนาและทำได้” ความยาว 200 หน้า ซึ่งทางสภาการศึกษาแห่งประเทศไทยยินดีที่จะร่วมกับกระทรวงศึกษาธิการและกรมพลศึกษาในการพิจารณาศึกษาภาพที่จะนำโปรแกรม “ปรารถนาและทำได้” มาใช้ในไทย รวมทั้งการปรับปรุงเนื้อหาให้เหมาะสม

ขณะที่มุ่งสู่พหุมิติการกีฬาสำหรับคนพิการนั้น ขั้นตอนที่สำคัญต่อไปคือ การให้นักกีฬาพิการเหล่านี้เข้าสู่ระบบสโมสร โดยมีแนวโน้มที่จะไปสู่การแข่งขันระดับนานาชาติประเทศที่คนพิการและคนไม่พิการสามารถเข้าแข่งขันร่วมกันอย่างเป็นปกติ

คนพิการบางคนอาจมีพรสวรรค์ทางด้านการศึกษาและมีศักยภาพที่จะ ไปสู่การแข่งขันกีฬาสำหรับคนพิการในระดับนานาชาติประเทศ รวมถึงการแข่งขันกีฬาคคนพิการระดับนานาชาติประเทศ (Paralympic Games) ขณะที่การกีฬาสำหรับคนปกตินั้น การที่จะให้นักกีฬาทราบถึงศักยภาพของตน สิ่งสำคัญคือ จะต้องได้โค้ชดี แต่สำหรับกรณีของคนพิการ โค้ชที่ดีอาจจะต้องมีความรู้เพิ่มเติมที่ต่างไปจากการสอนนักกีฬาที่ไม่พิการอีกด้วย โค้ชสำหรับคนพิการจำเป็นต้องได้รับการฝึกฝนทักษะเฉพาะทาง

กรมพลศึกษาควรนำเอกสารเรื่องการสอนพลศึกษาแก่เยาวชนที่พิการ ชื่อเรื่อง “ปรารถนาและทำได้” ของสภาการศึกษาแห่งประเทศไทยมาปรับให้เหมาะสมและนำไปใช้ในโรงเรียนไทย รวมทั้งให้นำเนื้อหาในประเด็นเทคนิคการสอนแบบพิเศษให้แก่นักกีฬาพิการมาปรับเข้ากับ โปรแกรมทดสอบความสามารถโค้ชและผู้บริการ นอกจากนี้ ขณะที่อยู่ในระหว่างการจัดตั้งสถาบันการศึกษาแห่งประเทศไทย ควรกำหนดให้ทุนแก่นักกีฬาที่พิการด้วย โดยให้โค้ชทีมชาติเป็นผู้กำหนดคุณสมบัติของนักกีฬาพิการ ซึ่งกำลังเตรียมพร้อมเข้าแข่งขันในระดับประเทศและในระดับนานาชาติประเทศ

ในแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 ได้ตั้งเป้าหมายให้มีประชากรร้อยละ 60 เข้ามามีส่วนร่วมในการกีฬา อนึ่ง เป้าหมายที่ตั้งไว้ดังกล่าวไม่ใช่เป็นเป้าหมายที่ทำไม่ได้ นอกเสียจากไม่มีการเปิดโอกาสให้แก่สตรี ทั้งเด็กวัยรุ่นและผู้ใหญ่ เข้า มามีส่วนร่วมในการกีฬา ความพยายามที่จะให้

นักกีฬาไทยไปสู่การเป็นผู้ชนะเลิศในการแข่งขันซีเกมส์ตลอดไป และเป็นหนึ่งในห้าของผู้ชนะเลิศในการแข่งขันเอเชียนเกมส์นั้น จะเป็นความจริงได้ก็ต่อจากความสำเร็จเปรียบของประเทศไทยที่จะใช้ประโยชน์จากการที่ประเทศคู่แข่งขึ้นบารายคิดกันไม่ให้สตรีเข้ามามีส่วนร่วมในการกีฬา เพราะเหตุผลทางศาสนาและวัฒนธรรม หรือพูดง่าย ๆ ก็คือ ประเทศไทยควรให้การสนับสนุนสตรีมาเป็นนักกีฬา ซึ่งจะเป็นช่องทางที่จะเป็นประโยชน์ ในการให้ประเทศไทยชนะในการแข่งขันกับต่างประเทศได้เหรียญมากขึ้น

ขณะที่หลายประเทศมองการเพิ่มนักกีฬาสตรีว่ามีทั้งข้อดีและข้อเสีย แต่ก็มีเพียงไม่กี่ประเทศที่ได้ทำอะไรที่มีเหตุมีผลสามารถอธิบายได้โดยหลักการแล้ว วิธีการแก้ไขที่ทำได้มากที่สุดคือ ใช้วิธีการปฏิรูปกฎระเบียบ หรือ ไม่ก็ใช้วิธีการเจรจา หรือ ไม่ก็ใช้อารมณ์เป็นตัวแก้ วิธีการเหล่านั้น ล้วนไม่ใช่วิธีการที่ชัดเจนพอที่จะ ให้ผู้จัดการด้านการกีฬาที่พยายามจะสร้างนักกีฬาสตรีเพิ่มขึ้นสามารถนำไปใช้เป็นแนวปฏิบัติได้เป็นผลสำเร็จ ควรที่จะนำเอาแนวทางที่ปรากฏอยู่ในคู่มือ “มุ่งสู่ความเท่าเทียมกันด้านการกีฬาโดยไม่มีการกีดกันทางเพศ” มาปรับใช้ในสมาคมการกีฬาแห่งชาติและในสมาคมการกีฬาประจำจังหวัด โดยรวมแนวทางที่ปรับแล้วดังกล่าวเข้าไปในแผนพัฒนา และนำไปดำเนินการในโปรแกรมที่ขัดกันแนวทางดังกล่าว แนวทางที่ได้รับการปรับปรุงแล้วควรจะได้รับ การอนุมัติและนำไปเผยแพร่ภายในปี 2541

เมื่อประชากรวัยสูงอายุมีอายุขัยยาวขึ้น จะมีประชาชนที่มีอายุสูงกว่า 60 ปี จำนวนมากขึ้นอย่างรวดเร็ว แต่การที่มีจำนวนผู้ที่มีอายุยืนจำนวนมากขึ้น ไม่ได้หมายถึงว่าผู้สูงอายุที่มีสุขภาพแข็งแรงจะมีจำนวนมากขึ้นตามไปด้วย ประชาชนที่มีอายุมากกว่า 65 ปี ต้องพึ่งบริการทางการแพทย์มากกว่าคนที่อายุต่ำกว่า 65 ปี ถึงเกือบ 2 เท่า ดังนั้น จึงปรากฏสภาพการณ์ที่เลวร้ายคือ รัฐจะต้องเสียค่าใช้จ่าย ในด้านสาธารณสุขให้แก่ผู้สูงอายุ และนั่นหมายถึง ค่าใช้จ่ายของชุมชนสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว จึงจำเป็นที่รัฐจะต้องดูแลให้ผู้สูงอายุมีสภาพร่างกายที่แข็งแรงตามวัย

จากผลการศึกษาทางการแพทย์ ได้ชี้ให้เห็นว่าการออกกำลังกายในวัยสูงอายุจะลดโอกาสที่จะมีโรค เช่น โรคกระดูก และโรคหลอดเลือด ขณะเดียวกันยังเพิ่มความยืดหยุ่น การทรงตัว ความคล่องแคล่ว การนอนหลับ และลดการสูญเสียกล้ามเนื้อ

ถ้าการเพิ่มของประชากรในวัยสูงอายุและการมีสุขภาพแข็งแรง รวมทั้งคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น การกีฬาแห่งประเทศไทยจำเป็นต้องดำเนินการร่วมกับหน่วยราชการอื่นที่จะเพิ่มกีฬาสำหรับวัยสูงอายุ โดยมุ่งเน้นที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ 3 ประการดังนี้

- เปิดโอกาสให้ผู้สูงอายุร่วมในกิจกรรมการกีฬา

- ปรับปรุงให้มีกีฬาและนันทนาการที่เหมาะสมแก่ผู้สูงอายุ
- วางแผนและพัฒนาโครงสร้างที่สนับสนุนประชากรที่จะมีจำนวนมากขึ้นในอนาคต

จะต้องมีการกำหนดกลยุทธ์ภายใต้แผนพัฒนาการกีฬา ฉบับที่ 2 ที่ครอบคลุมวัตถุประสงค์ 3 ข้อ ดังกล่าวข้างต้น อีกทั้ง จำเป็นที่จะต้องเริ่มดำเนินการตามกลยุทธ์ในปี 2541 เพื่อให้เกิดผลในปี 2542 ซึ่งในที่ประชุมทั่วไปของสหประชาชาติ (United Nations General Assembly) ได้กำหนดให้ เป็นปีผู้สูงอายุสากล ในปีดังกล่าวนี้จะเป็นโอกาสที่จะส่งเสริมแนวทางของรัฐบาลทั้งหมด ใน ประเด็นของผู้สูงอายุ และยังเป็นการฉลองความหลากหลายและความร่ำรวยของผู้สูงอายุ รวมทั้ง ส่งเสริมให้มีการวางแผนเพื่อบรรลุนโยบายความต้องการของผู้สูงอายุในอนาคต

ผู้จัดการในสโมสรการกีฬาจะต้องให้ความสนใจในกีฬาสำหรับผู้สูงอายุ โดยในขั้นแรก ผู้สูงอายุจะมีเวลามากเนื่องจากเกษียณแล้ว ดังนั้น จึงสามารถเล่นกีฬาได้ในเวลาต่าง ๆ กัน รวมทั้งยังมีเวลาที่จะเป็นอาสาสมัครให้แก่สโมสร โดยทำหน้าที่เป็นกรรมการตัดสิน เช่นเดียวกับกีฬาในโรงเรียน ระดับประถมศึกษา จะต้องมีการปรับกฎระเบียบทางด้านการกีฬาให้เหมาะกับผู้สูงอายุซึ่งไม่ต้องการเล่นกีฬาที่ใช้กำลังมาก สโมสรควรจัดการแข่งขันพิเศษให้แก่ผู้สูงอายุโดยเฉพาะแทนที่จะให้ผู้สูงอายุเข้าแข่งขันกับนักกีฬาทั่วไปที่มีกำลังมากกว่า

สมาคมการกีฬาแห่งชาติและสมาคมการกีฬาประจำจังหวัดควรมีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดกีฬาให้แก่ผู้สูงอายุ ให้มีการตั้งเครือข่ายกีฬาผู้อาวุโส โดยเริ่มจากการจัดการแข่งขันกีฬาผู้อาวุโสประจำจังหวัดทุกปี และไปสู่การจัดการกีฬาผู้อาวุโสประจำชาติทุกปีหรือจัดทุก ๆ 2 ปี โดยให้การกีฬาแห่งชาติเป็นผู้เวียนกันจัดระหว่างสถานที่ ๆ มีสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการกีฬาในระดับที่ 2 และที่ 3 ผู้ใดก็ตามที่มีอายุอยู่ในหลักเกณฑ์ทุกคนล้วนมีสิทธิที่จะเข้าร่วมในการแข่งขันกีฬาผู้อาวุโส ขณะที่ การกีฬาแห่งประเทศไทยจัดการแข่งขันเพื่อความเป็นเลิศเพื่อหวังจะรักษาสถิติทีมชาติ ส่วนการกีฬาเพื่อมวลชนมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญก็เพื่อสนับสนุนการมีส่วนร่วมและการพัฒนาด้านการกีฬา ซึ่งมีหลักการที่ต้องการให้เกิดการมีส่วนร่วมและเพื่อความสนุกสนาน โดยมีรางวัลให้แก่ผู้ที่ได้ เหรียญ ผู้ชนะ และผู้ที่ทำลายสถิติ

กิจกรรมเร่งด่วนลำดับที่ 5 : การปรับแผนด้านการจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการกีฬาแห่งชาติ

ปัจจุบันประมาณร้อยละ 69 ของงบประมาณการกีฬาแห่งประเทศไทยเป็นงบประมาณเพื่อการก่อสร้างและการบำรุงรักษา ในโปรแกรมจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการกีฬาแห่งชาติได้เสนอให้สร้างสิ่งก่อสร้างด้านการกีฬาเพิ่มขึ้นในจังหวัดต่าง ๆ สำหรับระดับที่ 1 ที่ 2 ที่ 3 และที่ 4 การ

ที่จะให้บรรลุตามเป้าหมายของโปรแกรมได้จะต้องใช้เวลามากกว่า 20 ปี และใช้จำนวนเงินถึงร้อยละ 77 ของยอดงบประมาณทั้งหมดที่การกีฬาแห่งชาติได้รับ ซึ่งหมายถึงจะมีเงินเหลือให้แก่กิจกรรมอื่น ๆ เพียงเล็กน้อยสำหรับที่จะดำเนินการตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ นั่นคือ การดำเนินงานสำหรับกิจกรรมอื่นก็จะไม่สามารถบรรลุผลสำเร็จได้ ซึ่งคณะทำงานปรับโครงสร้างการกีฬา (Re-engineering Taskforce) ไม่เห็นว่าข้อเสนอดังกล่าวเหมาะสม และเห็นว่าไม่มีทางอื่นใดที่ประเทศจะทำได้ในการที่จะให้บรรลุแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 โดยไม่ตัดงบประมาณด้านการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการศึกษาในจำนวนมาก ซึ่งการตัดงบประมาณดังกล่าว คณะทำงานฯ เชื่อแน่ว่าทำได้ยากนอกเสียจากจะสามารถทำความเข้าใจความตกลงกันได้ โดยอาจตกลงให้คงงบประมาณในส่วนที่ก่อสร้างไว้อยู่ หรือได้มีการทำสัญญาก่อสร้างแล้วเพราะ ไม่เช่นนั้นอาจถูกปรับได้

ดังนั้นถึงเวลาแล้วที่จะต้องลดและปรับโปรแกรมการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกด้านกีฬาเสียใหม่ โดยการจัดประชุมผู้ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งคณะทำงานฯ ได้เสนอให้มีหัวข้อการประชุมดังนี้

- หลังจากการก่อสร้างที่จังหวัดนครราชสีมาเสร็จสิ้นแล้ว จะไม่ให้มีการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกด้านกีฬาสำหรับระดับที่ 1 ขึ้นมาอีก
- ให้จัดสรรงบประมาณในส่วนของจังหวัดร้อยละ 25 เพื่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการกีฬาสำหรับระดับที่ 2 ที่ 3 และ ที่ 4
- ให้ลดจำนวนที่นั่งสำหรับผู้ชมในสนามลงจำนวนมาก
- จัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมในพื้นที่สูง
- จัดตั้งศูนย์ทดสอบมาตรฐานความสามารถระดับสากลแก่กีฬา 43 ประเภท ซึ่งปัจจุบันยังไม่มีมาตรฐานสากล

คณะทำงานด้านปรับโครงสร้างการกีฬา (Re-engineering Taskforce) พิจารณาแล้วเห็นว่า ถ้ามีการดำเนินการตามที่กล่าวไว้ข้างต้น ภายใน 20 ปี การกีฬาแห่งประเทศไทยจะสามารถลดจำนวนงบประมาณเพื่อสิ่งอำนวยความสะดวกได้ จากร้อยละ 69 เหลือเป็นร้อยละ 37

แนวคิดที่จะสร้างศูนย์กีฬาคอมเพล็กซ์เอนกประสงค์ในระดับจังหวัดก็เช่นเดียวกันควรได้รับการทบทวน จริงอยู่สิ่งก่อสร้างดังกล่าวจะดูสวยงามประทับใจ แต่จะไม่ได้เป็นประโยชน์ต่อการกีฬาเพื่อมวลชน หรือแม้แต่กับกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ นอกเสียจากสิ่งก่อสร้างดังกล่าวจะตั้งอยู่ในศูนย์กลางที่ชุมชนหนาแน่น แต่การที่จะสร้างศูนย์กีฬากลางที่ชุมชนหนาแน่นจะสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายจำนวนมาก เพราะศูนย์ดังกล่าวจะต้องใช้เนื้อที่สำหรับสร้างอาคารสำหรับกีฬาในร่มด้วย ทำให้ต้องใช้เนื้อที่ในชุมชนทั้งหมดจำนวนมาก

ค่าใช้จ่ายเพื่อการบำรุงรักษาจะต้องเพิ่มจากร้อยละ 1 เป็นอีกอย่างน้อยร้อยละ 2 หรือไม่ก็เกือบร้อยละ 3 นั่นคือ จะต้องมีการดำเนินการด้านการบำรุงรักษาแทนที่จะใช้กลยุทธ์การบำรุงรักษาเฉพาะกิจอย่างที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบัน โดยให้เจ้าหน้าที่ของกรกีฬาแห่งประเทศไทยและของจังหวัดที่ทำหน้าที่ดูแลบำรุงรักษาทุกคนเข้ารับการฝึกอบรมให้รู้วิธีการดูแลสิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านั้น คณะทำงานด้านปรับโครงสร้างกรกีฬา (Re-engineering Taskforce) เสนอให้กรกีฬาแห่งประเทศไทยคิดต่อวิทยาลัยการจัดการด้านนันทนาการแห่งประเทศไทยออสเตรเลีย (Leisure Australia Management College) ให้การอบรมแก่เจ้าหน้าที่ของกรกีฬาแห่งประเทศไทยเพื่อปรับปรุงคุณภาพด้านการบริหารจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ รวมทั้งให้เพิ่มรายได้เข้าองค์กรด้วย โดยชักจูงให้มีผู้สนใจใช้บริการด้านการกีฬาในอัตราส่วนที่เพิ่มมากขึ้น

กิจกรรมเร่งด่วนลำดับที่ 6 : การพัฒนาลีกอาชีพ (Professional Leagues)

คณะทำงานด้านการกีฬา (Re-engineering Taskforce) เชื่อว่าในวงการกีฬาจะต้องมีการเข้าใจคิดบางประการในเรื่องการพัฒนากรกีฬาให้เป็นอาชีพ จริง ๆ แล้วไม่มีกลยุทธ์ใดเป็นการเฉพาะที่เหมาะสมสำหรับการพัฒนานักกีฬาอาชีพ นักกีฬาอาชีพเกิดมาจากการพัฒนานักกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ และในที่สุดก็กลายมาเป็นนักกีฬาอาชีพโดยการเข้าร่วมในวงการอาชีพสากล ในการแข่งขันระดับนานาชาติหรือมีสัญญาที่จะเล่นในลีกอาชีพของต่างประเทศ แต่สิ่งสำคัญในกรณีของประเทศไทยน่าจะเป็นการพัฒนาให้มีการแข่งขันแบบลีกอาชีพในระดับท้องถิ่นและแบบกึ่งอาชีพในระดับท้องถิ่น โดยในปัจจุบันมีกีฬาท้องถิ่นจำนวน 8 - 10 ประเภท ซึ่งจะต้องได้รับการจัดการให้เป็นแบบอาชีพมากขึ้น โดยจะโยกไปที่การฝึกและการจัดการด้านทักษะในระดับที่สูงขึ้น และดึงดูดให้มีผู้สนับสนุนค่าใช้จ่าย เพื่อที่จะได้ยกระดับมาตรฐานของลีกให้สูงขึ้น และที่สำคัญที่สุด จะต้องออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ เพราะถ้าไม่มีผู้สนใจดู ก็จะไม่มีสปอนเซอร์ กรกีฬาแห่งประเทศไทยควรพิจารณาความเป็นไปได้ที่จะเสนอให้รัฐออกระเบียบเงื่อนไขที่กำหนดจำนวนเวลาให้สถานีโทรทัศน์จะต้องจัดสรรสำหรับรายการด้านการกีฬาไทย

คณะทำงานปรับโครงสร้างกรกีฬา (Re-engineering Taskforce) เสนอให้สร้างแรงจูงใจให้แก่ภาคธุรกิจเข้ามาลงทุนพัฒนาลีกอาชีพและกรกีฬาไทย ในหลายประเทศรวมทั้งประเทศออสเตรเลียมีกฎระเบียบในเรื่องสปอนเซอร์และผู้ให้เงินอุดหนุน ด้านกรกีฬาได้รับส่วนลดทางภาษีในอัตรา 100%

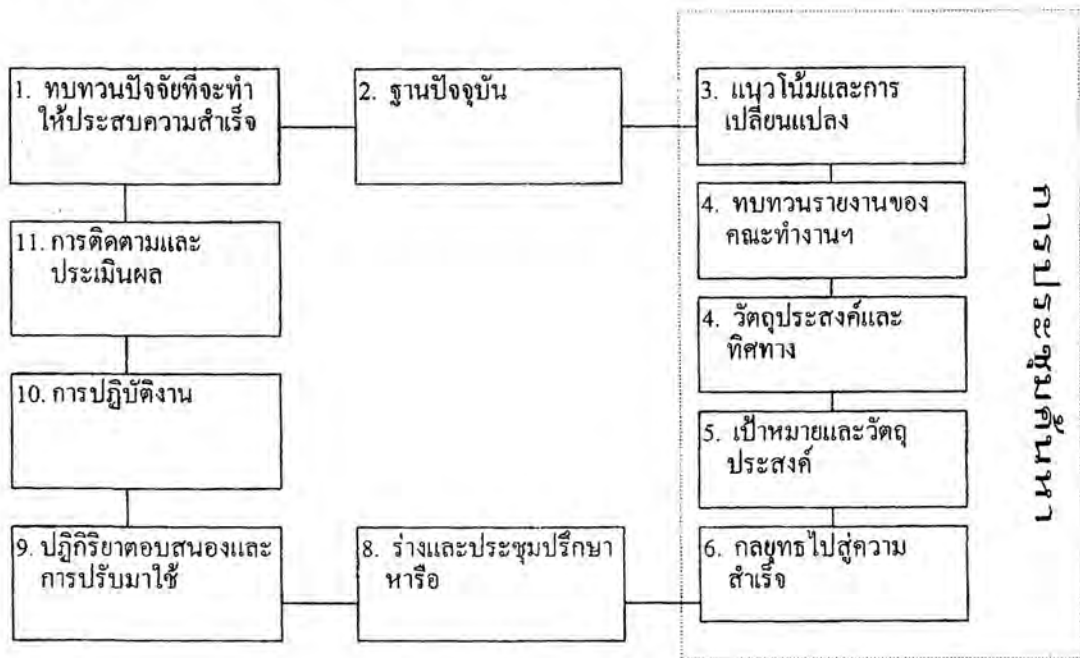
กรกีฬาแห่งประเทศไทยและสมาคมกรกีฬาแห่งชาติจะต้องพัฒนากลยุทธ์ในการเข้าร่วมเปิดประมูลในกรณีที่มีการแข่งขันระดับนานาชาติ เช่น การแข่งขันกีฬาโลกในระดับผู้สูงอายุและระดับ

เยาวชน การกีฬาแห่งประเทศไทยและสมาคมการกีฬาแห่งชาติควรได้รับการฝึกอบรมเพื่อปรับปรุงทักษะในด้านการบริหารจัดการ และงบประมาณส่วนหนึ่งของการกีฬาแห่งประเทศไทยควรที่จะนำมาใช้ในการสนับสนุน การประมูลเพื่อให้สามารถจัดการแข่งขันระดับนานาชาติในประเทศไทยได้

กิจกรรมเร่งด่วนลำดับที่ 7 : การวางแผนและการหางบประมาณให้แก่สมาคมการกีฬาแห่งประเทศไทย

สมาคมการกีฬาแห่งชาติ ทั้ง 43 แห่งควรที่จะมีการทำสัญญาอย่างเป็นทางการกับการกีฬาแห่งประเทศไทย โดยงบประมาณที่จะให้กับสมาคมการกีฬาแห่งชาติจะผ่านทางสัญญา และมีการกีฬาแห่งประเทศไทยเป็นผู้พิจารณาประเมิน โดยดูจากจำนวนผู้มีส่วนร่วม ศักยภาพในการพัฒนาความสำเร็จในระดับนานาชาติ มาตรฐานการบริหารจัดการ การช่วยเหลือตนเอง และคุณภาพของแผนการพัฒนาด้านการกีฬา ทั้งนี้ กีฬาแต่ละประเภทจะต้องใช้กระบวนการวางแผนแบบครบวงจรมี 11 ขั้นตอน ดังปรากฏในรูปที่ 4

รูปที่ 4 รูปแบบการวางแผนสำหรับสมาคมการกีฬาแห่งชาติ

นอกเหนือจากดำเนินการในแผนพัฒนาการกีฬา 4 ปี กีฬาแต่ละประเภทจะต้องมีโปรแกรมการจัดการแบบสากล โดยยึดหลักการจัดการเพื่อคุณภาพโดยรวมดังนี้

- ความเป็นผู้นำ

- กลยุทธ์ นโยบาย และการวางแผน
- การวิเคราะห์ข้อมูล
- ประชาชน
- ให้ความสนใจแก่ลูกค้า
- คุณภาพของกระบวนการ ผลผลิต และบริการ
- ผลงานขององค์กร

สมาคมกรีฑาแห่งชาติและคณะกรรมการโอลิมปิกไทยต่างมีความเห็นว่าการกีฬาแห่งประเทศไทยควรที่จะเป็นผู้กำหนดประเภทกีฬาประมาณ 16 ประเภท ที่ควรจะได้รับความช่วยเหลือทางการเงินนอกเหนือจากเงินที่ได้รับปกติสำหรับกีฬาทุกประเภท และใช้งบประมาณในส่วนของการกีฬาแห่งประเทศไทย ภายใต้เป้าหมายของ สมาคมกรีฑาแห่งชาติ ให้กำหนดตำแหน่งต่อไปนี้มีตำแหน่งใดที่จะต้องทำแบบเต็มเวลาหรือทำแบบบางเวลา (part time)

- ผู้บริหารระดับสูง
- โค้ชทีมชาติ
- เจ้าหน้าที่การพัฒนา
- ผู้จัดการด้านการแข่งขัน
- โค้ชประจำภาคในศูนย์ระดับ 1 จำนวน 4 แห่ง

สมาคมกรีฑาแห่งชาติมีความเห็นว่าการกีฬาแห่งประเทศไทยควรเป็นผู้ตัดสินใจว่าจะต้องขอเงินสนับสนุนจำนวนเท่าใดในแต่ละตำแหน่ง เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการจ้างเจ้าหน้าที่ในตำแหน่ง ต่าง ๆ รวมทั้งเป็นผู้กำหนดเงินเดือนที่เหมาะสมในแต่ละตำแหน่ง โดยพิจารณาจากสภาพตลาดในประเทศ และบางครั้งอาจจะต้องพิจารณาสถานต่างประเทศควบคู่กันไปด้วย อย่างเช่นในกรณีของการจ้างโค้ช ส่วนค่าใช้จ่ายสำหรับตำแหน่งต่าง ๆ นั้น คณะทำงานฯ เสนอว่าทั้งในกรณีของกีฬาที่เป็นเป้าหมายและไม่ใชเป้าหมายจะมีจำนวนทั้งสิ้นประมาณ 91 ล้านบาทต่อปี

เจ้าหน้าที่หลัก ๆ ของสมาคมกรีฑาแห่งประเทศไทยจะต้องเข้าสู่โปรแกรมการปรับปรุงการบริหารจัดการภายใต้กิจกรรมเร่งด่วนลำดับที่ 3 ที่กล่าวไปแล้ว

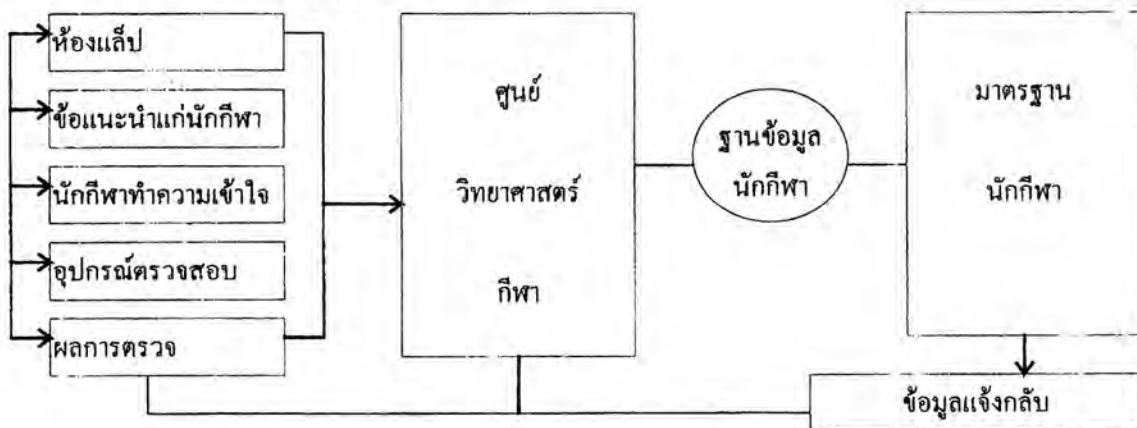
กิจกรรมเร่งด่วนลำดับที่ 8 : ยกระดับเครือข่ายวิทยาศาสตร์กีฬา

ควรตั้งให้ศูนย์วิทยาศาสตร์กีฬาที่หัวหมากเป็นศูนย์กีฬาเพื่อวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในเบื้องต้น และตั้งศูนย์ต่าง ๆ อีก 5 แห่ง ให้เป็นสถาบันกรีฑาแห่งประเทศไทย (Thailand Institute of Sport) เพื่อให้เป็นโปรแกรมการให้บริการเครือข่ายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อการกีฬาที่เป็นระบบและ

มีคุณภาพอย่างสมบูรณ์ตามที่เสนอ โดยให้เพิ่มระเบียบที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์การกีฬา เช่น การแพทย์กีฬา กายภาพบำบัด สรีรวิทยา strength and conditioning ชีวเครื่องกล และจิตวิทยา กีฬา รวมทั้ง ความชำนาญการเฉพาะด้าน คือ เท้า สายตา การฝังเข็ม ฟัน และการผ่าตัด ขณะที่ศูนย์วิทยาศาสตร์กีฬาร่วมกับสมาคมการกีฬาแห่งประเทศไทยก่อตั้งที่มหาวิทยาลัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และด้วยงบประมาณที่มีอยู่จำกัดก็เห็นควรที่จะต้องให้ความสนใจกับกีฬาและนักกีฬาบางประเภท ในลำดับต้น ๆ ก่อน โดยเฉพาะกีฬาประเภทที่กำหนดให้เป็นเป้าหมายที่ต้องได้รับความช่วยเหลือเป็นพิเศษจากการกีฬาแห่งประเทศไทยจะต้องจัดอยู่ในข่ายที่จะต้องได้รับการทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาด้วย

ที่สำคัญ การให้บริการด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีจะต้องไม่ดำเนินการแบบเฉพาะกิจ เช่น ในกรณีสรีรวิทยา จะต้องพัฒนาการตรวจเช็คนักกีฬาให้มีลักษณะที่เหมือนกันทั้งประเทศ เพื่อจะได้มีมาตรฐานเดียวกันทั่วทุกศูนย์ และจะมีประโยชน์ในการพัฒนาให้เป็นการเก็บฐานข้อมูลผลการตรวจเช็คนักกีฬา ข้อมูลดังกล่าวนี้ นอกจากจะสามารถนำไปใช้ประเมินผลงานของนักกีฬาแล้ว ยังเป็นการตรวจสอบเพื่อให้แน่ใจว่าโปรแกรมโค้ชและ โปรแกรมวิทยาศาสตร์การกีฬาให้ประโยชน์ตามที่ต้องการ กระบวนการเก็บข้อมูลผลการตรวจเช็คนักกีฬา และการเก็บฐานข้อมูล ซึ่งจะสามารถนำไปใช้วัดผลงานของนักกีฬาได้ ดังปรากฏในรูปที่ 5

รูปที่ 5 : การพัฒนาฐานข้อมูลและมาตรฐานนักกีฬา

กิจกรรมเร่งด่วนลำดับที่ 9 : การก่อตั้งสถาบันกีฬาทhailand

ควรกำหนดให้ศูนย์กีฬาคอมเพล็กซ์ที่หัวหมาก มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เชียงใหม่ สุพรรณบุรี สงขลา และนครราชสีมา เป็น ของสถาบันกีฬาทhailand กีฬาประเภทที่อยู่ในเป้าหมายจะต้องตั้งอยู่ในสถานที่ใดสถานที่หนึ่งหรือมากกว่าหนึ่งแห่งในสถานที่ดังกล่าว ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมของสถานที่นั้น ๆ ว่านิยมกีฬาประเภทใด และจำนวนนักกีฬาที่แข่งขันในระดับนานาชาติ และในกรณีก่อนการแข่งขันซีเกมส์ เอเชียนเกมส์ และโอลิมปิก ควรจะให้ให้นักกีฬาได้รับทุน 12 เดือนที่สถาบันกีฬาทhailandแทนการทุนระยะสั้น กระบวนการที่เป็นอยู่ในปัจจุบันแม้จะเป็นที่น่าพอใจแต่ก็ไม่มั่นคงสำหรับนักกีฬา เนื่องจากต้องย้ายเข้าออกจากที่พัก ซึ่งกรณีส่วนใหญ่คือต้องเรียนหนังสือหรือประกอบอาชีพ

ด้วยเงินงบประมาณของกีฬาทhailand ควรที่จะจ้างโค้ชอาชีพเต็มเวลาให้กับสถาบันกีฬาทhailandได้ โดยให้ทำงานร่วมกับสมาคมกีฬาทhailandและกีฬาทhailandแห่งประเทศไทยในโปรแกรมการฝึกอบรมและการแข่งขัน ควรมีการให้บริการวิทยาศาสตร์กีฬาในแต่ละศูนย์ รวมทั้งการฝึกอบรม strength and conditioning และการให้คำแนะนำเรื่องโภชนาการ

ควรมีการก่อตั้งศูนย์ข้อมูลกีฬาแห่งชาติ โดยมีสำนักงานใหญ่ที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ หรือที่หัวหมาก และมีเครือข่ายเชื่อมโยงไปยังศูนย์อื่น ๆ

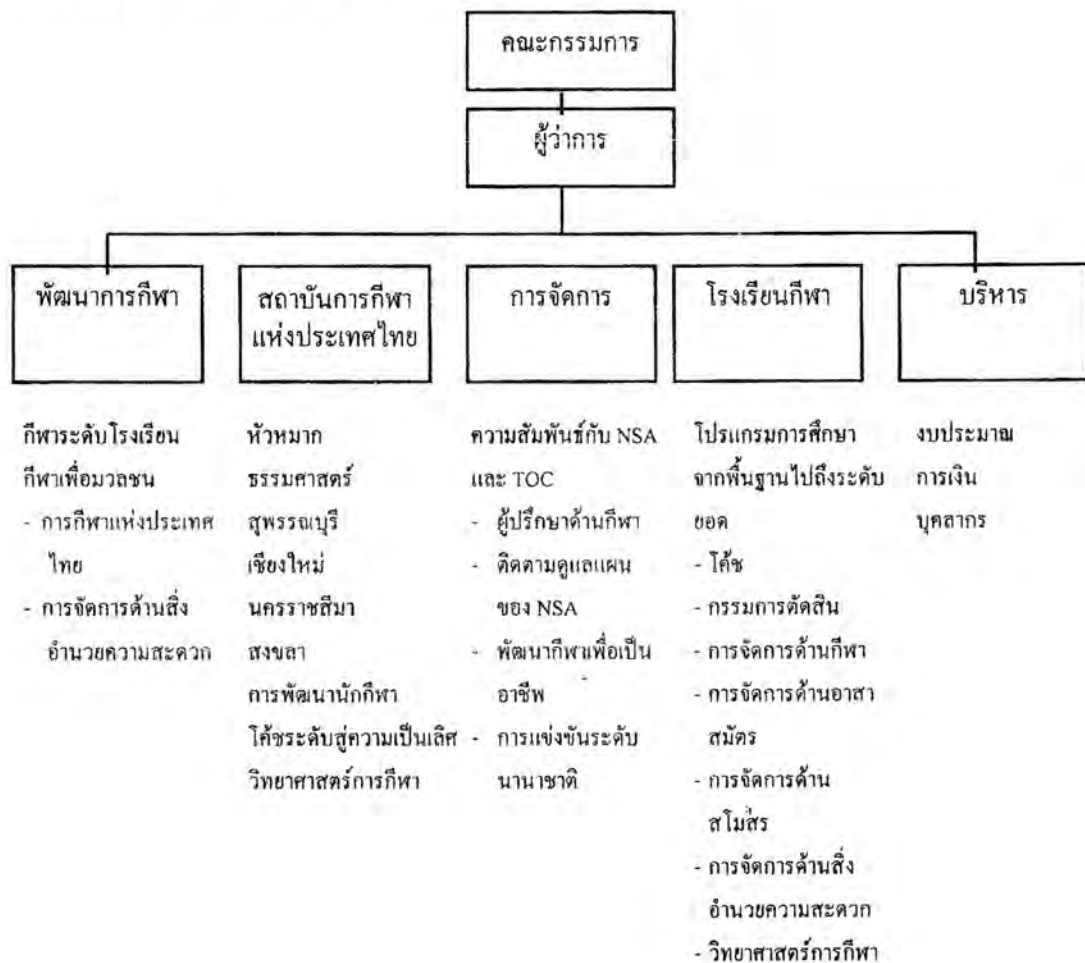
ให้เจ้าหน้าที่กีฬาทhailandประจำจังหวัดและจากกีฬาทhailandได้รับการฝึกอบรมแบบครบวงจรในด้านการบำรุงรักษาสิ่งอำนวยความสะดวกด้านกีฬาและวิธีการบริหารจัดการ กีฬาทhailandแห่งประเทศไทยและสมาคมกีฬาทhailandควรมีการประชุมปรึกษาหารือและตกลงกันในเรื่องโปรแกรมการพัฒนานักกีฬา โครงสร้างโค้ช โปรแกรมการแข่งขัน และวิทยาศาสตร์กีฬา ให้สถาบันกีฬาทhailandแห่งชาติจัดโปรแกรมนักกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในนามของสมาคมกีฬาทhailandแห่งชาติ ดังนั้น ทางสมาคมกีฬาทhailandจะต้องนำโปรแกรมห้กล่าวบรรจุในแผนการพัฒนานักกีฬา ระยะ 4 ปี ด้วย

งานเร่งด่วนลำดับที่ 10 การปรับโครงสร้างและงบประมาณของกีฬาทhailand

หลักการจัดการแบบสากลคือ “โครงสร้างตามมาตรการ” โดยมาตรการพัฒนานักกีฬาไทยบรรจุในแผนพัฒนานักกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 เป็นโปรแกรมหลัก 6 ประการ อย่างไรก็ตาม โครงสร้างของกีฬาทhailandแห่งประเทศไทยนั้น มีส่วนคล้ายโครงสร้างของโปรแกรมเหล่านั้นน้อยมาก จึงเป็นไปได้

ได้ที่จะใช้แนวทางตามโปรแกรมทั้ง 6 ประการ นอกเสียจาก จะต้องให้เจ้าหน้าที่ของภารกิจแห่ง ประเทศไทยรับผิดชอบในการดำเนินงานตามในแต่ละโปรแกรม ดังนั้น คณะทำงานปรับโครงสร้างด้านภารกิจเสนอโครงสร้างใหม่ที่ปรับแล้วให้แก่ภารกิจแห่ง ประเทศไทย ตามรูปที่ 5

รูปที่ 6 : โครงสร้างภารกิจแห่ง ประเทศไทยที่ปรับปรุงใหม่

โครงสร้างงบประมาณของภารกิจแห่ง ประเทศไทยก็ควรได้รับการปรับปรุง ตามที่ได้กล่าวไว้ในกิจกรรมเร่งด่วนลำดับที่ 5 ว่างบประมาณในปัจจุบันนั้น ร้อยละ 69 เป็นงบประมาณที่จัดสรรเพื่อการก่อสร้างและจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการกีฬา นอกเสียจากจะต้องลดงบประมาณด้านนี้ลงเป็นจำนวนมากและจัดสรรเงินดังกล่าวเพื่อกิจกรรมที่มีความสำคัญอื่น ๆ ไม่เช่นนั้น จะไม่มีทางที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ของกิจกรรมหลายด้านตามที่ระบุไว้ในแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 หรือบรรลุตามข้อเสนอแนะในรายงานของคณะทำงานปรับปรุงโครงสร้างภารกิจ แน่นนอนที่จะต้องมีส่วนที่ไม่พอใจจากการที่ต้องปรับงบประมาณด้านสิ่งก่อสร้างและสิ่งอำนวยความสะดวก

ความสะดวกลง ขณะเดียวกัน ความหวังที่จะให้รัฐเพิ่มงบประมาณก็ไม่น่าจะเป็นไปได้ ดังนั้น การปรับโครงสร้างตามที่เสนอในตารางที่ 2 จะทำให้วัตถุประสงค์ทั้งหมดหรือบางส่วนบรรลุผลสำเร็จ ภายในระยะเวลาของแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2

ตารางที่ 2 : การปรับงบประมาณของการกีฬาแห่งประเทศไทย

โปรแกรม	บาท	%
1. เพื่อการพัฒนา	160,000,000	9
2. เพื่อมวลชน	180,000,000	10
3. เพื่อความเป็นเลิศ	360,000,000	20
4. เพื่อประกอบอาชีพ	36,000,000	2
5. ด้านวิทยาศาสตร์	108,000,000	6
6. ด้านการบริหารจัดการ (สมาคมการกีฬาแห่งชาติ/TOC)	150,000,000	8
อุปกรณ์	18,000,000	1
ที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	669,000,000	37
การบริหารจัดการ (การกีฬาแห่งประเทศไทย)	126,000,000	7
รวม	1,807,000,000	100

ด้วยการจัดสรรงบประมาณอย่างที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ทำให้วัตถุประสงค์หลักในด้านการพัฒนาการกีฬาสำหรับการจัดการกีฬาเพื่อมวลชน โดยเฉพาะในด้านการเสริมสร้างสมาคมการกีฬาแห่งชาติ และการฝึกอบรมในด้านการบริหารจัดการ การฝึกสอน และการเป็นกรรมการในสนาม ควรจัดสรรจำนวนเงิน 2,000 ล้านบาท จากกองทุนสลากกินแบ่งให้แก่การกีฬาแห่งประเทศไทยเพื่อนำไปใช้ดำเนินการตามข้อเสนอแนะของรายงานฉบับนี้ ซึ่งเป็นรายงานที่การกีฬาแห่งประเทศไทยและรัฐบาลเห็นชอบแล้ว

เงินทูลดังกล่าวจะต้องนำไปลงทุนในมูลนิธิเท่าที่จะทำได้ ขณะนี้เสนอให้ลงทุนจำนวนเงิน 500 ล้านบาทในมูลนิธิ และด้วยอัตราดอกเบี้ยที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน (ร้อยละ 16 ต่อปี) จะทำรายได้ให้แก่มูลนิธิ 80 ล้านบาทต่อปี และถ้าเพิ่มการลงทุนในมูลนิธิอีกเท่าตัว จะทำให้มีงบประมาณ 160 ล้านบาทต่อปี ซึ่งมากพอที่จะให้ความช่วยเหลือแก่สมาคมการกีฬาแห่งชาติและ TOC ในอัตราที่สามารถไปใช้ในการพัฒนาให้เป็นโค้ชและเป็นผู้จัดการที่มีความสามารถในระดับอาชีพได้

คณะทำงานปรับโครงสร้างการกีฬา (Re-engineering Taskforce) เสนอให้มีการจัดประชุมการกีฬาแห่งชาติในช่วงเดือนมีนาคม 2541 เพื่อนำเสนอรายงานฉบับนี้ต่อที่ประชุมและขอความเห็น หลังจากนั้น ให้การกีฬาแห่งประเทศไทยนำผลการประชุมไปจัดทำเป็นข้อเสนอให้รัฐบาล ซึ่งจะประกอบด้วยประเด็นข้อเสนอแนะตามรายงานฉบับนี้ ที่การกีฬาแห่งประเทศไทยและผู้ที่เกี่ยวข้องด้านการกีฬาจะนำไปปฏิบัติต่อไป และในที่สุด ก็จะมีการจัดสรรเงินงบประมาณที่เหมาะสมตามแผนปฏิบัติการภายใต้ข้อเสนอแนะดังกล่าว หลังจากนั้น จะมีการจ้างสภาการกีฬาแห่งประเทศไทย ออสเตรเลีย (Australian Sports Commission) หรือองค์กรระหว่างประเทศที่มีผู้ชำนาญการที่เหมาะสมมาช่วยการกีฬาแห่งประเทศไทยดำเนินการตามข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะ

บทที่ 3

คณะทำงานปรับโครงสร้างการกีฬา (Re-engineering Taskforce) มีข้อเสนอแนะ 160 ข้อ ซึ่งจะเป็นแนวทางการปฏิบัติงานและปรับปรุงผลงานภายใต้แผนการพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 ข้อเสนอแนะที่จะกล่าวต่อไปนี้จะจัดเรียงลำดับตามบทดังปรากฏในรายงานหลัก เล่มที่ 2 ส่วนประเด็นที่นำไปสู่ข้อเสนอแนะจะจัดเรียงลำดับตามบทเช่นเดียวกันดังปรากฏในรายงานหลักเล่มที่ 2

ข้อเสนอแนะข้อที่ 1

ไม่เป็นการสมเหตุสมผลที่จะของบประมาณเพื่อเพิ่มครูด้านพลศึกษาอีกร้อยละ 10 แต่สิ่งที่ควรปฏิบัติคือ ให้ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยการปรับปรุงหลักสูตร เปลี่ยนแปลงโปรแกรมการฝึกอบรม และเพิ่มทักษะให้แก่ครูในระดับประถมศึกษาให้มีความสามารถในการสอนพลศึกษา

ข้อเสนอแนะข้อที่ 2

จำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงโปรแกรมการสอนพลศึกษาให้แก่เด็กประถมศึกษา โดยให้ความสนใจไปในกีฬาที่ให้ความเพลิดเพลินและเพิ่มทักษะมากกว่ากีฬาประเภทที่จะเอาแต่ชนะ (และดังนั้นในหลายครั้งก็แข่งขันเพื่อที่จะแพ้)

ข้อเสนอแนะข้อที่ 3

กรมพลศึกษาควรนำโปรแกรมการกีฬาของประเทศออสเตรเลียไปดัดแปลงให้เหมาะสมกับสภาพสังคมและวัฒนธรรมไทย

ข้อเสนอแนะข้อที่ 4

ควรนำโปรแกรมย่อยทั้ง 11 ด้านของประเทศออสเตรเลียที่จัดให้แก่เด็กตั้งแต่อายุ 3 ปี จนถึงเยาวชนอายุ 20 ปี มาก้อย ๆ เริ่มใช้ในระบบโรงเรียนไทย โดยเริ่มด้วยนำโปรแกรมย่อยดังกล่าวมาดัดแปลง

ข้อเสนอแนะข้อที่ 5

นำโปรแกรมการกีฬาของประเทศออสเตรเลียที่ดัดแปลงแล้วมาทดลองใช้ใน 1 - 2 จังหวัด หลังจากนั้นกระทรวงศึกษาธิการและการกีฬาแห่งประเทศไทยจะต้องนำไปประเมินผล เพื่อให้แน่ใจว่าถ้านำไปใช้ในทั่วประเทศจะประสบความสำเร็จ

ข้อเสนอแนะข้อที่ 6

เนื่องจากการเผยแพร่โปรแกรมการกีฬาของประเทศออสเตรเลียจะต้องใช้อุปกรณ์และมีการจัดพิมพ์เอกสารเป็นจำนวนมาก การกีฬาแห่งประเทศไทยและกระทรวงศึกษาธิการจะต้องดำเนินการติดต่อจัดทำในเชิงธุรกิจ

ข้อเสนอแนะข้อที่ 7

ถ้าโครงการนำร่องที่ระบุในข้อเสนอแนะข้อที่ 5 ปรากฏผลสำเร็จ สภาการกีฬาแห่งประเทศไทย ออสเตรเลีย (Australian Sports Commission) จะร่วมกับกรมพลศึกษาและการกีฬาแห่งประเทศไทย จัดทำหลักสูตรการกีฬาให้ใหม่ และวางแผนการออกจากโปรแกรมใหม่ให้แก่ทุกโรงเรียน

ข้อเสนอแนะข้อที่ 8

จัดทำเอกสารแนะนำในเรื่องจรรยาบรรณของการกีฬาในระดับโรงเรียน และเผยแพร่ไปยังโรงเรียนต่าง ๆ เพื่อแจกให้แก่นักกีฬา ผู้ปกครอง โค้ช ครู ผู้บริหารโรงเรียน กรรมการในสนาม สื่อมวลชน

ชน และผู้ชมกีฬา

ข้อเสนอแนะข้อที่ 9

ถ้าโครงการนำร่องที่ระบุในข้อเสนอแนะข้อที่ 5 ปรากฏผลสำเร็จ ให้จัดตั้งหน่วยงานกลางภายใน การกีฬาแห่งประเทศไทย เพื่อทำหน้าที่เป็นผู้ประสานให้ความช่วยเหลือแก่กระทรวงศึกษาธิการใน ประเด็นด้านการพัฒนาการกีฬา

ข้อเสนอแนะข้อที่ 10

ส่งเสริมให้มีการประสานกันระหว่างกีฬาโรงเรียนกับกีฬาสโมสร ด้วยการนำโปรแกรมย่อยของ ออสเตรเลีย (Aussie Sport CAPS subprogram) เข้าไปใช้ในระดับเตรียมอุดมศึกษา โดยให้จัดเป็น ความสำคัญเร่งด่วนที่จะต้องดำเนินการก่อน

ข้อเสนอแนะข้อที่ 11

ให้จัดตั้งสโมสรกีฬาประจำตำบลตามโปรแกรมที่ 2 หลังจากนั้น ให้ประสานกับผู้อำนวยการ โรงเรียนและครูพลศึกษาเพื่อจัดโปรแกรมกิจกรรมกีฬาลงเล็กรียน โดยใช้สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านกีฬาของโรงเรียน

ข้อเสนอแนะข้อที่ 12

ให้การกีฬาแห่งประเทศไทยหยุดจัดสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการกีฬาในระดับตำบลทันที เนื่องจากสิ่งอำนวยความสะดวกด้านกีฬาในโรงเรียนประถมและมัธยมมีมากเพียงพอสำหรับประชาชน ในชุมชนและในระดับตำบลจะใช้บริการ

ข้อเสนอแนะข้อที่ 13

กระทรวงศึกษาธิการควรมีฐานข้อมูลเรื่องจำนวนสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการกีฬาที่มีอยู่ใน โรงเรียนต่าง ๆ ข้อมูลเหล่านี้จะเป็นตัวบ่งชี้ประเภทของกีฬาที่สมควรได้รับการสนับสนุนใน ชุมชนนั้น ๆ ด้วยเหตุนี้ ก็จะเป็นประโยชน์ในการจัดทำแผนด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่อไปในอนาคต และต่อไปยังสามารถนำข้อมูลดังกล่าวไปโยงเข้ากับแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติได้อีกด้วย

ข้อเสนอแนะข้อที่ 14

สำหรับกีฬาเพื่อการแข่งขันที่จะนำไปสู่การแข่งขันเยาวชนระดับชาติและเป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะไปสู่กีฬาเพื่อความเป็นเลิศนั้น การแข่งขันควรจัดในลักษณะที่ให้เด็กมีความสุข สนุกสนาน พร้อม ๆ กับสามารถแข่งขัน โดยไม่ต้องคำนึงถึงระดับความสามารถ

ข้อเสนอแนะข้อที่ 15

การแข่งขันกีฬาเยาวชนระดับชาติและการแข่งขันกีฬาระดับประเทศนั้น นักกีฬาที่เข้าแข่งขันควรเป็นนักกีฬาที่เป็นตัวแทนประจำจังหวัดมากกว่าที่จะใช้นักกีฬาที่เป็นตัวแทนประจำเขต

บทที่ 4 : การพัฒนากีฬาเพื่อมวลชน

ข้อเสนอแนะข้อที่ 16

ในช่วงของแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 เสนอให้กำหนดว่าเป็นช่วงของการรณรงค์ให้คนหันมาออกกำลังกายและเล่นกีฬา โดยตั้งชื่องานว่าไทยแลนด์แอกทีฟ (Active Thailand) หรือข้อความอื่นที่สามารถสื่อความหมายในทำนองเดียวกัน เริ่มด้วยการใช้กลยุทธ์การประชาสัมพันธ์เพื่อรณรงค์ให้ประชาชนเห็นความสำคัญของการออกกำลังกายและกิจกรรมด้านการกีฬา รวมทั้งให้ความสนใจในการเพิ่มทักษะให้แก่หน่วยงานต่าง ๆ ที่ประสงค์จะจัดกีฬาเพื่อมวลชนให้มีคุณภาพ

ข้อเสนอแนะข้อที่ 17

ให้การกีฬาแห่งประเทศไทยทำการวิจัย หรืออ้างผลงานวิจัยให้รัฐบาลทราบอย่างชัดเจนว่าการเข้าร่วมในกิจกรรมการกีฬาจะมีประโยชน์ โดยเฉพาะกับสุขภาพ เป็นการลงทุนที่ให้ผลตอบแทนสูงทั้งแก่รัฐบาลและแก่ประเทศ โดยเชื่อว่าการกระทำดังกล่าวจะมีผลในการจูงใจให้รัฐจัดสรรงบประมาณเพื่อการกีฬาให้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะข้อที่ 18

สำหรับจังหวัดที่มีแผนพัฒนาการกีฬาที่กล่าวถึงการกีฬาสำหรับเด็ก กีฬาเพื่อมวลชน และกีฬาเพื่อความเป็นเลิศนั้น จะต้องมีการประเมินงบประมาณที่ใช้อีกครั้ง เพื่อให้แน่ใจว่าได้ดำเนินการบรรลุวัตถุประสงค์ และไม่มีการจัดสรรเงินงบประมาณอย่างไม่เหมาะสม โดยเฉพาะควรที่จะจัดสรรเงิน

ให้แก่การศึกษาเพื่อการแข่งขันในสัดส่วนที่น้อยกว่าที่จัดสรรสำหรับการพัฒนาด้านการศึกษาให้แก่ประชาชนและสำหรับเสริมสร้างความสามารถให้แก่องค์กรที่ดำเนินการด้านการศึกษา ทั้งภาครัฐและเอกชน

ข้อเสนอแนะข้อที่ 19

สโมสรกีฬาในแต่ละประเภทที่ก่อตั้งในระดับจังหวัดควรที่จะโยงเข้ากับสมาคมการศึกษาแห่งชาติสำหรับประเภทนั้น ๆ รวมทั้งจะต้องเป็นสมาชิกของสมาคมในระดับจังหวัดซึ่งขึ้นกับสมาคมการศึกษาแห่งประเทศไทย สมาคมการศึกษาแห่งประเทศไทยจะต้องรับผิดชอบในการเพิ่มทักษะให้โค้ชผู้บริหารจัดการด้านการศึกษา และกรรมการในสนามให้บุคลากรในสมาคมระดับจังหวัด โดยดำเนินการร่วมกับการกีฬาแห่งประเทศไทย

ข้อเสนอแนะข้อที่ 20

ให้ความสนใจปรับปรุงโครงสร้างของสโมสรในระดับจังหวัด โดยส่งเสริมให้มีสโมสรกีฬาแต่ละประเภทเล็ก ๆ กระจายทั่วทั้งจังหวัดแทนที่จะมีเพียงสโมสรเดียวเป็นสโมสรประจำจังหวัด

ข้อเสนอแนะข้อที่ 21

การพัฒนาบบสโมสรกีฬาที่จะให้มีสโมสรตั้งอยู่หลาย ๆ แห่งจะต้องใช้เวลานานหลายปี โดยให้เริ่มทดลองใน 1 - 2 จังหวัดก่อน และใช้ผู้ชำนาญการในกีฬาประเภทต่าง ๆ

ข้อเสนอแนะข้อที่ 22

การนำระบบสโมสรกีฬามาใช้ ควรเริ่มจากการให้สโมสรการศึกษาประจำจังหวัดที่มีอยู่ในปัจจุบันเข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรเร่งรัด ด้านการบริหารจัดการ การสอน และการเป็นกรรมการในสนาม

ข้อเสนอแนะข้อที่ 23

ยังไม่ควรตั้งองค์กรด้านการศึกษาเพื่อมวลชนในทุกจังหวัด เพราะจะเป็นการทำงานซ้ำซ้อนกับสมาคมกีฬาประจำจังหวัด ซึ่งเท่ากับเป็นการเพิ่มขึ้นขั้นตอนให้กับระบบอีก ขณะที่ปัจจุบันก็มักถูกวิจารณ์ว่ามีขั้นตอนมากไปแล้ว

ข้อเสนอแนะข้อที่ 24

ควรมีข้อมูลให้แก่ผู้ที่ประสงค์จะมีส่วนร่วมในกิจกรรมการกีฬาโดยไม่ต้องเป็นสมาชิกสโมสร โดยให้การดำเนินการดังกล่าวจัดอยู่ในประเภทโปรแกรมการประชาสัมพันธ์และการณรงค์ให้ประชาชนหันมาออกกำลังกายและเล่นกีฬาในงาน Active Thailand

ข้อเสนอแนะข้อที่ 25

ข้อมูลในเรื่องวิธีการเบื้องต้นของการเตรียมความพร้อมก่อนและหลังเล่นกีฬา รวมทั้งการยืดเส้นยืดสาย เพื่อไม่ให้ผู้เข้าร่วมในกิจกรรมกีฬาได้รับอันตรายโดยไม่ตั้งใจได้ โดยให้ประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ในงาน Active Thailand

ข้อเสนอแนะข้อที่ 26

จัดโปรแกรมการฝึกอบรมที่มีรูปแบบชัดเจนแล้วให้แก่อาสาสมัคร ผู้จัดการ โค้ช และกรรมการในสนาม

ข้อเสนอแนะข้อที่ 27

ควรนำโปรแกรมทดสอบมาตรฐานอาสาสมัคร ผู้จัดการ โค้ช และกรรมการในสนาม มาใช้ทั่วประเทศไทย โดยเริ่มจากการทดลองใน 1-2 จังหวัด และให้ใช้อุปกรณ์ของสำนักงานคณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย (Australian Sports Commission) รวมทั้งดำเนินการในรูปแบบ “ฝึกครูฝึก” ซึ่งปัจจุบันมีผู้จัดการกีฬาจำนวนหนึ่งที่มีทักษะในการถ่ายทอดโปรแกรมดังกล่าว และบุคคลดังกล่าวสามารถนำความรู้ไปขยายผลทั่วประเทศต่อไปด้วยวิธีการขยายผลแบบทวีคูณ

ข้อเสนอแนะข้อที่ 28

นำคู่มือการบริหารสโมสรของอาสาสมัครมาดัดแปลงเพื่อให้สอดคล้องกับวัฒนธรรมไทย และให้สมาคมการกีฬาประจำจังหวัดนำไปทดลองปฏิบัติใน 1 - 2 จังหวัดภายในปี 2541

ข้อเสนอแนะข้อที่ 29

ให้การกีฬาแห่งประเทศไทยจัดทำแผนการทดสอบมาตรฐานความสามารถด้านการจัดการด้านการกีฬาแห่งชาติขึ้นก่อน ด้วยแผนการดังกล่าว จะทำให้เกิดหลักสูตรการอบรมด้านการบริหารจัดการด้านการกีฬาที่เสริมสร้างความสามารถในระบบการบริหารงานด้านการกีฬาของไทย โดยภายในปี 2541 โปรแกรมดังกล่าวจะต้องเกิดขึ้น และในปี 2543 โปรแกรมดังกล่าวจะต้องขยายผลไปทั่วประเทศ ซึ่งคาดว่าจะมีผู้ผ่านโปรแกรมดังกล่าวจำนวน 5,000 คน โดยเริ่มจากสมาคมการกีฬาแห่งประเทศไทย ตามด้วยสมาคมการกีฬาแห่งประเทศไทย และขยายไปสู่ระบบเครือข่ายสโมสรที่จะจัดตั้งขึ้นต่อไป

ข้อเสนอแนะข้อที่ 30

ให้จัดทำแผนการทดสอบมาตรฐานความสามารถโค้ชแห่งชาติ โดยใช้แนวโปรแกรมของสภาการฝึกโค้ชแห่งประเทศไทย (Australian Coaching Council) โดยแบ่งการทดสอบเป็น 4 ระดับ จากระดับพื้นฐานไปถึงระดับโค้ช และไปสิ้นสุดที่ระดับโค้ชชั้นสูง และคาดว่าจะภายในปี 2543 จะมีโค้ชทั้งสิ้นจำนวน 5,000 คนที่ผ่านการทดสอบภายใต้โปรแกรมนี

ข้อเสนอแนะข้อที่ 31

ระยะของแผนการทดสอบมาตรฐานโค้ชแห่งชาติควรเริ่มด้วยกีฬา 10 ประเภทก่อน โดยในปี 2541 ให้เริ่มที่การกีฬาแห่งประเทศไทย ตามด้วยสมาคมการกีฬาแห่งประเทศไทย และสมาคมการกีฬาประจำจังหวัด

ข้อเสนอแนะข้อที่ 32

การกีฬาแห่งประเทศไทยร่วมกับสมาคมการกีฬาแห่งชาติจัดทำหลักสูตรและแนวทางการฝึกอบรมกรรมการในสนาม กรรมการผู้ตัดสินชี้ขาด และเจ้าหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินด้านการกีฬา เพื่อให้มีความสามารถในการจัดการแข่งขันได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ในโปรแกรมการเป็นกรรมการในสนามแห่งชาติ

ข้อเสนอแนะข้อที่ 33

เจ้าหน้าที่ของกรมการพัฒนาชุมชนซึ่งเป็นผู้ดำเนินการในเรื่องศูนย์เยาวชนตำบล ควรเป็นผู้จัดฝึกอบรมในเรื่องการบริหารจัดการสโมสร การสอน และการเป็นกรรมการด้วย โดยให้จัดเป็นงานสำคัญเร่งด่วนในลำดับต้น ๆ

ข้อเสนอแนะข้อที่ 34

ให้กระทรวงศึกษาธิการและกรมพลศึกษาประสานงานกับคณะกรรมการกีฬาแห่งประเทศไทย ออสเตรเลีย (Australian Sports Commission) จัดทำหลักสูตรพลศึกษาให้แก่เด็กและคนพิการ

ข้อเสนอแนะข้อที่ 35

ให้จัดโปรแกรมการฝึกนักกีฬาพิการ โดยดำเนินการควบคู่ไปกับการพัฒนาแผนการทดสอบมาตรฐานความสามารถโค้ชแห่งชาติสำหรับนักกีฬาทั่วไป

ข้อเสนอแนะข้อที่ 36

ให้แนวทางการปฏิบัติแก่สมาคมกีฬาแห่งชาติและกีฬาประจำจังหวัด มีการคำนึงถึงความเท่าเทียมทางเพศ โดยให้มีการเผยแพร่คู่มือเรื่อง “การมุ่งไปสู่ความเท่าเทียมทางเพศในด้านการกีฬา” ทั่วประเทศ

ข้อเสนอแนะข้อที่ 37

แจกคู่มือเรื่อง “การมุ่งไปสู่ความเท่าเทียมทางเพศในด้านการกีฬา” ให้แก่สมาคมกีฬาแห่งชาติทุกแห่ง โดยพิจารณาให้นำประเด็นในเรื่องวัฒนธรรมเข้าบรรจุในแผนพัฒนาการสี่ปีในทุกประเภทกีฬา

ข้อเสนอแนะข้อที่ 38

ให้ระดับมหาวิทยาลัยจัดทำเอกสารวิจัยและเอกสารอื่นที่เกี่ยวกับกีฬาท้องถิ่นดั้งเดิม ซึ่งกีฬาดังกล่าวส่วนใหญ่มักจะเป็นกีฬาที่มีการถ่ายทอดกันมาจากยุคหนึ่งไปสู่อีกยุคหนึ่ง โดยไม่มีการบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร ทั้งนี้ให้ใช้งบประมาณจากกระทรวงศึกษาธิการ

ข้อเสนอแนะข้อที่ 39

ให้นำเนื้อหาเรื่องกีฬาท้องถิ่นสอดแทรกเข้าไปในหลักสูตรพลศึกษาสำหรับระดับชั้นประถมศึกษา

ข้อเสนอแนะข้อที่ 40

นักกีฬาที่มีความสามารถในการเล่นกีฬาท้องถิ่นควรจะได้รับคำแนะนำพิเศษ เพื่อปรับปรุงให้ได้มาตรฐานระดับสากล ซึ่งจะเป็นการจูงใจให้คนในท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการกีฬาภายใต้การใช้ “รูปแบบของการสร้างบทบาท” (“role model” effect)

ข้อเสนอแนะข้อที่ 41

จะต้องให้ความเอาใจใส่เป็นพิเศษสำหรับกรณีนักกีฬาท้องถิ่น โดยจะต้องให้เข้ามารับการฝึกฝนในกรุงเทพฯ หรือสถานที่อื่นห่างไกลจากสิ่งแวดล้อมในชุมชนของตน ในหลายกรณีมักจะใช้วิธีอยู่กับพี่เลี้ยง แต่สามารถติดต่อกับคนในชุมชนของตนได้

ข้อเสนอแนะข้อที่ 42

ในการจัดการแข่งขันกีฬาท้องถิ่นแห่งชาติให้พิจารณาประเด็นอื่น ๆ เช่น การแข่งขันประจำปีระหว่างชาวชนเผ่าต่าง ๆ โดยใช้สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกที่เชียงใหม่

ข้อเสนอแนะข้อที่ 43

สำหรับกีฬาเพื่อผู้สูงอายุ ให้การกีฬาแห่งประเทศไทยทำงานร่วมกับหน่วยราชการอื่น ในลักษณะเป็นงานระดับชาติ ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาการแข่งขันกีฬาผู้สูงอายุประจำชาติและประจำจังหวัด รวมทั้งการจัดพิมพ์เอกสารเรื่อง “แนวทางการจัดการแข่งขันกีฬาเพื่อผู้สูงอายุ”

บทที่ 5 : การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

ข้อเสนอแนะข้อที่ 44

ในการพัฒนากีฬาไทยในระยะยาว จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมียุทธศาสตร์กลาง เช่น สถาบันการกีฬาไทย และการที่จะบรรลุประโยชน์ที่ตั้งไว้ การกีฬาของไทยจะต้องมีวินัยมากกว่านี้ ทั้งในด้านการฝึกอบรม การฝึก และการแข่งขัน ไม่ว่าจะเป็่นนักกีฬามืออาชีพและนักกีฬาเพื่อมุ่งสู่ความ

เป็นเลิศ

ข้อเสนอแนะข้อที่ 45

ให้ตั้งศูนย์กีฬาคอมเพล็กซ์ทั้ง 6 แห่ง คือ ที่หัวหมาก มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ สุพรรณบุรี เชียงใหม่ นครราชสีมา และสงขลา โดยให้ทั้ง 6 ศูนย์เป็นส่วนหนึ่งของสถาบันการศึกษาแห่งประเทศไทย และบริหารงานในลักษณะเป็นเอกภาพ

ข้อเสนอแนะข้อที่ 46

การศึกษาแห่งประเทศไทยควรตกลงทำสัญญากับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกหลังจากรีโนเวทการแข่งขันเอเชียนเกมส์ ทั้งด้านการจัดการและด้านที่พัก แต่ทั้งนี้ ข้อตกลงดังกล่าวควรให้โอกาสแก่นักศึกษามหาวิทยาลัยได้ใช้บริการด้วย

ข้อเสนอแนะข้อที่ 47

ในการตัดสินใจว่าจะดำเนินการแบบรวมอำนาจที่ศูนย์กลางหรือกระจายอำนาจดี คือ จะตั้งอยู่ที่กรุงเทพฯหรือที่ศูนย์ประจำภาค จำเป็นจะต้องพิจารณาว่ากีฬาในแต่ละประเภทไม่หุคอยู่กับที่

ข้อเสนอแนะข้อที่ 48

ในการพัฒนาให้สถาบันการศึกษาแห่งประเทศไทยและโครงสร้างก่อร่างขึ้นมาได้อย่างสมบูรณ์ จะต้องพิจารณาหลายด้าน ไม่ว่าจะเป็นเป้าหมายของการกีฬา การคัดเลือกนักกีฬา การพัฒนาเครือข่ายการสอนเพื่อสู่ความเป็นเลิศ และการพัฒนาโครงสร้างสนับสนุน เช่น วิทยาศาสตร์การกีฬา และการให้บริการทางการแพทย์กีฬา

ข้อเสนอแนะข้อที่ 49

การให้ทุนการศึกษาแก่สถาบันการศึกษาแห่งประเทศไทยควรที่จะพิจารณาจากผลงาน และเป็นทุนที่มีระยะเวลา 12 เดือน และเป็นแบบต่อสัญญาได้ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับการแข่งขันที่กำลังจะเกิดขึ้น แทนที่จะเป็นแบบ 3 เดือน 6 เดือน 12 เดือน อย่างเป็นอยู่ในขณะนี้

ข้อเสนอแนะข้อที่ 50

ควรมีโปรแกรมการฝึกอบรมให้แก่เจ้าหน้าที่ของ กกท. แห่งประเทศไทยที่ต้องทำหน้าที่บริหารจัดการงานของศูนย์ต่าง ๆ ทั้ง 6 แห่งในสถาบัน กกท. แห่งประเทศไทย รวมทั้ง ให้การอบรมแก่ที่ปรึกษาด้าน กกท. ผู้บริหาร ผู้จัดการ สิ่งอำนวยความสะดวก นักวิทยาศาสตร์ กกท. และผู้ให้บริการสนับสนุน

ข้อเสนอแนะข้อที่ 51

เจ้าหน้าที่ กกท. แห่งประเทศไทยจำนวน 1 คน จากแต่ละศูนย์กีฬา คอมเพล็กซ์ ทั้ง 6 แห่ง จะต้องถูกส่งไปที่สถาบัน กกท. แห่งประเทศออสเตรเลีย (Australian Institute of Sport) มีระยะเวลา 1 - 3 เดือน ไปทำงานด้านบุคลากรเพื่อพิจารณาความสัมพันธ์ของบุคลากรในด้านการจัดการที่เป็นอยู่ในสถาบัน

ข้อเสนอแนะข้อที่ 52

หลังจากที่ปรึกษากับคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทยและสมาคม กกท. แห่งประเทศไทยแล้ว ทาง กกท. แห่งประเทศไทยจะพิจารณาว่ากีฬาใดที่สมควรได้รับการสนับสนุนจากสถาบัน กกท. แห่งประเทศไทย การคัดเลือกจะคัดเลือกจากกีฬาเป้าหมาย

ข้อเสนอแนะข้อที่ 53

กกท. แห่งประเทศไทย รวมทั้ง TOC และสมาคม กกท. แห่งชาติ จะต้องพิจารณากีฬาเป้าหมายเสียใหม่ โดยให้กีฬา 8 - 16 ประเภท เป็นกีฬาที่สถาบัน กกท. แห่งประเทศไทยจะต้องให้ความสนใจ โดยให้พิจารณาประเด็นต่อไปนี้ คือ ศักยภาพในการได้เหรียญ แนวโน้มที่เป็นไปในระดับนานาชาติ ความสามารถของประเทศอาเซียน ค่าใช้จ่ายในการให้บริการในด้านกีฬาที่เป็นเป้าหมาย

ข้อเสนอแนะข้อที่ 54

กีฬาที่คัดเลือกให้เป็นกีฬาเป้าหมายควรมีที่พักภายในสถาบัน กกท. แห่งประเทศไทย คือ กรุงเทพมหานคร หรือในศูนย์ใดศูนย์หนึ่ง

ข้อเสนอแนะข้อที่ 55

การกีฬาแห่งประเทศไทยควรพิจารณาธรรมชาติของทุนด้านการกีฬา ซึ่งควรจะแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับความสำคัญของกีฬาในระดับนานาชาติ กลุ่มนักกีฬาทีมชาติประเภทใดประเภทหนึ่งที่ได้รับบริการคัดเลือกจำนวน 1 ราย ควรได้รับทุนเต็มจำนวน ซึ่งผู้ที่ได้รับทุนการศึกษาเต็มจำนวนจะต้องได้รับสิทธิดังต่อไปนี้ คือ การได้รับบริการด้านต่าง ๆ เช่น สิ่งอำนวยความสะดวก การฝึกสอน วิทยาศาสตร์การกีฬา การแพทย์ด้านกีฬา ค่าเดินทาง ค่าที่พัก ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าใช้จ่ายในการศึกษา ความช่วยเหลือด้านอาชีพ และการพัฒนาบุคลากร

ข้อเสนอแนะข้อที่ 56

นักกีฬาที่จัดว่ามีศักยภาพของการเป็นนักกีฬาสู่ความเป็นเลิศควรได้รับทุนสมทบ ซึ่งจะมีสิทธิที่จะได้รับบริการด้านสิ่งอำนวยความสะดวก การฝึกสอน วิทยาศาสตร์การกีฬา และการแพทย์ด้านกีฬา แต่ในระดับที่ต่ำกว่าทุนประเภทเต็มจำนวน

ข้อเสนอแนะข้อที่ 57

นักกีฬาสู่ความเป็นเลิศทุกคนควรจะได้เข้าโปรแกรมการฝึกอบรมและการเตรียมพร้อม ไม่ว่าจะนักกีฬานั้นจะอยู่ในสถาบันหรือไม่ก็ตาม สมาคมการกีฬาแห่งชาติควรร่วมกับการกีฬาแห่งประเทศไทยจัดโปรแกรมการฝึกอบรมและกำหนดการแข่งขันให้นักกีฬาแต่ละคน โดยประสานกับสถานที่ที่นักกีฬานั้น ๆ อาศัยอยู่

ข้อเสนอแนะข้อที่ 58

การกีฬาแห่งประเทศไทยควรจะพัฒนาเครือข่ายแห่งชาติซึ่งประกอบด้วยศูนย์ประจำภาคที่ดูแลกีฬาสู่ความเป็นเลิศและศูนย์ฝึกเร่งรัด นอกเหนือจากก่อตั้งศูนย์ทั้ง 6 เขต ของสถาบันการกีฬาแห่งประเทศไทยแล้ว ก็ควรจะมีการก่อตั้งศูนย์ฝึกเร่งรัดอย่างเป็นทางการเช่นกัน โดยกระจายอยู่ทั่วทั้งประเทศเพื่อให้บริการแก่นักกีฬาที่มีศักยภาพที่จะไปสู่ความเป็นเลิศสามารถเข้าสู่ระบบการฝึกเร่งรัดสูงและได้รับการสนับสนุนที่จำเป็น

ข้อเสนอแนะข้อที่ 59

ให้มีการแต่งตั้งหัวหน้าโค้ชที่ทำงานเต็มเวลาเพื่อประจำอยู่ในกีฬาเป้าหมายทุกประเภท การเตรียมพร้อมของนักกีฬาจะประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับคุณภาพของโปรแกรมโค้ชนั้น ๆ ว่ามีคุณภาพมากน้อยเพียงใด การกีฬาไทยจะมีคุณภาพเทียบเท่ากับประเทศอื่นได้จะต้องมีโค้ชทีมชาติที่ทำงานเต็มเวลา (โดยได้รับการสนับสนุนจากผู้ช่วยโค้ชที่มีคุณภาพในระบบเครือข่าย) หัวหน้าโค้ชจะมีหน้าที่รับผิดชอบฝึกสอนทีมชาติ ให้คำแนะนำ และประสานงานกับโค้ชในศูนย์ประจำภาคของกีฬาผู้ความเป็นเลิศและศูนย์การฝึกแบบเร่งรัด อนึ่ง หลังจากปรับโครงสร้างงบประมาณของการกีฬาแห่งประเทศไทยแล้ว จะมีเงินมาช่วยในการจ้างโค้ช

ข้อเสนอแนะข้อที่ 60

กรณีที่สมาคมการกีฬาแห่งประเทศไทยจ้างโค้ชต่างประเทศนั้น ทางการกีฬาแห่งประเทศไทยจะต้องดูแลให้มีโค้ชผู้ช่วยที่เป็นชาวไทยร่วมทำงานกับโค้ชต่างประเทศด้วย เพื่อให้แน่ใจว่าโค้ชชาวไทยได้รับการพัฒนาความสามารถ

ข้อเสนอแนะข้อที่ 61

สมาคมการกีฬาแห่งประเทศไทยทุกแห่งควรจัดทำแผนกีฬาเพื่อผู้ความเป็นเลิศให้เป็นส่วนหนึ่งของแผนการพัฒนาด้านการกีฬาของสมาคม ในการพัฒนาการกีฬาไม่ว่าจะเป็นประเภทใดก็ตาม จำเป็นอยู่เองที่สมาคมจะต้องมีแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติระยะเวลา 4 ปี ไว้ใช้เป็นแนว และส่วนสำคัญที่ควรปรากฏอยู่ในแผนคือเรื่องกีฬาเพื่อผู้ความเป็นเลิศ กีฬาแต่ละประเภทจะต้องมีแผนด้านการไปสู่ผู้ความเป็นเลิศไปจนถึงปี 2544 ส่วนแผนจะต้องมีรายละเอียดประกอบด้วย วัตถุประสงค์ กลยุทธ์ ระยะเวลา ตัวชี้วัดผลงาน และผลงานที่ทำได้และเห็นผลเป็นตัวเลข รวมทั้งอาจเป็นในรูปแบบเหรียญรางวัลที่ได้ แผนดังกล่าวนี้ควรจัดทำโดย สมาคมการกีฬาแห่งชาติ โดยจัดทำร่วมกับการกีฬาแห่งชาติและสถาบันการกีฬาแห่งประเทศไทย งบประมาณของการกีฬาแห่งประเทศไทยควรเน้นที่การพัฒนาและการดำเนินการตามแผนที่วางไว้

ข้อเสนอแนะข้อที่ 62

แผนกีฬาเพื่อผู้ความเป็นเลิศทุกแผนจะต้องมีแผนประจำปี การวางแผนพัฒนานักกีฬาเพื่อผู้ความเป็นเลิศจะต้องมองในระยะยาว โปรแกรมการฝึกกีฬาเพื่อผู้ความเป็นเลิศที่มีระยะเวลา 4 ปีจะต้องประกอบด้วยแผนประจำปีรวม 4 แผน โดยมีเป้าหมายที่จะพัฒนาร่างกาย จิตใจ และความสามารถ

ในยุทธวิธีการเล่นของนักกีฬาและทีม ในช่วงระยะเวลาทั้ง 4 ปี และมีเนื้อหาที่กล่าวถึง ทักษะ ยุทธวิธี วิทยาศาสตร์การกีฬา การกินสภาพ การแข่งขัน และ strength and condition

ข้อเสนอแนะข้อที่ 63

กีฬาแต่ละประเภทจะต้องมีโปรแกรมการแข่งขันระดับนานาชาติ โดยมีเป้าหมายที่จะมีโปรแกรมหดงกล่าวไปถึงปี 2544/2545 และจะต้องเป็น โปรแกรมที่สอดคล้องกับแผนกีฬาสู่ความเป็นเลิศ ระบุจำนวนนักกีฬาและบุคลากรสนับสนุนที่จะต้องเข้าร่วมในการแข่งขัน ส่วนการกำหนดจำนวนครั้งของการแข่งขันจะต้องพิจารณาว่าทำได้และต้องวางแผนไว้ก่อน

ข้อเสนอแนะข้อที่ 64

กีฬาแต่ละประเภทจะต้องมีขั้นตอนและกลยุทธ์ที่นำไปใช้ในทีมชาติและในการแข่งขันระดับนานาชาติ โดยจะต้องเผยแพร่ให้นักกีฬาและโค้ชทุกคนทราบ และจะต้องนำขั้นตอนและกลยุทธ์เหล่านี้ไปปรับให้เหมาะที่จะใช้ทั่ว ๆ ไปได้

ข้อเสนอแนะข้อที่ 65

นักกีฬาจะต้องได้รับการฝึกอบรมตามที่โค้ชทีมชาติกับโค้ชกีฬาเพื่อความเป็นเลิศของสมาคมการกีฬาแห่งประเทศไทยได้วางแผนไว้

ข้อเสนอแนะข้อที่ 66

ถ้าสมาคมการกีฬาแห่งประเทศไทยมีงบประมาณพอก็ควรต้องจ้างผู้จัดการการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ แต่ถ้ามีงบประมาณจำกัดตำแหน่งนี้อาจมอบให้หัวหน้าโค้ชเป็นผู้ดำเนินการ และในการคัดเลือกหัวหน้าโค้ชจะต้องพิจารณาว่ามีความชำนาญการในด้านการบริหารจัดการเพียงใด

ข้อเสนอแนะข้อที่ 67

การกีฬาแห่งประเทศไทยควรปรับโครงสร้างการดำเนินงาน โดยจะต้องมีลักษณะที่สะท้อนให้เห็นว่ามีการพัฒนาสถาบันการศึกษา โดยสถาบันการกีฬาจะต้องเป็นกองหนึ่งในการกีฬาแห่งประเทศไทยที่มีหน้าที่หลักคือปฏิบัติการตามโปรแกรมที่ 3 และที่ 5

ข้อเสนอแนะข้อที่ 68

การปรับงบประมาณของกรีกาแห่งประเทศไทยนั้น ควรที่จะมุ่งเน้นในการเสริมสร้างศูนย์ประจำภาคเพื่อสู่ความเป็นเลิศ โดยมีเจ้าหน้าที่และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านกีฬาที่มีคุณภาพ ซึ่งสิ่งเหล่านี้จำเป็นต่อการพัฒนานักกีฬา

ข้อเสนอแนะข้อที่ 69

การปรับงบประมาณของกรีกาแห่งประเทศไทย ควรที่จะเพิ่มงบเพื่อการพัฒนากรีกาเพื่อความเป็นเลิศ นอกจากนี้ โปรแกรมสถาบันกรีกา (รวมทั้งเครือข่ายระดับประเทศ) จะมีประสิทธิผลถ้ากีฬาแต่ละประเภทในศูนย์แต่ละศูนย์ได้บุคลากรและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านกรีกาที่มีคุณภาพ เช่น โค้ช วิทยาศาสตร์กรีกา การแพทย์กรีกา การแข่งขันระดับนานาชาติ การที่จะให้บริการเหล่านี้มีคุณภาพได้จะต้องเพิ่มงบการพัฒนากรีกาเพื่อความเป็นเลิศ

ข้อเสนอแนะข้อที่ 70

การจัดสรรงบประมาณในแต่ละประเภทกีฬาจะต้องพิจารณาจากผลงานและความสัมพันธ์กับแผนของสมาคมกรีกาแห่งชาติ โดยมีเป้าหมายที่จะได้งบประมาณจากกรีกาแห่งประเทศไทยเพิ่มเพื่อไปสู่ผลงานหลัก ๆ เช่น การบริหารและการจัดการกรีกาประเภทนั้น ๆ การว่าจ้างโค้ชอาชีพให้แก่ส่วนกลางและระดับจังหวัด วิทยาศาสตร์กรีกา การช่วยเหลือทางการแพทย์ด้านกรีกา ความช่วยเหลือด้านการแข่งขัน ความช่วยเหลือในการแข่งขันในประเทศ การให้การสนับสนุนนักกีฬาที่มีผลงานดี โดยให้รวมเป็นโปรแกรมที่ดำเนินการภายใต้สถาบันกรีกาแห่งประเทศไทย

ข้อเสนอแนะข้อที่ 71

กรีกาแห่งประเทศไทยควรจะทบทวนผลการดำเนินงานที่ใช้งบประมาณของสมาคมกรีกาแห่งประเทศไทย โดยกองกีฬาเพื่อความเป็นเลิศของกรีกาแห่งประเทศไทย (ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งภายใต้สถาบันกรีกาแห่งประเทศไทย) จะต้องประเมินและติดตามความก้าวหน้าเป็นประจำ เพื่อทราบว่ามีเงินที่ได้รับนำไปใช้อย่างไรบ้าง ซึ่งที่ปรึกษาด้านกรีกาจะมีบทบาทสำคัญในการให้ความรู้ ทั้งด้านการประเมินแบบอิสระและการประเมินตามวัตถุประสงค์

ข้อเสนอแนะข้อที่ 72

การกีฬาแห่งประเทศไทยควรจะร่วมกับคณะกรรมการโอลิมปิกไทยและสมาคมการกีฬาแห่งประเทศไทยในการพิจารณาขนาดของซีเกมส์และเอเชียนเกมส์ ทั้งในด้านคุณภาพและปริมาณ

ข้อเสนอแนะข้อที่ 73

สมาคมการกีฬาแห่งประเทศไทยแต่ละแห่งจะต้องทำรายการอุปกรณ์ที่มีและที่ประสงค์จะจัดซื้อต่อไป ทั้งนี้จะต้องคอยติดตามการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานในระดับสากลว่าที่ประเทศอื่นใช้อะไร และนำเสนอต่อการกีฬาแห่งประเทศไทย

ข้อเสนอแนะข้อที่ 74

ทบวงมหาวิทยาลัยควรใช้มาตรการที่เข้มงวดในการพิจารณาให้ทุนการศึกษาข้างเผือกมากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ โดยในการประเมินผลงานของผู้ได้รับทุนดังกล่าวในแต่ละปี ควรที่จะให้ผู้ได้รับทุนแต่ละท่านตกลงทำสัญญาที่จะเข้ารับการศึกษาและเข้าแข่งขัน กรณีที่ไม่ยินยอมที่จะลงนามตามข้อตกลงดังกล่าว ก็จะต้องยกเลิกไม่ให้ทุนนั้น

ข้อเสนอแนะข้อที่ 75

การกีฬาแห่งประเทศไทยควรทำงานกับสภาการกีฬาแห่งประเทศไทยออสเตรเลีย (Australian Sports Commission) ในการจัดทำแผนกลยุทธ์การดำเนินการในโปรแกรมคัดเลือกผู้ที่มีความสามารถพิเศษ และภายใต้กระบวนการทดสอบ TID จะต้องมีความรู้ทางด้านวิชาการในระดับหนึ่ง (ทดสอบการใช้ช่วยอายุ การจัดความเหมาะสมในกีฬาให้นักเรียนแต่ละคน ฯลฯ) ดังนั้น การถ่ายทอดความรู้ดังกล่าวโดยการจัดประชุมสัมมนาจะเป็นวิธีการที่ประหยัดค่าใช้จ่ายและเวลาได้ดีกว่าที่จะให้นักลากล่าวไทยเป็นผู้ดำเนินการแต่เพียงลำพัง

บทที่ 6 : การพัฒนากีฬาเพื่อเป็นอาชีพ

ข้อเสนอแนะข้อที่ 76

การพัฒนาโปรแกรมที่ 4 เรื่องการพัฒนากีฬาเพื่อเป็นอาชีพ ภายใต้แผนพัฒนากีฬาแห่งประเทศไทย ฉบับที่ 2 นั้น ควรเริ่มจากการให้ความสนใจที่การแข่งขันนักกีฬาอาชีพในประเทศไทยสำหรับทุก

ประเภทกีฬา

ข้อเสนอแนะข้อที่ 77

ด้วยสื่อมวลชนเป็นปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จของลีกอาชีพ ดังนั้น รัฐบาลควรพิจารณาให้มีระเบียบเงื่อนไขในการต่อใบอนุญาตสัมปทานทีวี โดยกำหนดให้ต้องมีรายการเกี่ยวกับกีฬาด้วย (เช่น 10 ชั่วโมงต่อสัปดาห์)

ข้อเสนอแนะข้อที่ 78

การกีฬาแห่งประเทศไทยควรร่วมกับคณะกรรมการจัดการแข่งขันเอเชียนเกมส์และผู้จัดการแข่งขันอื่น ๆ ที่ผ่านมานำเอกสารที่คณะกรรมการปรับโครงสร้างด้านการกีฬาได้จัดทำขึ้น เพื่อมาดัดแปลงเป็นคู่มือในการวางแผนและการจัดการแข่งขันกีฬาในระดับนานาชาติ

ข้อเสนอแนะข้อที่ 79

ในการพัฒนาลีกอาชีพแห่งชาตินั้น จะต้องมีการจ้างที่ปรึกษาที่เป็นลีกอาชีพจากต่างประเทศเพื่อมาให้รายละเอียดในการก่อตั้งลีก

ข้อเสนอแนะข้อที่ 80

ควรมีการจูงใจให้ภาคธุรกิจลงทุนด้านพัฒนาลีกอาชีพและการกีฬาไทย โดยให้ส่วนลดทางภาษี 100% สำหรับผู้ที่ให้การสนับสนุนและให้เงินอุดหนุนด้านการกีฬา

ข้อเสนอแนะข้อที่ 81

เพื่อประโยชน์ต่อระบบการบริหารงานเรื่องการลดหย่อนภาษีให้แก่ผู้ที่ให้การสนับสนุนและเงินอุดหนุนด้านการกีฬา ควรที่จะมีการก่อตั้งมูลนิธิการกีฬาแห่งประเทศไทยภายใต้อุปการะของการกีฬาแห่งประเทศไทย ซึ่งมูลนิธิดังกล่าวจะเป็นเครื่องมือกลไกให้หน่วยงานเอกชนและบุคคลทั่วไปที่สนใจให้เงินสนับสนุนแก่ทีมใดทีมหนึ่ง นักกีฬาหรือสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ด้านการกีฬาใด ๆ ก็ตาม โดยผู้บริจาคจะเป็นผู้กำหนดว่าทีม นักกีฬา หรือสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ด้านการกีฬาที่ลงทะเบียนในมูลนิธิใดที่จะได้รับเงินอุดหนุน

ข้อเสนอแนะข้อที่ 82

การกีฬาแห่งประเทศไทยควรปรึกษากับสมาคมการกีฬาแห่งชาติจัดทำมาตรการในการที่จะให้รัฐบาลไทยสนับสนุนการประกวดราคาเพื่อจัดแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ

ข้อเสนอแนะข้อที่ 83

การกีฬาแห่งประเทศไทยจะต้องจัดสรรงบประมาณส่วนหนึ่งเพื่อช่วยเป็นค่าใช้จ่ายในการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ โดยให้เงินดังกล่าวแก่คณะกรรมการจัดการแข่งขันเมื่อประเทศไทยชนะการประกวดราคา ส่วนขนาดของเงินงบประมาณเพื่อการนี้ก็จะขึ้นอยู่กับขนาดของการแข่งขันและผลงานที่ผ่านมาภายใต้กระบวนการที่เข้มงวด

ข้อเสนอแนะข้อที่ 84

การกีฬาแห่งประเทศไทยควรทำวิจัยสังคมและเศรษฐกิจ และสำรวจข้อมูลจากวงการการกีฬาที่มีอยู่ ทั้งจากภาครัฐและเอกชน เพื่อจัดทำรายงานการกีฬาไทยในด้านต่าง ๆ ในฐานะที่เป็นอุตสาหกรรมประเภทหนึ่ง ข้อมูลดังกล่าวจะต้องมีการรวบรวมและจัดพิมพ์เพื่อเผยแพร่ และให้ตั้งชื่อว่า “การกีฬาไทย: การลงทุนมหาศาล”

ข้อเสนอแนะข้อที่ 85

ในกรณีของโปรแกรมการทดสอบมาตรฐานความสามารถของอาสาสมัคร ผู้จัดการกีฬา โค้ช และกรรมการฝึกสอน ซึ่งปรากฏในโปรแกรมที่ 2 เรื่อง การพัฒนาการกีฬาเพื่อมวลชน นั้น ควรมีการจัดตั้งกลุ่มกีฬาเพื่อเป็นอาชีพเพื่อสนองประโยชน์ของกลุ่มนักกีฬากึ่งอาชีพ ด้วยการเก็บค่าสมาชิกเพียงเล็กน้อย กลุ่มกีฬาเพื่อเป็นอาชีพจะให้บริการแก่สมาชิกด้านจรรยาบรรณ เทคโนโลยีข้อมูลความสัมพันธ์กับต่างประเทศ และแนวทางการเลื่อนฐานะ

บทที่ 5 : วิทยาศาสตร์การกีฬาและเทคโนโลยี

ข้อเสนอแนะข้อที่ 86

การกีฬาแห่งประเทศไทยจะต้องให้มีการพัฒนาการให้บริการวิทยาศาสตร์กีฬาแบบเป็นระบบครบวงจรให้แก่กีฬาเพื่อสู่ความเป็นเลิศทั่วประเทศ โดยในขั้นต้น จะต้องให้ศูนย์วิทยาศาสตร์การ

กีฬาห้วหมากเป็นผู้นำในด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาและเป็นปัจจัยที่จะเร่งให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในการกีฬาไทย

ข้อเสนอแนะข้อที่ 87

ควรทบทวน โปรแกรมการทดสอบของศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา ทั้งในเรื่องของวิธีการคัดเลือกโดยวิธีการแพทย์และตรวจกล้ามเนื้อกระดูกและการทดสอบความพร้อมของร่างกาย

ข้อเสนอแนะข้อที่ 88

ศูนย์วิทยาศาสตร์กีฬาห้วหมากควรประสานกับสมาคมการกีฬาแห่งชาติในการพัฒนาโปรแกรมการทดสอบเฉพาะด้าน และให้นำไปบรรจุใน โปรแกรมการฝึกของนักกีฬาในรอบเวลา 1 ปี

ข้อเสนอแนะข้อที่ 89

ศูนย์วิทยาศาสตร์กีฬาห้วหมากควรร่วมกับสมาคมการกีฬาแห่งชาติใน โปรแกรมการคัดเลือกทีมชาติ ซึ่งกำหนดจะเริ่มมีในปี 2542

ข้อเสนอแนะข้อที่ 90

การตรวจสอบอุปกรณ์ที่มีในศูนย์วิทยาศาสตร์กีฬาห้วหมาก มีวัตถุประสงค์ต้องการให้การบริการด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาที่ให้แก่ักกีฬาในแต่ละพื้นที่ มีลักษณะที่เป็นระบบครบวงจรและมีคุณภาพมากขึ้นในแต่ละพื้นที่

ข้อเสนอแนะข้อที่ 91

ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาห้วหมากควรทบทวนสภาพแวดล้อมของอุปกรณ์ที่ใช้ทดสอบความพร้อมของร่างกายของนักกีฬาทีมชาติ เพื่อเป็นการยกมาตรฐานอุปกรณ์ ระยะเวลาการทดสอบ การทดสอบเฉพาะด้าน อีกทั้งควรให้ความสนใจเป็นพิเศษในเรื่อง โปรแกรมการทดสอบด้านจิตวิทยาด้วย

ข้อเสนอแนะข้อที่ 92

ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาห้วหมากควรประสานกับคณะผู้ก่อตั้งวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา ซึ่งกำหนดจะตั้งในแต่ละสมาคมการกีฬาแห่งชาติ โดยในระยะสั้น ศูนย์ควรให้ความสนใจพัฒนา กีฬาในเป้าหมาย และพิจารณาที่จะรวมทีมกีฬาย่อย ๆ เข้าด้วยกัน

ข้อเสนอแนะข้อที่ 93

ขณะที่จำเป็นต้องมีการปรับปรุงการให้บริการวิทยาศาสตร์การกีฬาที่ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา ห้วหมาก ในเวลาเดียวกันก็ควรให้ความสนใจด้านสรีรศาสตร์ โภชนาการ จิตวิทยาและชีวเครื่องกล

ข้อเสนอแนะข้อที่ 94

จะต้องมีบริการด้านจิตวิทยาการกีฬาแบบเป็นระบบครบวงจรให้นักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ โดยจัด ให้เป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งของบริการทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีด้านการกีฬา ซึ่งในขั้นแรก ควรให้มีการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ด้านจิตวิทยาการกีฬาที่ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา

ข้อเสนอแนะข้อที่ 95

การกีฬาแห่งประเทศไทย โดยเฉพาะศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาห้วหมาก ควรใช้โปรแกรมการ พัฒนาคุณภาพการโภชนาการของนักกีฬา ที่ครอบคลุมกีฬาประเภทต่าง ๆ และสอดคล้องกับชุมชน ทั่ว ๆ ไป

ข้อเสนอแนะข้อที่ 96

การกีฬาแห่งประเทศไทยควรแต่งตั้งคณะกรรมการประกอบด้วยเจ้าหน้าที่รับผิดชอบในห้อง อาหารของศูนย์กีฬาห้วหมาก ผู้ชำนาญการด้านโภชนาการสำหรับนักกีฬาจากศูนย์วิทยาศาสตร์ การกีฬา ผู้แทนจากกระทรวงสาธารณสุข โค้ช และนักกีฬา เพื่อหาแนวทางการพัฒนาการให้ บริการด้านโภชนาการแก่นักกีฬาที่ห้องอาหารในศูนย์กีฬาห้วหมากให้อยู่ในระดับชั้นเยี่ยม

ข้อเสนอแนะข้อที่ 97

การกีฬาแห่งประเทศไทยควรพัฒนาห้องอาหารให้เป็นศูนย์โภชนาชั้นเยี่ยมให้นักกีฬา โดยเสนอ ให้ห้องอาหารมีระบบการให้การศึกษาที่จะให้นักกีฬามีความรู้ด้านคุณค่าของอาหารในทาง

โภชนาการ

ข้อเสนอแนะข้อที่ 98

การกีฬาแห่งประเทศไทยควรร่วมกับกระทรวงสาธารณสุขพัฒนาแนวทางในการส่งเสริมให้นักกีฬา มีโภชนาการที่ดี

ข้อเสนอแนะข้อที่ 99

การกีฬาแห่งประเทศไทยควรร่วมกับกระทรวงสาธารณสุขและกระทรวงศึกษาธิการจัดทำเอกสาร เรื่องแนวทางการไปสู่โภชนาการที่ดี แจกให้แก่โรงเรียนต่าง ๆ

ข้อเสนอแนะข้อที่ 100

การกีฬาแห่งประเทศไทยควรนำข้อมูลเรื่อง โภชนาการที่เหมาะสมแก่นักกีฬابรรจุในหลักสูตรการ ฝึกสอนให้นักกีฬา เพื่อให้ผู้ที่มีส่วนร่วมในการกีฬาได้รับคำแนะนำที่ถูกต้องเหมาะสม

ข้อเสนอแนะข้อที่ 101

ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาห้วหมากควรประสานกับทีมด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาของ สมาคมการกีฬาแห่งชาติทุกสมาคม โดยให้ความสำคัญในระดับต้น ๆ แก่การพัฒนาการทดสอบด้าน สรีรศาสตร์และการวัดร่างกาย นอกจากนี้ ในแต่ละประเภทกีฬา ควรกำหนดให้การทดสอบเป็นส่วน หนึ่งของตารางการให้บริการที่มุ่งไปสู่ความเป็นเลิศ

ข้อเสนอแนะข้อที่ 102

ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาที่ห้วหมากเป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่พัฒนาและดำเนินการใน โปรแกรม เน้นคุณภาพ (Quality Assurance) แบบเป็นระบบครบวงจร

ข้อเสนอแนะข้อที่ 103

จะต้องมีบริการด้านชีวเครื่องกลแบบการกีฬาแบบเป็นระบบครบวงจรให้นักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ โดยจัดให้เป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งของบริการทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีด้านการกีฬา และ ให้ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาที่ห้วหมากเป็นผู้ให้บริการทางด้านนี้

ข้อเสนอแนะข้อที่ 104

การกีฬาแห่งประเทศไทยเป็นผู้จัดลำดับความสำคัญของกิจกรรมด้านการกีฬาและในเรื่องของนักกีฬาให้สอดคล้องกับงบประมาณที่ได้รับการจัดสรร

ข้อเสนอแนะข้อที่ 105

ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาควรพัฒนาด้านการให้บริการทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีให้สอดคล้องตามประเภทกีฬา โดยคำนึงตามลำดับความสำคัญ

ข้อเสนอแนะข้อที่ 106

การกีฬาแห่งประเทศไทยจะพิจารณาจัดลำดับของนักกีฬาโดยใช้หลักมาตรฐานโลก และในการให้บริการสนับสนุนด้านต่าง ๆ เช่น ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา ก็จะพิจารณาตามเกณฑ์จัดลำดับดังกล่าวด้วยเช่นกัน

ข้อเสนอแนะข้อที่ 107

งานวิจัยต่าง ๆ ที่จะขอเงินสนับสนุนจากการกีฬาแห่งประเทศไทยให้เสนอโดยสมาคมการกีฬาแห่งชาติผ่านโค้ชทีมชาติ

ข้อเสนอแนะข้อที่ 108

งานวิจัยที่ทีมด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของสมาคมการกีฬาแห่งชาติเสนอของงบประมาณนั้นให้ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาเป็นผู้พิจารณาจัดลำดับความสำคัญ

ข้อเสนอแนะข้อที่ 109

ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาที่หัวหน้าจะทำหน้าที่ประสานงานด้านการพิจารณาและจัดส่งใบสมัครงานวิจัย

ข้อเสนอแนะข้อที่ 110

ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาควรร่วมกับสมาคมกีฬาแห่งชาติในการพิจารณาและแนะนำในการจัดลำดับความสำคัญของงานวิจัย รวมทั้งในข้อเสนอแนะในโครงการวิจัย

ข้อเสนอแนะข้อที่ 111

ทุก ๆ ปี ทางศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาจะเป็นผู้ยื่นหนังสือแสดงเจตจำนงที่จะทำวิจัยต่อสมาคมกีฬาแห่งชาติ โดยผ่านทีมด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของสมาคมกีฬาแห่งชาติ

ข้อเสนอแนะข้อที่ 112

ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาจะต้องกำหนดแนวทางให้ชัดเจนในหนังสือแสดงเจตจำนงที่จะทำงานวิจัย ข้อเสนอเพื่อรับงานวิจัย และข้อกำหนดอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับการทำงานวิจัย

ข้อเสนอแนะข้อที่ 113

การกีฬาแห่งประเทศไทยควรจัดตั้งศูนย์วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาที่สถาบันการกีฬาแห่งประเทศไทยทั้ง 6 แห่ง เพื่อให้บริการแก่นักกีฬาแบบครบวงจร

ข้อเสนอแนะข้อที่ 114

ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาควรพิจารณาความเหมาะสมของเจ้าหน้าที่ด้านโภชนาการ จิตวิทยา สรีรศาสตร์ และชีวเครื่องกล และดำเนินการให้การฝึกอบรมแก่เจ้าหน้าที่เหล่านั้น หรือเจ้าหน้าที่ที่มีประสบการณ์และความสามารถสูง กระบวนการในทำนองเดียวกันก็ควรนำไปปฏิบัติ ณ ศูนย์ต่างๆ ของสถาบันด้วย

ข้อเสนอแนะข้อที่ 115

ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาจะต้องแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ที่มีคุณสมบัติที่เหมาะสมและมีประสบการณ์ เพื่อทำหน้าที่ในการประสานงานด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาและแพทยศาสตร์การกีฬาให้แก่ศูนย์ในเครือข่ายแห่งชาติ นอกจากนี้ ในแต่ละประเภทกีฬาที่อยู่ในลำดับสำคัญจะต้องมีการแต่งตั้งผู้ประสานงานด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา

ข้อเสนอแนะข้อที่ 116

การกีฬาแห่งประเทศไทยควรจัดสรรงบประมาณและจ้างผู้ประสานงานด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาสำหรับกีฬาแต่ละประเภท เพื่อพัฒนาและนำไปรณรงค์วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาที่มีระดับดีเยี่ยมมาใช้ในการกีฬา

ข้อเสนอแนะข้อที่ 117

การกีฬาแห่งประเทศไทยควรทบทวนหลักสูตรการสอนโค้ชในเรื่องวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา เพื่อให้โค้ชได้รับข้อมูลที่เหมาะสมในแต่ละพื้นที่

ข้อเสนอแนะข้อที่ 118

การกีฬาแห่งประเทศไทยจะร่วมกับศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาห้วหมาก พัฒนาการกำหนดการจัดประชุมสัมมนา เพื่อสอนนักวิทยาศาสตร์การกีฬา และโค้ชในด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา

ข้อเสนอแนะข้อที่ 119

การกีฬาแห่งประเทศไทยควรให้ทุนการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรีแก่นักเรียนที่พึงศึกษาจบปริญญาตรี และได้รับการดูแลจากผู้ดูแลของศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาห้วหมาก

ข้อเสนอแนะข้อที่ 120

เมื่อเครือข่ายระดับชาติได้รับการก่อตั้งแล้ว การให้ทุนการศึกษาคควรให้แก่นักศึกษาที่พึงจบการศึกษา และอยู่ภายใต้ความดูแลของเจ้าหน้าที่ในศูนย์ประจำภาค ๆ ใดภาคหนึ่ง

ข้อเสนอแนะข้อที่ 121

การกีฬาแห่งประเทศไทยควรร่วมกับกระทรวงศึกษาธิการในการจัดตั้งคณะทำงานพิจารณาคัดเลือกผู้มีความสามารถพิเศษในการกีฬาเข้าในโปรแกรมการพัฒนาและคัดเลือกผู้มีความสามารถ โดยให้คณะทำงานเป็นผู้พิจารณาว่ากีฬาประเภทใดควรได้รับการพัฒนาให้เป็นระดับชาติ

ข้อเสนอแนะข้อที่ 122

คณะทำงานพิจารณาคัดเลือกผู้มีความสามารถพิเศษในการกีฬาควรพิจารณาหาวิธีการในการคัดเลือก โดยให้พัฒนาแบบทดสอบของตน หรือใช้โปรแกรมจากประเทศออสเตรเลีย รวมทั้งพิจารณาประเด็นการซื้อฐานข้อมูลจากประเทศออสเตรเลียในโปรแกรมการค้นหาประเภทกีฬาและผู้มีความสามารถพิเศษ ภายใต้วโปรแกรมดังกล่าวมีการดำเนินการและประสบความสำเร็จแล้ว

ข้อเสนอแนะข้อที่ 123

ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬามีหน้าที่รับผิดชอบด้านการประสานงานในการค้นหาผู้ที่มีความสามารถพิเศษด้านการกีฬา

ข้อเสนอแนะข้อที่ 124

ในการคัดเลือกกีฬาให้แก่นักกีฬาที่มีความสามารถพิเศษในระดับชาตินั้น การกีฬาแห่งประเทศไทย และศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาควรพิจารณาปัจจัยเหล่านี้ประกอบด้วย :

- กีฬานั้นเหมาะแก่นักกีฬาที่มีความสามารถพิเศษนั้น ๆ
- กีฬานั้นต้องมีโปรแกรมการพัฒนาให้แก่นักกีฬาที่มีความสามารถพิเศษดังกล่าว
- เจ้าหน้าที่ที่ดูแลโปรแกรมการพัฒนาดังกล่าวจะต้องเป็นโค้ชที่ได้ผ่านการทดสอบมาตรฐานแล้ว
- โปรแกรมการพัฒนายังต้องมีอุปกรณ์พร้อม

ข้อเสนอแนะข้อที่ 125

การกีฬาแห่งประเทศไทยควรร่วมมือกับกระทรวงสาธารณสุขนำรูปแบบการป้องกันอันตรายจากอุบัติเหตุมาใช้เพียงรูปแบบเดียว และพัฒนากลยุทธ์ในการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการบาดเจ็บดังกล่าว โดยใช้ระบบการจัดประเภทในงานวิจัยและการรายงานผล

ข้อเสนอแนะข้อที่ 126

การกีฬาแห่งประเทศไทยควรร่วมกับกระทรวงศึกษาธิการนำเนื้อหาเรื่องความปลอดภัยในการกีฬามารวมอยู่ในโปรแกรมการศึกษาให้แก่นักกีฬา โค้ช และกรรมการ

ข้อเสนอแนะข้อที่ 127

การกีฬาแห่งประเทศไทยควรร่วมกับกระทรวงศึกษาธิการในการปรับปรุงระเบียบและพัฒนาอุปกรณ์ด้านการกีฬาให้เหมาะแก่เยาวชน

ข้อเสนอแนะข้อที่ 128

การกีฬาแห่งประเทศไทยจะต้องดำเนินการให้แน่ใจว่ามีเนื้อหาการให้ความรู้แก่ผู้ปฐมพยาบาลเบื้องต้นและครูฝึกปรากฏอยู่ในโปรแกรมความปลอดภัยแบบเป็นระบบครบวงจรด้วย

ข้อเสนอแนะข้อที่ 129

การกีฬาแห่งประเทศไทยควรร่วมกับกระทรวงศึกษาธิการพัฒนาหลักเกณฑ์สำหรับความปลอดภัยและการใช้อุปกรณ์เพื่อป้องกันอันตรายจากการเล่นกีฬาให้แก่โรงเรียนและชุมชน

ข้อเสนอแนะข้อที่ 130

การกีฬาแห่งประเทศไทยควรร่วมกับกระทรวงสาธารณสุขกำหนดแนวทางการจัดสภาพแวดล้อมและหลักการเล่นกีฬาที่ปลอดภัยให้

ข้อเสนอแนะข้อที่ 131

การกีฬาแห่งประเทศไทยควรร่วมกับกระทรวงสาธารณสุขพัฒนาคู่มือเรื่องความปลอดภัยในการเล่นกีฬาแต่ละประเภท และนำไปเผยแพร่ให้ทราบทั่วไป

ข้อเสนอแนะข้อที่ 132

การกีฬาแห่งประเทศไทยควรร่วมกับสมาคมการกีฬาแห่งชาติ องค์กรที่ดำเนินการด้านการกีฬาเพื่อเป็นอาชีพ โค้ช กระทรวงสาธารณสุข และกระทรวงศึกษาธิการ แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อพัฒนากรอบงานด้านความปลอดภัยทางการกีฬา ทั้งนี้จะต้องให้ผู้รับผิดชอบทุกระดับตกลงและมีส่วนร่วมในการพัฒนาความปลอดภัยทางการกีฬา

บทที่ 8 : การบริหารด้านการกีฬา

ข้อเสนอแนะข้อที่ 133

จะต้องมีการปรับงบประมาณของการกีฬาแห่งประเทศไทยใหม่ โดยให้ลดงบประมาณด้านการก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ และเพิ่มงบประมาณในโปรแกรมด้านการพัฒนาการกีฬาและงบให้แก่ สมาคมการกีฬาแห่งชาติ

ข้อเสนอแนะข้อที่ 134

การที่จะให้สมาคมการกีฬาแห่งชาติและการกีฬาแห่งประเทศไทยทำงานอย่างมีวินัยและเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันนั้น การกีฬาแห่งประเทศไทยจะต้องกำหนดว่างบประมาณที่จัดสรรให้สมาคมการกีฬาแห่งชาตินั้น จะจัดสรรตามข้อกำหนดที่ตกลงในสัญญา

ข้อเสนอแนะข้อที่ 135

เป็นเงื่อนไขว่า สมาคมการกีฬาแห่งชาติ จะต้องจัดทำแผน 4 ปี โดยมีประเด็นตามที่รายงานฉบับนี้ระบุ และแผนดังกล่าวนี้จะใช้เป็นหลักที่จะกำหนดลงในสัญญาที่จะต้องทำกับการกีฬาแห่งประเทศไทย ซึ่งจะสัมพันธ์กับงบประมาณที่การกีฬาแห่งประเทศไทยจัดสรรให้

ข้อเสนอแนะข้อที่ 136

การกีฬาแห่งประเทศไทยจะต้องจัดสรรงบประมาณให้คณะกรรมการโอลิมปิกไทยเพื่อให้นักกีฬาสามารถเข้าไปร่วมในการแข่งขันสำคัญ ๆ ได้ แต่การพิจารณาคัดเลือกทีมที่จะเข้าแข่งขัน และวงเงินที่จะได้รับการจัดสรร เป็นหน้าที่ของขบวนการการตัดสินใจของสามฝ่าย คือ การกีฬาแห่งประเทศไทย/TOC/สมาคมการกีฬาแห่งชาติ

ข้อเสนอแนะข้อที่ 137

ภายใต้ข้อตกลงร่วมกันนั้น สมาคมการกีฬาแห่งชาติทุกแห่งจะต้องร่วมกับการกีฬาแห่งประเทศไทย ทบทวนการดำเนินงานที่ผ่านมาในแต่ละปี

ข้อเสนอแนะข้อที่ 138

สมาคมการกีฬาแห่งชาติ แต่ละแห่งใน 43 แห่ง จะต้องมีแผนอย่างละเอียด โดยตกลงกับการกีฬาแห่งประเทศไทยภายในสิ้นปี 2541 ทั้งนี้ทั้งสองฝ่ายจะร่วมกันพิจารณารายละเอียดของแผนพัฒนาแต่ละประเภทกีฬา รวมทั้งเรื่องงบประมาณที่การกีฬาแห่งประเทศไทยจะให้ความช่วยเหลือด้วย

ข้อเสนอแนะข้อที่ 139

สมาคมการกีฬาแห่งชาติทั้ง 43 แห่งจะต้องร่วมจัดทำรูปแบบการวางแผนพัฒนาการกีฬา 11 ขั้นตอน เพื่อการพัฒนา ดำเนินการ และติดตามการทำงาน

ข้อเสนอแนะข้อที่ 140

คณะทำงานปรับโครงสร้างการกีฬามีความเห็นว่าสมาคมการกีฬาแห่งชาติทุกแห่งควรมีส่วนร่วมในการประชุมสัมมนา 1 อาทิตย์ ซึ่งสภาการกีฬาแห่งประเทศไทย (Australian Sports Commission) จะเป็นผู้จัด โดยจะเป็นการประชุมในประเด็นการวางแผนกลยุทธ์

ข้อเสนอแนะข้อที่ 141

การกีฬาแห่งประเทศไทยควรจ้างหรือฝึกเจ้าหน้าที่ที่มีอยู่แล้วในด้านการวางแผนกลยุทธ์การกีฬา โดยอาจให้กองจัดการด้านการกีฬาของสภาการกีฬาแห่งประเทศไทย (Sports Management Division of the Australian Sports Commission) เป็นผู้จัดการฝึกอบรมให้

ข้อเสนอแนะข้อที่ 142

การกีฬาแห่งประเทศไทยควรพิจารณาจ้างที่ปรึกษาชาวไทยที่มีความชำนาญการด้านการปรับวิธีการจัดการ โดยการนำความรู้ด้านการวางแผนกลยุทธ์ของประเทศออสเตรเลียมาปรับให้เหมาะสมกับวัฒนธรรมไทย ด้วยการใช้ออกสารของสภาการกีฬาแห่งประเทศไทย (Australian Sports Commission) ชื่อเรื่อง “การวางแผนด้านการกีฬา : แนวทางสำหรับองค์กรด้านการกีฬา” มาใช้

ข้อเสนอแนะข้อที่ 143

เพื่อให้กระบวนการประสานงาน Interaction ระหว่างการกีฬาแห่งประเทศไทย และ สมาคมการกีฬาแห่งชาติแต่ละแห่งเป็นไปด้วยดี การกีฬาแห่งประเทศไทย ควรแต่งตั้งที่ปรึกษาด้านการกีฬาให้

เป็นผู้ประสานงานเบื้องต้นระหว่างสมาคมการค้าพหุแห่งชาติ และ การกีฬาแห่งประเทศไทย ผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านจะต้องเข้าใจอย่างถ่องแท้ในกีฬาที่ได้รับมอบหมายและจะต้องทำงานกับเจ้าหน้าที่ระดับสูงของการกีฬาแห่งประเทศไทยในการบรรลุแผนที่กำหนดไว้

ข้อเสนอแนะข้อที่ 144

การกีฬาแห่งประเทศไทย จะต้องร่วมกับ สมาคมการค้าพหุแห่งชาติ TOC และผู้เกี่ยวข้องด้านการกีฬาอื่นใด ในการพิจารณาคัดเลือกนักกีฬาประเภทใดควรเป็นกีฬาเป้าหมาย โดยประเมินจากความสำเร็จในอดีตและสิ่งที่คาดหวังในอนาคต จำนวนผู้มีส่วนร่วมและผู้สนใจทั่วประเทศและความสามารถในการดูแลฝึกสอนตามวัตถุประสงค์ในแผน

ข้อเสนอแนะข้อที่ 145

การกีฬาแห่งประเทศไทย จะต้องจัดสรรงบประมาณอย่างน้อย 91 ล้านบาทต่อปี ที่จะสนับสนุนให้มีการจ้างเจ้าหน้าที่ระดับอาชีพให้ทำงานเต็มเวลาหรือบางเวลาในตำแหน่งหลัก ๆ สำหรับสมาคมการค้าพหุแห่งชาติที่กำหนดให้เป็นสมาคมเป้าหมาย และอย่างน้อยในตำแหน่งผู้บริหารระดับสูงและโค้ชทีมชาติสำหรับสมาคมฯ ที่มีใดกำหนดให้เป็นสมาคมเป้าหมาย

ข้อเสนอแนะข้อที่ 146

สมาคมการค้าพหุแห่งชาติ ต้องประสานกับสมาคมการค้าพหุและสโมสรในระดับจังหวัด เพื่อให้สมาคมและสโมสรดังกล่าวทำหน้าที่เป็นหน่วยงานกลางในการพัฒนาระบบสโมสรในระดับตำบลและหมู่บ้าน ซึ่งจำเป็นต่อการที่จะไปสู่การพัฒนากีฬาเพื่อมวลชน

ข้อเสนอแนะข้อที่ 147

การกีฬาแห่งประเทศไทย ควรจัดประชุมผู้บริหารระดับสูงอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง ใช้ระยะเวลา 2 - 3 วัน เพื่อนำเจ้าหน้าที่ของสมาคมการค้าพหุแห่งชาติทั้ง 43 แห่ง มาประชุมร่วมกัน โดยมีวาระการประชุมในประเด็นหลัก ๆ ที่เกี่ยวกับการพัฒนาการกีฬาของ สมาคมการค้าพหุแห่งชาติทั้งหมด

ข้อเสนอแนะข้อที่ 148

ควรมีการจัดประชุมประจำปีให้หัวหน้าโค้ชในแต่ละประเภทกีฬาทั้ง 43 ประเภท มาประชุมร่วมกัน มีระยะเวลา 2 - 3 วัน เพื่อพิจารณาประเด็นการพัฒนาฝึกสอนเฉพาะด้าน เช่น strength and

condition วิทยาศาสตร์การกีฬา และโภชนาการ

ข้อเสนอแนะข้อที่ 149

สมาคมการกีฬาแห่งชาติ ทั้งหมดจะต้องพิจารณาว่าควรจะรวมกันเป็นองค์กรเดียว ภายใต้ชื่อว่า สมาพันธ์กีฬาไทย (Confederation of Thailand Sport) เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกันใน กีฬาแต่ละประเภท องค์กรสมาพันธ์ดังกล่าวก็จะมีบทบาทในการเป็นตัวแทนชี้แจงให้รัฐบาลเข้าใจ ในด้านการพัฒนาการกีฬาที่สำคัญ ๆ

ข้อเสนอแนะข้อที่ 150

การกีฬาแห่งประเทศไทย ควรให้ความสำคัญในการจัด โปรแกรมการฝึกอบรมแบบครบวงจรเป็น ลำดับแรก โดยให้การกีฬาแห่งประเทศไทยร่วมกับสมาคมการกีฬาแห่งชาติจัดทำเอกสารที่จะใช้ใน โปรแกรมการฝึกอบรมดังกล่าว

ข้อเสนอแนะข้อที่ 151

โปรแกรมการทดสอบมาตรฐาน ซึ่งระบุภายใต้โปรแกรมที่ 2 เรื่องการพัฒนากีฬาเพื่อมวลชน ควร ให้การกีฬาแห่งประเทศไทยเป็นผู้จัด และให้สมาคมการกีฬาแห่งชาติ สมาคมกีฬาระดับเขต คณะ กรรมการกีฬาระดับจังหวัด และเจ้าหน้าที่จากกรมพลศึกษาและกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้ดำเนินการ ฝึก

ข้อเสนอแนะข้อที่ 152

การกีฬาแห่งประเทศไทยควรจัดสรรงบประมาณสำหรับ โปรแกรมการฝึกอบรมแบบเร่งรัด หลัง จากที่ได้มีการปรับงบประมาณใหม่แล้ว

ข้อเสนอแนะข้อที่ 153

บุคคลกรของ การกีฬาแห่งประเทศไทย ควรรับผิดชอบฝึกอบรมด้านทักษะการจัดการด้านการกีฬา ทั่ว ๆ ไป โดยจ้างสภาการกีฬาแห่งประเทศไทยเป็นผู้อบรม และนำหลักสูตรของประเทศ ออสเตรเลียมาปรับให้เข้ากับสภาพวัฒนธรรมไทย เพื่อให้เจ้าหน้าที่ของกีฬาแห่งประเทศไทย สามารถฝึกอบรมในประเทศไทยต่อไปได้ การกีฬาแห่งประเทศไทยควรเป็นผู้พิจารณาใน รายละเอียดสำหรับโปรแกรมของสมาคมการบริหารการกีฬาของประเทศออสเตรเลีย (Australian

Society of sports Administrators) และวิทยาลัยการกีฬาของประเทศออสเตรเลีย(Australian College of Sports Education)

ข้อเสนอแนะข้อที่ 154

ควรมีการวางกลยุทธ์ในการจัดตั้งศูนย์ข้อมูลทีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และที่หัวหมาก ซึ่งจะต้องเชื่อมเป็นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ โดยพิจารณาในประเด็นสถานที่ตั้ง บุคคลากร อุปกรณ์ที่เหมาะสม รวมทั้งการเชื่อมต่อทางอิเล็กทรอนิกส์

ข้อเสนอแนะข้อที่ 155

ควรมีการเชื่อมต่อทางอิเล็กทรอนิกส์ของศูนย์ข้อมูลระดับย่อยด้วยเช่นกัน คือ ที่สุพรรณบุรี เชียงใหม่ นครราชสีมา และสงขลา

ข้อเสนอแนะข้อที่ 156

ถ้ามีงบประมาณเพียงพอ ศูนย์ข้อมูลกีฬาควรมีฐานข้อมูลกีฬา มี CDS/ISIS software มีอุปกรณ์ด้านการฉายภาพและให้เสียง วารสารอ้างอิง หนังสืออ้างอิง อินเทอร์เน็ต บริการให้ข้อมูลเอกสาร และฐานข้อมูลอื่น

ข้อเสนอแนะข้อที่ 157

ควรติดต่อขอคำแนะนำด้านการวางระบบข้อมูลจากศูนย์ข้อมูลกีฬาแห่งชาติของสภาการกีฬาแห่งประเทศไทย (Australian Sports commission) ซึ่งศูนย์ดังกล่าวเป็นศูนย์ข้อมูลกีฬาที่ก้าวหน้ามากที่สุดในเอเชีย ออสเตรเลีย และในภูมิภาคแปซิฟิก

ข้อเสนอแนะข้อที่ 158

ถ้าสมาคมการกีฬาแห่งชาติและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านกีฬาอื่นใดไม่สามารถบรรลุข้อตกลงในเรื่องการปฏิรูปการบริหารการกีฬาแห่งประเทศไทยตามที่ระบุในรายงานได้ ให้การกีฬาแห่งประเทศไทยนำเรื่องเสนอรัฐบาลเพื่อให้มีผลบังคับทางกฎหมายในการเพิ่มอำนาจแก่การกีฬาแห่งประเทศไทยในการปฏิรูปการบริหาร และเพื่อให้สมาคมการกีฬาแห่งชาติให้ความสนใจต่อมาตรฐานดังกล่าวเพิ่มมากขึ้น

บทที่ 9 : สิ่งอำนวยความสะดวกด้านกีฬา

ข้อเสนอแนะข้อที่ 159

ให้ทบวงกลยุทธด้านการจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกการกีฬา เพื่อให้มีลักษณะที่เอื้ออำนวยต่อการแข่งขัน และเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาด้านการกีฬาตามที่ระบุในแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2

ข้อเสนอแนะข้อที่ 160

ปัจจุบันงบประมาณของการกีฬาแห่งประเทศไทยด้านการก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกมีสัดส่วนเป็นร้อยละ 68 ของงบประมาณทั้งสิ้น และงบประมาณดังกล่าวคาดว่าจะเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 77 ถ้ามีการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกตามแผนที่กำหนดไว้ใน 20 ปี ข้างหน้า และใช้งบประมาณไปตามที่กำหนดดังกล่าว ข้อมหมายถึงว่าโอกาสที่จะบรรลุเป้าหมายในการพัฒนาการกีฬาตามที่กำหนดในแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 เกือบเป็นไปไม่ได้ จึงจำเป็นอย่างมากที่จะต้องลดงบประมาณที่ใช้จ่ายด้านก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกลงในจำนวนมาก

ข้อเสนอแนะข้อที่ 161

ควรลดงบประมาณด้านการก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกลงจากร้อยละ 68 ตามที่เป็นอยู่ในปัจจุบันลงมาเหลือร้อยละ 29 โดยดำเนินการในสิ่งเหล่านี้เสียใหม่ 7 ประการ คือ

- ไม่มีการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกระดับ 1 ขึ้นใหม่ (นอกเหนือจากที่ได้ดกลงทำสัญญากันไว้แล้ว)
- งบประมาณร้อยละ 25 จะจัดสรรเพื่อการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกระดับที่ 2 - ที่ 4
- ลดจำนวนที่นั่งผู้ชมในสนาม
- ยกกระดับศูนย์ทั้ง 4 แห่ง ให้เป็นเครือข่ายการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ
- มีศูนย์ฝึกอบรมในพื้นที่สูง
- มีศูนย์มาตรฐานระดับสากลสำหรับกีฬาทั้ง 43 ประเภท
- แก้ไขกฎระเบียบด้านภาษี โดยให้มีการลดหย่อนภาษีแก่ภาคเอกชนที่บริจาคสิ่งอำนวยความสะดวกด้านกีฬา

ข้อเสนอแนะข้อที่ 162

ให้ การกีฬาแห่งประเทศไทย แต่งตั้งคณะทำงานชุดเล็ก ๆ มาเพื่อทำหน้าที่พิจารณาคัดเลือกการก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกส่วนใหม่ ๆ โดยใช้ข้อเสนอแนะที่กล่าวไปแล้วมาเป็นแนวทาง แต่พัฒนาทางเลือกอื่น ๆ โดยพิจารณาจากปัจจัยความสนใจในกีฬาไทยเป็นเกณฑ์

ข้อเสนอแนะข้อที่ 163

ให้การกีฬาแห่งประเทศไทยจัดสรรงบประมาณด้านการบำรุงรักษาสิ่งอำนวยความสะดวกเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 1 ที่เป็นอยู่ในปัจจุบันเป็นร้อยละ 3 ต่อปี

ข้อเสนอแนะข้อที่ 164

ให้ใช้กลยุทธ์การจัดการแบบเป็นระบบครบวงจร โดยใช้แนวทางค่าใช้จ่าย "ตลอดชีพ" (whole of life costing approach) การควบคุมที่ให้เกิดประสิทธิผล การซ่อมแซมบำรุงรักษาสิ่งอำนวยความสะดวกด้านกีฬาที่มีอยู่แล้ว ควรแบ่งเป็นด้านต่าง ๆ คือ ด้านการดำเนินการ ด้านการนำกลับมาใช้อีก ส่วนที่เร่งด่วน ส่วนที่วางแผนแล้ว และกระบวนการประเมินผล

ข้อเสนอแนะข้อที่ 165

ถ้าเป็นไปได้ควรให้เจ้าหน้าที่ที่ถูกคัดเลือกมารับผิดชอบด้านการบำรุงรักษาสิ่งอำนวยความสะดวกในเครือข่ายแห่งชาติ ได้รับการฝึกอบรมในด้านการบำรุงรักษา

ข้อเสนอแนะข้อที่ 166

เจ้าหน้าที่ทุกคนที่ถูกคัดเลือกให้จัดการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกด้านกรีฑา ควรจะได้รับการอบรมด้านการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น หลักสูตรประกาศนียบัตรด้านการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการนันทนาการของวิทยาลัยการจัดการด้านนันทนาการจากประเทศออสเตรเลีย (Leisure Australia Management College) เพื่อช่วยเพิ่มอายุการใช้งานของสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีอยู่แล้ว ซึ่งจะเป็นการเพิ่มประโยชน์ให้แก่อุปกรณ์ เพิ่มความคุ้มค่า พร้อมทั้งให้รู้จักปรับปรุงคุณภาพการให้บริการแก่ลูกค้า(ผู้ใช้)

ข้อเสนอแนะข้อที่ 167

การกีฬาแห่งประเทศไทยควรได้รับการฝึกอบรมเพื่อสามารถเปิดหลักสูตรการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกด้านนันทนาการ โดยเริ่มเปิดดำเนินการในปี 2541

ข้อเสนอแนะข้อที่ 168

แต่งตั้งเจ้าหน้าที่จากการกีฬาแห่งประเทศไทยเพื่อทำงานที่แผนกการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกของสถาบันการกีฬาแห่งประเทศไทยเป็นการชั่วคราว เพื่อจะได้มีความรู้ด้านการให้บริการซึ่งจำเป็นต่อการให้บริการแก่นักกีฬาที่อาศัยอยู่ในศูนย์คอมเพล็กซ์ ซึ่งเป็นนักกีฬาที่มุ่งความเป็นเลิศ

บทที่ 10 โครงสร้างและการดำเนินงานของ การกีฬาแห่งประเทศไทย

ข้อเสนอแนะข้อที่ 169

ควรปรับโครงสร้างของการกีฬาแห่งประเทศไทย ให้มีกองต่าง ๆ 5 กอง ทำหน้าที่ในกิจกรรมเร่งด่วนหลัก ๆ ด้านการพัฒนาการกีฬาภายใต้แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2

ข้อเสนอแนะข้อที่ 170

รองผู้ว่าการ การกีฬาแห่งประเทศไทย ทั้ง 5 ท่าน ควรมีหน้าที่รับผิดชอบให้มีการดำเนินการตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการปรับโครงสร้างด้านการกีฬาในด้านที่ตนรับผิดชอบ และในขั้นต้น ควรให้แต่ละคนจัดทำแผนปฏิบัติการสำหรับดำเนินการตามข้อเสนอแนะดังกล่าว

ข้อเสนอแนะข้อที่ 171

ภายใต้ข้อเสนอที่ให้ปรับโครงสร้างของการกีฬาแห่งประเทศไทย จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเพิ่มทักษะของเจ้าหน้าที่ ทั้งส่วนกลางและในระดับเขต/จังหวัด โดยให้เริ่มเปิดฝึกอบรมในปี 2541

ข้อเสนอแนะข้อที่ 172

ด้วยงบประมาณที่จำกัด ควรที่จะจ้างเจ้าหน้าที่หลักจากหน่วยงานข้างนอก เพื่อดำรงตำแหน่งสำคัญ ๆ

ข้อเสนอแนะข้อที่ 173

เนื่องจากมีความจำเป็นที่จะต้องให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์ของสมาคมการกีฬาแห่งชาติ และเพื่อการจัดสรรงบประมาณตามแผนที่วางไว้ ดังนั้นควรจัดระบบให้แก่ที่ปรึกษาด้านกีฬา โดยให้ผู้เชี่ยวชาญจากการกีฬาแห่งประเทศไทยทำงานกับ สมาคมการกีฬาแห่งชาติ อย่างใกล้ชิด ตัวต่อตัว

บทที่ 11 : งบประมาณ

ข้อเสนอแนะข้อที่ 174

การปรับงบประมาณของการกีฬาแห่งประเทศไทยจะต้องสะท้อนกลยุทธ์และกิจกรรมเร่งด่วนที่ต้องดำเนินการตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 และข้อเสนอแนะของคณะทำงานปรับโครงสร้างการกีฬา

ข้อเสนอแนะข้อที่ 175

การปรับงบประมาณควรดำเนินการโดยผ่านการปรึกษาหารือกับหน่วยงานที่มีส่วนรับผิดชอบในด้านการกีฬา โดยจัดประชุมประมาณต้นปี 2541 ซึ่งเป็นการประชุมเพื่อพิจารณารายงานและข้อเสนอแนะของคณะทำงานปรับโครงสร้างการกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย ควรนำผลการประชุมมาจัดทำเป็นข้อเสนอที่การกีฬาแห่งประเทศไทยและหน่วยงานที่มีส่วนรับผิดชอบด้านการกีฬาต้องการที่จะดำเนินการเสนอต่อรัฐบาล

ข้อเสนอแนะข้อที่ 176

ให้มีการจัดสรรงบประมาณตามแผนปฏิบัติการตามข้อเสนอแนะในรายงานของคณะทำงานด้านปรับโครงสร้างการกีฬา

ข้อเสนอแนะข้อที่ 177

ให้มีการว่าจ้างสภาการกีฬาแห่งประเทศไทยออสเตรเลีย (Australian Sports Commission) หรือหน่วยงานต่างประเทศอื่นใดที่มีผู้ชำนาญการที่เหมาะสม เพื่อช่วยการกีฬาแห่งประเทศไทยดำเนินการตามข้อเสนอแนะ สภาการกีฬาแห่งประเทศไทยพร้อมที่จะจัดสรรเงินงบประมาณปี 2541 และปี 2542 ให้แก่ฝ่ายไทยเล็กน้อย เพื่อทำงานร่วมกับ การกีฬาแห่งประเทศไทย ในการดำเนินการตามข้อเสนอแนะในรายงานของคณะทำงานปรับโครงสร้างการกีฬา

โปรแกรมที่หนึ่ง : การพัฒนาพื้นฐานทางการกีฬา

การกีฬาในระดับโรงเรียนเป็นศูนย์กลางที่จะนำไปสู่พื้นฐานการพัฒนาด้านการกีฬาด้วยเหตุผลหลายประการ ประการที่หนึ่ง คือ การกีฬาในระดับโรงเรียนเป็นฐานของรูปพีรามิดการกีฬา ถ้าชาติใดสามารถสร้างความรู้สึกกระตือรือร้นด้านการกีฬาให้แก่เยาวชน เท่ากับเป็นการสร้างฐานอันแข็งแกร่งให้แก่พีรามิดการกีฬา

ประการที่สอง ปัจจุบันมีเด็กนักเรียนที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนถึง 20 ล้านคน ดังนั้น โปรแกรมพลศึกษาและการให้การศึกษาด้านกีฬาจะเป็นวิธีที่เข้าถึงประชาชนได้ในจำนวนมากและมีประสิทธิผลที่สุด นั่นเป็นเพราะประชาชนในกลุ่มนี้เป็น “กลุ่มที่ถูกบังคับได้” และอยู่ในระบบขององค์กร ซึ่งสามารถบังคับให้เข้าร่วมในการกีฬาและพลศึกษาได้

ประการที่สาม จากหลักฐานที่พบเห็นทั่วโลกต่างยืนยันว่าเด็กที่เฉื่อยชาจะกลายเป็นผู้ใหญ่ที่เฉื่อยชาเช่นกัน ขณะที่เด็กที่สนใจกีฬาในโรงเรียนจะเป็นผู้ที่สนใจที่จะมีส่วนร่วมในด้านต่าง ๆ องค์กรด้านการกีฬาต่างๆทั่วโลกมักเข้าใจผิดคิดว่า สิ่งสำคัญที่สุดของการพัฒนาการกีฬาเพื่อมวลชนคือการส่งเสริมให้ผู้ใหญ่เข้ามามีส่วนร่วมในการกีฬามากกว่าที่จะส่งเสริมให้เด็กในวัยเรียนเล่นกีฬา แต่ที่จริงแล้วการส่งเสริมให้เด็กในวัยเรียนเล่นกีฬาเป็นพื้นฐานของโปรแกรมการพัฒนาการกีฬาแบบองค์รวม และถ้าชนรุ่นวัยเรียนไม่ได้รับการพัฒนาด้านการกีฬาและพลศึกษาอย่างเหมาะสมแล้ว การพัฒนาด้านการกีฬาก็จะล้มเหลวไปโดยสิ้นเชิง

ประการที่สี่ กรมพลศึกษาเป็นองค์กรที่มีบุคลากรที่สำคัญต่อการพัฒนาด้านการกีฬาจำนวนมาก

พลศึกษาที่เป็นอยู่ในโลกมีปริมาณลดน้อยลง ซึ่งมีผลให้องค์กรระหว่างประเทศ เช่น ยูเนสโก และคณะกรรมการโอลิมปิกสากลเป็นห่วง สาเหตุหลักที่พลศึกษาลดความสำคัญลงเนื่องมาจากความกดดัน 3 ประการ

- งบประมาณด้านการศึกษาที่มีอยู่จำกัดในหลายประเทศ ทำให้จำนวนนักเรียนต่อชั้นเรียนมีจำนวนมากขึ้น ขณะที่บริการด้านการกีฬาและครูพลศึกษาก็มีน้อยลง
- ผู้ปกครองและครูแนะแนวการศึกษาล้วนให้ความสำคัญแก่วิชาที่สัมพันธ์กับการประกอบอาชีพ เช่น ภาษา คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์
- วิธีการให้การศึกษาและหลักสูตรด้านการกีฬาไม่สอดคล้องกับความต้องการของเด็ก

ภายใต้สภาพดังกล่าว ความหวังที่จะเพิ่มครูผลศึกษาในระดับชั้นประถมปีละ 10% ย่อมเป็นไปได้ และด้วยงบประมาณที่จำกัด จึงจำเป็นต้องอยู่เองที่กระทรวงศึกษาธิการจะต้องให้ความสำคัญด้านอื่นก่อน

ดังนั้นวิธีดำเนินการก็คือใช้ทรัพยากรที่มีอยู่เพื่อผลศึกษาให้ได้ประสิทธิผล โดยเริ่มจากการปรับปรุงหลักสูตร เปลี่ยนแปลงการฝึกอบรมที่จัดในสถาบันการฝึกหัดครูในด้านการสอนเด็กชั้นประถมศึกษาให้มีความสามารถในการสอนผลศึกษา และฝึกอบรมคนในชุมชนเพื่อช่วยในด้านการกีฬาหลังเลิกเรียน

ผลศึกษาและโปรแกรมด้านการกีฬาของโรงเรียนส่วนใหญ่จะมีลักษณะที่สอนเด็กในด้านพื้นฐานการกีฬาและกีฬาเพื่อการแข่งขัน ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างมากต่อกิจกรรมที่ 3 เรื่องการพัฒนาการกีฬาเพื่อสู่ความเป็นเลิศ แต่จะมีผลเสียต่อการพัฒนาการกีฬาเพื่อมวลชน ด้วยกีฬาในระดับโรงเรียนมักมีลักษณะที่มุ่งค้นหา ฝึกฝน และส่งเสริมนักกีฬาที่มุ่งสู่ความเป็นเลิศ ดังนั้น จึงมีผลทำให้ลดความกระตือรือร้นของเด็กจำนวนมากที่ไม่มีความสามารถพิเศษด้านกีฬา นั่นคือมีการให้ความสนใจแต่เฉพาะนักกีฬาผู้มีความสามารถเป็นพิเศษ ซึ่งมีเพียงร้อยละ 1 แทนที่จะให้ความสนใจแก่นักกีฬาซึ่งไม่มีทางที่จะได้เป็นนักกีฬาระดับนานาชาติประเทศ ซึ่งมีจำนวนถึงร้อยละ 99 ด้วยวิธีดังกล่าว จะเห็นว่าได้ทำให้เด็กมากมายทั่วโลกไม่ได้มีส่วนร่วมในการกีฬาและผลศึกษา และต่อมาก็ไม่เคยเข้ามามีส่วนร่วมด้านการกีฬาอีกเลย ดังนั้น จึงเท่ากับออกไปจากการกีฬาเพื่อมวลชน

จำเป็นที่จะต้องมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงโปรแกรมผลศึกษาระดับชั้นประถมศึกษา ให้หันมาให้ความสนใจในการสร้างความสนุกสนานให้แก่การกีฬาและเพิ่มทักษะ มากกว่าที่จะส่งเสริมกีฬาประเภทการแข่งขันเพื่อชัยชนะ (ซึ่งส่วนใหญ่เพื่อความพ่ายแพ้)

ออสเตรเลียได้ปรับปรุงด้านผลศึกษาในระดับประถมศึกษาเมื่อกลางศตวรรษที่ 1980 ซึ่งปรากฏผลสำเร็จเป็นอย่างดี ปัจจุบันโรงเรียนทุกแห่งในประเทศออสเตรเลียได้ใช้โปรแกรมที่ชื่อว่า “กีฬาออสซี่” (“Aussie Sport”) และยังปรากฏว่าเป็นที่ยอมรับในระดับสากลอีกด้วย คือ เมื่อปี 2538 ได้รับรางวัลจากยูเนสโกในฐานะที่ได้มีบทบาทสำคัญอย่างมากในด้านผลศึกษาและการกีฬา และในปี 2540 ได้รับรางวัลจากคณะกรรมการโอลิมปิกสากลในฐานะเป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬา ต่อมา Aussie Sport ยังได้รับความนิยมในประเทศต่าง ๆ รวม 17 ประเทศ โดยเฉพาะประเทศในแถบแปซิฟิกและแอฟริกาใต้ ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า Aussie Sport สามารถปรับใช้กับวัฒนธรรมต่าง ๆ ได้ดี และสามารถนำมาปรับใช้กับสภาพสังคมเศรษฐกิจของประเทศไทยได้

ที่สำคัญคือ เพียงปรับกฎระเบียบ วิธีการเล่น และอุปกรณ์ ก็สามารถนำ Aussie Sport มาใช้ได้กับเด็ก ทำให้เด็กรู้สึกสนุกสนาน อีกทั้งยังง่ายต่อการสอนอีกด้วย ดังนั้น ครูทั่ว ๆ ไปในระดับประถมศึกษาสามารถเรียนรู้ทักษะในการสอนพลศึกษาได้ง่ายและรวดเร็ว เมื่อเป็นเช่นนั้น โรงเรียนทุกแห่งสามารถมีส่วนร่วมในการสร้างโครงสร้างด้านพลศึกษาและการกีฬาให้แก่โรงเรียนของตน โดยไม่จำเป็นต้องมีครูพลศึกษา

เมื่อเด็กรู้สึกสนุกสนานกับการเล่นกีฬาที่เหมาะสมกับวัยของตนแทนที่จะมาเล่นกีฬาระดับผู้ใหญ่ เด็กเหล่านี้ก็จะสนใจเล่นกีฬาอย่างต่อเนื่องไปถึงระดับมัธยมศึกษาและอุดมศึกษา เพื่อพร้อมไปสู่กีฬาระดับผู้ใหญ่ต่อไป

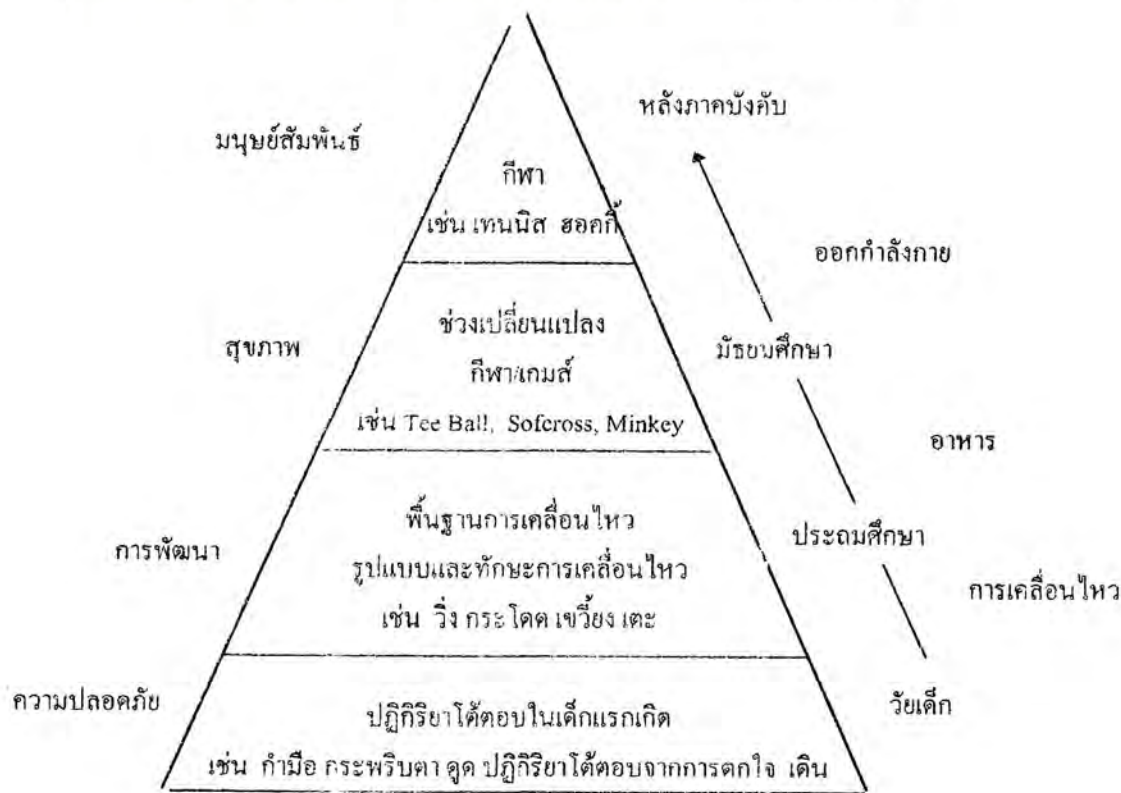
ประโยชน์ของ Aussie Sport คือเป็นแนวการสอนกีฬาระดับโรงเรียนที่เน้นด้านจรรยาบรรณ วินัย การมีน้ำใจนักกีฬา และความเคารพต่อกฎระเบียบ ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาด้านการกีฬา ฉบับที่ 2

นอกจากนั้น Aussie Sport ยังเหมาะที่จะนำไปใช้ในการฝึกฝนครูทั่วไปในระดับประถมศึกษา ซึ่งไม่มีความรู้ด้านพลศึกษา ให้มีความรู้พื้นฐานด้านพลศึกษาได้ง่าย แนวดังกล่าวนี้ก็เช่นเดียวกัน สอดคล้องกับแผนพัฒนาด้านการกีฬา ฉบับที่ 2 ที่ว่า

“ให้พัฒนาครูพลศึกษาและสร้างครูฝึกพื้นฐานด้านการกีฬา โดยให้ได้รับการฝึกอบรมอย่างน้อย 2 ปีครั้ง ที่วิทยาลัยฝึกหัดครู กรมพลศึกษา และการกีฬาแห่งประเทศไทย ซึ่งสถานที่ดังกล่าวจะเป็นศูนย์กลางการฝึกอบรมและพัฒนา”

หลักสูตรพลศึกษาและการศึกษาด้านกีฬาจะต้องสอดคล้องกับรูปแบบการพัฒนานักเรียนตั้งแต่ในวัยเด็กเล็กไปถึงหลังวัยเรียนพลศึกษาภาคบังคับ ดังปรากฏในรูปที่ 7

รูปที่ 7 รูปแบบการพัฒนาเพื่อเพิ่มความก้าวหน้าในด้านผลศึกษาและการศึกษาด้านกีฬา

โปรแกรมที่ปรับมาจาก aussie Sport เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพของประเทศไทย อาจแบ่งเป็นโปรแกรมย่อย 11 รูปแบบ ซึ่งเหมาะสำหรับเด็กตั้งอายุ 3 ปี จนถึง 20 ปี ดังนี้

กีฬาเริ่มแรก (Sportstart) เป็นรูปแบบที่ส่งเสริมผู้ปกครอง และพี่เลี้ยงเด็กให้เข้ามามีส่วนร่วมในการเล่นของเด็ก รูปแบบกีฬาเริ่มแรกจะส่งเสริมทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานให้แก่เด็ก

เล่นกีฬากันเถิด (Sport It!) เป็นรูปแบบที่จัดโปรแกรมให้แก่เด็กระดับประถมศึกษา เพื่อให้ครูใช้บทเรียนทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานในทักษะทั้ง 6 ด้าน

กีฬาดัดแปลง (Modified Sport) เป็นรูปแบบกีฬาที่ดัดแปลงให้เหมาะสมกับวัยเด็ก และดำเนินการด้วยความร่วมมือจากสมาคมการกีฬาแห่งชาติมากกว่า 40 แห่ง

กีฬาทุกวัย (Sport - Everyone's Game) เป็นรูปแบบที่ส่งเสริมให้คนทุกประเภท ไม่จำกัดวัย เพศ และพื้นฐานความสามารถให้มาเล่นกีฬา

พลศึกษา (Sport Education in Physical Education) เป็นรูปแบบที่มีหลักสูตรพลศึกษาในระดับโรงเรียน

กีฬาสตรี (Active Girls Campaign) เป็นรูปแบบของการสร้างจิตสำนึกถึงประโยชน์ของกีฬา และสนับสนุนให้สตรีมีส่วนร่วมมากขึ้น

ปรารถนาและทำได้ (Willing and Able) เป็นรูปแบบของการช่วยให้ครู และโค้ชสอนกีฬาและพลศึกษาที่มีคุณภาพให้แก่เยาวชนที่พิการ

ค้นหาตนเอง (Sport Search) เป็นรูปแบบของการให้คำปรึกษาด้านการกีฬาทางคอมพิวเตอร์สำหรับเด็กอายุ 11 - 17 ปี เพื่อให้เด็กเหล่านี้ ทราบว่าตนสนใจและถนัดกีฬาประเภทใด

กีฬาสนุก (Sportsfun) เป็นรูปแบบของการสร้างทักษะให้เยาวชนในวัยเรียนเป็นผู้นำด้านการกีฬา โดยให้นักเรียนระดับมัธยมศึกษาสอนกีฬาให้นักเรียนระดับประถมศึกษา

เส้นทางสู่อาชีพกีฬา (CAPS: Challenge, Achievement and Pathways in Sport) เป็นโปรแกรมส่งเสริมให้เยาวชนในวัย 14 - 20 ปี เข้ามารับการฝึกอบรมเพื่อจะเป็นโค้ช ผู้จัดกีฬา กรรมการสนาม นักสาธารณสุขด้านการกีฬา และผู้มีส่วนในการกีฬา

โปรแกรมย่อยหลายรูปแบบมีความสำคัญต่อการปรับโครงสร้างระบบกีฬาไทย

รูปแบบกีฬาเริ่มแรกนั้นเป็นรูปแบบที่เหมาะสมในการนำไปดัดแปลงให้สอดคล้องกับสภาพวัฒนธรรมไทย เพราะจะสามารถนำไปใช้เป็นพื้นฐานสำหรับการพัฒนาการกีฬาในระดับครอบครัว เด็กตั้งแต่อายุ 2 - 3 ปีสามารถเล่นกับผู้ปกครองได้ในบ้าน ซึ่งนอกจากนำไปสู่ทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการเล่นกีฬาแล้ว ยังเป็นประโยชน์ต่อสุขภาพและการเติบโตของเด็ก เนื่องจากเป็นรูปแบบที่ใช้อุปกรณ์น้อย หรือใช้อุปกรณ์ที่มีอยู่ในบ้าน จึงนับว่าเป็นรูปแบบที่ประหยัด

รูปแบบกีฬาดัดแปลงนั้นเป็นรูปแบบที่สำคัญที่สุด เนื่องจากสามารถนำไปปฏิบัติในโรงเรียนระดับประถมศึกษาทั่วประเทศไทย ซึ่งอาจเริ่มในรูปแบบโครงการทดลองใน 1 - 2 จังหวัด โดยถือว่าเป็นงานเร่งด่วนที่จะต้องดำเนินการในลำดับแรกเพื่อการปรับโครงสร้างการกีฬาในโปรแกรมที่ 1 เรื่องการพัฒนาพื้นฐานทางการกีฬา

การให้เด็กมาเล่นกีฬาที่เหมาะสมกับผู้ใหญ่ได้ก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- เด็กต้องใช้กำลังมาก เนื่องจากต้องใช้อุปกรณ์และขนาดของสถานที่ที่เหมาะสมแก่ผู้ใหญ่มากกว่า
- เด็กต้องใช้กฎระเบียบที่ซับซ้อนของผู้ใหญ่
- เป็นการเน้นการแข่งขันแพ้ชนะมากกว่าที่จะมาพัฒนาทักษะและให้มีความเข้าใจในกีฬานั้น ๆ
- เด็กหลายรายไม่สามารถพัฒนาทักษะได้เพียงพอเพราะมีความกดดันทางอารมณ์ เนื่องจากเป็นกีฬาที่เน้นการแข่งขันที่ซับซ้อน
- ทำให้เด็กหลายรายไม่พบกับความเพลิดเพลินจากการเล่นกีฬาเป็นทีม เนื่องจากกีฬาที่เล่นนั้นถูกเพื่อนผู้เล่นที่แข็งแรงกว่าคุมเกมส์ จึงไม่ก่อให้เกิดการมีส่วนร่วม
- เสี่ยงต่อการบาดเจ็บจากอุบัติเหตุ

ขณะที่ในประเทศอื่นกฎระเบียบกติกาและอุปกรณ์สำหรับกีฬาประมาณ 40 ประเภท ได้รับการปรับปรุงไปแล้วนั้น ดังนั้น ในกรณีของประเทศไทย ก็ควรปรับปรุงเช่นเดียวกัน ซึ่งอาจเริ่มจากกีฬา 5 - 10 ประเภทก่อน โดยให้กรมพลศึกษาเป็นผู้พิจารณาร่วมกับ การกีฬาแห่งประเทศไทย และสมาคมการกีฬาแห่งชาติ

ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมในกีฬาระดับโรงเรียน และการมีส่วนร่วมในกีฬาระบบสโมสร มีความสำคัญมากต่อการพัฒนาพื้นฐานการกีฬานอกระบบโรงเรียน ซึ่งเป็นประเด็นที่แผนพัฒนาด้านการกีฬา ฉบับที่ 2 ให้ความสำคัญในใจมาก อีกทั้งยังเกี่ยวข้องกับเด็กที่อยู่ในระบบโรงเรียน และปรารถนาที่จะร่วมในกีฬานอกเวลาเรียน รวมทั้งเด็กในชนบทและเด็กในพื้นที่ชุมชนแออัดซึ่งไม่มีโอกาสได้เข้าเรียน

แนวทางหลักไปสู่ความสำเร็จของระบบกีฬานอกเวลาเรียนสำหรับเยาวชน คือ

- สโมสร
- การฝึกอบรมโดยเฉพาะอาสาสมัคร
- ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนและสโมสร
- สิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ด้านการกีฬา

ดังที่กล่าวข้างต้น การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนและสโมสรสามารถดำเนินการ โดยใช้รูปแบบเส้นทางสู่อาชีพกีฬา (CAPS) โดยการนำรูปแบบดังกล่าวนี้ไปใช้ในระดับเตรียมอุดมศึกษา

กลยุทธ์เส้นทางสู่อาชีพกีฬา (CAPS) จะไม่ประสบความสำเร็จได้โดยถ้าสโมสรในระดับจังหวัดและตำบลไม่เข้มแข็งพอที่จะส่งเสริมให้มีผู้สนใจร่วมเล่นกีฬานอกเวลาเรียน ในหลายประเทศได้

กำหนดให้ต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ด้านการศึกษาในสโมสรกีฬา ที่จริง สิ่งเหล่านี้ไม่ใช่ปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จของการก่อตั้งสโมสรกีฬา ปัจจัยสำคัญคือ การรวมกลุ่มของกลุ่มคนที่ตกลงที่จะสร้างสโมสรซึ่งประกอบด้วย ผู้ชำนาญการด้านการจัดการแข่งขันกีฬา และผู้ชำนาญการด้านการชักจูงให้คนในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม อนึ่ง การให้คนในชุมชนสามารถเข้ามาใช้สิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ด้านการกีฬานั้นได้ก็สำคัญ แต่ไม่สำคัญเท่ากับความสามารในการนำคนในชุมชนมารวมกันเพื่อการกีฬา

การดำเนินการให้คนมารวมกันเพื่อการกีฬาจะไม่สามารถประสบความสำเร็จได้ ถ้าสโมสรไม่มีเจ้าหน้าที่ที่มีความสามารถเพียงพอ เพราะไม่มีผู้สนใจมาใช้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการกีฬาเหล่านั้น ความสำเร็จของกีฬาเพื่อมวลชนไม่สามารถพึ่งการบริการของรัฐ แต่สิ่งสำคัญคือ จะต้องใช้ชุมชนเป็นผู้นำในการให้บริการด้านการกีฬา

สโมสรกีฬาเป็นจุดรวมของการพัฒนาการศึกษาเพื่อมวลชน ไม่ว่าจะเป็นเด็กนักเรียนระดับเตรียมอุดมศึกษาหรือผู้ใหญ่ ล้วนต้องได้รับการส่งเสริมให้เป็นสมาชิกในสโมสรเดียวกัน ซึ่งจะเป็เครื่องมือในการเปลี่ยนการศึกษาจากระดับโรงเรียนมาสู่ระดับผู้ใหญ่ และในการนี้ จะนำไปสู่ความสำเร็จของการพัฒนาการศึกษาเพื่อมวลชน

ในส่วนของกีฬานอกนอกระบบโรงเรียน โปรแกรมที่หนึ่ง เรื่องการพัฒนาพื้นฐานการกีฬา นั้นประเด็นหลักคือ การที่จะทำให้เด็กเข้ามามีส่วนร่วมในการกีฬาและกิจกรรมพลศึกษาณนอกระบบโรงเรียน ไม่ว่าจะเป็นรูปนันทนาการที่ไม่มีรูปแบบ หรือการกีฬาประเภทการแข่งขัน การดำเนินการในกิจกรรมดังกล่าว มีคน 2 ประเภทที่สามารถดำเนินการได้ประสบความสำเร็จ คือ ครูพลศึกษาและสโมสรกีฬา ส่งเสริมครูพลศึกษาให้เป็นอาสาสมัครโดยใช้เวลานอกเวลาสอนในโรงเรียน ซึ่งยอมรับว่าค่อนข้างลำบากที่จะหาครูพลศึกษาที่เหนื่อยจากงานสอนพลศึกษาและงานอื่นมาทั้งวันแล้วมาเป็นอาสาสมัคร ดังนั้น จึงจำเป็นต้องหาจากหน่วยงานอื่น เช่น สโมสรกีฬาและอาสาสมัครในหมู่บ้านหรือตำบล ผู้ที่มีทักษะที่จะจัดการด้านการแข่งขันกีฬา และการชักจูงให้คนในชุมชนมาร่วมในการกีฬา ให้มาทำหน้าที่เป็นผู้จัดการการกีฬานอกเวลาเรียน สรุปคือไม่เป็นการเหมาะสมที่จะหวังให้ครูพลศึกษามาจัดการด้านการกีฬานอกเวลาเรียน แต่จะต้องมีลักษณะแบ่งงานกันทำ

เมื่อก่อตั้งสโมสรกีฬาระดับจังหวัด เขต และตำบลแล้ว ก็ควรส่งเสริมให้มีการพบกับผู้จัดการโรงเรียนและครูพลศึกษา เพื่อจัดโปรแกรมการกีฬานอกเวลาเรียน โดยใช้สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ด้านการกีฬาของโรงเรียน

ระยะทางไปยังสนามกีฬาเพื่อเล่นฟุตบอล ตะกร้อ และบาสเกตบอล จะต้องไม่ไกลจากชุมชนของแต่ละหมู่บ้านและตำบล และด้วยงบประมาณที่การกีฬาแห่งประเทศไทยมีอยู่จำกัด ดังนั้น การกีฬาแห่งประเทศไทย ไม่ควรจะต้องรับผิดชอบในกิจกรรมด้านนี้ ควรที่ การกีฬาแห่งประเทศไทย จะต้องยุติการจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ด้านการกีฬาเหล่านี้ทันที เพราะจะเป็นการลดความซ้ำซ้อนและการสิ้นเปลืองของทรัพยากรที่การกีฬาแห่งประเทศไทยและหน่วยงานอื่น โดยเฉพาะกระทรวงศึกษาธิการที่ต้องลงทุนไป สิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ด้านการกีฬาที่มักกับโรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษาควรพอเพียงกับเด็กและคนในชุมชนระดับหมู่บ้านและตำบล นอกจากนี้ ในแต่ละตำบล มีโรงเรียนประถมศึกษามากมาย จึงเป็นการเหมาะสมที่จะใช้สิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ด้านการกีฬาในโรงเรียนเพื่อการกีฬาระดับหมู่บ้านมากกว่าที่จะสร้างศูนย์กีฬาเพิ่มขึ้นมาอีก

สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ด้านการกีฬาที่จะใช้หลังเวลาเรียนจะต้องมีระยะทางไม่อยู่ห่างไกลนัก แต่จะต้องสามารถเดินไปหรือขี่จักรยานไปได้ ถ้าหน่วยงานที่ให้บริการด้านการกีฬาในระดับของการกีฬาแห่งประเทศไทยไปตั้งอยู่ในสถานที่ที่ห่างไกลจากผู้ให้บริการจะไปถึงได้สะดวก จะมีผลให้มีการใช้บริการน้อยลง รวมทั้งงบประมาณด้านการบำรุงดูแลรักษาก็มีไม่พอเพียง และจะยิ่งทำให้เกิดความไม่ปลอดภัยในการใช้ ดังนั้น จึงไม่เป็นการประหยัดที่จะใช้วิธีนี้เป็นการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการกีฬาเพิ่มขึ้น

กิจกรรมสำคัญเร่งด่วนของการปรับโครงสร้างการกีฬาส่วนหนึ่งคือ จัดตั้งฐานข้อมูลเรื่องสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านกีฬาที่มีอยู่ในประเทศไทยทั้งหมดของกระทรวงศึกษาธิการในขณะนี้ ข้อมูลดังกล่าวจะเป็นตัวชี้ว่ากีฬาประเภทใดควรได้รับการส่งเสริม และเป็นข้อมูลที่จะเข้าถึงสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ด้านการกีฬาดังกล่าว นอกจากนี้ ข้อมูลจะมีประโยชน์ในเวลาต่อมา คือสามารถนำไปใช้จัดทำแผนในการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ด้านการกีฬาในระดับโรงเรียนต่อไป และจะสัมพันธ์ต่อเนื่องไปกับแผนพัฒนาด้านการกีฬา ฉบับที่ 2 งบประมาณที่การกีฬาแห่งประเทศไทยสามารถประหยัดได้จากการที่ไม่ต้องไปพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ด้านการกีฬาในระดับตำบล การกีฬาแห่งประเทศไทยสามารถนำไปใช้ฝึกอบรมอาสาสมัครและผู้จัดกีฬาโดยเฉพาะเพื่อไปพัฒนาสโมสรในระดับตำบล อีกทั้งยังสามารถนำงบประมาณไปใช้ดำเนินการร่วมกับครูพลศึกษาที่มีอยู่ในการส่งเสริมการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ด้านการกีฬาของโรงเรียน

การแข่งขันกีฬาโรงเรียน

ประเด็นของการแข่งขันกีฬาเด็กนักเรียนเป็นประเด็นสุดท้ายที่จะกล่าวถึงใน โปรแกรมที่หนึ่ง เรื่อง การพัฒนาพื้นฐานการกีฬา การแข่งขันกีฬาเด็กนักเรียนมีการดำเนินการเป็นขั้นตอนอยู่แล้ว เริ่มตั้งแต่กีฬาเด็กประถมจนไปสู่การแข่งขันกีฬาโรงเรียนระดับประเทศ การแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติได้จัดขึ้นทุกปี ตั้งแต่ปี 2528 เป็นต้นไป และการแข่งขันกีฬาเยาวชนครั้งที่ 14 จะจัดที่จังหวัด อุตรดิตถ์ในปี 2541

การแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติเป็นปัจจัยที่จะนำไปสู่การแข่งขันกีฬาระดับชาติและการพัฒนานักกีฬาให้เข้าแข่งขันในระดับนานาชาติ กีฬาที่แข่งขันในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติมีเพียง 17 ประเภท เนื่องจากข้อจำกัดในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ด้านการกีฬาและค่าใช้จ่าย แต่การแข่งขันกีฬาระดับประเทศไม่ควรจำกัดเพียงแค่ 17 ประเภท กีฬาระดับโรงเรียนจะเป็นปัจจัยที่นำไปสู่การแข่งขันระดับนานาชาติในทุกประเภทกีฬา กีฬาที่ควรจะนำเข้าสู่การแข่งขันกีฬาโรงเรียนระดับประเทศควรมีทั้ง 43 ประเภท ตามแต่การกีฬาแห่งประเทศไทยจะพิจารณา โดยไม่จำเป็นที่จะต้องจัดเป็นงานใหญ่โตเหมือนการแข่งขันกีฬาเยาวชน แต่อาจแข่งแยกในแต่ละประเภท โดยใช้สิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ด้านการกีฬาที่มีอยู่ และไม่จำเป็นที่จะต้องจัดในสถานที่ที่จุคนดูจำนวนมาก การแข่งขันไม่สำคัญเท่ากับการที่สามารถค้นหาและพัฒนาเด็กกีฬาที่มีความสามารถพิเศษได้ ทั้งนี้ อาจให้สมาคมการกีฬาแห่งชาติร่วมกับกระทรวงศึกษาธิการและการกีฬาแห่งประเทศไทยเพื่อทำหน้าที่ที่จะให้นักกีฬาที่พิจารณาแล้วว่ามีความสามารถพิเศษและมีศักยภาพสูง ให้ได้รับการพัฒนาเข้าสู่โปรแกรมอื่นของการกีฬาแห่งประเทศไทยและสมาคมการกีฬาแห่งชาติ และอาจไปถึงการแข่งขันในระดับประเทศและระดับนานาชาติ

การพัฒนาพื้นฐานการกีฬานั้น ที่สำคัญที่จะต้องระลึกคือ เนื้อหาหลักที่ต้องการสื่อไม่ใช่การพ่ายแพ้ แต่สิ่งที่ต้องการจะบอกคือ ขั้นตอนของการพัฒนาจากการแข่งขันกีฬาในระดับโรงเรียน จากการแข่งขันพื้นฐานในโรงเรียนประถมจนถึงการแข่งขันกีฬาเยาวชนนั้น ไม่ได้มุ่งที่จะพัฒนาหรือหานักกีฬาที่เป็นผู้ชนะเลิศ วัตถุประสงค์ของการแข่งขันก็เพื่อสนับสนุนให้เกิดการมีส่วนร่วม มีการพัฒนาพื้นฐานการกีฬา เพื่อความสนุกสนานและสุขภาพที่แข็งแรง การแข่งขันในระดับโรงเรียนจะต้องจัดให้เด็กมีความสนุกสนานเพลิดเพลินและร่วมแข่งขัน โดยไม่จำกัดว่าจะอยู่ในระดับความสามารถใด ๆ ซึ่งในที่สุดก็จะได้นักกีฬาของโรงเรียน และนำไปสู่นักกีฬาระดับตำบล เขต จังหวัด และภาค อย่างไรก็ตามเด็กทุกคนที่เข้าแข่งขันในระดับต้นจากโรงเรียนประถมศึกษาทุกคนควรได้รับการต้อนรับให้เข้าร่วมแข่งขันอีก โดยมีโครงสร้างการแข่งขันมีลักษณะที่เปิดโอกาสให้ผู้แพ้ได้เข้าร่วมในการแข่งขันครั้งต่อไปได้ รวมทั้งได้รับความสนุกสนานเป็นที่ยอมรับและยังได้

รางวัล

คณะทำงานปรับโครงสร้างกีฬาไทยเสนอให้กระทรวงศึกษาธิการและกรมพลศึกษาทำงานร่วมกับ สภาการกีฬาแห่งประเทศไทย ในการจัดทำข้อเสนอที่จะนำโปรแกรม Aussie Sport มาปรับ ให้เหมาะสมกับสภาพสังคมและวัฒนธรรมไทย และนำไปขยายผลทั่วประเทศ โดยเริ่มจาก ทดลองดำเนินการใน 1 - 2 จังหวัดก่อน

ถ้าผู้มีอำนาจฝ่ายไทยยอมรับแนวทางดังกล่าวแล้ว ก็อยากเสนอเพิ่มเติมในประเด็นที่ว่าต้องมี โปรแกรมการฝึกอบรมครูพลศึกษาในจังหวัดที่คัดเลือก และจากส่วนกลางในกรมพลศึกษา รวมทั้งจัดทำเอกสารเป็นภาษาไทยเพื่อให้โครงการนำร่องสามารถเริ่มดำเนินการได้ในปี 2541

ถ้าโครงการนำร่องประสบความสำเร็จ ก็เสนอให้ดำเนินการเช่นเดียวกันในจังหวัดอื่น ๆ ทั่วประเทศภายในระยะเวลาของแผนพัฒนาด้านการกีฬา ฉบับที่ 2 และให้กระทรวงศึกษาธิการหางบ ประมาณเพิ่มเติมในการดำเนินงานตามรูปแบบดังกล่าว แทนที่จะให้การศึกษาแห่งประเทศไทยเป็นผู้ จัดสรรงบประมาณ ส่วนงบประมาณที่ใช้ก็ใช้เพียงเล็กน้อยเมื่อเทียบกับการเพิ่มครูพลศึกษา คือใช้ เงินเพิ่มร้อยละ 10 ต่อปี โปรแกรมจะส่งเสริมให้ใช้โครงสร้างพลศึกษาของการทรวงศึกษาธิการ และกรมพลศึกษาที่มีอยู่ สิ่งที่สำคัญคือ มีกิจกรรมพลศึกษาที่ดีขึ้นให้แก่เด็กไทยทุกคน ไม่ใช่ให้เพียงแต่นักกีฬาที่มีความสามารถพิเศษ รวมทั้งสุขภาพของคนในประเทศจะดีขึ้นและยังเป็น ประโยชน์ต่อการศึกษา

นอกจากนี้ ให้ขยายสโมสรระดับจังหวัดที่กำลังพัฒนาภายใต้แผนพัฒนาด้านการกีฬา ฉบับที่ 2 ออก ไปให้ครอบคลุมสโมสรระดับตำบลและหมู่บ้าน ซึ่งสโมสรเหล่านี้จะเชื่อมสัมพันธ์กับครูพลศึกษา และอาสาสมัครชุมชน เพื่อจัดกีฬานอกเวลาเรียน โดยใช้สิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ด้านการศึกษา ที่มีอยู่

การที่คณะทำงานปรับโครงสร้างการกีฬาสับสนุนให้การแข่งขันกีฬาระดับโรงเรียนมีโครงสร้าง ตั้งแต่โรงเรียน หมู่บ้าน ตำบล จังหวัด ภาค และประเทศ ก็เพื่อจะได้ไม่ต้องมีการปรับปรุงมาก มาย และยังสามารถให้การศึกษาแห่งประเทศไทยร่วมกับหน่วยงานอื่นพิจารณาว่าการแข่งขันระดับ ประเทศควรจัดเป็นการแข่งขันระหว่างภาคหรือไม่ เนื่องจากเด็กและผู้ใหญ่ส่วนใหญ่ไม่เห็นความ แตกต่างกับการแข่งขันระดับภาค ไปเหมือนกับการแข่งขันระดับจังหวัด เพราะการแข่งขันใน ระดับชาติที่คัดมาจากการแข่งขันระดับจังหวัด ดูจะประสบความสำเร็จมากกว่า

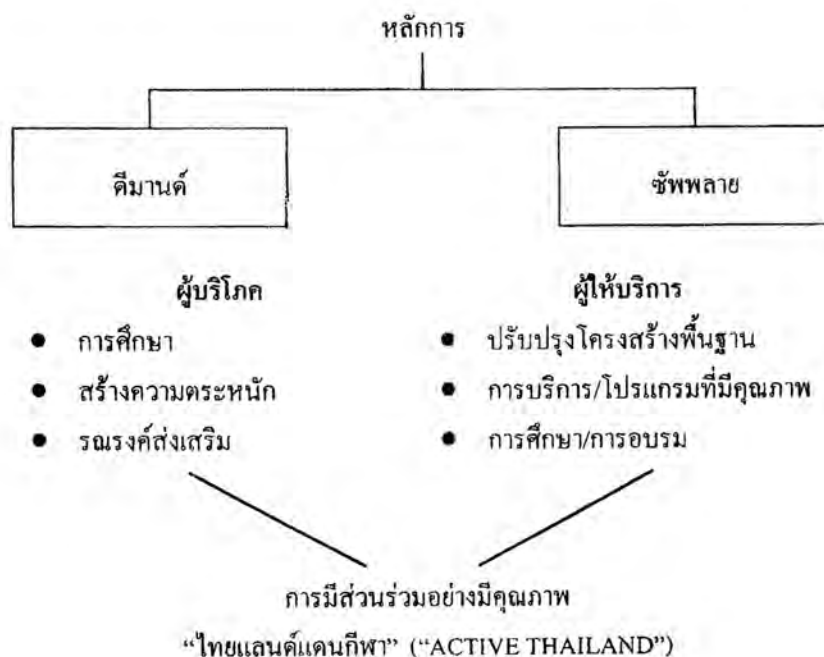
โปรแกรมที่สอง : เรื่องการพัฒนาการกีฬาเพื่อมวลชน

ในความหมายกีฬาเพื่อมวลชนคือ กีฬาในระดับล่าง นั่นคือ ในระดับชุมชนโปรแกรมจะต้องไปถึงชุมชน ชุมชนจะต้องรับรู้ถึงประโยชน์ของกีฬา (เพื่อสุขภาพ ความสนุกสนาน ความสามัคคีในชุมชน ฯลฯ) และทราบวิธีการในการเข้าไปมีส่วนร่วม ในทางเดียวกัน จะต้องเปิดโอกาสให้แก่ชุมชน โดยผ่านบุคคลที่มีทักษะจากสโมสร หรือจากหน่วยราชการที่จัดตั้งอำนวยความสะดวกด้านกีฬาให้

โปรแกรมสำหรับการกีฬาเพื่อมวลชนนั้น พูดง่าย ๆ คือ จะต้องมทั้งดีมานด์และซัพพลาย ดีมานด์คือ กิจกรรมที่เสริมสร้างให้ประชาชนเข้าใจถึงประโยชน์ของกีฬา รวมทั้งการชักจูงให้ประชาชนเข้ามาร่วมเล่นกีฬา ขณะที่ซัพพลายคือ การให้สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ด้านการกีฬา รวมทั้งผู้ชำนาญการด้านการบริหารจัดการสโมสร จัดการแข่งขัน ฝึกสอน และเป็นกรรมการ ซึ่งเป็นเครื่องมือให้มวลชนมีความสามารถที่จะเข้าร่วมในด้านการกีฬา

ตามที่ปรากฏในรูปที่ 8. จะเห็นว่าขั้นตอนการนำกีฬาไปสู่มวลชนเป็นหัวใจความสำเร็จของโปรแกรมนี้

รูปที่ 8 : รูปแบบโปรแกรม “ไทยแลนด์แดนกีฬา” (“ACTIVE THAILAND”)

ต้นฉบับไม่มีหน้าี่

ต้นฉบับไม่มีหน้าี่

เท่ากับสโมสรสามารถส่งสมาชิกเข้าแข่งขันในกีฬาต่าง ๆ ได้

วิธีดังกล่าวนี้เป็นแนวทางสู่กีฬาเพื่อมวลชนแบบสมัครใจ โดยให้ผู้สนใจ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มประชาชนกลุ่มเล็ก ๆ มารวมกลุ่มกันอาทิตย์ละครั้ง หรือมากกว่านั้นตามความจำเป็น เพื่อมาเล่นกีฬา โดยไม่ใช่แนวทางแบบกำหนดกฎเกณฑ์ขั้นตอนซับซ้อนเช่นที่สมาคมการกีฬาระดับจังหวัดดำเนินการอยู่ นอกจากนี้ ก็ควรส่งเสริมให้สโมสรต่าง ๆ รวมกันในกรณีที่ต้องมีการแข่งขันในกลุ่มใหญ่ที่ซับซ้อนมากขึ้น

เป็นที่แน่นอนว่าจะมีพวกรักบี้ ที่อยู่ในองค์กรด้านการกีฬา ซึ่งจะไม่เห็นด้วยกับแนวคิดดังกล่าว และไม่คิดว่าจะทำได้ภายใต้วัฒนธรรม สังคม และเศรษฐกิจของประเทศที่เป็นอยู่ทุกวันนี้ คณะทำงานปรับโครงสร้างการกีฬา (Re-engineering Taskforce) มีความเห็นว่า การที่จะไม่ดำเนินการด้วยวิธีดังกล่าวก็จะมีผลให้อัตราการมีส่วนร่วมของประชาชนในด้านการกีฬาไม่สามารถเพิ่มจำนวนขึ้นได้ตามที่กำหนดในแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 ได้ และตัวเลขที่กำหนดไว้ก็จะยังคงเป็นตัวเลขในกระดาษ และก็จะยังคงถูกนำไปกำหนดไว้ในแผนพัฒนาการกีฬาฉบับที่ 3 และแผนพัฒนาการกีฬา ฉบับที่ 4 ต่อไป

การที่จะบรรลุรูปแบบดังกล่าว จำเป็นที่จะต้องทำงานหนัก โดยเริ่มจากโครงการนำร่องใน 1 - 2 จังหวัด แล้วจึงขยายผลไปทั่วทั้งประเทศ ซึ่งยอมรับว่าจะต้องใช้เวลาาน บางที่อาจนาน 5 - 10 ปี กว่าที่จะพัฒนาเป็นระบบสโมสรแห่งชาติได้อย่างสมบูรณ์

สำหรับรูปแบบดังกล่าวนี้ สิ่งที่จะต้องดำเนินการในลำดับแรก ๆ คือ จัดฝึกอบรมแบบเร่งรัดให้แก่สโมสรในจังหวัดต่าง ๆ ที่มีอยู่ในขณะนี้ โดยจะต้องฝึกอบรมในโปรแกรมหลัก 4 ด้าน ดังนี้

- ฝึกอบรมผู้จัดการสโมสรให้มีความรู้ด้านการดูแลอาสาสมัคร การบริหารการเงิน การตลาด การจัดการแข่งขัน และการกำหนดคณะกรรมการ
- พัฒนามาตรฐานความสามารถของผู้บริหารให้เป็นระดับชาติ และการพัฒนาด้านการฝึกอบรม
- พัฒนามาตรฐานความสามารถของโค้ชให้เป็นระดับชาติ
- พัฒนามาตรฐานความสามารถของกรรมการตัดสินให้เป็นระดับชาติ

โปรแกรมดังกล่าวนี้ ในประเทศออสเตรเลียได้ดำเนินการแล้ว และประสบความสำเร็จอย่างมากในกีฬาเพื่อมวลชน มีผลให้การโยกย้ายเทคโนโลยีทำได้สะดวกขึ้น นอกจากนี้ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามโปรแกรมห่วงนี้นี้ก็ไม่มาก โดยส่วนใหญ่จะไ้งบประมาณมาจากสมาชิก แต่จำเป็นที่จะต้องให้การกีฬาแห่งประเทศไทยเป็นผู้ผลักดันโครงการดังกล่าว โดยดำเนินการร่วมกับสมาคมการ

กีฬาแห่งชาติ

ถ้าโปรแกรมนี้ได้รับการปรับปรุงให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของประเทศไทย และสมาคมการกีฬาแห่งชาติยอมรับแล้ว ก็สามารถนำโปรแกรมไปขยายผลในระดับจังหวัด โดยเริ่มทดลองใน 1 - 2 จังหวัดก่อน เจ้าหน้าที่ของการกีฬาแห่งประเทศไทยที่ได้รับการฝึกอบรมเป็นอย่างดีแล้ว จะทำงานร่วมกับสโมสรกีฬาที่อยู่ตามจังหวัดต่าง ๆ เพื่อถ่ายทอดทักษะดังกล่าวไปสู่ระดับจังหวัด สโมสรประจำจังหวัดก็จะสร้างเครือข่ายที่ประกอบด้วยสโมสรต่าง ๆ ในจังหวัด วิธีการการดำเนินการดังกล่าวนี้ เรียกว่าเป็นแนวคิด “ฝึกครูฝึก”

เป้าหมายของแผนพัฒนาการกีฬา ฉบับที่ 2 คือ มุ่งองค์กรด้านการกีฬาเพื่อมวลชนในทุกจังหวัดเพื่อทำหน้าที่จัดกีฬาให้แก่ประชาชนทั่วไป ซึ่งในกรณีดังกล่าวนี้ คณะทำงานปรับโครงสร้างกีฬาขอให้ระมัดระวังว่า การดำเนินการดังกล่าวเป็นการทำงานแบบเดียวกับที่สมาคมการกีฬาในระดับจังหวัดที่ตั้งอยู่แล้วทำ ซึ่งแนวทางนี้เป็นการทำงานข้ามระบบที่มีอยู่แล้ว แต่หน่วยงานที่มีอยู่แล้วในระดับจังหวัดไม่สามารถเข้าถึงระดับตำบล ดังนั้น สโมสรในระดับตำบลจึงไม่เกิดขึ้น งานที่ทำอยู่มักจะมีลักษณะของการจัดการแข่งขันกีฬาในระดับมวลชนเพียงประเภทเดียว คือ มีเพียงการจัดแข่งขันวิ่งมาราธอน แต่มิได้ให้ความสนใจที่จะให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการกีฬาอย่างต่อเนื่องเป็นประจำ คณะทำงานปรับโครงสร้างการกีฬาพิจารณาแล้วเห็นว่าการเสริมสร้างสโมสรประจำจังหวัดสำคัญกว่า เพราะเป็นการสร้างเครือข่ายในระดับตำบลและหมู่บ้าน

คู่มือการบริหารสโมสรแบบมีอาสาสมัครที่สภาการกีฬาแห่งประเทศไทย ออสเตรเลียเป็นผู้จัดทำนั้น มีรายละเอียดแนวทางที่เห็นว่าสอดคล้องกับแนวการพัฒนากระบวนการสโมสรระดับตำบลในประเทศไทย

คู่มือการบริหารสโมสรแบบมีอาสาสมัครดังกล่าวนี้ จะมีรายละเอียดในประเด็นสำคัญที่จะต้องดำเนินการในการก่อตั้งสโมสรชุมชน ดังนี้

- การก่อตั้งสโมสร
- การตั้งกรรมการ
- การจัดประชุม
- การดูแลอาสาสมัคร
- การบริหารการเงิน
- กฎหมาย
- การตลาด

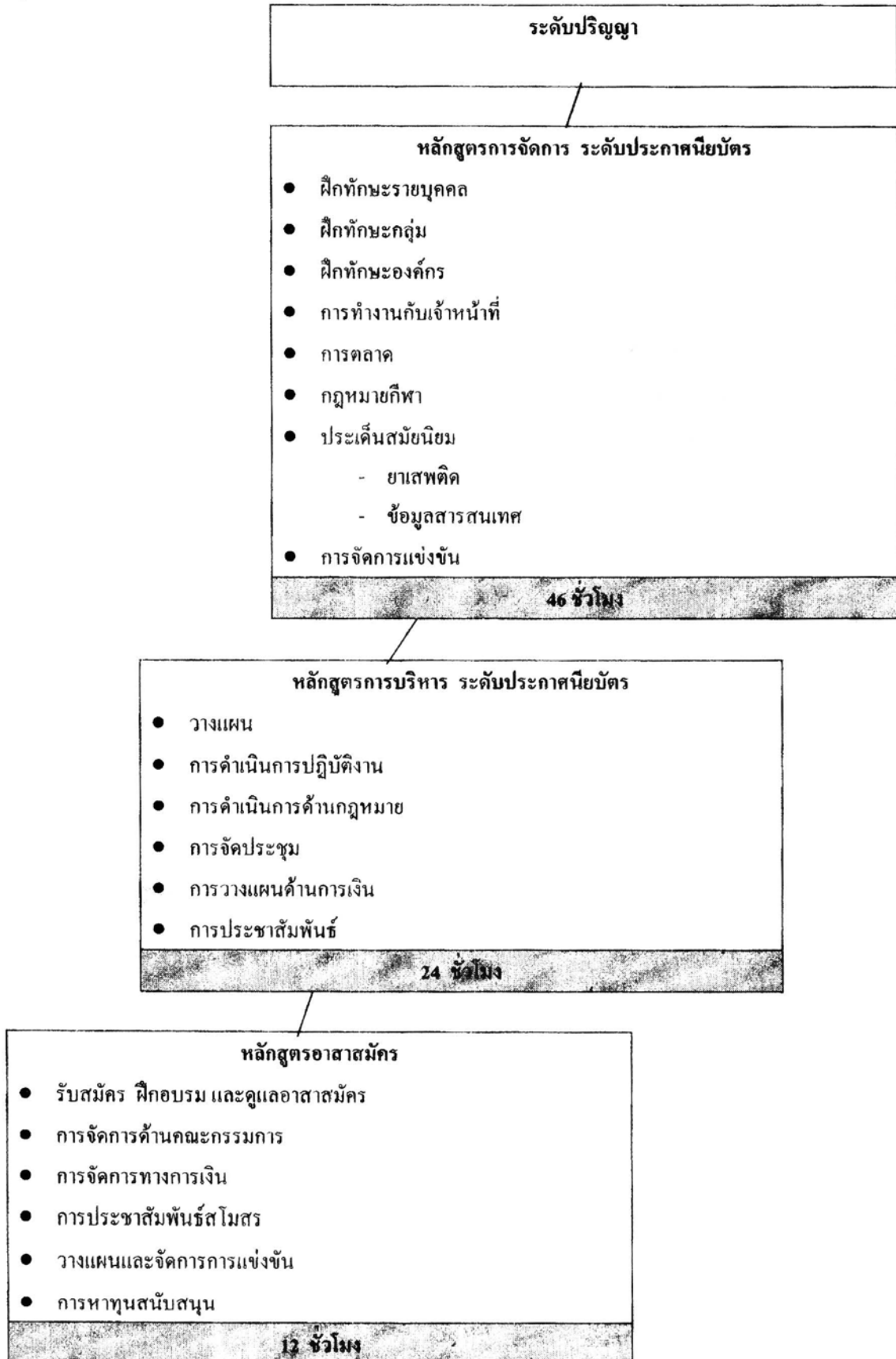
- การส่งเสริม
- การหาเงินทุน
- การบริหารสถานที่และอุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ด้านการศึกษา
- การดูแลเรื่องการเดินทางให้แก่คณะ
- การจัดการแข่งขัน

แผนการทดสอบมาตรฐานความสามารถในการบริหารงานด้านการศึกษาแห่งประเทศไทย

แม้ผู้ที่จะมาทำงานกับในสโมสรส่วนใหญ่แล้วจะมาทำงานในสโมสรไม่กี่ชั่วโมง โดยทำงานในรูปแบบอาสาสมัคร แต่สำหรับผู้ที่จะมาดำรงตำแหน่งระดับสูง เช่น ประธานสโมสร หรือเหรัญญิก จะต้องคัดเลือกผู้ที่มีทักษะเหมาะสมกับตำแหน่ง เพื่อให้สโมสรสามารถดำเนินการได้มีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ สามารถดำเนินการโดยเริ่มจากการจัดฝึกอบรมระยะสั้นในโปรแกรมการบริหารสโมสรแบบมีอาสาสมัคร

รูปที่ 9 คือ ลำดับการดำเนินการฝึกอบรมด้านการบริหารงานการศึกษา โดยแนวทางดังกล่าวนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มทักษะให้แก่เจ้าหน้าที่ของกีฬาแห่งประเทศไทย เพื่อสามารถนำหลักสูตรดังกล่าวไปขยายผลสู่จังหวัดและตำบลต่อไป ด้วยวิธี “ฝึกครูฝึก”

รูปที่ 9 : ขั้นตอนการฝึกอบรมด้านการบริหารงานด้านการกีฬา

แผนการทดสอบมาตรฐานโค้ชระดับชาติ

การฝึกสอนเป็นทักษะพื้นฐานที่จะทำให้ระบบกีฬาของชาติดำเนินการไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผลการฝึกสอนก็พาระดับมวลชนที่ดีจะทำให้กีฬาเป็นเรื่องสนุกสนาน ขณะที่การฝึกสอนที่ไม่ดี หรือถ้าไม่มีการฝึกสอนก็จะทำให้ประชาชนไม่สนใจในกีฬา เนื่องจากไม่ได้รับการพัฒนาทักษะที่ดี ได้รับบาดเจ็บ รู้สึกเครียดกดดันจากการที่จะต้องชนะ เช่นเดียวกัน ในกีฬาที่มุ่งสู่ความเป็นเลิศ ก็มีความเห็นเหมือนกันว่า ความสำเร็จอยู่ที่การผสมผสานของการฝึกสอนที่ดี การสนับสนุนทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา และการแข่งขัน

ประเทศต่าง ๆ รวมทั้งประเทศออสเตรเลีย ได้ใช้โปรแกรมการทดสอบมาตรฐานความสามารถโค้ชมาพัฒนาเสริมสร้างการฝึกสอนที่ดี ดังนั้น จึงเสนอแนะให้นำโปรแกรมห้มาใช้ในประเทศไทยเช่นกัน โดยให้การกีฬาแห่งประเทศไทยร่วมกับสมาคมการกีฬาแห่งชาตินำแนวทางของสภาโค้ชแห่งประเทศไทย (Australia Coaching Council) มาปรับใช้ในประเทศไทย เพื่อที่ประเทศไทยจะสามารถนำแผนการทดสอบมาตรฐานโค้ชระดับชาติมาดำเนินการในประเทศไทยได้ สำงกายในช่วงสิ้นแผนพัฒนาการกีฬา ฉบับที่ 2 ในประเทศออสเตรเลียมีโค้ชจำนวน 25,000 คน ต่อปีที่ผ่านมาการรับรองมาตรฐานความสามารถ และได้ปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียน หรือสโมสรชุมชน การดำเนินการดังกล่าวก็ควรจะเป็นไปได้ในกรณีของประเทศไทย

หลักสูตรแผนการทดสอบมาตรฐานโค้ชระดับชาติควรประกอบด้วย

- หลักการของการฝึกสอน
 - พื้นฐานของการฝึกสอนและผลงานด้านการศึกษา
- กีฬาเฉพาะด้าน
 - ทักษะ เทคนิค กลยุทธ์ และวิชาการของกีฬาแต่ละประเภท
- การฝึกสอนในภาคสนาม
 - การฝึกสอนในภาคสนามและการนำหลักการมาใช้ปฏิบัติ

ควรจะต้องกำหนดชั่วโมงเรียนอย่างต่ำสำหรับแต่ละระดับ ซึ่งในรูปแบบที่ 10 คือแนวหลักสูตรแผนการทดสอบมาตรฐานโค้ชระดับชาติของประเทศไทย

รูปที่ 10 หลักสูตรในแผนการทดสอบมาตรฐานโค้ชระดับชาติ

ระดับ	หลักฐาน	ระยะเวลา	รวม
# เบื้องต้น	หลักการฝึกสอนและกีฬาเฉพาะ ด้าน	6 ช.ม.	6 ช.ม.
ระดับที่ 1	หลักการฝึกอบรม กีฬาเฉพาะด้าน ฝึกสอนภาคสนาม	4 ช.ม. 10 ช.ม. 30 ช.ม. หรือ 1 ภาค	44 ช.ม.
ระดับที่ 2	หลักการฝึกอบรม กีฬาเฉพาะด้าน ฝึกสอนภาคสนาม	30 ช.ม. 30 ช.ม. 60 ช.ม. หรือ 2 ภาค	120 ช.ม.
ระดับที่ 3	กีฬาที่ซับซ้อน ทฤษฎีการฝึกสอน และการฝึกสอนภาคสนาม	100 ช.ม.	200 ช.ม.
ระดับสูง	โปรแกรมเฉพาะเพื่อเพิ่มความ สามารถของ โค้ช	แล้วแต่การกีฬาแห่งประเทศไทย จะพิจารณาและขึ้นอยู่กับ ประเภทกีฬา (ส่วนใหญ่ 2 - 3 ปี ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับข้อ ตกลง)	
ยกระดับ	หลังจากได้ใบรับรองมาตรฐานตามแผนการทดสอบมาตรฐานโค้ชระดับชาติแล้ว โค้ชจะต้องอบรมเพิ่มเติมทุก ๆ 4 ปี ตามที่องค์กรกีฬาแห่งชาติ (National Sporting Organization) กำหนด เพื่อจะได้ยกระดับมาตรฐานโค้ชให้ทันสมัย หรือเป็นการต่อใบรับรองของตน		
#	หลักสูตรระดับเบื้องต้นเป็นเพียงการแนะนำ และไม่ใช่เป็นหลักสูตรที่ไปสู่การได้ใบรับรองมาตรฐานการเป็นโค้ช		

โปรแกรมการพัฒนากรรมการในสนามระดับชาติ

บทบาทของเจ้าหน้าที่ในสนามคือ เป็นศูนย์กลางของการพัฒนาด้านการกีฬา การจัดการแข่งขันกีฬาระหว่าง 2 ทีม หรือนักกีฬาหลาย ๆ คน จะดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ จะต้องมีการแข่งขัน การพัฒนากรรมการและเจ้าหน้าที่สนามมีความสำคัญ ซึ่งระบุในแผนพัฒนาการกีฬา ฉบับที่ 2 หลายแห่งด้วยกัน แต่แผนพัฒนาการกีฬา ฉบับที่ 2 มิได้มีรายละเอียดเกี่ยวกับกลยุทธ์ที่ควรดำเนินการเพื่อยกระดับเจ้าหน้าที่สนาม ดังนั้นควรที่จะมีโปรแกรมการพัฒนา

เจ้าหน้าที่สนามควบคุมไปกับแผนการทดสอบมาตรฐาน โค้ชระดับชาติ

การกีฬาแห่งประเทศไทยควรร่วมกับสมาคมการกีฬาแห่งชาติในการพัฒนาหลักสูตรและแนวทางปฏิบัติที่จะช่วยรับรองหลักสูตรภายใต้โปรแกรมการทดสอบมาตรฐานเจ้าหน้าที่ในสนาม หลักสูตรจะมีรายละเอียดเฉพาะในด้านการพัฒนา การฝึกสอนเจ้าหน้าที่สนามในกีฬาแต่ละประเภท องค์ประกอบของหลักสูตรปรากฏในรูปที่ 11

รูปที่ 11 โปรแกรมการพัฒนาเจ้าหน้าที่สนาม

เป้าหมาย	องค์ประกอบ
<ul style="list-style-type: none"> การตัดสินใจอย่างมีประสิทธิภาพ (ถูกต้องและสอดคล้อง) 	เข้าใจกระบวนการตัดสินใจ การติดต่อสื่อสาร การแก้ไขข้อขัดแย้ง ความเชื่อมั่นในตนเอง ระดับความกระวนกระวายและความตื่นตัว ทักษะของการมีมนุษยสัมพันธ์
<ul style="list-style-type: none"> การวางแผนและจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ 	บทบาทของเจ้าหน้าที่ การเตรียมเกมส์ การประชุม การทำรายงาน
<ul style="list-style-type: none"> การจัดการด้วยตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ 	การจัดการภายใต้เวลาจำกัดและภาวะกดดัน การเตรียมพร้อมด้านจิตใจ การวางแผนทางการเงิน การแสดงออก หน้าที่และความรับผิดชอบ คุณค่าและจรรยาบรรณ บุคลิกภาพที่ประทับใจ
<ul style="list-style-type: none"> การใช้หลักการด้านสุขภาพและความปลอดภัย 	ความรับผิดชอบในทางกฎหมายและการจัดการเรื่องความเสี่ยง สุขภาพดีทั้งกายและใจ สุขภาพอนามัย การปฐมพยาบาล โภชนาการ
<ul style="list-style-type: none"> การใช้ความรู้ทางวิชาการ 	ความมีน้ำใจนักกีฬา การกำหนดตำแหน่ง การให้สัญญาณ ขั้นตอนการรายงาน การเข้าใจสภาพของเจ้าหน้าที่สนาม เจ้าหน้าที่สนามที่รู้จักปฏิบัติ

การเข้ามามีส่วนร่วมและความเท่าเทียมกันด้านกีฬา

แผนการพัฒนากีฬาของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก โดยทั่วไปต่างรู้ดีว่ายังมีกลุ่มคนที่จัดอยู่ในพวกผู้
ด้อยโอกาสที่ไม่สามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการกีฬาได้ เช่นเดียวกับในประเทศไทย ซึ่งในแผน
พัฒนาการกีฬา ฉบับที่ 2 ได้กล่าวถึงกลุ่มผู้ด้อยโอกาสไว้ว่า

“มีกลุ่มคนที่เป็นผู้ด้อยโอกาสในการเข้ามามีส่วนร่วมในการกีฬา คือ ผู้สูงอายุ คนพิการ
พวกชาวเขา คนยากจน พวกติดยาเสพติด และผู้ต้องขัง รวมมีคนเหล่านี้ไม่น้อยกว่าร้อย
ละ 30 ที่ควรออกกำลังกายและเล่นกีฬาเป็นประจำ”

เมื่อมีการเปรียบเทียบว่าการพัฒนาการกีฬาเป็นเหมือนรูปปิรามิด คือ ที่ฐานจะเป็นกีฬาระดับ
โรงเรียน และที่ยอดจะเป็นการแข่งขันกับต่างประเทศ เช่นเดียวกัน ในกรณีของการพัฒนากีฬาของ
กลุ่มผู้ด้อยโอกาสก็เปรียบได้ดังรูปปิรามิดเหมือนกัน คือที่ยอดคือเหรียญทองในการแข่งขันกีฬาคณ
พิการระดับนานาชาติประเทศ (Paralympic Games) และก็เช่นเดียวกันอีก การที่คนพิการจะบรรลุผล
สำเร็จได้เหรียญทอง จำเป็นต้องมีระบบการพัฒนาการกีฬาให้แก่คนพิการในระดับโรงเรียน เช่น
เดียวกับในกรณีของการกีฬาสำหรับคนปกติ

เมื่อครูที่สอนไม่รู้ว่าจะสอนพลศึกษาให้แก่เด็กพิการเหล่านี้ได้อย่างไร บ่อยครั้ง ครูเหล่านี้จะแยก
เด็กพิการออกและสอนอย่างอื่นแทน การทำเช่นนั้นไม่ถูกต้อง ปัจจุบันนี้ทั่วโลกมักจัดเด็กพิการ
เหล่านี้ให้เข้าเรียนพลศึกษาด้วย

หลังจากการวิจัยค้นคว้า สภาการกีฬาแห่งประเทศไทยออสเตรเลียได้จัดทำเอกสารเรื่องการสอน
พลศึกษาแก่เยาวชนที่พิการ ชื่อเรื่อง “ปรารถนาและทำได้” ความยาว 200 หน้า ซึ่งทางสภาการ
กีฬาแห่งประเทศไทยยินดีที่จะร่วมกับกระทรวงศึกษาธิการและกรมพลศึกษาในการ
พิจารณาศึกษาภาพที่จะนำโปรแกรม “ปรารถนาและทำได้” มาใช้ในไทย รวมทั้งการปรับปรุงเนื้อหา
ให้เหมาะสม

สภาโค้ชแห่งประเทศไทยได้พัฒนาโปรแกรมฝึกสอนนักกีฬาพิการควบคู่ไปกับการพัฒนา
ระบบการทดสอบมาตรฐาน โค้ชระดับชาติในประเทศออสเตรเลียมีการผลิตอุปกรณ์ คู่มือ และ
หลักสูตรสำหรับสอน โค้ชที่จะไปสอนนักกีฬาพิการ เพื่อช่วยให้องค์กรด้านการกีฬาต่าง ๆ สามารถ
เข้าใจนักกีฬาที่พิการ และช่วยเหลือคนพิการให้เป็นนักกีฬาที่มีทักษะ

การทดสอบมาตรฐาน โค้ชที่จะไปฝึกสอนคนพิการ สำหรับระดับที่ 1 จะเน้นในเรื่อง

- ความเหมือนกันระหว่างการสอนคนปกติกับคนพิการ
- ให้ความรู้พื้นฐานในเรื่องการฝึกสอนนักกีฬาที่พิการ
- สร้างความมั่นใจให้แก่โค้ชในเรื่องการฝึกสอนนักกีฬาที่พิการ
- พัฒนาทักษะในการสอนเพิ่มเติมในหลักสูตรความสามารถทางร่างกาย
- พัฒนาทักษะในการสอนนักกีฬาที่พิการ

ในการบรรลุวัตถุประสงค์ของโปรแกรมที่ 3 เรื่องการพัฒนาการกีฬาเพื่อสู่ความเป็นเลิศนั้น จำเป็นที่จะต้องให้ความสำคัญในการที่จะให้สตรีเข้าร่วมในการแข่งขัน ซึ่งการแข่งขันที่มีสตรีเข้าร่วมด้วย มีสัดส่วนระหว่างร้อยละ 30 - 40 ของการแข่งขันระหว่างประเทศ เช่น ในการแข่งขันโอลิมปิก และการแข่งขันเอเชียนเกมส์ ประเทศคู่แข่งของไทยหลายประเทศที่ประสบกับปัญหาการกีดกันไม่ให้สตรีเข้ามามีส่วนร่วมในการกีฬา โดยเฉพาะสาเหตุทางศาสนาและวัฒนธรรม หรือพุดง่าย ๆ ก็คือ ถ้าประเทศไทยสนับสนุนให้สตรีเข้าแข่งขันในระดับนานาชาติประเทศ ก็จะเป็นประโยชน์แก่ประเทศไทย เพราะประเทศไทยจะมีโอกาสได้เหรียญมากขึ้นจากการแข่งขัน

ขณะที่หลายประเทศมองการเพิ่มนักกีฬาสตรีว่ามีทั้งข้อดีและข้อเสีย แต่ก็มีเพียงไม่กี่ประเทศที่ได้ทำอะไรที่มีเหตุมีผล สามารถอธิบายได้โดยหลักการ แต่ส่วนใหญ่ วิธีการแก้ไขที่ทำได้มากที่สุดคือ ใช้วิธีการปฏิรูปกฎระเบียบ หรือไม่ก็ใช้วิธีการเจรจา หรือไม่ก็ใช้อารมณ์เป็นตัวแก้ไขปัญหา วิธีการเหล่านั้น ล้วนไม่ใช่วิธีการที่ชัดเจนพอที่จะให้ผู้จัดการด้านการกีฬาที่พยายามจะสร้างนักกีฬาสตรีเพิ่มขึ้นสามารถนำไปใช้เป็นแนวปฏิบัติได้เป็นผลสำเร็จ ซึ่งในประเด็นดังกล่าวนี้ ประเทศออสเตรเลียได้กล่าวถึงในเรื่อง “มุ่งสู่ความเท่าเทียมกันด้านการกีฬาโดยไม่มีการกีดกันทางเพศ”

แนวทางดังกล่าวนี้จะทำได้โดยให้สมาคมกีฬาแห่งชาติและสมาคมกีฬาระดับจังหวัดเสนอมาตรการที่ปฏิบัติได้ในการที่จะสร้างความเท่าเทียมกันด้านการกีฬามากขึ้น โดยไม่มีการกีดกันทางเพศ

แนวทางที่ประเทศต่าง ๆ มักดำเนินการที่จะให้คนพื้นเมืองเข้ามามีส่วนร่วมในการกีฬา คือ ให้หลักการตัดสินใจด้วยตนเอง และการจัดการด้วยตนเอง ซึ่งปรากฏว่ามีตัวอย่างมากมายที่พบว่า การที่จะให้คนพื้นเมืองมาเล่นกีฬาของชุมชนนั้น ประสบความสำเร็จ คนพื้นเมือง เช่น ชาวเขา มีปัญหาทางด้านสังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ และศาสนา ซึ่งต้องได้รับการปรึกษา และควรเปิดโอกาสให้พวกเขาหาทางแก้ไขด้วยตนเอง ซึ่งพวกเขาสามารถจัดการได้เอง โดยใช้ทรัพยากรที่รัฐจัดสรรให้

ในหลายกรณี วิธีการแก้ไขปัญหาดังกล่าว คือ ให้คนพื้นเมืองเล่นกีฬาของตน โดยไม่เกี่ยวกับ

กีฬา หรือถ้าเกี่ยวข้องกับน้อยมาก กฎระเบียบและเทคนิคการสอนในกีฬาพื้นเมืองจะถูกถ่ายทอดจากบุคคลหนึ่ง ไปสู่อีกบุคคลหนึ่ง และในหลายกรณีไม่มีแม้แต่การบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร จึงจำเป็นที่จะบันทึกกีฬาเหล่านี้ลงเป็นลายลักษณ์อักษรให้เหมาะสม ก่อนที่กีฬาเหล่านี้จะสาบสูญไปเมื่อภาวะเศรษฐกิจเปลี่ยนแปลงไป ควรให้นักวิชาการระดับมหาวิทยาลัยเป็นผู้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับกีฬาพื้นเมืองดังกล่าว โดยใช้งบประมาณจากกระทรวงศึกษาธิการ

กีฬาพื้นเมืองหลายประเภทสามารถนำไปบรรจุในหลักสูตรพลศึกษาชั้นประถมได้

คนพื้นเมืองควรได้รับการส่งเสริมให้มีส่วนร่วมในกีฬาชุมชนโดยใช้ “รูปแบบของการสร้างบทบาท” (“role model” effect) ซึ่งมีหลักฐานที่ปรากฏทั่วโลกว่า ถ้ากีฬาพื้นเมืองกลายมาเป็นกีฬาระดับชาติ หรือในระดับสากล จะทำให้คนพื้นเมืองอื่น ๆ สนใจเข้ามามีส่วนร่วมในการกีฬา ในการพัฒนารูปแบบดังกล่าว การกีฬาแห่งประเทศไทยและหน่วยราชการอื่นต้องมองระยะยาว โดยเฉพาะเมื่อกีฬาพื้นเมืองได้ถูกระบุว่าต้องใช้ความสามารถพิเศษในตัว พวกเขาควรได้รับการฝึกอบรมในกรุงเทพฯ หรือในสถานที่ใดที่หนึ่ง

เมื่อประชากรวัยสูงอายุมีอายุขัยยาวขึ้น จะมีประชาชนที่มีอายุสูงกว่า 60 ปี จำนวนมากขึ้นอย่างรวดเร็ว แต่การที่มีจำนวนผู้ที่มีอายุยืนจำนวนมากขึ้น ไม่ได้หมายความว่าผู้สูงอายุที่มีสุขภาพแข็งแรงจะมีจำนวนมากขึ้นตามไปด้วย ประชาชนที่มีอายุมากกว่า 65 ปี ต้องพึ่งบริการทางการแพทย์มากกว่าคนที่อายุต่ำกว่า 65 ปี ถึงเกือบ 2 เท่า ดังนั้น จึงปรากฏสถานการณ์ที่เลวร้ายคือ รัฐจะต้องเสียค่าใช้จ่ายในด้านสาธารณสุขให้แก่ผู้สูงอายุ และนั่นหมายถึง ค่าใช้จ่ายของชุมชนสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว จึงจำเป็นที่รัฐจะต้องดูแลให้ผู้สูงอายุมีสภาพร่างกายที่แข็งแรงตามวัย

จากผลการศึกษาทางการแพทย์ ได้ชี้ให้เห็นว่าการออกกำลังกายในวัยสูงอายุจะลดโอกาสที่จะมีโรค เช่น โรคกระดูก และโรคหลอดเลือด ขณะเดียวกันยังเพิ่มความยืดหยุ่น การทรงตัว ความคล่องแคล่ว การนอนหลับ และลดการสูญเสียกล้ามเนื้อ

ถ้าการเพิ่มของประชากรในวัยสูงอายุและการมีสุขภาพแข็งแรง รวมทั้งคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น การกีฬาแห่งประเทศไทยจำเป็นต้องดำเนินการร่วมกับหน่วยราชการอื่นที่จะเพิ่มกีฬาสำหรับวัยสูงอายุ โดยมุ่งเน้นที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ 3 ประการดังนี้

- เปิดโอกาสให้ผู้สูงอายุร่วมในกิจกรรมการกีฬา
- ปรับปรุงให้มีกีฬาและนันทนาการที่เหมาะสมแก่ผู้สูงอายุ
- วางแผนและพัฒนาโครงสร้างที่สนับสนุนประชากรที่จะมีจำนวนมากขึ้นในอนาคต

จะต้องมีการกำหนดกลยุทธ์ภายใต้แผนพัฒนาการกีฬา ฉบับที่ 2 ที่ครอบคลุมวัตถุประสงค์ 3 ข้อ ดังกล่าวข้างต้น อีกทั้ง จำเป็นที่จะต้องเริ่มดำเนินการตามกลยุทธ์ในปี 2541 เพื่อให้เกิดผลในปี 2542 ซึ่งในที่ประชุมทั่วไปของสหประชาชาติ (United Nations General Assembly) ได้กำหนดให้เป็นปีผู้สูงอายุสากล ในปีดังกล่าวนี้จะเป็นโอกาสที่จะส่งเสริมแนวทางของรัฐบาลทั้งหมด ใน ประเด็นของผู้สูงอายุ และยังเป็นการฉลองความหลากหลายและความร่ำรวยของผู้สูงอายุ รวมทั้ง ส่งเสริมให้มีการวางแผนเพื่อบรรลุนโยบายความต้องการของผู้สูงอายุในอนาคต

ปัจจุบันการแข่งขันกีฬาผู้สูงอายุทั่วโลกมีจำนวนมากขึ้น และทั่วไปจะเรียกการแข่งขันดังกล่าวนี้ว่า การแข่งขันกีฬาผู้สูงอายุ (Masters Games) ซึ่งในปัจจุบันหลายประเทศมีการจัดการแข่งขันประเภท นี้มากขึ้น และในปี 2545 จะมีการแข่งขันกีฬาผู้สูงอายุโลก (World Masters Games) ที่เมืองเมลเบิร์น ประเทศออสเตรเลีย

ควรมีการจัดตั้งเครือข่ายกีฬาผู้สูงอายุในประเทศไทย โดยเริ่มจากการจัดการแข่งขันกีฬาผู้สูงอายุใน ระดับจังหวัด และไปสู่การจัดการแข่งขันในระดับประเทศทุกปีหรือทุก ๆ สองปี โดยให้จัดเวียน กันไปตามสถานที่ของการกีฬาแห่งประเทศไทยระดับที่ 3 การจัดการแข่งขันประเภทนี้ โดยมีผู้เข้า ร่วมในการแข่งขันจำนวนหลายพันคน ก็จะจัดแบบเดียวกับการแข่งขันกีฬาอื่น ๆ เช่น การแข่งขัน เอเชียนเกมส์ เพียงแต่บรรยากาศในการแข่งขันจะแตกต่างจากการแข่งขันระดับสูง และการแข่งขัน เพื่อความเป็นเลิศในระดับนานาชาติ

ในประเทศออสเตรเลีย ได้มีการจัดพิมพ์เอกสารเรื่อง “แนวทางการจัดกีฬาให้ผู้สูงอายุ” และแจกให้ แก่สมาคมการกีฬาแห่งชาติและกลุ่มผู้สูงอายุ เพื่อช่วยในการพัฒนาโครงสร้างระบบการแข่งขัน กีฬาผู้สูงอายุ การกีฬาแห่งประเทศไทยควรจะนำเอกสารดังกล่าวมาปรับให้เข้ากับสภาพวัฒนธรรม ไทย

โปรแกรมที่สาม : การพัฒนากีฬาเพื่อสู่ความเป็นเลิศ

โปรแกรมการพัฒนากีฬาเพื่อการแข่งขันจัดได้ว่าเป็นภารกิจหนึ่งที่ประสบความสำเร็จในช่วงแผนการพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 1 ความสำเร็จเกิดจากเยาวชนของประเทศ และความสำเร็จได้ถูกบันทึกไว้ในผลการแข่งขันซีเกมส์และเอเชียนเกมส์ ประเทศไทยได้เหรียญทองโอลิมปิกเหรียญแรกเมื่อปี 2539 ในการแข่งขันที่แอตแลนต้า ซึ่งคุณสมรักษ์ คำสิงห์ ชนะการชกมวย

เมื่อเทียบกับประเทศอื่น ๆ ในอาเซียน การพัฒนากีฬาของประเทศไทยจัดว่าอยู่ในระดับที่ดี และถ้าได้มีโอกาสได้รับการฝึกฝนที่ดี ก็จะได้เป็นประเทศผู้นำในการแข่งขันซีเกมส์

การแข่งขันซีเกมส์ครั้งที่ 20 ในปี 2542 จะจัดขึ้นในดินแดนที่เป็นกลาง คือประเทศบรูไน ในอดีตได้มีการจัดการแข่งขันที่ประเทศอินโดนีเซียในปี 2540 และประเทศไทยในปี 2538 ดังนั้น ความหวังที่จะได้เปรียบจากการเป็นประเทศเจ้าภาพของอินโดนีเซียและไทยสำหรับการแข่งขันซีเกมส์ครั้งที่ 20 ก็ต้องตัดไป การแข่งขันระหว่างประเทศไทยและอินโดนีเซียจะเป็นการพิสูจน์ว่าประเทศไทยเป็นประเทศที่เป็นยอดในการแข่งขันซีเกมส์ที่แท้จริง การแข่งขันนี้จึงมีความสำคัญเพราะมีผล ramifications ทั้งในแง่จิตวิทยาและการเมือง การชนะเลิศการแข่งขันที่บรูไนจะสร้างความเชื่อมั่นในระบบการกีฬาไทยทุกระดับ และถ้าจะเปรียบเทียบการปฏิรูปโครงสร้างตามรายงานฉบับนี้ ก็จะเท่ากับประเทศไทยไปไกลกว่าประเทศอินโดนีเซียแบบชนิดถาวร และถ้าเป็นเช่นนั้น ย่อมแสดงถึงผลตอบแทนที่ได้รับจากการลงทุนทางด้านการศึกษา ซึ่งจะช่วยในกรณีที่ต้องการของงบประมาณเพิ่ม

ในการแข่งขันเอเชียนเกมส์ ประเทศไทยควรที่จะ คิดอันดับ 1 ใน 5 ถ้าประเทศไทยสามารถปรับปรุงด้านการศึกษาโดยทันที และถ้าประเทศไทยตกลงที่จะเริ่มกระบวนการเปลี่ยนแปลง ใดๆก็ตาม ประเทศไทยได้ปรับปรุงตนเองขึ้นมา โดยจากการแข่งขันที่ปักกิ่งเมื่อปี 2533 และที่เมืองฮิโรชิมาเมื่อปี 2537 ประเทศไทยได้เหรียญทอง เงิน และ บронซ์เพิ่มขึ้น รวมเหรียญทั้งสิ้นจาก 17 เหรียญ เป็น 26 เหรียญ แต่เมื่อนับอันดับของจำนวนเหรียญทองที่ได้ ปรากฏว่าประเทศไทยตกอันดับ จากที่ 9 เป็นที่ 12 และถ้านับอันดับตามจำนวนเหรียญทั้งหมดที่ได้รับ ประเทศไทยขยับขึ้นมาเพียงเล็กน้อย คือจากที่ 9 มาเป็นที่ 8

การแข่งขันเอเชียนเกมส์ได้กลายเป็นกีฬาที่มีการแข่งขันสูงมาก ส่วนหนึ่งมีสาเหตุมาจากการที่ประเทศรัสเซีย แยกประเทศ ดังนั้น ประเทศที่เข้าเป็นสมาชิกในสภาโอลิมปิกของเอเชียก็มีจำนวนมากขึ้น รวมทั้งประเทศต่างๆ ในเอเชียได้ให้ความสำคัญแก่การกีฬาในลำดับต้น ๆ โดยทั้งภาครัฐและเอกชนได้เพิ่มงบประมาณด้านกีฬาให้มากขึ้น

จากการสังเกตผลการแข่งขันที่ผ่านมาเห็นได้ว่าประเทศไทยมีศักยภาพที่จะได้เหรียญเพิ่มขึ้น ความหวังที่จะได้เหรียญมากเป็นลำดับที่ 5 ในการแข่งขันเอเชียนเกมส์ครั้งที่ 13 ไม่น่าจะเป็นไปไม่ได้ ยิ่งกว่านั้น ประเทศไทยควรตั้งเป้าหมายที่จะได้เหรียญทองมากเป็นลำดับที่ 5 หรือ 6 การที่จะบรรลุเป้าหมายดังกล่าว ประเทศไทยจะต้องอาศัยความได้เปรียบจากการที่เป็นเจ้าภาพการแข่งขัน ซึ่งถ้าเป็นเช่นนั้น ก็หมายถึงว่าประเทศไทยจะต้องรอถึงปี 2545 ยกเว้นเสียจากว่าประเทศไทยจะต้องปรับโครงสร้างระบบการฝึกสอนกีฬาสู่ความเป็นเลิศ

คณะกรรมการปรับโครงสร้างการกีฬาขอเสนอขั้นตอนหลัก ๆ 6 ขั้นตอน ในการพัฒนาการกีฬาสู่ความเป็นเลิศ ดังนี้

- จัดตั้งสถาบันการกีฬาแห่งประเทศไทย
- พัฒนาเครือข่ายแห่งชาติเพื่อเชื่อมโยงศูนย์การกีฬาสู่ความเป็นเลิศ และศูนย์การฝึกอบรมเร่งรัดต่าง ๆ ในระดับภาค
- ให้สมาคมการกีฬาแห่งชาติดำเนินการตามแผนพัฒนาการกีฬาสู่ความเป็นเลิศระยะเวลา 4 ปี โดยให้การกีฬาแห่งประเทศไทยจัดสรรงบประมาณและติดตามงาน
- แต่งตั้งหัวหน้าโค้ชทำงานเต็มเวลาให้แก่ทุกประเภทกีฬา
- กำหนดคิกกีฬาเป้าหมาย 8 - 16 ประเภท ให้เป็นจุดเริ่มในสถาบันการกีฬาแห่งประเทศไทย
- ปรับโครงสร้างงบประมาณของการกีฬาแห่งประเทศไทย โดยให้มีการจัดสรรเงินเพื่อการพัฒนาการกีฬาสู่ความเป็นเลิศในจำนวนเพิ่มขึ้น

การจัดตั้งสถาบันการกีฬาแห่งประเทศไทย

ประเทศไทยมีโครงสร้างการพัฒนาการกีฬาระดับสูง โดยมีการแข่งขันการกีฬาระดับโรงเรียน จังหวัด และเขต ที่มุ่งไปสู่การแข่งขันกีฬาระดับชาติ ซึ่งจะเป็นเครื่องมือไปสู่การพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศ และเป็นขั้นแรกของการคัดเลือกนักกีฬาเพื่อการพัฒนาต่อไป หรือพูดอีกนัยหนึ่ง โครงสร้างการพัฒนาการกีฬาระดับสูงเป็นรากฐานของการพัฒนาการกีฬาระดับโรงเรียนไปสู่ระดับทีมชาติตามที่ปรากฏในรูปที่ 12

รูปที่ 12 ลำดับขั้นตอนการแข่งขันกีฬาในประเทศไทย

การพัฒนาสถาบันการกีฬาไม่มีรูปแบบการพัฒนาที่เป็นมาตรฐาน สถาบันการกีฬาแห่งประเทศไทย ออสเตรเลีย (Australian Institute of Sport) ใช้รูปแบบของสถาบัน INSEP ในประเทศฝรั่งเศสเป็น แนว ขณะเดียวกัน รูปแบบของสถาบัน Taenung ของประเทศเกาหลีจะต่างจากศูนย์ฝึกอบรมคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทยในรัฐโคโรราโด ศูนย์ที่เกาหลีมีกีฬาเป้าหมาย 13 ประเภท โดยมุ่งเป้าหมายไปที่การแข่งขัน Bangkok Asian Games และ Sydney Olympic เป็นหลัก บาง ประเทศ เช่น ประเทศเยอรมันจะไม่รวมศูนย์กลางฝึกอบรมที่ศูนย์เดียว แต่จะใช้ศูนย์หลายแห่ง โดยส่วนใหญ่จะใช้โครงสร้างของมหาวิทยาลัย

หลังจากการก่อตั้งสถาบันการกีฬาแห่งประเทศไทย (Australian Institute of Sport) ทำให้ผล การแข่งขันโอลิมปิกประเทศออสเตรเลียดีขึ้นมาก และได้ถูกใช้เป็นรูปแบบให้แก่สถาบันหลาย แห่งที่เกิดขึ้นใหม่ เช่น สภากีฬาแห่งประเทศไทยและคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย ญี่ปุ่น ได้นำแนวทางการทำงานของสถาบันการกีฬาแห่งประเทศไทยไปใช้ในการจัดตั้ง สถาบันในแนวเดียวกับที่ ประเทศอังกฤษและญี่ปุ่น ส่วนสถานที่จัดการแข่งขันกีฬา Commonwealth Games ที่เมืองบูทิด จาริล ประเทศมาเลเซีย นั้น ได้รับการพัฒนาให้เป็นสถาบัน การกีฬาแห่งประเทศไทยมาเลเซีย ซึ่งแม้จะไม่ได้ใช้รูปแบบของสถาบันการกีฬาแห่งประเทศไทย ออสเตรเลียทั้งหมด แต่ก็ได้ใช้รูปแบบในส่วนของโครงสร้างและกลไกที่ใช้สนับสนุนด้านการกีฬา

องค์ประกอบและการเปลี่ยนแปลงแต่ละประเภทกีฬาเป็นปัจจัยสำคัญในการพิจารณาโครงสร้างที่ เหมาะสม เช่น กีฬาที่เล่นกันแพร่หลายในประเทศไทย และมีประวัติว่าชนะการแข่งขันระดับสากล

เช่น กรีฑา มวย และว่ายน้ำ นั้น ควรที่จะมีสถานที่สำหรับฝึกอบรมที่ศูนย์ต่าง ๆ ทั่วประเทศ แต่มีศูนย์กลางเพียงแห่งเดียวที่ใช้สำหรับฝึกเตรียมนักกีฬาก่อนการแข่งขันในนัดสำคัญ ๆ ขณะเดียวกันสำหรับกีฬาที่มีผู้สนใจน้อย และต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ด้านการกีฬา โค้ช และ วิทยาศาสตร์การกีฬาที่ซับซ้อน เช่น แข่งจักรยาน ชีวมา ฯลฯ ก็ควรมีศูนย์เพียงแห่งเดียว ปัจจัยเหล่านี้ต้องได้รับการพิจารณาอย่างละเอียดถี่ถ้วน เพื่อให้โปรแกรมการจัดตั้งสถาบันสอดคล้องกับความต้องการ

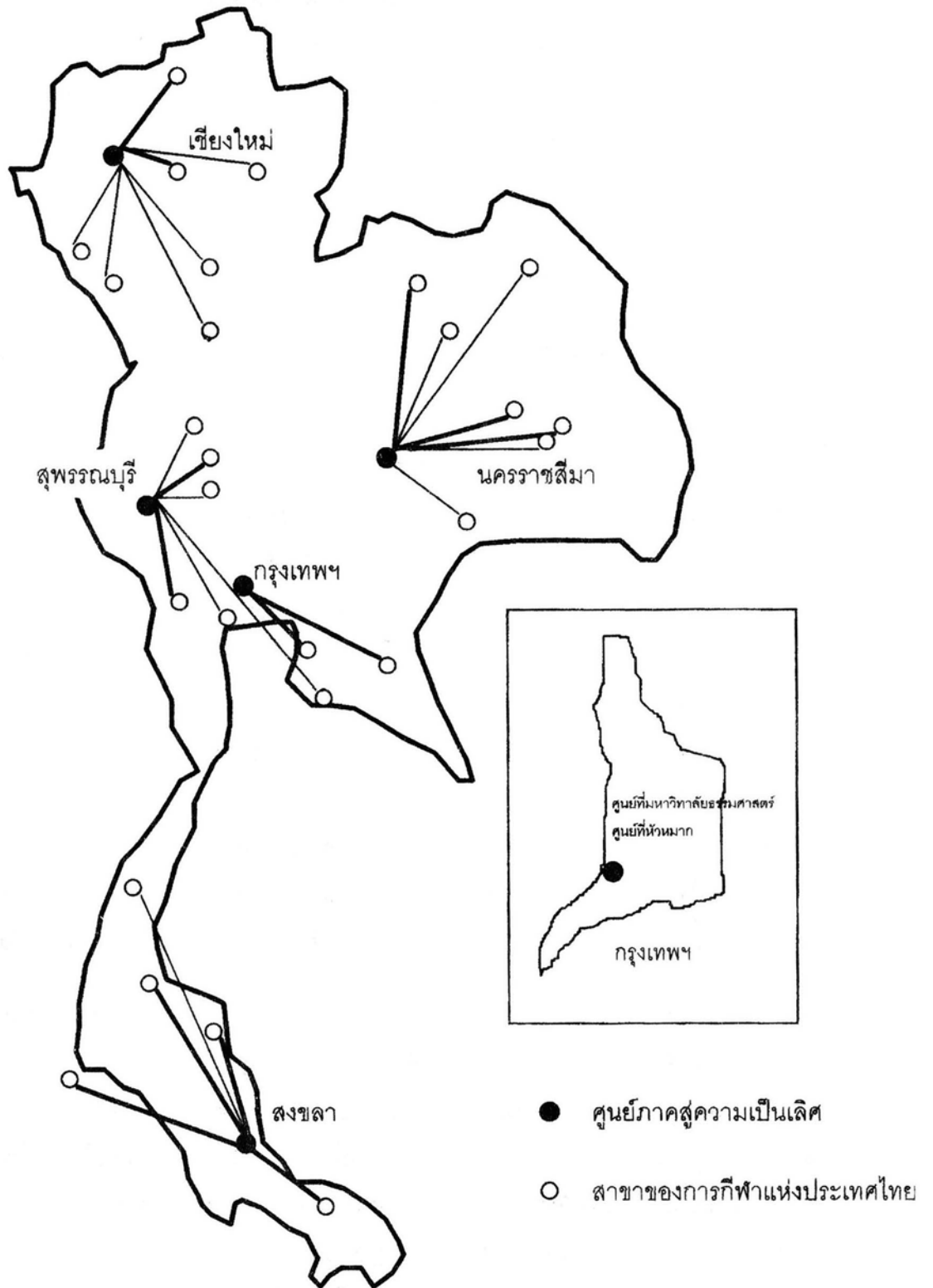
หลักการในการตั้งสถาบันการกีฬาแห่งประเทศไทย

เพื่อให้ระบบกีฬาเพื่อสู่ความเป็นเลิศบรรลุประสิทธิผล มีหลักการสำคัญที่ต้องยึดถือปฏิบัติ ดังนี้

- ข้อที่ 1 ต้องมีโค้ชบังคับ โค้ชที่มีประสบการณ์จะต้องทราบความต้องการของนักกีฬาและกีฬาประเภทนั้น ๆ ในการที่จะไปสู่ความสำเร็จในระดับนานาชาติประเทศ รวมทั้งต้องสามารถร่วมกับผู้บริหารระดับสูงซึ่งเป็นผู้จัดการด้านการกีฬา ในการกำหนดทิศทางของโปรแกรมกีฬาสู่ความเป็นเลิศ อีกทั้งในกีฬาทุกประเภทต้องมีโค้ชที่ทำงานเต็มเวลา เป็นผู้มีความสามารถเหมาะสม และในกีฬาหลาย ๆ ประเภทจะต้องมีเครือข่ายโค้ชผู้ช่วยเชื่อมโยงในระดับภาคสนับสนุนด้วย
- ข้อที่ 2 ต้องมีนักกีฬาเป็นศูนย์กลาง เป็นที่ชัดเจนว่านักกีฬาเป็นผู้ที่ต้องได้รับความสนใจในระบบกีฬาเพื่อสู่ความเป็นเลิศ และจะต้องเป็นเช่นนั้น โดยต้องไม่ให้ระเบียบขั้นตอนด้านการกีฬามาทำให้ความสนใจนั้นเปลี่ยนแปลงไป ผู้บริหารจะต้องให้ความสนใจแก่นักกีฬาเหนือความใส่ใจในตัวเอง
- ข้อที่ 3 ระบบจะต้องมุ่งไปสู่ เป้าหมายเป็นหลักเสมอ เป็นการเหมาะสมที่ประเทศไทยจะให้ความสนใจแก่การแข่งขันเอเชียนเกมส์เป็นสำคัญ และวางเป้าหมายไปที่โอลิมปิกบ้างถ้าต้องการ ดังนั้นแผนการพัฒนาสมาคมการกีฬาแห่งชาติ ระยะเวลา 4 ปีควรรีลันสุดท้ายที่เอเชียนเกมส์

ในกรณีของประเทศไทย ภาพของสถาบันการกีฬาแห่งประเทศไทยปรากฏอยู่ทั่วประเทศ คือ สถาบันเปรียบได้เหมือนวงล้อ โดยมีศูนย์กีฬาหัวหมากและศูนย์กีฬามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เป็นแกนกลาง และศูนย์การฝึกอบรมที่เชียงใหม่ สุพรรณบุรี นครราชสีมา และสงขลาเป็นเหมือนซี่ล้อที่เชื่อมโยงไปสู่แกนกลาง ส่วนข้อมูลด้านการกีฬาก็เป็นตัวที่วิ่งขึ้นวิ่งลงตามซี่ล้อ ข้อมูลประกอบด้วยฐานข้อมูลผลงานของนักกีฬา รูปแบบการฝึกอบรม วิทยาศาสตร์การกีฬา โภชนาการ ฯลฯ โค้ชทีมชาติจะต้องร่วมกับโค้ชระดับภาควางรูปแบบการฝึกอบรมให้แก่ละประเภทกีฬา และพิจารณากำหนดเวลาที่จะให้นักกีฬามารวมกันเพื่อรับการฝึกอบรมเฉพาะทาง รวมทั้งการแข่งขันหรือการทดสอบวิทยาศาสตร์การกีฬา รูปที่ 11 อธิบายเครือข่ายระดับชาติที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับโครงสร้างการกีฬาแห่งประเทศไทย

รูปที่ 13 : เครือข่ายศูนย์ฝึกอบรมกีฬาแห่งชาติ

ก่อนที่สถาบันจะก่อตั้ง มีขั้นตอนมากมายที่จะต้องดำเนินการ คือ ให้ปรึกษากับสมาคมการกีฬาแห่งชาติเพื่อคัดเลือกประเภทกีฬาเป้าหมายที่เหมาะสม คัดเลือกนักกีฬาที่จะได้รับทุนการฝึกอบรมที่สถาบัน การพัฒนาเครือข่ายโค้ชเพื่อความเป็นเลิศ การพัฒนาเจ้าหน้าที่สนับสนุน และการพัฒนาโปรแกรมต่าง ๆ เช่น การฝึกอบรม strength and conditioning วิทยาศาสตร์การกีฬา แพทย์ศาสตร์การกีฬา โภชนาการ การให้บริการด้านการกีฬา การคัดเลือกผู้มีความสามารถพิเศษ ฯลฯ

แม้บริการหลายอย่างที่กล่าวมาจะมีในระบบการกีฬาไทยที่หัวหมากและมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์แล้ว แต่สิ่งสำคัญพื้นฐานคือ จะต้องมีประสานงานระหว่างทั้ง 2 แห่ง ภายใต้การจัดการของการกีฬาแห่งประเทศไทย กีฬาระดับนานาชาติประเทศมีการแข่งขันสูงมากเกินกว่าที่จะให้แต่ละสถาบันในระบบการกีฬาไทยทำหน้าที่ของตนเองโดยที่ไม่มีประสานงานระหว่างหน่วยงานทั้งสอง ทั้งนี้ เพื่อการดำเนินการที่เป็นหนึ่งภายใต้แผนสมาคมการกีฬาแห่งชาติ การกีฬาแห่งประเทศไทยจะต้องตกลงกับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่จะเป็นผู้ดูแลสถานที่หลังจากที่ได้ใช้สำหรับการแข่งขันเอเชียนเกมส์แล้ว รวมทั้งที่พักด้วย แต่ข้อตกลงดังกล่าวจะต้องให้โอกาสแก่นักศึกษาของมหาวิทยาลัยใช้สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ด้านการกีฬาเหล่านั้นด้วย

ในระบบการกีฬาไทยได้กำหนดระบบการให้ทุนการฝึกอบรมแก่นักกีฬาไว้แล้ว โดยยึดหลักดังนี้

- การแข่งขันกีฬาโอลิมปิก - ใช้เวลาเตรียมการ 1 ปีเต็ม
- การแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ - ใช้เวลาเตรียมการ 6 เดือนเต็ม
- การแข่งขันกีฬาซีเกมส์ - ใช้เวลาเตรียมการ 3 เดือนเต็ม

นักกีฬาที่จะแข่งขันกีฬาโอลิมปิกจะต้องผ่านการแข่งขันเอเชียนเกมส์และผ่านการแข่งขันซีเกมส์ 2 นัดแล้ว นั่นหมายถึงว่านักกีฬาผู้ที่จะได้รับทุนการฝึกอบรมสำหรับการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกนั้น มีเงื่อนไขว่าจะต้องมีประสบการณ์ 2 ปีจากกำหนด 4 ปีก่อนการแข่งขันโอลิมปิก คณะทำงานปรับโครงสร้างการกีฬามีข้อสงสัยอยู่ที่ว่า ในทางปฏิบัตินักกีฬามักเข้าออกจากทุนที่ได้ ในหลายสถานการณ์จะพบว่านักกีฬาจะต้องย้ายจากเมืองหนึ่งไปยังอีกเมืองหนึ่ง ซึ่งทำให้ขัดขวางความก้าวหน้าในการศึกษาและในอาชีพ นอกจากนี้ ทุนการฝึกอบรมระยะสั้นอาจทำให้นักกีฬามีความรู้สึกว่าในการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ใช้เวลาการเตรียมตัวเพียง 3 เดือนก็พอ

โปรแกรมการเตรียมพร้อมเพื่อการแข่งขันในทุกระดับควรต้องใช้ระยะเวลา 1 ปี โดยไม่คำนึงว่านักกีฬาผู้นั้นอาศัยอยู่ในสถาบันการกีฬาหรือไม่ก็ตาม สมาคมการกีฬาแห่งชาติควรร่วมกับการกีฬาแห่งประเทศไทยจัดโปรแกรมการฝึกอบรมและกำหนดการแข่งขันให้แก่แต่ละประเภทกีฬา โดยกำหนดสถานที่พักสำหรับนักกีฬาไว้เพื่อการฝึกอบรมตลอดโปรแกรมมากกว่าที่จะกำหนดไว้เป็น

ช่วง ๆ อย่างที่การศึกษาแห่งประเทศไทยกำลังดำเนินการอยู่ คณะทำงานปรับโครงสร้างการศึกษาเสนอให้พิจารณาจัดทุนการฝึกอบรมแบบ 1 ปี และมีการถือหุ้นได้ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับผลงานในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา

การพัฒนาสถาบันคอมพิวเตอร์เป็นความจำเป็นพื้นฐาน ไม่ควรให้สถาบันเป็นเพียงสถานที่สำหรับเล่นกีฬา แต่สถาบันยังประกอบด้วยบุคลากร ไม่ใช่มีเพียงแต่อาคารสถานที่ บุคลากรดังกล่าว คือ

- ที่ปรึกษาด้านการกีฬาของการกีฬาแห่งประเทศไทย (ซึ่งต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับผลงานตามที่กำหนดในแผนของสมาคมการกีฬาแห่งชาติ)
- ผู้จัดการของสมาคมการกีฬาแห่งชาติ ซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติตามแผน
- โค้ชของสมาคมการกีฬาแห่งชาติที่ทำหน้าที่กำหนดโปรแกรมการเตรียมพร้อมนักกีฬา
- ผู้จัดการสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ด้านการกีฬาของศูนย์กีฬาคอมพิวเตอร์ ซึ่งจะทำหน้าที่ดูแลสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ด้านการกีฬาเพื่อให้ประชาชนได้ใช้ประโยชน์
- การให้บริการด้านการกีฬา เช่น วิทยาศาสตร์การกีฬาและข้อมูลการกีฬา
- นักกีฬา และการศึกษา อาชีพ และความเป็นอยู่

การขยายสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ด้านการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในอนาคตจะต้องมีหลักการเหล่านี้บรรจุในแผน คณะทำงานปรับโครงสร้างการศึกษาพิจารณาแล้วเห็นว่าจะต้องเป็นประโยชน์อย่างมากที่จะกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของการกีฬาแห่งประเทศไทยจากแต่ละศูนย์คอมพิวเตอร์ทำงานที่สถาบันการกีฬาแห่งประเทศไทยออสเตรเลียเป็นระยะเวลา 3 เดือนเพื่อศึกษาการจัดการในด้านการประสานงาน

องค์ประกอบสำคัญในการจัดตั้งเครือข่ายสถาบันการกีฬาแห่งประเทศไทย คือ

- ต้องมีการจัดการและดูแลสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ด้านการกีฬาที่ดี
- ผู้จัดการที่มีทักษะด้านการจัดการ โดยจะต้องมีแผนที่จะไปสู่การกีฬาเพื่อมวลชนให้ได้มากที่สุด ขณะเดียวกันก็สามารถทำรายได้สูงสุดและมีค่าใช้จ่ายต่ำสุด
- ให้มีการประสานเชื่อมโยงระหว่างผู้จัดการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ด้านการกีฬาและสมาคมการกีฬาในระดับภาคและในระดับจังหวัดและสโมสรกีฬาประจำอำเภอ เพื่อให้มีการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ด้านการกีฬาในการแข่งขันระดับท้องถิ่นและเพื่อการฝึกสอนให้ได้มากที่สุด
- ให้มีการประสานเชื่อมโยงระหว่างโค้ชที่ผ่านการรับรองมาตรฐานแล้วและนักกีฬาที่ได้รับการพัฒนาแล้ว เพื่อให้ให้นักกีฬาได้รับการฝึกอบรมที่ดี
- ภายใต้งบประมาณจำกัดให้มีการประสานเชื่อมโยงระหว่างศูนย์กลางการแพทย์ด้านการกีฬา

และห้องสมุดกีฬา

การคัดเลือกประเภทกีฬาให้แก่สถาบันการศึกษาแห่งประเทศไทย

หลายประเทศทั่วโลกได้ให้ความสนใจแก่การกำหนดประเภทกีฬาเป้าหมายและเป็นประเด็นที่นำไปสู่ข้อขัดแย้งมากมาย พูดง่าย ๆ แนวคิดของการกำหนดประเภทกีฬาเป้าหมายเกิดขึ้นเนื่องมาจากว่า ถ้ารัฐจัดสรรงบประมาณที่มีอยู่จำกัดให้แก่กีฬาทุกประเภทเท่า ๆ กัน ก็จะปรากฏว่าจะไม่มีกีฬาประเภทใดที่ได้งบประมาณพอเพียงที่จะสร้างชื่อเสียงในระดับโลกได้

การกำหนดประเภทกีฬาเป้าหมายคือการเพิ่มงบประมาณให้แก่กีฬาบางประเภท ซึ่งเมื่อประเมินตามวัตถุประสงค์แล้วจะเห็นว่าจะนำชื่อเสียงมาให้แก่ประเทศได้มากที่สุด ในแง่ของจำนวนเหรียญที่ได้จากการแข่งขันในระดับนานาชาติ และเป็นการเพิ่มจำนวนผู้มีส่วนร่วมในการกีฬาเพื่อมวลชน การที่จะจัดสรรงบประมาณจำนวนที่มากกว่าจากงบประมาณที่มีอยู่ให้แก่กีฬาไม่กี่ประเภท ย่อมหมายถึงว่ากีฬาบางประเภทก็จะได้รับงบประมาณน้อยลงหรือไม่ได้เลย แต่ก็มีได้หมายความว่ากีฬาบางประเภทเหล่านั้นจะไม่ได้ได้รับความสนใจจากรัฐ การกีฬาแห่งประเทศไทยจะยังต้องให้ความช่วยเหลือด้านวิชาการและคำแนะนำ เพื่อการวางแผน 4 ปี และเพื่อใช้ในการของบประมาณช่วยเหลือจากภาคเอกชนในฐานะเป็นผู้สนับสนุนทางการเงินและเพื่อการจัดการทางธุรกิจ

ขณะที่พยายามที่จะหาวิธีทางในการของบประมาณสนับสนุนด้านการศึกษาจากการกีฬาแห่งประเทศไทยเพิ่มขึ้นนั้น สิ่งสำคัญที่จะต้องพิจารณาคือ งบประมาณที่ได้จะต้องนำไปดำเนินการในประเด็นหลัก ๆ คือไปนี้

- การบริหารและการจัดการด้านการศึกษา
- การว่าจ้างโค้ชอาชีพในสวนกลางและในระดับจังหวัด
- ความช่วยเหลือด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาและแพทยศาสตร์การกีฬาแก่นักกีฬา
- ความช่วยเหลือด้านการแข่งขันในระดับสากล
- ควรช่วยเหลือในด้านการแข่งขันในประเทศ
- การสนับสนุนนักกีฬาที่มีผลงานในระดับสูง
- การจัดโปรแกรมให้แก่สถาบันการศึกษาแห่งประเทศไทย

กีฬาเป้าหมายทุกประเภทจะต้องมี โปรแกรมที่มีที่พักในสถาบันการศึกษาแห่งประเทศไทยที่กรุงเทพฯ หรือศูนย์ต่างจังหวัด นั่นหมายถึงว่านักกีฬาภายใต้ประเภทกีฬาเป้าหมายเหล่านี้จะต้องมีที่พักอยู่ในศูนย์ใดศูนย์หนึ่งของสถาบัน และจะต้องได้รับการสนับสนุน เช่น โค้ช และวิทยาศาสตร์การกีฬา ในศูนย์นั้น ๆ

การกำหนดกีฬาเป้าหมายมิได้หมายความว่ากีฬาที่มีได้อยู่ในเป้าหมายจะไม่ได้ได้รับความสนใจ แนวคิดของการกำหนดกีฬาเป้าหมายก็เพื่อให้โครงสร้างพื้นฐานที่มีอยู่ในด้านกีฬานั้น ๆ มีความสามารถในการให้บริการได้ นักกีฬาที่มีความสามารถพิเศษด้านกีฬาที่มีได้อยู่ในเป้าหมายอาจเกิดขึ้นได้ เพียงแต่ไม่ได้รับความช่วยเหลือ ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่ของกรกีฬาแห่งประเทศไทยที่จะต้องให้นักกีฬาเหล่านั้นได้รับการสนับสนุนให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ไม่ว่าจะเป็นด้านโค้ช วิทยาศาสตร์การกีฬา การแข่งขัน และทุนการฝึกอบรม จากสถาบันการกีฬาแห่งประเทศไทย

ประเทศไทยควรกำหนดกีฬาเป้าหมายได้ 8 ประเภท มากที่สุดไม่ควรเกิน 16 ประเภท โดยให้ดำเนินการโดยทันที กีฬาเป้าหมายจะต้องได้รับความช่วยเหลือพิเศษในการสร้างนักกีฬาเพื่อสู่การแข่งขันซีเกมส์ในปี 2542 และการแข่งขันโอลิมปิกในปี 2543 และเอเชียนเกมส์ในปี 2545

การคัดเลือกประเภทกีฬาที่จะให้เป็นกีฬาเป้าหมายนั้น มิใช่ของง่าย อย่างไรก็ตาม ควรพิจารณาจากศักยภาพในการได้เหรียญในการแข่งขันระดับเอเชียนเกมส์และโอลิมปิก คณะทำงานปรับโครงสร้างการกีฬาได้พิจารณาประเด็นทางด้านวัฒนธรรมและการเมืองและมีความเห็นว่ากีฬาเป้าหมายควรเป็น

- กรีฑา
- มวย
- ยิมเนซติก
- ยูโด
- ตะกร้อ
- ยิงปืน
- วูตวู
- ขกน้ำหนัก

จำเป็นที่จะต้องตระหนักว่าการแข่งขันเป็นทีมใช้งบประมาณมาก อีกทั้งให้เพียงเหรียญเดียวต่อการแข่งขันแต่ละครั้ง นอกจากนี้ กีฬาเพื่อสู่ความเป็นเลิศมีฐานกว้างและมีโอกาสที่จะได้เหรียญมากกว่า อย่างไรก็ตาม พิจารณาจากผลการแข่งขันที่ผ่านมา กีฬาอื่นที่สามารถกำหนดให้เป็นอีกทางเลือก คือ

- ยิงธนู
- บิลเลียด/สนุกเกอร์
- ชี่จี้กรยาน
- ฟันดาบ

- แข่งเรือยาว
- silat olahraga
- เทกวนโด
- แข่งเรือใบ

การกีฬาแห่งประเทศไทยควรพิจารณาจำนวนกีฬาที่ต้องการกำหนดให้เป็นกีฬาที่จะได้รับการสนับสนุนจากสถาบัน รวมทั้งร่วมกับสมาคมการกีฬาแห่งชาติในการกำหนดคุณสมบัติของทุนการฝึกอบรม

ประโยชน์ของทุนการฝึกอบรมอาจแตกต่างกันขึ้นกับว่าอยู่ในระดับการแข่งขันประเภทใด นักกีฬาทีมชาติในกีฬาประเภทใดประเภทหนึ่งอาจได้รับทุนเต็มจำนวน โดยผู้ที่ได้ทุนฝึกอบรมเต็มจำนวนจะได้สิทธิดังนี้

- สามารถใช้สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ด้านการกีฬาได้
- มีโค้ชฝึกสอน
- ได้รับบริการทางการแพทย์และวิทยาศาสตร์การกีฬา
- ค่าเดินทาง
- ที่พักและค่าเบี้ยเลี้ยง
- การเบิกจ่ายค่าเล่าเรียนได้
- ความช่วยเหลือด้านอาชีพการงานและการพัฒนานักคลีภาพ

นักกีฬาที่มีศักยภาพของการเป็นนักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ หรือกำลังพัฒนา ควรจะได้รับทุนสมทบ ผู้ที่ได้รับทุนสมทบจะได้รับสิทธิ ดังนี้

- สามารถใช้สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ด้านการกีฬาได้
- มีโค้ชฝึกสอน
- ได้รับบริการทางการแพทย์และวิทยาศาสตร์การกีฬา

การกระจายสถาบันการกีฬาแห่งประเทศไทยไปสู่ภูมิภาค

ปัจจุบันการกีฬาเพื่อสู่ความเป็นเลิศของไทยยังมีแต่เฉพาะในกรุงเทพ ยังไม่มีเครือข่ายการฝึกอบรมแห่งชาติที่ประสบผลสำเร็จ รวมทั้งยังไม่มีโค้ชที่มีความสามารถเหมาะสมพอ (ที่อยู่ในภูมิภาคนอกเขตกรุงเทพฯ) ด้วยประเด็นเหล่านี้ ทำให้นักกีฬานอกเขตกรุงเทพฯ ไม่ได้รับการพัฒนาให้ปรับปรุงทักษะที่จะนำพวกเขาเลื่อนลำดับไปสู่การแข่งขันที่สูงขึ้นต่อไป

เมื่อมีการปรับงบประมาณใหม่แล้ว ก็จะมียกงบประมาณเพื่อเสริมสร้างศูนย์กีฬาสู่ความเป็นเลิศในจำนวนมากขึ้น ซึ่งจะมีผลในการเพิ่มจำนวนนักกีฬาทิมชาติ สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ด้านการกีฬาระดับที่ 1 จำนวน 4 แห่ง คือ ที่เชียงใหม่ สุพรรณบุรี นครราชสีมา และสงขลานั้น มีจำนวนมากเกินพอ เพราะเมื่อพิจารณาสภาพทางภูมิศาสตร์และประชากรศาสตร์ของประเทศแล้ว ประเทศไทยสามารถให้บริการผ่านเครือข่ายดังกล่าวไปถึงประชาชนในทั่วทุกจังหวัดได้ ศูนย์ดังกล่าวทั้ง 4 แห่ง รวมทั้งที่หัวหมากและที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ควรได้รับการพิจารณาให้เป็นส่วนหนึ่งของสถาบันการกีฬาแห่งประเทศไทย ส่วนสำนักงานประจำแต่ละภาคของการกีฬาแห่งประเทศไทยที่เป็นส่วนหนึ่งของศูนย์ ต่าง ๆ ควรให้การสนับสนุนด้านการปฏิบัติงานและจัดผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารให้ โปรแกรมที่จัดในภูมิภาคจะต้องมีบริการด้านฝึกสอน วิทยาศาสตร์การกีฬา และแพทย์ศาสตร์การกีฬา ค่ายฝึกอบรม จัดอาชีพและการศึกษาให้แก่ นักกีฬา ค้นหาความสามารถพิเศษให้

รายละเอียดการปรับโครงสร้างการบริหารงานภายในการกีฬาแห่งประเทศไทยปรากฏอยู่ในส่วนอื่นของรายงานฉบับนี้ การก่อตั้งสถาบันการกีฬาแห่งประเทศไทยทำได้โดยการปรับให้หน่วยงานหลักหน่วยหนึ่งของการกีฬาแห่งประเทศไทยเป็นสถาบัน ส่วนเจ้าหน้าที่ที่จะบริหารสถาบันควรประกอบด้วยเจ้าหน้าที่จากส่วนกลางในกรุงเทพฯ และจากศูนย์อื่น ๆ ที่กำหนดให้เป็นส่วนหนึ่งของสถาบันอีก 4 แห่ง โดยจะต้องตกลงกับมหาวิทยาลัยเพื่อให้เจ้าหน้าที่ดังกล่าวนี้ตั้งอยู่ในศูนย์ของสถาบันการกีฬาแห่งประเทศไทย หน่วยงานของการกีฬาแห่งประเทศไทยหน่วยนี้จะทำหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินงานในโปรแกรมที่ 3 เรื่องการพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศ หน่วยงานจะต้องประสานกับเจ้าหน้าที่ในโปรแกรมที่ 5 เรื่องวิทยาศาสตร์การกีฬาและเทคโนโลยี

ทางเลือกสำคัญที่ใช้ในการคัดเลือกนักกีฬาและทีมมีดังนี้

- กำหนดกีฬาเป้าหมายของโปรแกรมที่เน้นการบริหารจากส่วนกลางในสถาบันการกีฬาแห่งประเทศไทยที่กรุงเทพฯ ในปัจจุบันวิธีนี้เป็นวิธีที่ง่าย ๆ สุด เนื่องจากในกรุงเทพฯ บริการสนับสนุนมีการพัฒนามากที่สุดและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ด้านการกีฬาอยู่ในระดับดีเยี่ยม
- กำหนดกีฬาเป้าหมายของโปรแกรมที่เน้นการบริหารจากส่วนกลางในสถาบันการกีฬาแห่งประเทศไทยที่เชียงใหม่ สุพรรณบุรี นครราชสีมา หรือสงขลา โปรแกรมควรจะเป็นลักษณะที่มีโค้ชเป็นผู้จูงใจและนักกีฬาเป็นศูนย์กลาง ถ้าทั้งโค้ชและนักกีฬาพักอยู่ในหรือบริเวณพื้นที่ดังกล่าว โปรแกรมนี้จะเหมาะสมที่สุดเช่น ฝึกแข่งเรือใบเหมาะที่จะจัดที่สงขลา และฝึกซ้อมแข่งจักรยานเหมาะที่จะจัดที่เชียงใหม่
- จัดทำโปรแกรมระบบการกระจายการบริหารสู่ภูมิภาค โดยให้นักกีฬาได้รับการฝึกซ้อมที่กรุงเทพฯ หรือในศูนย์ประจำภาคสำหรับกีฬาสู่ความเป็นเลิศศูนย์ใดศูนย์หนึ่ง หรือศูนย์การฝึก

อบรมแบบเร่งรัดในระดับจังหวัด มารวมกันเป็นประจำเพื่อเข้าค่ายฝึกอบรม ณ ที่ใดที่หนึ่งดังกล่าว

การที่จะพิจารณาว่าโปรแกรมใดเหมาะสมกับกีฬาประเภทใดขึ้นอยู่กับ การเปลี่ยนแปลงของกีฬานั้น ๆ สิ่งที่เป็นปัญหาสำคัญของการนำโปรแกรมที่กระจายการบริหารสู่ภูมิภาคไปใช้สำหรับในกรณีของประเทศไทย คือ จำนวน โค้ชและบริการสนับสนุนในส่วนภูมิภาคมีไม่พอเพียง อีกทั้งยังมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ด้านการกีฬาแต่ขาดการพัฒนาอุปกรณ์เสริมซึ่งเชื่อว่าคงไม่สามารถทำอะไรได้มาก เนื่องจากงบประมาณมีอยู่จำกัด

เนื่องด้วยงบประมาณที่ได้รับการจัดสรรมีจำกัด คณะทำงานปรับโครงสร้างด้านการกีฬามีความเห็นว่เครือข่ายดังกล่าวข้างต้นจะทำให้ประเทศไทยเพิ่มความสนใจในกีฬาที่สร้างความสำเร็จในการแข่งขันใหญ่ ๆ เช่น ในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกและเอเชียนเกมส์ และควรที่จะเริ่มกำหนดประเภทกีฬาเป้าหมาย และนักกีฬา ภายใต้โปรแกรมเตรียมพร้อมสำหรับการแข่งขันที่จะมีทุก ๆ 4 ปี และวิธีนี้เป็นวิธีที่ดีที่สุดที่จะนำเหรียญจากการแข่งขันสำคัญ ๆ มาให้ประเทศไทยเพิ่มขึ้นอีก

ศูนย์การฝึกอบรมแบบเร่งรัด (โปรแกรมที่นำไปสู่ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศระดับภาค)

ในความสำเร็จของระบบการกีฬาในประเทศออสเตรเลียนั้น โปรแกรมการฝึกอบรมแบบเร่งรัดได้ใช้เครือข่ายการพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศแบบครบวงจร ซึ่งมีสภาการกีฬาแห่งประเทศไทย ออสเตรเลียและรัฐบาลสนับสนุน รูปแบบของศูนย์การฝึกอบรมแบบเร่งรัดเป็นส่วนสำคัญต่อระบบการพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ และเชื่อว่ามีประสิทธิผลถ้านำมาใช้ในประเทศไทย ที่สำคัญระบบดังกล่าวจะใช้ในการพัฒนาเยาวชนที่มีศักยภาพของการไปสู่ความเป็นเลิศทางด้านกีฬา อย่างไรก็ตาม นักกีฬาระดับทีมชาติอาจมาใช้ประโยชน์จากสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ด้านการกีฬาต่าง ๆ ถ้าระยะทางอำนวย

ศูนย์ฝึกอบรมเหล่านี้มีอยู่ในบางจังหวัดในประเทศไทย โดยมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ด้านการกีฬาในระดับ ที่ 2 ที่ 3 และ ที่ 4 ซึ่งสร้างโดยการกีฬาแห่งประเทศไทย จะเป็นการดีถ้าการกีฬาแห่งประเทศไทยจะจัดสรรงบประมาณไปที่สมาคมการกีฬาแห่งชาติให้แต่ละประเภทกีฬา เพื่อจ้างโค้ชทำงานเต็มเวลาให้แก่ศูนย์ประเภททั้ง 6 แห่ง ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของสถาบันการกีฬาแห่งประเทศไทย และถ้ามีงบประมาณเหลือ ก็จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเครือข่าย ถ้าสถาบันการกีฬาแห่งประเทศไทยจะนำเงินดังกล่าวมาจ้างโค้ช ซึ่งในลำดับแรกคิดว่าที่สามารถทำได้ก็คงเพียงจ้างโค้ชที่ทำงานบางเวลา หรือใช้บริการโค้ชอาสาสมัครจากศูนย์การฝึกอบรมแบบเร่งรัด

ศูนย์ฝึกอบรมเร่งรัด - ในพื้นที่สูง

จะเป็นประโยชน์ถ้าการกีฬาแห่งประเทศไทยสามารถตั้งศูนย์ฝึกอบรมเร่งรัดในที่สูงได้ สถานที่ภูเขาในจังหวัดเชียงรายเป็นสถานที่ที่มีพื้นที่เหมาะที่จะลงทุนสำหรับการอบรมในพื้นที่สูง สถานที่ดังกล่าวนี้เหมาะที่จะใช้ในการจัดค่ายสำหรับระยะเวลาสั้น ๆ ให้แก่นักกีฬาทิมาชาติในกีฬาประเภทต่าง ๆ ความจำเป็นที่จะต้องมีการตั้งศูนย์ฝึกอบรมในพื้นที่สูงจะบรรยายในหัวข้อเรื่องสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ด้านการกีฬาในรายงานฉบับนี้

สถาบันกีฬาแห่งประเทศไทย - โปรแกรมการแข่งขัน

การวางแผนและการพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศจะต้องกระทำในระยะยาว โปรแกรมการฝึกกีฬาสู่ความเป็นเลิศระยะเวลา 4 ปี จะต้องรวมแผนประจำปีทั้ง 4 ปี โดยมีเป้าหมายที่จะปรับปรุงความสามารถของนักกีฬาและทีมในด้านร่างกาย จิตใจ และเทคนิค ตลอดทั้ง 4 ปี อนึ่ง แผนประจำปีขึ้นอยู่กับฤดูกาลแข่งขัน หรือระยะเวลาการสร้างนักกีฬาไปสู่การเป็นผู้ชนะเลิศ และมีเป้าหมายที่จะไปสู่ผลงานสูงสุดภายใต้ระยะเวลาที่กำหนดในแต่ละปี แผนจะแบ่งตามรอบการฝึก ซึ่งแบ่งย่อยเป็นการฝึกรายเดือน รายอาทิตย์ และต่อวัน

ประเด็นสำคัญคืออยู่ที่ช่วงเวลา ช่วงเวลาคือการแบ่งปีการแข่งขันเป็นช่วงเวลา ตามแต่วัตถุประสงค์และความเร่งรัดเนื่องจากใกล้ระยะเวลาการแข่งขันนั้สำคัญ ๆ การฝึกอบรมในแต่ละปีจะแบ่งออกเป็น 3 ช่วงฤดู คือ ฤดูเตรียมพร้อม ฤดูแข่งขัน และฤดูพักผ่อน โดยในแต่ละช่วงยังแบ่งย่อยลงไปได้อีก เช่น ฤดูแข่งขันอาจแบ่งย่อยเป็นช่วงเริ่มการแข่งขัน และช่วงสำคัญของการแข่งขัน

การกีฬาแห่งประเทศไทยอาจต้องร่วมกับสมาคมการกีฬาแห่งชาติ และคณะกรรมการโอลิมปิกไทย พิจารณาประเด็นเกี่ยวกับขนาดของซีเกมส์และเอเชียนเกมส์ที่ไม่แน่นอน รวมทั้งประเด็นคุณภาพหรือปริมาณ ซึ่งบางพวกมีความเห็นว่าทีมใหญ่จะสร้างประสบการณ์การแข่งขันให้แก่นักกีฬารุ่นน้อง แต่ในอีกทางหนึ่ง ขั้นตอนการคัดเลือกไปสู่ความมีชื่อเสียงในฐานะเป็นตัวแทนของประเทศไม่ควรทำให้ง่าย วิธีการแก้ไขปัญหาล่าช้า คือให้ใช้วิธีการคัดเลือกนักกีฬา โดยพิจารณาจากผลงานและความสามารถเป็นเกณฑ์

หลักสำคัญของ โปรแกรมกีฬาสู่ความเป็นเลิศ

จากข้อมูลที่ได้จากการพูดคุยกับนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จและในสัมนนาที่รัฐสภา คณะทำงาน

ปรับโครงสร้างการกีฬาพบว่ากีฬาไม่ทุกประเภทที่อ้างว่าเกิดจากองค์ประกอบใดองค์ประกอบหนึ่ง ที่จำเป็นต้องการสู่ความเป็นเลิศ นั่นเป็นเพราะที่สมาคมการกีฬาแห่งชาติไม่ได้จ้างเจ้าหน้าที่อาชีพมาทำงานเต็มเวลา รวมทั้งไม่มีแผนการพัฒนากีฬาเพื่อสู่ความมีประสิทธิผล ดังนั้น การกีฬาแห่งประเทศไทยควรเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือในกีฬาบางประเภทที่มีปัญหาดังกล่าว

การพัฒนาการกีฬาใดจำเป็นที่องค์กรการกีฬาแห่งชาติจะต้องปฏิบัติตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ 4 ปี รายละเอียดเกี่ยวกับแผนจะอธิบายในหัวข้อเรื่องการบริหารการกีฬาของรายงานฉบับนี้ องค์ประกอบของกีฬาสู่ความเป็นเลิศตามแผนพัฒนาที่จะกล่าวต่อไป แผนนี้ควรจะทำโดยสมาคมการกีฬาแห่งชาติ โดยร่วมกับการกีฬาแห่งประเทศไทยและสถาบันการกีฬาแห่งประเทศไทย ประเด็นสำคัญที่โปรแกรมสู่ความเป็นเลิศทุกประเภทกีฬาจะต้องดำเนินการ คือ

การวางแผน

กีฬาแต่ละประเภทจะต้องมีแผนกีฬาสู่ความเป็นเลิศจนถึงปี 2544 แผนจะต้องจัดทำอย่างละเอียด โดยระบุวัตถุประสงค์ ยุทธวิธี ระยะเวลา ตัวชี้วัด และผลที่วัดได้ (รวมทั้งเหรียญ)

กีฬาแต่ละประเภท โดยเฉพาะกีฬาที่เป็นเป้าหมาย จะต้องจัดทำโปรแกรมการฝึกตลอด 12 เดือนให้แก่นักกีฬา โดยถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของแผนรวม แผนการพัฒนานักกีฬาแบบครบวงจรจะต้องระบุ วัตถุประสงค์ ขั้นตอนการดำเนินงาน และระยะเวลาที่เหมาะสมของแต่ละรายการดังต่อไปนี้

- ทักษะ
- ยุทธวิธี
- วิทยาศาสตร์การกีฬา
- การฟื้นฟูสภาพ
- การแข่งขัน
- strength and conditioning

โปรแกรมการแข่งขันระดับนานาชาติ

กีฬาแต่ละประเภทควรมีเป้าหมายที่จะมี โปรแกรมการแข่งขันระดับสากลจนถึงปี 2544/45 โปรแกรมการแข่งขันระดับสากลดังกล่าวนี้ ควรจะสอดคล้องกับแผนกีฬาสู่ความเป็นเลิศ โปรแกรมการแข่งขันควรที่จะระบุว่าเจ้าหน้าที่สนับสนุนที่จะเดินทางไปกับทีมนักกีฬา (โค้ชผู้ช่วย หมอ นักกายภาพบำบัด นักโภชนาการ นักจิตวิทยา โค้ชเฉพาะทาง ผู้จัดการ ฯลฯ) มีใครบ้าง

การดูแลติดตามผลงาน

การดูแลติดตามผลงานของนักกีฬาเป็นงานที่ซับซ้อน ต้องการผู้ชำนาญการกีฬาเฉพาะด้าน เพื่อทราบสถานภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบันเทียบกับประเทศอื่นทั่วโลก (เช่น ทักษะ ยุทธวิธี ความสามารถทางร่างกายและสรีรศาสตร์ ความสามารถทางด้านเทคนิค/เครื่องกล)

กีฬาแต่ละประเภทจะต้องทำบันทึกสถิติผลทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาของนักกีฬาอย่างละเอียดถูกต้อง รวมทั้งติดตามผลงานของนักกีฬา/ทีม เป็นครั้งคราว สถิติทั้งสองจะต้องสัมพันธ์กัน เพื่อพิจารณาว่าวิทยาศาสตร์การกีฬาสับสนุนการทำงานของนักกีฬามากน้อยเพียงใด

โปรแกรมการฝึกอบรม

โปรแกรมกีฬาเพื่อสู่ความเป็นเลิศจะต้องให้ความสนใจแก่นักกีฬาเป็นสำคัญ โดยให้นักกีฬาทีมชาติทั้งหมดมีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จ ดังนั้น จึงจำเป็นที่นักกีฬาจะต้องได้รับการฝึกตามแผนที่จัดทำโดยโค้ชทีมชาติและโค้ชกีฬาสู่ความเป็นเลิศ

การจัดการกีฬาเพื่อสู่ความเป็นเลิศ

กีฬาทุกประเภทควรมีผู้จัดการกีฬาเพื่อสู่ความเป็นเลิศ ตำแหน่งนี้จะต่างจากตำแหน่งเลขาธิการผู้อำนวยการบริหาร คือ จะเป็นตำแหน่งที่เน้นเฉพาะด้านการพัฒนานักกีฬาหรือทีมเพื่อสู่ความเป็นเลิศ

เนื่องด้วยงบประมาณมีอยู่จำกัด การที่จะแต่งตั้งผู้ใดให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวค่อนข้างลำบากหน้าที่รับผิดชอบของตำแหน่งนี้อาจให้หัวหน้าโค้ชทำหน้าที่แทนก็ได้ ตามที่รายงานฉบับนี้ได้แนะนำไปแล้ว คณะทำงานปรับโครงสร้างการกีฬาเห็นความจำเป็นที่จะให้นักกีฬาแต่ละประเภทจ้างโค้ชที่มีคุณสมบัติเหมาะสมและมีประสบการณ์ทำงานเต็มเวลา (จะเป็นคนไทยหรือต่างประเทศก็ได้)

วิทยาศาสตร์การกีฬา

การที่จะผลิตนักกีฬาและทีมให้ประสบความสำเร็จในกีฬาประเภทใดประเภทหนึ่งนั้น จำเป็นที่จะต้องใช้ประโยชน์จากวิทยาศาสตร์การกีฬา (แพทยศาสตร์ กายภาพบำบัด สรีรศาสตร์ ชีวเครื่องกล จิตวิทยา โภชนาการ การนวด ฯลฯ) ให้มีประสิทธิภาพ เพื่อให้โปรแกรมการฝึกได้ผลสูงสุด

การวิจัย

ในแง่วิทยาศาสตร์การกีฬา การวิจัยเป็นสิ่งสำคัญที่ควรดำเนินการในทุกประเภทกีฬา โดยอาจดำเนินการก่อนที่จะมีการแข่งขันระดับนานาชาติเพื่อช่วยในการแข่งขัน (เช่น ออสเตรเลียได้ทำวิจัยเรื่องผลของความร้อนจากอากาศที่มีต่อนักกีฬาในการแข่งขันโอลิมปิกที่แอตแลนต้า) หรือเพื่อประโยชน์ต่อโปรแกรมกีฬาสู่ความเป็นเลิศ

อุปกรณ์/สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ด้านการกีฬา

กีฬาในแต่ละประเภทควรมีข้อมูลที่ทันสมัยในเรื่องอุปกรณ์ เพื่อทราบว่ามีอุปกรณ์ใดที่ดีที่สุดขณะนี้ และอุปกรณ์ใดที่ใช้ในกีฬาประเภทนั้น ๆ มีสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ด้านการกีฬาใดบ้างที่ให้บริการ และมีมาตรฐานสากลหรือไม่ โดยจะต้องรายงานให้การศึกษาแห่งประเทศไทยทราบด้วย

โค้ช

ตามที่รายงานฉบับนี้ได้เสนอไปแล้ว กีฬาแต่ละประเภทต้องจัดทำโครงสร้างโค้ชทีมชาติเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อเป็นประโยชน์แก่นักกีฬาทั่วประเทศ (หรืออย่างน้อยแก่นักกีฬาที่อยู่ในกรุงเทพฯ และศูนย์ประจำภาคของสถาบันการศึกษาแห่งประเทศไทย 4 แห่ง)

ศูนย์ประจำภาคเพื่อสู่ความเป็นเลิศ และ โปรแกรมศูนย์ฝึกอบรมเร่งรัด

ควรมีการจัดทำเอกสารวิเคราะห์ประสิทธิภาพของศูนย์ประจำภาคเพื่อสู่ความเป็นเลิศและศูนย์ฝึกอบรมเร่งรัด (ถ้ากีฬาประเภทนั้นมีศูนย์ดังกล่าว) โดยพิจารณาว่าศูนย์ใดผลิตนักกีฬามืออาชีพได้ในสัดส่วนที่มากที่สุด ศูนย์ใดมีบริการด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาใหญ่ที่สุด หัวหน้าโค้ชใช้บริการของศูนย์บ่อยเพียงใด ฯลฯ

บทบาทของการกีฬาแห่งประเทศไทย

การกีฬาแห่งประเทศไทยควรทำหน้าที่เป็นแหล่งให้คำแนะนำด้านวิชาการให้กับหน่วยงานที่ให้ บริการด้านการกีฬา เพื่อพัฒนากีฬาระดับสูง โดยให้เชื่อมกับสมาคมการกีฬาแห่งชาติผ่านแผน พัฒนาการกีฬา ประสานด้านการให้บริการ เช่น การฝึกสอน การอ้างถึง วิทยาศาสตร์การกีฬา และการเคลื่อนย้ายทรัพยากรจากองค์กรและจากผู้มีส่วนร่วม เพื่อช่วยในกระบวนการพัฒนาการ กีฬา

บทบาทของการกีฬาแห่งประเทศไทยควรจะไม่ใช่ทำหน้าที่เพียงจัดสรรงบประมาณตามที่ได้รับ มอบหมาย แต่จะต้องทำหน้าที่เป็นผู้นำในการให้บริการด้านการกีฬาแก่กีฬาเพื่อสู่ความเป็นเลิศ อนึ่ง บทบาทของการกีฬาแห่งประเทศไทยในด้านนี้ควรจะลดน้อยลงในเวลาต่อไป เมื่อองค์ ประกอบของโครงสร้างการกีฬามีทักษะสูงขึ้นและสามารถพึ่งตนเองได้มากขึ้น

การที่จะช่วยให้การพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศต่อเนื่องต่อไป การกีฬาแห่งประเทศไทยจะต้องให้ ความสนใจใน 7 ด้าน ดังนี้

- ให้ทุน ความช่วยเหลือทางการเงิน เบี้ยเลี้ยง แก่นักกีฬา ผู้สอน และเจ้าหน้าที่สนับสนุน
- ประสานในการให้บริการด้านเทคโนโลยีที่ทันสมัย อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ด้านการกีฬา
- พัฒนาโอกาสให้แก่นักกีฬาในการมีประสบการณ์ในการฝึกเพื่อการแข่งขันระดับสูงมากขึ้น รวมทั้งให้ความช่วยเหลือนักกีฬาทีมชาติให้ชนะการแข่งขันอย่างมีเกียรติและมีชื่อเสียง
- พัฒนาโค้ชและเจ้าหน้าที่สนามให้มีความสามารถในระดับสูง
- จัดค่ายฝึกให้แก่ทีมชาติ
- ใช้ระบบการให้รางวัลและสิ่งจูงใจเพื่อให้นักกีฬาบรรลุความเป็นเลิศในด้านกีฬา (โดยมีระบบ การติดตามและประเมินผลที่เหมาะสม เพื่อให้แน่ใจว่าผลการฝึกซ้อมของนักกีฬาได้มาตรฐาน)
- ช่วยนักกีฬาให้ได้รับการศึกษาหรือมีอาชีพ ขณะที่ยังสามารถรับฝึกซ้อมในด้านการกีฬาต่อไป ได้

การกีฬาแห่งประเทศไทยอาจไม่สามารถสนับสนุนสมาคมการกีฬาแห่งชาติในแต่ละด้านได้ 100% แต่อย่างน้อยก็ต้องให้แน่ใจว่าแต่ละด้านได้รับการเอาใจใส่พอสมควร การกีฬาแห่งประเทศไทยจะ ต้องพิจารณาโปรแกรมของแต่ละประเภทกีฬา

การกีฬาแห่งประเทศไทยจัดสรรงบประมาณให้กีฬาทุกประเภทรวม 43 ประเภท ในจำนวนไม่มาก และถูกบังคับกลายเป็นสิ่งที่ต้องให้ความช่วยเหลือแก่การกีฬาในทุกประเภทด้วยเหตุผลบางประการ (รวมทั้งเหตุผลทางการเมือง) ความช่วยเหลือต้องกระจายไปยังกีฬาประเภทต่าง ๆ มากไป ดังนั้น การช่วยเหลือจึงมีไม่มากนักที่จะก่อให้เกิดประโยชน์แก่กีฬาไม่ว่าจะเป็นประเภทใด ๆ

ไม่เพียงแต่ว่างบประมาณที่ใช้ไปจะไม่ก่อให้เกิดประโยชน์อันใดแก่การกีฬา และยังหมายถึงว่าการกีฬาแห่งประเทศไทยไม่มีอิทธิพลใด ๆ ต่อกีฬา ไม่ว่าจะเป็กีฬาประเภทใด

ดังที่เสนอแนะแล้วนั้น กีฬาเป้าหมายที่มีศักยภาพว่าจะชนะการแข่งขัน (มีโครงสร้างที่ดี การบริหารงานที่ได้ผลดี มีโปรแกรมการฝึกสอนที่ละเอียด พัฒนานักกีฬา) ควรจะได้รับเงินงบประมาณอุดหนุนมากกว่ากีฬาประเภทที่ไม่สอดคล้องกับกลยุทธ์ดังกล่าว นอกจากนี้ งบประมาณจะได้มากขึ้นอีกถ้างบประมาณด้านก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ด้านการกีฬาถูกตัดลงเพื่อไปจัดสรรให้กับโปรแกรมอื่น

การสนับสนุนด้านกีฬา - เงินช่วยเหลือ

นักกีฬาสู่ความเป็นเลิศหลายคนที่เกี่ยวข้องตนเองก่อนที่จะได้เข้าแข่งขันกีฬา เนื่องจากไม่สามารถรับภาระค่าใช้จ่ายที่ต้องเสียในการฝึกซ้อมและเข้าแข่งขันในระดับสูงสุด โปรแกรมทุนสำหรับกีฬาที่สถาบันการกีฬาแห่งประเทศไทยจัดให้นั้น จะช่วยนักกีฬาที่มีความสามารถพิเศษและยินดีที่จะอยู่แหวดวงกีฬาต่อไป แต่อย่างไรก็ตาม มีความจำเป็นที่จะต้องมึระบบที่ช่วยสนับสนุนนักกีฬาโดยตรง

ควรที่ประเทศไทยจะต้องมีแผนงานดังกล่าว และมีกลยุทธ์และเงื่อนไขในการให้ทุนที่เข้มงวด ตามระเบียบทั่ว ๆ ไป นักกีฬาจะต้องได้รับการคัดเลือกจากสมาคมการกีฬาแห่งชาติ โดยการกีฬาแห่งประเทศไทยจะเป็นผู้ให้เงินอุดหนุนแก่นักกีฬา แผนงานดังกล่าวนี้ควรเปิดโอกาสให้แก่ักกีฬาทุกคนและทุกประเภทตามที่การกีฬาแห่งประเทศไทยกำหนด

ยิ่งมาตรฐานคุณสมบัติของผู้รับทุนต่ำ นักกีฬาที่มีโอกาสจะได้รับทุนก็มีจำนวนมากขึ้น และค่าใช้จ่ายของแผนงานก็จะยิ่งสูง เช่น ถ้างบประมาณอุดหนุนทางตรงที่ตั้งไว้คือ 50,000 บาท/ปี สำหรับผู้ที่ได้เหรียญเงิน/ทองแดง ในการแข่งขันซีเกมส์ 100,000 บาท สำหรับเหรียญทองซีเกมส์ และเหรียญเงิน/ทองในการแข่งขันเอเชียนเกมส์ 200,000 บาท สำหรับเหรียญทองเอเชียนเกมส์ ซึ่งคำนวณค่าใช้จ่ายทั้งหมดจะเป็นเงิน 18 ล้านบาท ที่การกีฬาแห่งประเทศไทยจะต้องจัดสรรให้ (เป็นส่วนหนึ่งที่จัดสรรมาจากค่าก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ด้านการกีฬา) เงินทุนอุดหนุนที่

ให้นักกีฬาจะทำให้ นักกีฬาสามารถนำไปใช้เป็นค่าใช้จ่ายส่วนตัว เช่น ค่าเดินทาง ค่าเสื้อผ้า ค่ายา ฯลฯ ซึ่งนักกีฬาควรได้ทุนสมทบจากการฝึกซ้อมและไม่ควรถูกเก็บภาษี

อาชีพการศึกษาของนักกีฬา - ชีวิตที่ไม่เกี่ยวกับการกีฬา

บางประเทศหวังจะให้ นักกีฬาเสียสละ โดยจะต้องให้ความสนใจแก่การกีฬาเหนือสิ่งอื่นใด และในที่สุดก็จบลงที่นักกีฬาไม่มีการศึกษาและไม่มีอาชีพนอกจากเล่นกีฬา ขณะที่ประเทศอื่น รวมทั้งประเทศส่วนใหญ่ในเอเชียส่วนใหญ่ประสบความสำเร็จในด้านการกีฬา เนื่องจากนักกีฬาหันมาให้ความสำคัญแก่อาชีพและการศึกษามากกว่า ประเด็นปัญหาที่ผู้เกี่ยวข้องด้านกีฬาไทยพูดเป็นเสียงเดียวกันว่า โปรแกรมข้างเผือกได้ทำให้นักกีฬายกเลิกที่จะเลือกกีฬาเป็นอาชีพ แต่หันไปให้ความสนใจที่จะมีการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นแทน

การที่จะไปสู่การเป็นนักกีฬาเต็มตัวนั้น แน่นนอนที่นักกีฬาจะต้องเสียสละบ้าง ทั้งในด้านอาชีพและการศึกษา เนื่องจากไม่มีเวลาพอในแต่ละวันเนื่องจากนักกีฬาจะต้องได้รับการฝึกอย่างเข้มงวดและเข้าแข่งขันเพื่อไปสู่สุดยอด ขณะเดียวกันก็ต้องให้เวลาทั้งหมด 100% แก่การศึกษาหรืออาชีพ อย่างไรก็ตาม ระบบกีฬาที่สมดุลควรพอใจที่นักกีฬาคือมนุษย์มีคุณสมบัติและชีวิตที่นอกเหนือจากการกีฬา

โปรแกรมอาชีพและการศึกษาแก่นักกีฬาแห่งชาติ (ACE) เป็นโปรแกรมของสถาบันการกีฬาแห่งประเทศไทย ออสเตรเลียและของเครือข่ายสถาบันรัฐเพื่อการกีฬา คำขวัญของโปรแกรมนี้นี้คือ “แนวทางสู่ความสมดุลทางการเป็นเลิศทางการกีฬา” โดยให้นักกีฬามีสิทธิที่จะเลือกอาชีพการศึกษา และพัฒนากีฬาเพื่อเป็นอาชีพ

โปรแกรมอาชีพและการศึกษาแก่นักกีฬาแห่งชาติ (ACE) ให้บริการดังต่อไปนี้

- **หลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนารับรองบุคคลิกภาพ** เป็นหลักสูตรที่ช่วยให้นักกีฬาพัฒนาทักษะในการพูดในที่ชุมชน และการนำเสนอต่อสื่อมวลชน การสัมภาษณ์เข้าทำงาน การพัฒนาต่อเนื่อง การวางแผนอาชีพ และจัดสรรเวลา
- **การแนะแนวการศึกษาและข้อมูลด้านการศึกษา** โปรแกรมการฝึกอบรมวิชาชีพ การเลือกเรียน และเส้นทางสู่อาชีพ
- **เครือข่ายเชื่อมโยงด้านอาชีพ** เพื่อทราบว่าเหมาะกับอาชีพใดและมีแหล่งจ้างงานอยู่ที่ใด
- **การช่วยเหลือในช่วงฤดูพักก่อน** แนะนำนักกีฬาที่เกษียณอายุหลังจากเป็นนักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ

โปรแกรมข้างเผือก

จากผลการประชุมสัมมนาคณะทำงานปรับโครงสร้างการศึกษา และจากการที่ได้ไปพูดคุยกับสมาคมการศึกษาแห่งชาติ พบว่าโปรแกรมข้างเผือกไม่ประสบผลที่น่าพอใจ โปรแกรมนี้ตั้งโดยมีเป้าหมายเริ่มแรกที่จะพัฒนานักกีฬา แต่ผลออกมากลายเป็นว่านักกีฬาที่มีความสามารถพิเศษได้หันหลังให้กับกีฬาเพื่อการแข่งขัน และไปเอาดีทางการเรียนเมื่อได้ทุนจากมหาวิทยาลัยแล้ว

คณะทำงานปรับโครงสร้างการศึกษาเสนอว่าในการประเมินทุนแต่ละปีนั้น ควรให้ความสนใจว่าผู้ที่ได้รับทุนให้ความสนใจแก่การกีฬามากน้อยเพียงใด เช่นเดียวกับผลการเรียนนั้น ผู้ได้รับทุนควรได้รับการประเมินโดยพิจารณาจากผลการฝึกและผลการแข่งขัน ซึ่งถ้าไม่เป็นที่น่าพอใจก็ควรถูกระงับทุน โดยไม่คำนึงถึงผลการเรียน และควรอธิบายให้ผู้ได้รับทุนทราบเหตุผลที่ทุนถูกระงับ เมื่อพิจารณาว่าสาเหตุของการที่พวกเขาได้รับทุนคือ ความสามารถทางด้านการศึกษา ดังนั้นการกระทำดังกล่าวจึงไม่ถือว่ารุนแรงไป

ผู้ที่ได้รับทุนดังกล่าวควรได้รับแจ้งถึงเงื่อนไขให้ชัดเจน ใ้ช้ทีมชาติของสมาคมการศึกษาแห่งชาติ ควรให้คำแนะนำแก่มหาวิทยาลัย เพื่อจะได้แจ้งแก่นักเรียนทราบว่าตนต้องฝึกซ้อมและแข่งขันในระดับใดจึงเป็นที่ยอมรับ โดยมีข้อผ่อนผันในกรณีใดบ้าง เช่น เมื่อได้รับบาดเจ็บ การที่จะดำเนินการดังกล่าวได้ จะต้องมีการตกลงกับทบวงมหาวิทยาลัย ซึ่งทางคณะทำงานปรับโครงสร้างด้านการศึกษาเสนอแนะให้เริ่มตกลงกับทางทบวงทันที

การคัดเลือกนักกีฬาที่มีความสามารถพิเศษ

ส่วนหนึ่งของกระบวนการกำหนดกีฬาเป้าหมาย คือ การที่กีฬาแห่งประเทศไทยพัฒนาระบบการคัดเลือก และการพัฒนาศักยภาพนักกีฬาเพื่อสู่ความเป็นเลิศอย่างมีประสิทธิภาพ ระบบการคัดเลือกนักกีฬาที่มีความสามารถพิเศษที่ประเทศออสเตรเลียใช้อยู่ที่ประสบความสำเร็จมาก ระบบดังกล่าวได้รับการพัฒนามาหลายปี และได้สร้างนักกีฬาชนะเลิศทั้งในการแข่งขันโลกและโอลิมปิกมาแล้วหลายคน

สภาการศึกษาแห่งประเทศไทยสามารถช่วยการศึกษาแห่งประเทศไทยพัฒนาแผนเพื่อไปสู่โปรแกรมการคัดเลือกนักกีฬาที่มีความสามารถพิเศษได้อย่างมีประสิทธิภาพและปฏิบัติได้ กระบวนการดังกล่าวต้องใช้ความรู้ทางด้านวิชาการมากพอสมควร (ทดสอบการใช้ ช่วงอายุ แนวแนวประเภทกีฬาให้แก่แก่นักเรียนนั้น ๆ ฯลฯ) ดังนั้น การถ่ายทอดความรู้โดยการจัดประชุมสัมมนาและ

ประชุมเชิงปฏิบัติการจะเป็นวิธีการที่ประหยัดค่าใช้จ่ายและเวลาได้ดีกว่าที่จะให้บุคลากรฝ่ายไทย เป็นผู้ดำเนินการแต่เพียงลำพัง ในการพัฒนาระบบให้มีประสิทธิผลเหมาะสมกับประเทศไทยจะต้อง ให้ผู้บริหาร นักวิทยาศาสตร์การกีฬา ผู้แทนจากกีฬาเป้าหมาย ผู้แทนจากกระทรวงศึกษาธิการ และองค์กรที่เกี่ยวข้อง มาพบปะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน

โปรแกรมที่สี่ : การพัฒนากีฬาสู่อาชีพ

คณะทำงานปรับโครงสร้างด้านการกีฬาพิจารณาแล้ว คาดว่าจะมีผู้เข้าใจผิดที่แท้จริงของการพัฒนากีฬาสู่อาชีพ

องค์ประกอบของการพัฒนากีฬาสู่อาชีพ

- นักกีฬาอาชีพ
- การแข่งขันในเชิงธุรกิจ
- กีฬาในฐานะเป็นอุตสาหกรรมอย่างหนึ่ง
- โครงสร้างพื้นฐานด้านกีฬามีลักษณะเป็นอาชีพ เช่น การบริหารจัดการ

ขอเริ่มจากการอธิบายความหมายของนักกีฬาอาชีพ นักกีฬาอาชีพไม่มีความหมายตามตัว แต่จะขอให้ความหมายว่าเป็นนักกีฬาที่ผ่านประสบการณ์ด้านการกีฬา อย่างไรก็ตาม ความหมายไม่สำคัญเท่ากับคำอธิบายชนิดของการแข่งขันที่มีนักกีฬาอาชีพเข้าร่วมด้วย การแข่งขันดังกล่าวจัดได้เป็น 5 ประเภท ดังนี้

- กีฬาอาชีพระดับสากล - กีฬา เช่น เทนนิส กอล์ฟ ไตรกีฬา โดยนักกีฬาจะเป็นอาชีพก็ต่อเมื่อรางวัลคือเงินหรือทุนอุดหนุน และจะต้องแข่งขันในระดับสากล โดยมีประเทศต่าง ๆ ที่เข้าร่วมแข่งขันจาก 1 ทวีปหรือมากกว่านั้น
- การแข่งขันที่เกิดขึ้นเพียงครั้งเดียว - กีฬาหลายประเภทที่มีผู้ชมจำนวนมากและเป็นที่ดึงดูดสื่อมวลชนนั้น ไม่เป็นผลดีในด้านสุขภาพที่จะจัดให้มีการแข่งขันปีละมากกว่า 1 - 2 ครั้ง ตัวอย่างเช่น มวย วิ่งมาราธอน นักกีฬาอาชีพประเภทนี้อาจแข่งขันเพียง 1 - 2 ครั้งต่อปี แต่เป็นการแข่งขันเพื่อเงินรางวัลก้อนใหญ่
- สัญญาที่จะเล่นในทีมที่จะต้องแข่งขันลีกอาชีพในต่างประเทศ - กีฬาของยุโรปและอเมริกาเหนือ โดยเฉพาะเป็นกีฬาประเภททีม มีลีกอาชีพทำงานเต็มเวลา เช่น ฟุตบอล บาสเกตบอล เบสบอล รักบี้ ฯลฯ นักกีฬาอาชีพในกีฬาเหล่านี้ มีการทำสัญญาจากประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก
- ทุนอุดหนุนหรือทุนสมทบ ลีกรมหาวิทยาลัย มีในยุโรป แหล่งทุนที่เห็นได้ชัดคือ สมาคมนักกีฬาระดับมหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย (US National Collegiate Athletic Association)
- ทำสัญญาเล่นลีกอาชีพในประเทศ (เต็มเวลาหรือบางเวลา)

หน่วยงานด้านการกีฬาของไทยไม่สามารถทำอะไรได้มากที่จะส่งเสริมการแข่งขันใน 4 ประเภทแรก สำหรับนักกีฬาที่ไปถึงระดับความสามารถในขั้นอาชีพนั้น จะมีตลาดนานาชาติรอรับ มีโปรแกรมอื่นภายในช่วงแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 โดยเฉพาะกีฬาเพื่อสู่ความเป็นเลิศ

ที่เตรียมพร้อมให้นักกีฬาไทยไปสู่การเป็นนักกีฬาอาชีพ ในกรณีนี้ ไม่จำเป็นต้องมีกลยุทธ์ในการสร้างโอกาสให้นักกีฬาเข้าแข่งขันในลีกดังกล่าว

การพัฒนาลีกอาชีพในการแข่งขันประเภทที่ 5 เป็นสิ่งที่ต้องให้ความสำคัญในแผนการพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 เพราะเป็นประเภทการแข่งขันเดียวที่หน่วยงานด้านกีฬาของไทยมีโอกาสที่จะมีอิทธิพลในด้านการพัฒนานักกีฬาอาชีพ

การแข่งขันกีฬาอาชีพในประเทศไทย

ประเทศไทยมีศักยภาพที่จะพัฒนาให้มีการแข่งขันนักกีฬากีฬาอาชีพหรือนักกีฬาอาชีพได้ในหลายประเภทกีฬา โดยเฉพาะกีฬาประเภทที่ประเทศไทยมีความสามารถได้มาตรฐานพอสมควร และมีผู้ชม สื่อ และสปอนเซอร์ให้ความสนใจ กีฬาที่จัดอยู่ในประเภทดังกล่าว ได้แก่ ตะกร้อ มวยสากล มวยไทย ฟุตบอล แบดมินตัน และวอลเลย์บอล ผู้เล่นในลีกดังกล่าวมีโอกาสเป็นนักกีฬาอาชีพ หรือกีฬาอาชีพ โดยได้รับเงินจากการทำสัญญา ได้เงินจากการที่ลงแข่งขัน มีสปอนเซอร์สนับสนุนแก่ทีม และนักกีฬาที่มีความสามารถ ลีกเหล่านี้พบได้ในกีฬาทั้ง 8 ประเภท แต่มีเพียงกีฬามวยและฟุตบอลเท่านั้นที่จะต้องใช้เวลาจากรายการโทรทัศน์มาก

สื่อเป็นสิ่งจำเป็นมากต่อกีฬาอาชีพ และในประเทศไทยเมื่อรัฐเป็นผู้พิจารณาให้เวลาแก่สถานีโทรทัศน์ ดังนั้น จึงเป็นโอกาสที่รัฐจะกำหนดเงื่อนไขการต่อสัญญาให้แก่สถานีโทรทัศน์ เช่น กำหนดให้รายการด้านกีฬายาวอย่างน้อย 10 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

ลีกอาชีพที่แข่งขันกันทั่วโลกมักเป็นกีฬาประเภททีม สาเหตุคือ ทีมเป็นตัวแทนของเมืองหรือจังหวัด ประชากรในเมืองหรือจังหวัดนั้น ๆ จะมองทีมนั้นว่าเป็นทีมบ้านเกิดของตน แต่ถ้าเป็นการแข่งขันเดี่ยว ความรู้สึกว่าเป็นเจ้าของนักกีฬาเช่นเดียวกับเป็นเจ้าของทีมคงเป็นไปได้ยาก ในกรณีของไทย กีฬามวยเป็นตัวอย่างยกเว้น เป็นธรรมชาติถ้าผู้เล่นมีทักษะดี มีผู้สนใจ มีการจัดการที่ดี จะทำให้ทีมในท้องถิ่นนั้น ๆ มีโอกาสที่จะดึงดูดผู้สนใจในท้องถิ่นได้จำนวนมาก โดยจะเห็นได้จากจำนวนผู้เข้าชมและความสนใจของสื่อ และจะมีผลในการดึงดูดสปอนเซอร์มาให้กับทีมนั้น ๆ เมื่อสปอนเซอร์ให้เงินอุดหนุนแก่ทีมจึงเท่ากับเป็นการพัฒนาทักษะให้แก่ นักกีฬา โดยการจ้างนักกีฬาใหม่ ๆ รวมทั้งพัฒนานักกีฬาเยาวชนและจ้างโค้ชที่มีประสิทธิภาพ ฯลฯ

ระบบการแข่งขันแบบอาชีพเปรียบได้เหมือนวงกลมตามรูปที่ 14 โดยเริ่มจากการที่เยาวชนสนใจจะเป็นนักกีฬาอาชีพ และพยายามที่จะพัฒนาทีมให้มีความสามารถ ทีมบาสเกตบอลในอเมริกา และทีมฟุตบอลในยุโรปที่ประสบความสำเร็จ ล้วนใช้รูปแบบดังกล่าว เช่นเดียวกับกีฬารักบี้

บาสเกตบอล ฮ็อกกี และคริกเกตในประเทศออสเตรเลีย

รูปที่ 14 รูปแบบการพัฒนาและส่งเสริมให้เป็นลีกทีมชาติ

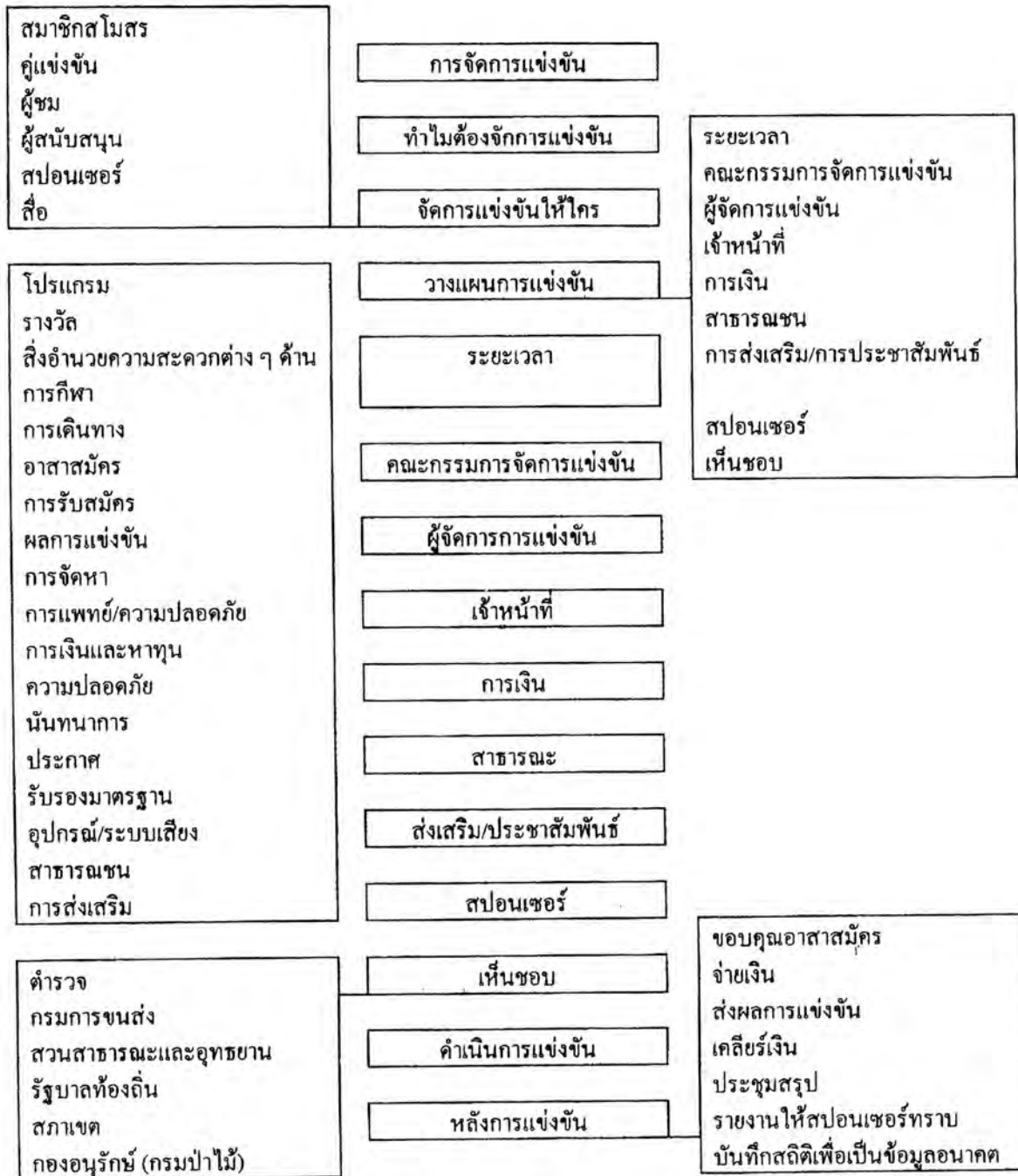

การที่จะเป็นนักกีฬาอาชีพหรือกึ่งอาชีพ สิ่งสำคัญในเบื้องต้น คือ การกีฬาแห่งประเทศไทยจะต้องมีผู้ชำนาญการด้านการจัดการแข่งขันก่อน จากการทำไทยได้เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาระดับสากลหลายครั้ง และจะเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันเอเชียนเกมส์ในปี 2541 แสดงว่าประเทศไทยจะต้องมีผู้ชำนาญการด้านการจัดการแข่งขันมากพอสมควร

เป็นโอกาสที่การกีฬาแห่งประเทศไทยจะต้องเก็บผู้ชำนาญการเหล่านี้ไว้มากกว่าที่จะปล่อยให้พวกเขาไปหลังจากการแข่งขัน ปัญหาที่เกิดขึ้นทั่วโลกคือ การที่ไม่ได้ให้ผู้ชำนาญการในการแข่งขันครั้งแรก ๆ ไปดำเนินการในการแข่งขันในครั้งต่อ ๆ ไป ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของการกีฬาแห่งประเทศไทยในการพัฒนาผู้ชำนาญการเหล่านี้ และจะต้องรักษาให้พวกเขามาร่วมในการวางแผนและการจัดการแข่งขันอย่างต่อเนื่อง โดยให้ร่วมกับคณะกรรมการที่แต่งตั้งขึ้นมาในการแข่งขันแต่ละครั้ง

การกีฬาแห่งประเทศไทยจะต้องรวบรวมประเด็นที่จะต้องดำเนินการในการวางแผนและการจัดการแข่งขัน และนำไปเผยแพร่ให้สมาคมการกีฬาแห่งชาติ และสมาคมการกีฬาในระดับจังหวัดทุกแห่งเมื่อจะจัดการแข่งขัน รูปที่ 15 เป็นรายการกิจกรรมที่จะต้องดำเนินการในการจัดการแข่งขัน

รูปที่ 15 สิ่งที่ต้องวางแผนและดำเนินการในการจัดการแข่งขัน

ลีกอาชีพที่จะประสบความสำเร็จได้จะต้องดำเนินการบริหารในแบบลีกอาชีพ เช่นเดียวกับการเป็นทีมอาชีพ เพราะไม่ใช่เพียงแค่จัดการแข่งขันและให้คะแนน แต่ลีกอาชีพจะต้องดำเนินการในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

- สื่อทางอิเล็กทรอนิกส์ (รายการทีวี)
- รักษาชื่อเสียง
- มีสปอนเซอร์สนับสนุน

- กำหนดสิทธิและหน้าที่ของผู้เล่น
- กำหนดเรื่องระเบียบ จรรยาบรรณ และกฎระเบียบ
- ดูแลและให้ความปลอดภัยในการเดินทางและที่พัก
- การประสานงานที่ดีระหว่าง ลีก สมาคมการกีฬาแห่งชาติ และการกีฬาแห่งประเทศไทย

การพัฒนาลีกอาชีพยังมีประเด็นอื่นที่จะต้องดำเนินการ ซึ่งได้กล่าวในแผนพัฒนาด้านการกีฬาฉบับที่ 2 คือ แรงจูงใจในการก่อตั้งลีก

คณะทำงานปรับโครงสร้างด้านการกีฬาเสนอว่าจำเป็นต้องให้ภาครัฐกิจเป็นผู้สร้างแรงจูงใจในการพัฒนาลีกอาชีพและกีฬาประเภทต่าง ๆ ในหลายประเทศ เช่น ออสเตรเลีย มีการออกกฎระเบียบที่เปิดโอกาสแก่ผู้ให้การสนับสนุนด้านกีฬาแต่งตั้งหน่วยงานด้านกีฬา และผู้ให้เงินสนับสนุนด้านกีฬาจะได้รับสิทธิหักลดหย่อนภาษีได้ 100% โดยผ่านหน่วยงานด้านกีฬาดังกล่าว ทั้งนี้ ถือว่าเงินบริจาคเพื่อการศึกษาเป็นค่าใช้จ่ายทางธุรกิจที่สามารถนำมาหักลดหย่อนภาษีได้

ในออสเตรเลีย กลไกที่ใช้ในการดำเนินการในกระบวนการหักลดหย่อนภาษี คือ การจัดตั้งหน่วยงานย่อยออกมาจากสภาการกีฬาแห่งประเทศไทยออสเตรเลีย มีชื่อว่ามีมูลนิธิกีฬาแห่งประเทศไทยออสเตรเลีย (Australian Sports Foundation) นั่นคือ สมาคม ลีก สโมสร และหน่วยงานอื่นๆ สามารถแจ้งจดทะเบียนกับมูลนิธิว่าเป็นหน่วยงานที่ประสงค์จะรับบริจาคเงินสนับสนุน และบริษัทหรือบุคคลสามารถบริจาคเงินให้แก่มูลนิธิ พร้อมระบุว่าจะบริจาคให้แก่หน่วยงานใดที่จดทะเบียนกับมูลนิธิ ดังนั้นมูลนิธิจึงทำหน้าที่เหมือนไปรษณีย์ที่นำเงินบริจาคไปให้แก่ผู้รับตรงตามประสงค์ของผู้บริจาค และผู้บริจาคสามารถนำไปยื่นขอลดหย่อนภาษีได้

กีฬาเป็นอุตสาหกรรม

การพัฒนาให้มีลีกอาชีพ และการเป็นเจ้าภาพการแข่งขันระดับสากล เป็นกิจกรรมส่วนหนึ่งที่ทำให้สามารถกำหนดได้ว่ากีฬาเป็นอุตสาหกรรม ในความเป็นจริงที่โชคร้ายเนื่องจากรัฐบาลทั่วโลกมักไม่เห็นว่าการกีฬาเป็นองค์ประกอบส่วนหนึ่งของการพัฒนาเศรษฐกิจ และถูกจัดให้อยู่ในลำดับที่รองลงมาจากการศึกษา การสาธารณสุข การค้า ฯลฯ ทั้ง ๆ ที่การมีส่วนร่วมในการกีฬาจะมีประโยชน์อย่างมากต่อประเทศและรัฐต่อการเพิ่มมาตรฐานด้านสุขภาพ พัฒนาแรงงานให้มีผลิตภาพ และลดอัตราการตายก่อนกำหนด อีกทั้งเพิ่มคุณภาพชีวิตให้แก่ประชากรของประเทศ ซึ่งเป็นงานสำคัญของรัฐในลำดับต้น ๆ

หน่วยงานด้านกีฬาทั่วโลกมักไม่มีความเชี่ยวชาญด้านการชักจูงให้ผู้บริจาคเงินเห็นประโยชน์ของกีฬาต่อการพัฒนาประเทศ ดังนั้น เพื่อให้รัฐสนใจการกีฬาอย่างจริงจัง จึงจำเป็นที่จะต้องนำเสนอรัฐ โดยชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของเกมกีฬา

การกีฬาแห่งประเทศไทยจะต้องทำวิจัยทางสังคมและเศรษฐกิจ และใช้ข้อมูลที่มีอยู่ในแวดวงรัฐและเอกชน เพื่อส่งเสริมให้กีฬาไทยเป็นอุตสาหกรรม ข้อมูลจะต้องจัดพิมพ์เป็นเอกสารเพื่อเผยแพร่ให้รัฐ ผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้นำในแวดวงธุรกิจ และสื่อมวลชนหลัก ๆ

โครงสร้างพื้นฐานทางด้านการกีฬา

ภายใต้โปรแกรมที่ 2 เรื่องการพัฒนากีฬาเพื่อมวลชน มีวัตถุประสงค์ที่จะพัฒนาระบบการทดสอบมาตรฐาน โค้ช เจ้าหน้าที่สนาม ผู้จัดการแข่งขัน และอาสาสมัคร โดยให้มีการจัดตั้งหน่วยงาน ซึ่งผู้ที่ได้ใบรับรองมาตรฐานสามารถสมัครเป็นสมาชิก เช่น สมาคมโค้ชแห่งประเทศไทยเปิดรับสมาชิกแก่โค้ชที่มีใบรับรองมาตรฐาน โดยจ่ายเงินค่าสมัครเพียงเล็กน้อย สมาคมจะได้รับเงินอุดหนุนจากการกีฬาแห่งประเทศไทยเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดประชุมประจำปี ผลิตวารสารแจกสมาชิก ขายสินค้า เช่น เสื้อกีฬา

สมาคมควรทำการวิจัยเพื่อสามารถสนับสนุนงานด้านต่าง ๆ เช่น การจ้างงานและจ้างโค้ช ฯลฯ และสมาคมควรร่วมกับการกีฬาแห่งประเทศไทยในเรื่องที่มีผลต่ออาชีพของโค้ช เช่น จรรยาบรรณ เทคโนโลยีข้อมูล การประสานงานกับหน่วยงานระดับสากล และการพัฒนาอาชีพโค้ช

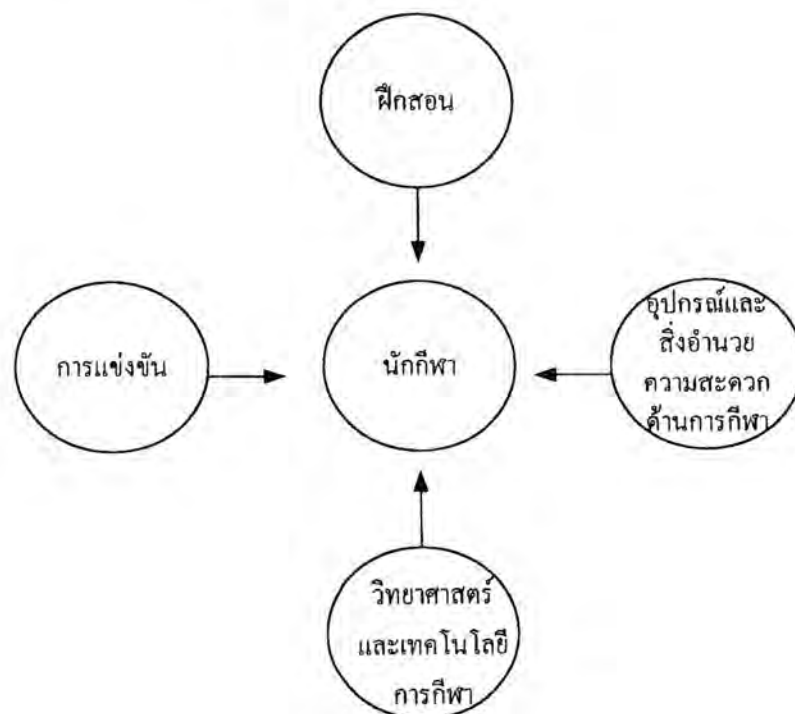
แม้ในแผนพัฒนาด้านการกีฬา ฉบับที่ 2 จะไม่ได้ให้ความสำคัญในประเด็นเหล่านี้มากนัก แต่ก็ควรพิจารณาว่าเป็นประเด็นสำคัญไม่ควรเพิกเฉย โดยเฉพาะถ้าระบบการทดสอบมาตรฐานที่ระบุในโปรแกรมที่สอง เรื่องการพัฒนากีฬาเพื่อมวลชน ได้มีผลในการเพิ่มจำนวนโค้ช เจ้าหน้าที่สนาม และผู้จัดการแข่งขันที่อยู่ในระดับมาตรฐานให้มีมากขึ้น

โปรแกรมที่ห้า : วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการศึกษา

บทบาทของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการศึกษาต่อกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในระดับสากลได้กล่าวไว้ชัดเจนแล้วในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 2

นักกีฬาระดับสากลที่ประสบความสำเร็จมากที่สุดนั้น จะได้ประโยชน์จากโปรแกรมการฝึกอบรม ในประเด็นหลัก ๆ คือ ได้รับการฝึกสอนจากโค้ช สามารถใช้อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการกีฬาระดับชั้นเลิศในการฝึกซ้อม ได้เข้าแข่งขันในระดับสูงและได้รับบริการด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาที่มีคุณภาพ รูปที่ 16 เป็นการแสดงให้เห็นแนวคิดที่ว่าระบบนักกีฬา คือศูนย์กลาง โค้ชคือแรงผลักดัน และการฝึกซ้อมคือสิ่งสำคัญ ซึ่งโปรแกรมนี้จะให้ความสนใจที่นักกีฬา โปรแกรมได้รับการพัฒนาให้เหมาะสมกับนักกีฬาและทีม โปรแกรมใดโปรแกรมหนึ่งไม่สามารถเหมาะแก่ทุกคนได้ ดังนั้น โค้ชจึงทำหน้าที่เป็นผู้ผลักดันโปรแกรมการให้บริการด้านการกีฬาเข้ามา โค้ชจะขอคำแนะนำจากนักวิทยาศาสตร์การกีฬา แต่โค้ชเท่านั้นจะเป็นผู้ตัดสินใจว่าจะจัดโปรแกรมการฝึกอย่างไร และในที่สุด โปรแกรมการให้บริการด้านกีฬาจึงได้ถูกบรรจุเพื่อผลต่อการฝึกซ้อม ดังนั้น ทั้งโค้ชและนักวิทยาศาสตร์ต่างก็มีส่วนร่วมในการนำโปรแกรมการให้บริการด้านกีฬามาใช้กับนักกีฬา

รูปที่ 16 แนวคิดที่ให้นักกีฬาเป็นศูนย์กลางการศึกษา

ปัจจุบัน ความสำเร็จของการแข่งขันในระดับสากลมิได้เกิดจากความบังเอิญ แต่ความสำเร็จเกิดจากการวางแผนที่ดี เกิดจากการพัฒนาอย่างเป็นระบบ โดยอาศัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาประกอบด้วย และยังเป็นผลมาจากการผสมผสานระหว่างโปรแกรมต่าง ๆ รวมทั้งวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา สิ่งอำนวยความสะดวกด้านการกีฬาจะรวมถึงการแพทย์ กายภาพบำบัด สรีรศาสตร์ strength and conditioning ชีวเครื่องกล จิตวิทยา การรักษาโรคเฉพาะด้านที่เกี่ยวข้อง เท้า สายตา ฟังเสริม การรักษาโดยวิถีธรรมชาติ ฟัน และการผ่าตัด ทั้งนี้การกีฬาแห่งประเทศไทยจะต้องพัฒนาการบริการให้เป็นระบบครบวงจร และให้แก่นักกีฬามืออาชีพที่มีสิทธิได้รับบริการทั่วประเทศ

การบริการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาจะต้องเป็นการให้บริการแบบวันต่อวันให้แก่นักกีฬาทุกคน โดยกำหนดให้เป็นเงื่อนไขตามกฎหมาย การบริการดังกล่าว จะรวมถึงการบริการทางการแพทย์ในกรณีเจ็บป่วยและได้รับบาดเจ็บ มีอุปกรณ์ตรวจวิเคราะห์การบาดเจ็บและการฟื้นฟูสมรรถภาพ และมีคลินิกปรึกษาด้านจิตวิทยาและโภชนาการ บริการดังกล่าวจะต้องบรรจุในกำหนดการของโปรแกรมการฝึกซ้อมและการแข่งขันของนักกีฬา

ศูนย์วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาที่หัวหมาก

ควรกำหนดให้ศูนย์วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาที่หัวหมากเป็นศูนย์กลางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาของประเทศไทย ขณะที่ศูนย์ที่เหลืออีก 5 แห่ง (มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ สุพรรณบุรี เชียงใหม่ สงขลา และนครราชสีมา) ก็ต้องได้รับการพัฒนาเพื่อให้โปรแกรมและการให้บริการเครือข่ายเชื่อมโยงด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬามีคุณภาพและเป็นระบบครบวงจรสมบูรณ์

การพัฒนาศูนย์วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาที่หัวหมากจะเป็นขั้นแรกของการพัฒนาเครือข่ายแห่งชาติ โดยให้มีบทบาทที่จะนำในด้าน

- พัฒนาการให้บริการด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาแก่นักกีฬามืออาชีพ
- ประสานให้โปรแกรมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาไปถึงนักกีฬามืออาชีพทั้งหมด โดยผ่านสถาบันการกีฬาแห่งประเทศไทย
- สร้างระบบเครือข่ายศูนย์วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา
- พัฒนาและประสานการดำเนินการในโปรแกรมค้นหาผู้ที่มีความสามารถพิเศษ
- นำโปรแกรมโภชนาการสากลเพื่อการกีฬามาใช้ในห้องอาหารที่ศูนย์วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาที่หัวหมาก และในหอพัก

- พัฒนาโปรแกรมที่ได้รับการวิจัยแล้ว

ศูนย์วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการศึกษาได้มีส่วนสำคัญต่อการพัฒนากีฬาไทย แต่ก็ถึงเวลาแล้วที่จะต้องทบทวนบทบาทและหน้าที่ของศูนย์ ถ้าจะเป็นผู้นำในด้านการพัฒนาการกีฬาของประเทศ

การคัดเลือกโดยวิธีการแพทย์และตรวจกล้ามเนื้อกระดูก

จะต้องมีการทบทวนวิธีการคัดเลือกนักกีฬา โดยดูความพร้อม และการพิจารณาจากผลการตรวจกล้ามเนื้อกระดูก และผลทางการแพทย์ เช่น การที่ตรวจว่านักกีฬาทุกคนที่จะเข้าแข่งขันมีสุขภาพแข็งแรง และมีความพร้อมที่จะเป็นตัวแทนของประเทศ เป็นเรื่องสำคัญ ดังนั้น กำหนดการประเมินผลจะต้องสัมพันธ์กับโปรแกรมการฝึกซ้อม ไม่ใช่จะประเมินเฉพาะก่อนการแข่งขันเท่านั้น

ควรที่จะทบทวนโปรแกรมการทดสอบที่ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา ทั้งวิธีการคัดเลือกโดยตรวจกล้ามเนื้อกระดูกและผลทางการแพทย์ และการทดสอบความสมบูรณ์ของร่างกาย โดยให้ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาที่หัวหมากประสานกับสมาคมการกีฬาแห่งชาติพัฒนาการทดสอบให้สอดคล้องกับกีฬาแต่ละประเภท ซึ่งกีฬาในแต่ละประเภทจะให้ความสำคัญของแต่ละส่วนของร่างกายต่างกันไป รวมทั้งจะต้องสอดคล้องแทรกเข้าไปในกำหนดการฝึกซ้อมของนักกีฬาลดลงปี นอกจากนี้ ศูนย์การกีฬาหัวหมากจะต้องนำโปรแกรมการคัดเลือกแห่งชาติมาเริ่มใช้ในปี 2542

ขณะที่บริการวันต่อวันของศูนย์กีฬาหัวหมากจะพอเพียง แต่บริการด้านสรีรศาสตร์ ชีวเครื่องกล และโภชนาการ ยังไม่ได้ให้ความสำคัญมากพอ จากการวิจัยของคณะทำงานปรับโครงสร้างด้านการกีฬา โดยได้ตรวจสอบอุปกรณ์ที่ใช้ในการประเมินด้านสรีรศาสตร์และชีวเคมีนักกีฬา พบว่ายังขาดประสิทธิภาพในการใช้ติดตามและประเมินผลแบบเป็นระบบครบวงจร อีกทั้งโปรแกรมการทดสอบยังมีคุณภาพจำกัด ดังนั้น จึงจำเป็นที่จะต้องตรวจสอบอุปกรณ์ที่อยู่ในศูนย์วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาการกีฬาหัวหมาก เพื่อหาแนวทางเพิ่มความเป็นระบบครบวงจร และเพิ่มคุณภาพการให้บริการในแต่ละด้านของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา

ขณะที่การทดสอบร่างกายภาคสนามและการตรวจวัดความสามารถทางอ้อมด้านแอโรบิกเป็นส่วนหนึ่งของกรทดสอบความสมบูรณ์ของร่างกายของนักกีฬาทีมชาติที่ทางศูนย์วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาที่หัวหมากดำเนินการ แต่ยังมีกรวัดประมาณการใช้ออกซิเจน การวิเคราะห์ ergometry และการวิเคราะห์เลือด ซึ่งควรจะได้รับการพิจารณาให้บรรจุในโปรแกรมการทดสอบของศูนย์วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา ดังนั้น ควรที่ศูนย์วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาที่หัวหมากจะต้องทบทวน รายการทดสอบความสมบูรณ์ของร่างกายสำหรับนักกีฬาทีมชาติ

เพื่อยกระดับมาตรฐานอุปกรณ์และการทดสอบ อีกทั้งควรให้ความสนใจในการทดสอบทางด้านจิตวิทยา

โปรแกรมการให้บริการด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการศึกษาแห่งชาติ

ขณะที่เสนอให้มีการพัฒนาการทดสอบของศูนย์วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการศึกษาที่หัวหมากให้เป็นการทดสอบเฉพาะด้านมากขึ้นนั้น สิ่งที่ศูนย์จะต้องดำเนินการในขั้นแรกคือ ประสานกับสมาคมการศึกษาแห่งชาติเพื่อจัดบริการในระดับชาติสำหรับแต่ละประเภทกีฬา รวมทั้งดูแลติดตามผลการฝึกซ้อมของนักกีฬา

ควรมีบริการในทำนองเดียวกันนี้ โดยไม่ได้พิจารณาว่าจะต้องเป็นสถานที่ที่มีนักกีฬาทิมชาติ การจัดการให้เป็นโปรแกรมระดับชาติก็เพื่อตอบสนองความต้องการของนักกีฬาแต่ละด้าน สิ่งสำคัญคือ ต้องพัฒนาขั้นตอนการดูแลติดตามประสิทธิผลของโปรแกรมการฝึกซ้อมและการปรับปรุงการฝึกซ้อม

ในการพัฒนาโปรแกรมการให้บริการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬานั้น จำเป็นต้องนำโค้ชและนักวิทยาศาสตร์การกีฬามาทำงานร่วมกัน ทีมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการศึกษาที่ประจำในสมาคมการศึกษาแห่งชาติแต่ละแห่งจะประกอบด้วยโค้ชทีมชาติ โค้ชระดับภาค โค้ชระดับจังหวัด หมออายุรศาสตร์ นักจิตวิทยา นักโภชนาการ ชิวเครื่องกล นักสรีรศาสตร์และนักกายภาพบำบัด สมาชิกในทีมจะต้องพบกันทุก ๆ 6 เดือน เพื่อวางแผน ติดตาม ประเมิน และทบทวนโปรแกรมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการศึกษา

จิตวิทยาการศึกษา

ควรจะพัฒนานำโปรแกรมด้านจิตวิทยาการศึกษาแบบเป็นระบบครบวงจรมาใช้แก่นักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ รวมทั้งมีการฝึกซ้อมให้ควบคุมอารมณ์ การฝึกซ้ำ (assertion training) การเป็นจุดเด่น ศูนย์กลาง การมีสมาธิ ทักษะในการเดินทาง การปรับอารมณ์ และการตั้งเป้าหมาย

โปรแกรมจิตวิทยาครบวงจรจะให้บริการด้านการรักษา แนะนำกลยุทธ์สู่การแข่งขันเพื่อความเป็นเลิศ และการให้บริการด้านทักษะการมีชีวิตอยู่

โภชนาการด้านการกีฬา

ประเทศไทยควรให้ความสนใจเป็นพิเศษด้าน โภชนาการแก่นักกีฬา จากรายงานเมื่อปี 2538

ชื่อเรื่องการศึกษาตัวชี้วัดทางสังคมด้านผลของโภชนาการที่มีต่อการพัฒนากีฬาไทย พบว่าควรมี การให้ความรู้ด้านโภชนาการแก่นักกีฬา ดังนั้น ศูนย์วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาห้วหมาก ควรให้ความสนใจด้านโภชนาการเพื่อการกีฬาเป็นพิเศษ ข้อมูลในเรื่องอาหารสำหรับนักกีฬาฝึก ซ้อม โดยเฉพาะจะต้องมีรายละเอียดอาหารสำหรับนักกีฬาที่ต้องการควบคุมอาหาร

ห้องอาหารในศูนย์กีฬาที่ห้วหมากจะสามารถใช้เป็นแนวให้แก่การกีฬาแห่งประเทศไทยในการส่งเสริมโภชนาการการกีฬา เจ้าหน้าที่ที่ให้บริการอาหารที่ศูนย์ควรเป็นตัวอย่างด้านโภชนาการ และ ให้นักกีฬาในศูนย์เป็นรูปแบบให้แก่ชุมชนอื่น

ห้องอาหารในศูนย์จะเป็นแหล่งที่ให้การศึกษาด้านโภชนาการได้สะดวก โดยเผยแพร่โปรแกรมที่ ทำอยู่แล้ว หรือส่งเสริมด้าน โภชนาการ

การกีฬาแห่งประเทศไทยควรแต่งตั้งคณะกรรมการ ซึ่งประกอบด้วยพนักงานบริการในห้องอาหาร ผู้เชี่ยวชาญด้านโภชนาการการกีฬาจากศูนย์วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา ผู้แทนจาก กระทรวงสาธารณสุข โค้ช และนักกีฬา เพื่อร่วมพิจารณาด้านการให้บริการด้านโภชนาการที่ห้อง อาหารในศูนย์กีฬาห้วหมาก

การกีฬาแห่งประเทศไทยควรร่วมกับกระทรวงสาธารณสุขส่งเสริมการปฏิบัติการด้าน โภชนาการ ให้ถูกสุขลักษณะ

สรุปรายการกีฬา

บทบาทที่สำคัญของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาอีกด้านคือ ด้านสรุปรายการกีฬา เพื่อ ประเมินประสิทธิผลของโปรแกรมการฝึกซ้อม ซึ่งจะรวมการสำรวจโปรแกรมการฝึกแอโรบิค เพื่อดูจำนวนออกซิเจนที่เข้าสู่ร่างกาย วัตถุประสงค์เปลี่ยนแปลงของกำลังการเคลื่อนไหว วัตถุประสงค์ ความ ยืดหยุ่นของร่างกาย และดูการป้องกันการบาดเจ็บ

โปรแกรมการทดสอบสรุปรายการกีฬา จัดขึ้นเพื่อ

- ติดตามและประเมินประสิทธิผลของโปรแกรมโค้ช และหาเทคนิคใหม่ ๆ
- จัดตารางการฝึกซ้อมให้เข้มข้นต่างกันไป
- สร้างแบบฟอร์มการบันทึกผลทางด้านสรุปรายการกีฬาในการแข่งขัน
- สร้างแบบฟอร์มการบันทึกผลการแข่งขันทางด้านสรุปรายการกีฬาของแต่ละคน
- ปรับปรุงข้อมูลที่มีอยู่แล้วมาใช้ประโยชน์ในการตัดสินใจคัดเลือกทีม

- ช่วยค้นหาความสามารถของนักกีฬาและพัฒนาให้ดีขึ้น
- ทำนายผลการแข่งขัน
- ช่วยให้ทราบสัญญาณถ้าเกิดมีอาการของการฝึกซ้อมที่หนักเกินไป

ขั้นตอนต่อไปของโปรแกรมด้านสรีรศาสตร์สำหรับนักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ คือ พัฒนาระเบียบการทดสอบเพื่อให้การทดสอบเหมือนและสอดคล้องกัน คือ ไม่ใช่แค่เฉพาะที่ศูนย์วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา แต่ต้องสอดคล้องและเหมือนกับที่ศูนย์อื่น ๆ ทั่วประเทศ

จากการเก็บข้อมูลที่ได้จากผลการทดสอบจากนักกีฬา พบว่าข้อมูลสามารถนำไปพัฒนาเพื่อใช้เปรียบเทียบกับผลการฝึกซ้อมได้

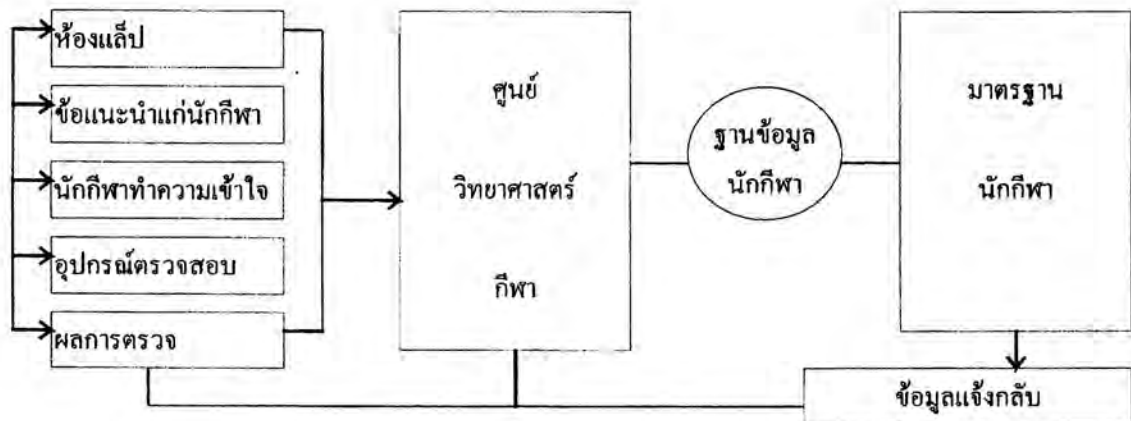
การทดสอบจะต้องได้รับการพิจารณาจากนักวิทยาศาสตร์ ในด้านต่อไปนี้

- สภาพห้องแล็บ - อุณหภูมิและความชื้นปกติ
- คำแนะนำวิธีปฏิบัติให้แก่ักกีฬา
- ความเข้าใจในการทดสอบ
- การตรวจสอบอุปกรณ์
- ผลการทดสอบและตีความ

ลักษณะทั้งหมดจะต้องได้มาตรฐานพร้อมสำหรับทดสอบ เพื่อที่ผลการทดสอบนักกีฬารายหนึ่งสามารถนำไปเปรียบเทียบกับผลการทดสอบในคราวก่อน และผลการทดสอบในแต่ละห้องแล็บน่าเชื่อถือนำไปเปรียบเทียบกันได้ การเปลี่ยนแปลงของสภาพห้องแล็บไม่ว่าจะเป็นอุณหภูมิและความชื้น ล้วนมีผลต่อผลการทดสอบ ถ้าอุปกรณ์ไม่ได้รับการตรวจสอบอย่างถูกต้อง ก็จะทำให้ผลที่ไม่น่าเชื่อถือ และไม่สามารถนำไปเปรียบเทียบกับผลการทดสอบด้านอื่นได้

จากการเก็บข้อมูลที่ได้จากการทดสอบ จะสามารถจัดทำเป็นฐานข้อมูลไว้เปรียบเทียบได้ ตามรูปที่

รูปที่ 17 : การพัฒนาฐานข้อมูลและมาตรฐานนักกีฬา

ศูนย์วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาที่หัวหมากควรประสานกับคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาเพื่อให้สมาคมการกีฬาแห่งชาติทุกแห่งให้ความสำคัญต่อการพัฒนารูปแบบการทดสอบด้านสรีรศาสตร์และร่างกายในลำดับต้น ๆ อีกทั้งเสนอให้กำหนดตารางทดสอบของแต่ละประเภทกีฬาให้เป็นส่วนหนึ่งของการให้บริการด้านกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

งานวิจัย

ผลการฝึกซ้อมของนักกีฬาเพื่อความเป็นเลิศจะได้รับการส่งเสริมด้วย โปรแกรมการทำวิจัยและพัฒนาแบบครบวงจร ที่สำคัญคือ งานวิจัยต้องมีลักษณะทั้งแบบประยุกต์และแบบที่ปฏิบัติเป็นปกติ บทบาทหลักของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาในแต่ละสมาคมการกีฬาแห่งชาติ ไม่ใช่มีเพียงแค่พัฒนาการให้บริการ แต่จะต้องทำวิจัย ดังนั้น งานวิจัยจะเป็นตัวผลักดัน โดยมีโค้ชเป็นผู้กำหนดทิศทางและนักวิทยาศาสตร์เป็นผู้ปฏิบัติ

เสนอให้สมาคมการกีฬาแห่งชาติเป็นผู้กำหนดงานวิจัย และให้ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาที่หัวหมากประสานงานวิจัยในฐานะผู้แทนกีฬานั้น ๆ และทำงานด้านจัดสรรบุคลากรและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการกีฬาเพื่องานวิจัยดังกล่าว

การจัดอันดับกีฬา

ศูนย์วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาควรร่วมกับสมาคมการกีฬาแห่งชาติในการจัดตั้งคณะ

วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา ทั้งนี้ จะให้ความสำคัญในลำดับต้น ๆ แก่กีฬาบางประเภท และ/หรือ นักกีฬาบางคน เนื่องจากงบประมาณมีจำกัด ดังนั้น จึงจำเป็นที่จะต้องจัดลำดับการให้บริการแก่นักกีฬาเพื่อสอดคล้องกับประเภทกีฬาที่ได้รับการจัดอันดับให้อยู่ในลำดับต้น ๆ รูปที่ 18 แสดงว่าวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาสามารถแบ่งได้เป็น 3 ประเภท โดยมีกีฬาเป้าหมาย (8 ถึง 16) อยู่ในประเภทที่มีความสำคัญในลำดับแรก และที่เหลืออยู่ในลำดับความสำคัญปานกลางและความสำคัญน้อย ระดับการให้บริการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาจะสะท้อนว่าจัดอยู่ในประเภทใด

รูปที่ 18 : ระดับการให้บริการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาจัดตามประเภทกีฬา

บริการ	ประเภท		
	1	2	3
ชีวเครื่องกล	กีฬาเป้าหมายเป็นระบบครบวงจร	จำกัดการให้บริการแก่กีฬาเป้าหมาย	ไม่มีบริการ
การแพทย์	การคัดเลือก การเจ็บป่วย การให้ยา	การคัดเลือก การเจ็บป่วย การให้ยา	การคัดเลือก การเจ็บป่วย การให้ยา
โภชนาการ	การให้คำปรึกษา การให้ความรู้	การให้คำปรึกษา การให้ความรู้	การให้คำปรึกษา การให้ความรู้
กายภาพบำบัด สรีรศาสตร์	1 ครั้ง/สัปดาห์ VO ₂ max x 6 ตรวจภาคสนาม ทดสอบ submax การวัดร่างกาย ตรวจเลือด	1 ครั้ง/2สัปดาห์ VO ₂ max x 6 ตรวจภาคสนาม ทดสอบ submax การวัดร่างกาย ตรวจเลือด	อายุรเวช ตรวจภาคสนาม การวัดร่างกาย
กายภาพบำบัด	บันทึกกรดแลคติก (lactate) ความสามารถในการกลั้นหายใจ	บันทึก lactate ความสามารถในการกลั้นหายใจ	
จิตวิทยา	การคัดเลือก การบาดเจ็บ การศึกษา การให้คำปรึกษา การให้ความรู้ การให้คำแนะนำ เสียง/ภาพ	การคัดเลือก การบาดเจ็บ การศึกษา การให้คำปรึกษา การให้ความรู้ การให้คำแนะนำ เสียง/ภาพ	การคัดเลือก การบาดเจ็บ การศึกษา การให้คำปรึกษา การให้ความรู้ การให้คำแนะนำ
การเดินทาง ไปแข่งขัน	มี	อาจจะ	ไม่มี
การวิจัย	มี	อาจจะ	ไม่มี
การเข้ารับการฝึกซ้อม	มี	มีบ้าง	มีจำกัด

ระบบเครือข่ายแห่งชาติ

นักกีฬาผู้ความเป็นเลิศส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพฯ แต่มีแนวโน้มว่าจะมีนักกีฬาอาศัยอยู่นอกเขตกรุงเทพฯ มากขึ้น ดังนั้น เครือข่ายการให้บริการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาจะต้องเชื่อมต่อไปสู่ภูมิภาคด้วย จากรายงาน จะเห็นว่ามีข้อเสนอให้ตั้งศูนย์ประจำภาคเพื่อเชื่อมต่อเข้าเครือข่ายแห่งชาติ

จำเป็นที่จะต้องจัดบริการทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาให้นักกีฬาในแต่ละศูนย์ คือ ทุกศูนย์จะต้องมีบริการวันต่อวันเพื่อรักษาโรค รักษาการบาดเจ็บและให้คำปรึกษา ส่วนบริการทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาให้บริการการกีฬาด้านอื่น ๆ จะขึ้นอยู่กับลักษณะของกีฬาแต่ละประเภท และนักกีฬาแต่ละคนที่ต้องการใช้บริการจากศูนย์และจากการกีฬาแห่งประเทศไทยด้วย

บุคลากรในระบบเครือข่าย

ความสำเร็จของระบบเครือข่ายขึ้นอยู่กับว่าได้จ้างผู้มีคุณสมบัติที่เหมาะสม และมีประสบการณ์ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬามากน้อยเพียงใด จำเป็นที่จะต้องมิกลยุทธทั้งระยะสั้นและระยะยาวให้สอดคล้องกับโปรแกรมการพัฒนาการศึกษาให้แก่เจ้าหน้าที่ รวมทั้งการจัดตั้งระบบการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา โค้ชที่เช่นเดียวกัน จำเป็นที่ต้องไม่มีความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาเพื่อประโยชน์ต่อการประสานงานกับนักวิทยาศาสตร์การกีฬา และนำมาบรรจุในการฝึกซ้อมเพื่อไปสู่ผลงานที่เป็นเลิศ

ศูนย์วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาที่หัวหมากจะต้องพัฒนาโปรแกรมด้านโภชนาการ สรีรศาสตร์ และชีวเครื่องกล และเพื่อให้สอดคล้องกับข้อเสนอแนะดังกล่าว ควรจ้างเจ้าหน้าที่ที่มีความสามารถที่จะทำงานกับสมาคมการกีฬาแห่งชาติ และพัฒนาโปรแกรมให้อยู่ในระดับดีเลิศ ศูนย์วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาควรทบทวนคุณสมบัติของเจ้าหน้าที่ว่ามีความรู้ด้านโภชนาการ จิตวิทยา สรีรศาสตร์ และชีวเครื่องกล มากน้อยเพียงใด เพราะศูนย์ควรที่จะจ้างเฉพาะเจ้าหน้าที่ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมและมีประสบการณ์

ประชุม/สัมมนา/ประชุมเชิงปฏิบัติการ/การแลกเปลี่ยน

ด้วยงานส่วนหนึ่งของศูนย์กีฬาที่หัวหมากคือการประสานงานกัน หัวข้อต่าง ๆ ที่พูดคุยกันในโปรแกรมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีด้านการกีฬาในแต่ละประเภทกีฬาจึงล้วนต้องให้ความสำคัญต่อการพัฒนากีฬาไทยสู่ความเป็นเลิศ เนื้อหา ในการประชุมเชิงปฏิบัติการควรมีเป้าหมายที่จะ

ให้ความรู้แก่นักวิทยาศาสตร์และโค้ช หรือเพื่อพัฒนา โปรแกรมการฝึกซ้อมและติดตามผล

การกีฬาแห่งประเทศไทยควรร่วมกับศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาที่หัวหน้ากรมในการจัดตารางกำหนด การประชุมเชิงปฏิบัติการและประชุมสัมมนาเพื่อให้ความรู้แก่นักวิทยาศาสตร์การกีฬาและโค้ชใน ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา

ทุนด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา

ในการพัฒนาบุคลากรที่มีคุณสมบัติเหมาะสม ให้มีความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา นั้น การกีฬาแห่งประเทศไทยควรให้ทุนแก่นักศึกษาที่พึงจบ เพื่อทำงานที่ศูนย์วิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยีการกีฬาภายใต้คำแนะนำและดูแลจากเจ้าหน้าที่ของศูนย์ และเมื่อจบการฝึก ซึ่งจะมี ระยะเวลาานาน 1 ปี ศูนย์ฯ อาจจะจ้างให้ทำงานในระบบเครือข่ายแห่งชาติต่อไป

ควรให้ความสนใจเป็นพิเศษด้านแพทยศาสตร์การกีฬาและกายภาพบำบัด ขณะที่มหาวิทยาลัยที่ สอนด้านแพทยศาสตร์จะสอนแพทย์ฝึกหัดในด้านการแพทย์ทั่วไป แต่แพทย์ฝึกหัดดังกล่าวจะมีได้ รับการฝึกทางการแพทย์ด้านกีฬาเลย ดังนั้น การกีฬาแห่งประเทศไทยควรประสานกับกระทรวง ศึกษาธิการในการเปลี่ยนเนื้อหาในหลักสูตรการแพทย์ และเพื่อเพิ่มความรวดเร็ว การกีฬาแห่ง ประเทศไทยควรให้ทุนแก่แพทย์ฝึกหัดที่เรียนด้านการกีฬา ให้ได้ไปเรียนต่อปริญญาโทที่ประเทศ ออสเตรเลียเป็นเวลา 1 ปี ที่ศูนย์วิทยาศาสตร์และการแพทย์ด้านกีฬาของสถาบันกีฬาแห่งประเทศไทย ออสเตรเลีย (Sports Science and Medicine Centre of the Australian Institute of Sport)

การค้นหาและพัฒนา นักกีฬาที่มีความสามารถ

เป็นไปได้ว่ามีนักกีฬาหลายคนที่ไม่ทราบความสามารถของตนเอง เนื่องจากไม่ได้มีโอกาสที่จะได้ ทดลองเล่นกีฬาประเภทต่าง ๆ ซึ่งก็ไม่ใช่เป็นความผิดของโรงเรียนหรือองค์กรด้านการกีฬาของ ชุมชน ทั้งนี้ เนื่องมาจากมีกีฬาอยู่หลายประเภทและการทำงานที่จะจัดให้แก่นักเรียนทุกคนย่อมเป็นไปได้ ดังนั้น โปรแกรมการค้นหา นักกีฬา จะทำให้เยาวชนซึ่งมีความสามารถพิเศษซ่อนอยู่ในตัว ได้มี โอกาสที่จะพัฒนาความสามารถในส่วนนั้น

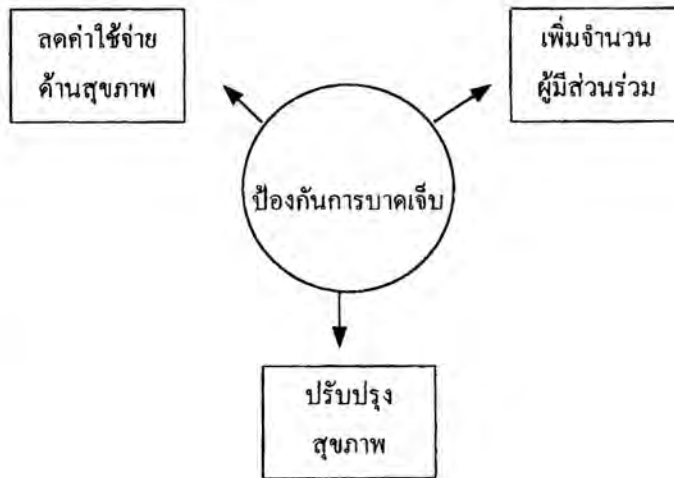
การกีฬาแห่งประเทศไทยควรร่วมกับกระทรวงศึกษาธิการจัดตั้งคณะทำงานค้นหา นักกีฬาที่มีความ สามารถ เพื่อพัฒนาโปรแกรมการพัฒนาและค้นหาความสามารถนักกีฬา โดยจะต้องพิจารณาว่าจะ พัฒนา กีฬาประเภทใด รายละเอียดจะปรากฏในโปรแกรมที่สาม เรื่องการพัฒนา กีฬาเพื่อสู่ความเป็น เลิศ

ความปลอดภัยในกีฬา

เป้าหมายของความปลอดภัยในกีฬาคือ การลดจำนวนครั้งของการบาดเจ็บและความรุนแรงของการบาดเจ็บ เป็นไปไม่ได้ที่จะลดการบาดเจ็บจากการเล่นกีฬา เนื่องจากในกีฬาแต่ละประเภทจะมีความเสี่ยงต่อการบาดเจ็บในระดับหนึ่ง

การบาดเจ็บเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่ปิดกั้นทำให้ผู้สนใจเข้าร่วมเล่นกีฬาประเภทนั้น ๆ มีจำนวนไม่มากขึ้น การป้องกันการบาดเจ็บจะทำให้มีผู้สนใจร่วมเล่นกีฬาหรือร่วมในกิจกรรมเพื่อสุขภาพมากขึ้น และจะมีผลไปสู่สุขภาพที่ดีขึ้นโดยปราศจากการบาดเจ็บ และลดค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ ซึ่งโดยส่วนรวม การลดการบาดเจ็บในการเล่นกีฬาจะเป็นประโยชน์อย่างมากต่อนักกีฬาและชุมชนโดยรวม ดังปรากฏในรูปที่ 19

รูปที่ 19 : ข้อดีของกลยุทธ์การป้องกันการบาดเจ็บจากกีฬา

โดยสรุป ถ้ากรอบงานแบบเป็นระบบครบวงจรได้รับการพัฒนาโดยมีการกำหนดว่ากีฬาและกิจกรรมเพื่อสุขภาพใดสามารถดำเนินการภายใต้สภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย ก็เท่ากับโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์บาดเจ็บร้ายแรงจากการเล่นกีฬาจะมีจำนวนลดน้อยลง อีกทั้ง จะมีผู้สนใจร่วมในการกีฬาเพิ่มขึ้น และเป็นการลดค่าใช้จ่ายที่ต้องเสียจากการบาดเจ็บ

ในการพัฒนาให้บริการและเผยแพร่แผนกีฬาเพื่อความปลอดภัยในชุมชนนั้น มีสิ่งที่จะต้องดำเนินการอยู่ 4 ระดับ คือ ระดับชาติ ระดับภาคและหน่วยงานหลัก สโมสรและสมาคม และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการกีฬาและนักกีฬา

การกีฬาแห่งประเทศไทยควรร่วมกับสมาคมการกีฬาแห่งชาติ องค์กรด้านกีฬา โค้ช กระทรวงสาธารณสุข และกระทรวงศึกษาธิการ จัดตั้งคณะทำงานเพื่อจัดทำกรอบงานด้านความปลอดภัยการกีฬา และชักจูงให้หน่วยงานทุกระดับตกลงที่จะร่วมพัฒนาความปลอดภัยด้านกีฬา

กลยุทธ์การดำเนินงาน

วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาเป็นเรื่องทางวิชาการและมีความซับซ้อน ด้วยเหตุนี้ การจัดทำกลยุทธ์ในการปรับปรุงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาจึงมักปล่อยให้ผู้อำนวยการเป็นผู้รับผิดชอบ แม้ผู้อำนวยการเป็นผู้มีความสำคัญ แต่ปัจจัยอื่นที่ประกอบเป็นโครงสร้างทางการกีฬา ซึ่งเป็นตัวกำหนดทิศทางของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาก็เป็นสิ่งสำคัญเช่นกัน การกีฬาแห่งประเทศไทยจึงควรร่วมกับสมาคมการกีฬาแห่งชาติและโค้ชในการกำหนดกลยุทธ์การพัฒนาวิทยา

ศาสตร์และเทคโนโลยีการศึกษา

การดำเนินงานในงานหลัก ๆ จะต้องใช้วิธีปรึกษาหารือกัน โดยครอบคลุมงานด้านการแพทย์ ภายภาพบำบัด สรีรศาสตร์ strength and conditioning ชีวเครื่องกล และจิตวิทยา งานหลัก ๆ เหล่านี้ จะต้องกำหนดให้สอดคล้องกับงานในภาพรวมและในลำดับต้น ๆ ของแผนพัฒนาการศึกษา แห่งชาติ ฉบับที่ 2 โดยเฉพาะการพัฒนาสถาบันการศึกษาแห่งประเทศไทยและเครือข่ายเชื่อมโยง ศูนย์ฝึก การจัดสรรเงินงบประมาณขั้นต้นสำหรับด้านวิทยาศาสตร์การศึกษาของการกีฬาแห่งประเทศไทยจะต้องตั้งให้สอดคล้องกับสมาคมการศึกษาแห่งชาติ โดยให้ความสำคัญแก่งานด้านการ ให้บริการแก่กีฬาเป้าหมายเป็นลำดับต้น ๆ

ผู้เชี่ยวชาญในด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการศึกษาต่าง ๆ จะต้องทำงานกับผู้เชี่ยวชาญระดับสากลในหลาย ๆ ด้านเกี่ยวกับโปรแกรมเฉพาะด้านและขั้นตอนการทดสอบที่สมควรได้รับการ พัฒนา รวมทั้งความจำเป็นที่จะต้องมีการให้บริการด้านการฝึกและจัดอุปกรณ์ให้ ทั้งนี้ ทางการศึกษาแห่งประเทศไทยออสเตรเลีย (Sports Authority of Thailand) ยินดีที่จะร่วมมือกับการกีฬาแห่งประเทศไทยในการพัฒนากลยุทธ์ดังกล่าว

โปรแกรมที่หก : การบริหารการศึกษา

ระบบการบริหารและพัฒนาเป็นสิ่งสำคัญถ้าประเทศไทยต้องการปรับปรุงผลการแข่งขันในเวทีสากล และต้องการส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการศึกษาเพื่อสุขภาพและความเพลิดเพลิน ซึ่งผู้บริหารด้านศึกษาไทยตระหนักดีถึงความสำคัญของการบริหาร ดังที่ในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 กล่าวว่า

“การพัฒนาหน่วยงานด้านศึกษาให้แข็งแรง และการส่งเสริมให้ภาครัฐและเอกชน ทั้งในกรุงเทพฯ และจังหวัดต่าง ๆ ให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาการศึกษา รวมทั้งสร้างความเป็นเอกภาพในการบริหารและดำเนินการด้านการศึกษา”

งบประมาณศึกษาและวงจร 4 ปี

คณะทำงานปรับโครงสร้างทางการศึกษาเสนอให้มีการให้คำแนะนำเพื่อปรับงบประมาณ โดยลดการใช้จ่ายด้านการก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการศึกษาและเพิ่มงบประมาณด้านพัฒนาศึกษา และจัดสรรงบประมาณให้แก่สมาคมการศึกษาแห่งชาติ

ปัจจุบันเงินอุดหนุนด้านศึกษาไทยยังมีจำนวนไม่มากนักเมื่อเทียบกับงบประมาณด้านการศึกษาทั้งหมด งบประมาณที่การศึกษาแห่งประเทศไทยได้ มีจำนวนไม่พอที่จะให้สมาคมการศึกษาแห่งชาติวางกลยุทธ์และแผนพัฒนาระยะยาว เมื่องบประมาณให้สมาคมการศึกษาแห่งชาติมีไม่มากนัก ทางเลือกเดียวที่ทำได้คือ ออกกฎระเบียบบังคับให้สมาคมการศึกษาแห่งชาติต้องจัดทำแผนดังกล่าวถ้าต้องการเป็นหน่วยงานด้านศึกษาที่ยอมรับอย่างเป็นทางการ

ข้อตกลงร่วมกัน

เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างสมาคมการศึกษาแห่งชาติและการศึกษาแห่งประเทศไทย การศึกษาแห่งประเทศไทยจะต้องจัดสรรงบประมาณให้สมาคมการศึกษาแห่งชาติ โดยทำข้อตกลงหรือสัญญา

ภายใต้ข้อตกลงร่วมกัน จะมีการจัดสรรเงินเพื่อดำเนินการในด้านต่อไปนี้

- การจัดการ
- การฝึกสอน
- การเป็นกรรมการในสนาม

- การมีส่วนร่วม (โปรแกรมการพัฒนาการกีฬาเพื่อมวลชน)
- การแข่งขันระดับสากล
- เข้าภาพการแข่งขันระดับสากล
- สถาบันการกีฬาแห่งประเทศไทย (รวมทั้งเงินอุดหนุน/สิ่งจูงใจแก่นักกีฬา)
- การฝึกซ้อมแบบเร่งรัด

การกีฬาแห่งประเทศไทยจะต้องพิจารณาปัจจัยต่าง ๆ ต่อไปนี้ ก่อนให้ความช่วยเหลือแก่สมาคมการกีฬาแห่งชาติ

- จำนวนผู้ที่มีส่วนร่วม โดยเฉพาะจำนวนสมาชิกที่ลงทะเบียนผ่านระบบสโมสร
- ศักยภาพในการพัฒนา
- ความสำเร็จในระดับสากล (ผลการแข่งขัน ลำดับที่ได้ การพัฒนาในภูมิภาคเอเชีย และในระดับสากล)
- ชื่อเสียงในระดับสาธารณชน
- มาตรฐานการบริหาร ประสิทธิภาพของโปรแกรมที่ดำเนินการ และประสิทธิภาพในการรายงานการใช้เงินอุดหนุนในคราวก่อน
- การช่วยเหลือตนเอง (เช่น มีภาคเอกชนให้การอุดหนุน)
- มีหลักฐานแสดงว่าได้มีการชักจูงให้อาสาสมัครเข้าร่วม
- ความสามารถในการชักจูงให้สตรีและคนพิการเข้ามามีส่วนร่วม
- ระดับการให้บริการ ทั้งแก่สมาชิกและผู้มีส่วนรวมอื่นใด
- การเปิดเผยข้อมูลให้การกีฬาแห่งประเทศไทยในฐานะผู้ให้เงินอุดหนุนรายใหญ่

การเสริมสร้างระบบการบริหาร : ต้องมีแผน

การกีฬาแห่งประเทศไทยมีกระบวนการวางแผนพัฒนาของตน ซึ่งไปสู่แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 ในระดับจังหวัด ซึ่งมีสัญญาณให้เห็นว่า เริ่มจะมีการจัดทำแผนในรายละเอียด ซึ่งมีลักษณะที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 โดยมีโปรแกรมหลัก ๆ ที่ได้รับความสนใจ 6 ด้าน และดำเนินการภายใต้กรอบของการกีฬาแห่งประเทศไทย

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาการจัดทำแผนของสมาคมการกีฬาแห่งชาติแล้วนั้น พบว่ายังมีสิ่งที่จะต้องทำอีกมาก คือ การเสริมสร้างสมาคมการกีฬาแห่งชาติภายใต้แผน 4 ปี เป็นงานสำคัญที่สุดที่จะต้องทำในระดับต้น ๆ ของการปรับโครงสร้างการกีฬาไทย แต่ละสมาคมการกีฬาแห่งชาติรวม 43 แห่ง จะต้องจัดทำแผนของตนให้การกีฬาแห่งประเทศไทยพิจารณาภายในสิ้นปี 2541 ทั้งนี้ การกีฬาแห่งประเทศไทยและสมาคมการกีฬาแห่งชาติจะต้องร่วมพิจารณารายละเอียดของแผนและงบประมาณ

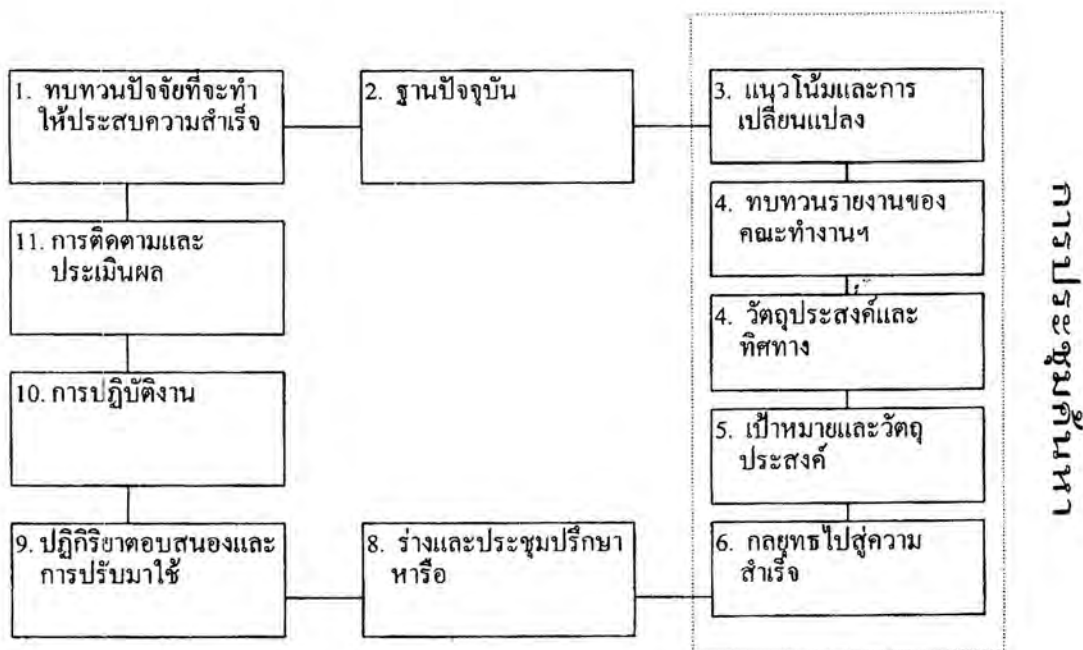
ที่จะได้รับการจัดสรร

กระบวนการวางแผน

กระบวนการจัดทำแผนมีความสำคัญพอ ๆ กับแผน การที่จะมีแผนเป็นของสมาชิกและให้สมาชิก ยินดีนำไปปฏิบัติ นั้น การใช้แนวทางการมีส่วนร่วมในการจัดทำเป็นสิ่งสำคัญ ผู้ที่เป็นหลักทุกท่าน ควรมีโอกาสที่จะมีส่วนร่วมในการให้ข้อเสนอแนะในเนื้อหาของแผนด้วย หรืออย่างน้อยเกี่ยวกับ งานที่ตนรับผิดชอบ การมีส่วนร่วมเป็นแนวคิดที่เหมาะสมแก่หน่วยงาน โดยให้อิสระในการเสนอแนะ

การวางแผนไม่มีสูตรปฏิบัติที่แน่นอน แต่ก็มีขั้นตอนสำคัญ ๆ ตามที่ปรากฏในรูปที่ 20 หน่วยงาน แต่ละแห่งจะต้องใช้แนวทางที่คิดว่าเหมาะสมแก่สถานภาพ ประวัติ และโครงสร้างของหน่วยงาน ของตน

รูปที่ 20 : รูปแบบการวางแผนสำหรับสมาคมการค้าแห่งชาติ

ผลงานหลักแต่ละด้าน

ผลงานหลักในแต่ละด้านจะแตกต่างกันตามแต่ละประเภทกีฬาขึ้นอยู่กับความต้องการของหน่วยงานแต่ละแห่ง แผนพัฒนาควรมีประเด็นอ้างอิงได้ในทุกด้าน ดังนี้

- การจัดการ
- การตลาดและการส่งเสริม
- การมีส่วนร่วม
- การพัฒนานักกีฬา
- การฝึกสอน
- การจัดการด้านการฝึกสอน (ทรัพยากร การรับรองมาตรฐาน)
- การเป็นกรรมการสนาม
- การแข่งขันหลัก
- วิทยาศาสตร์การกีฬา
- สิ่งอำนวยความสะดวกด้านการกีฬาและอุปกรณ์
- การแข่งขันพิเศษ
- ข้อมูล/การสื่อสาร
- การไม่กีดกันทางเพศ
- กีฬาเพื่อทุกคน
- ให้โอกาสแก่ผู้ด้อยโอกาส
- เชื่อมโยงกับการกีฬาแห่งประเทศไทยและสมาคมการกีฬาระดับจังหวัด
- เชื่อมโยงกับ TOC
- โครงสร้างสโมสรประจำจังหวัด

แผนปฏิบัติการเพื่อเสริมสร้างสมาคมการกีฬาแห่งชาติ

การเปลี่ยนแปลงที่จำเป็นต่อการเพิ่มประสิทธิผลของสมาคมการกีฬาแห่งชาติมีมากมายจนน่ากลัว แต่แทนที่จะมัวแต่กังวลถึงความซับซ้อนของการเปลี่ยนแปลง สมาคมการกีฬาแห่งชาติควรจะสนใจกลยุทธ์หลักไม่กี่ประการที่จะช่วยปรับปรุงการทำงานของสมาคมการกีฬาแห่งชาติ คณะทำงานปรับโครงสร้างทางด้านการกีฬาเสนอให้สมาคมการกีฬาแห่งชาติเน้นไปที่ประเด็นหลัก ๆ เพียง 6 ด้าน ที่จะต้องดำเนินการในช่วง 12 - 20 เดือน ข้างหน้าคือ

- การวางแผน
- ความสัมพันธ์ระหว่าง การกีฬาแห่งประเทศไทยและสมาคมการกีฬาแห่งชาติ

- งบประมาณ
- ความเชื่อมโยงในระดับชาติ จังหวัด และสโมสร
- โปรแกรมการปรับปรุงการจัดการด้านกีฬา
- เครือข่ายข้อมูลกีฬา

การวางแผน

แผนพัฒนากีฬาแบบเป็นระบบครบวงจร 4 ปี ได้กล่าวในรายละเอียดไปแล้วในบทนี้ คณะทำงานปรับโครงสร้างทางด้านการกีฬาเสนอให้สมาคมการกีฬาแห่งชาติทุกแห่งเข้าร่วมในการสัมมนาเรื่องกลยุทธ์การวางแผนซึ่งจัดขึ้น 7 วัน โดยสภาการกีฬาแห่งประเทศไทย (Australian Sports Commission) นอกจากนี้ การกีฬาแห่งประเทศไทยควรขยายการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบด้านการวางแผนเพื่อให้เจ้าหน้าที่เข้าใจความซับซ้อนของการวางแผนด้านการกีฬา การฝึกอบรมอาจจะมีลักษณะการอบรมระยะสั้น จัดโดยกองจัดการด้านการกีฬาของสภาการกีฬาแห่งประเทศไทย (Sports Management Division of the Australian Sports Commission) ทางเลือกที่สามคือการกีฬาแห่งประเทศไทยควรร้างผู้เชี่ยวชาญคนไทย ซึ่งมีความชำนาญด้านการเปลี่ยนแปลงระบบการจัดการ เพื่อปรับแนวทางกลยุทธ์ของประเทศออสเตรเลียมาให้เข้ากับสภาพของประเทศไทย และเป็นผู้ให้ความรู้ด้านการจัดการที่ปรับปรุงแล้ว อีกทั้งจัดสัมมนากลยุทธ์การวางแผน สภาการกีฬาแห่งประเทศไทยได้จัดทำเอกสารด้านการวางแผนชื่อ “การวางแผนการกีฬา : ข้อเสนอแนะแก่หน่วยงานด้านการกีฬา” สภาการกีฬาแห่งประเทศไทยได้เตรียมที่จะให้สิทธิในเอกสารดังกล่าวแก่การกีฬาแห่งประเทศไทย เพื่อใช้ประโยชน์ในกระบวนการจัดประชุมค้นหา

ความสัมพันธ์ระหว่าง การกีฬาแห่งประเทศไทยและสมาคมการกีฬาแห่งชาติ

การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างการกีฬาแห่งประเทศไทยและสมาคมการกีฬาแห่งชาติในแต่ละแห่ง ในช่วงที่การกีฬาแห่งประเทศไทยได้ปรับโครงสร้างแล้วนั้น ควรที่จะแต่งตั้งที่ปรึกษามาจัดการในเรื่องการติดต่อประสานงานระหว่างการกีฬาแห่งประเทศไทยกับสมาคมการกีฬาแห่งชาติวันต่อวัน

ผู้บริหารระดับสูงของการกีฬาแห่งประเทศไทยควรร่วมกับที่ปรึกษาด้านกีฬาในการติดต่อกับสมาคมการกีฬาแห่งชาติทุก ๆ ปี เพื่อทราบความก้าวหน้าในการดำเนินงานตามแผน และพิจารณาว่าจะต้องเปลี่ยนแปลงอะไรบ้าง ถ้าการดำเนินงานเกิดประสิทธิผลก็หมายความว่าที่ปรึกษาเป็นสมาชิกที่มีคุณภาพและเป็นประโยชน์ต่อสมาคมการกีฬาแห่งชาติมาก

งบประมาณ

การที่สมาคมการกีฬาแห่งชาติจะเป็นหน่วยงานที่ดำเนินงานแบบอาชีพได้มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับงบประมาณที่การกีฬาแห่งประเทศไทยจัดสรรให้

การแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ระดับอาชีพขึ้นอยู่กับประเภทกีฬา แต่โดยส่วนใหญ่จะมีขั้นตอนดังนี้

- **ผู้บริหารระดับสูง** - การกีฬาแห่งประเทศไทยช่วยกำหนดคุณสมบัติ ทั้งนี้ จะต้องมียกฐานะในการปฏิบัติตามแผน
- **โค้ชทีมชาติ** - จะเป็นคนไทยหรือต่างชาติก็ได้ขึ้นกับทักษะและกลยุทธ์ที่ใช้ในการปรับปรุงผลการแข่งขันกีฬาสู่ความเป็นเลิศ อาจมีการแต่งตั้งผู้จัดการกีฬาสู่ความเป็นเลิศในภายหลังก็ได้เมื่อมีงบประมาณพอ อย่างไรก็ตาม ขณะที่ยังไม่ใช้เทศกาลแข่งขัน โค้ชทีมชาติควรจะต้องทำหน้าที่วางแผนการแข่งขันให้ได้ผลเป็นเลิศ
- **นักพัฒนาการกีฬา** - รับผิดชอบในการประสานเชื่อมโยงระหว่างกีฬาระดับชาติ/ภาค/จังหวัด โดยผ่านสมาคมการกีฬาระดับจังหวัดและเครือข่ายของภาคและศูนย์จังหวัด ตำแหน่งนี้มีหน้าที่ในการพัฒนาระบบสโมสร โดยให้สโมสรเป็นส่วนหนึ่งของสมาคมการกีฬาแห่งชาติ
- **ผู้จัดการแข่งขัน** - รับผิดชอบด้านการจัดการที่ซับซ้อน เพื่อเตรียมพร้อมนักกีฬาและทีมเพื่อการแข่งขัน บทบาทนี้ควรให้คณะกรรมการโอลิมปิกไทยเป็นผู้รับผิดชอบ
- **โค้ชประจำภาค** - ถ้ามีงบประมาณพอ ควรจ้างโค้ชทีมชาติทำหน้าที่ให้คำแนะนำคณะกรรมการกีฬาแห่งประเทศไทยด้านการแต่งตั้งโค้ชประจำศูนย์กีฬาสู่ความเป็นเลิศ โดยเริ่มจากศูนย์ในจังหวัดศูนย์ใดศูนย์หนึ่งทั้ง 4 ระดับ (สุพรรณบุรี เชียงใหม่ สงขลา และนครราชสีมา)

งบประมาณสำหรับตำแหน่งระดับอาชีพสัมพันธ์ใกล้ชิดกับประเด็นเป้าหมาย ซึ่งจะอธิบายละเอียดในบทที่ 5 เรื่องการพัฒนากีฬาเพื่อสู่ความเป็นเลิศ อนึ่ง การตั้งเป้าหมายขึ้นอยู่กับปัจจัยความสำเร็จในการแข่งขันระดับสากลที่ผ่านมาและที่หวังในอนาคต ระดับของการมีส่วนร่วม ความสนใจของคนในประเทศ และการให้บริการด้านการกีฬา

ค่าใช้จ่ายสำหรับตำแหน่งหลัก ๆ ในกีฬาระดับอาชีพขึ้นอยู่กับความต้องการของตลาดในประเทศ และในบางกรณีก็ขึ้นกับตลาดนานาชาติ ซึ่งการกำหนดค่าใช้จ่ายขึ้นอยู่กับกีฬาแห่งประเทศไทยและสมาคมการกีฬาแห่งชาติ คณะทำงานปรับโครงสร้างด้านการกีฬาได้จัดทำตารางค่าใช้จ่ายในการจ้างเจ้าหน้าที่เหล่านี้คิดเป็นเงิน 91 ล้านบาท/ปี ตามที่ปรากฏในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 : เงินเดือนของผู้จัดการระดับอาชีพ

ตำแหน่ง	กีฬาเป้าหมาย (16)	กีฬาที่ไม่ได้อยู่ในเป้าหมาย (27)
ผู้บริหารระดับสูง	16 x 600,000	27 x 300,000
โค้ชทีมชาติ	16 x 500,000	27 x 250,000
เจ้าหน้าที่ฝ่ายพัฒนา (เฉพาะกีฬาที่มีผู้ร่วมมาก)	8 x 250,000	-
ผู้จัดการแข่งขัน (เฉพาะกีฬา 8 ประเภทแรก)	8 x 250,000	-
โค้ชระดับเขต (ศูนย์ระดับที่ 1 จำนวน 4 แห่ง สำหรับกีฬา 8 ประเภทแรก)	4 x 8 x 250,000	-
เจ้าหน้าที่สนับสนุน	16 x 500,000	27 x 250,000
รวม	37,600,000	21,600,000

การเชื่อมโยงระหว่างสโมสรระดับชาติ/จังหวัด

การเชื่อมโยงระหว่างสมาคมการกีฬาระดับจังหวัดและสโมสรเป็นสิ่งสำคัญ ปัจจุบันสมาคมการกีฬาแห่งชาติได้จำกัดการพัฒนาการกีฬาให้อยู่แค่ภายในกรุงเทพฯ ขณะที่กีฬาที่อยู่นอกเขตกรุงเทพฯ เป็นหน้าที่ของสมาคมการกีฬาระดับจังหวัด ซึ่งที่จริงแล้ว สมาคมการกีฬาแห่งชาติควรรับผิดชอบดูแลการกีฬาของทั้งประเทศ ดังนั้น จึงจำเป็นที่จะต้องพัฒนาด้านการประสานงานกับสมาคมการกีฬาระดับจังหวัดและสโมสร ซึ่งดูแลกีฬาในระดับจังหวัด

ขณะที่สมาคมการกีฬาแห่งชาติแต่ละแห่งจะให้ความสนใจที่จะพัฒนากีฬาภายใต้แผนของตน แต่ก็ไม่ควรละเลยที่จะพิจารณาผลดีจากการประสานงานกับสมาคมการกีฬาแห่งชาติแห่งอื่น ๆ การปฏิบัติตามแผนในด้านต่าง ๆ เช่น การฝึกสอนผู้ชำนาญการ การฝึกอบรม การพัฒนาให้เป็นอาชีพ และบริการสนับสนุนนั้น จะต้องไม่ทำอย่างไร้จุดหมาย สมาคมการกีฬาแห่งชาติแต่ละแห่งสามารถเรียนรู้จากกันและกัน การกีฬาแห่งประเทศไทยควรจัดประชุมเจ้าหน้าที่ระดับหัวหน้าจากสมาคมการกีฬาแห่งชาติทั้ง 43 แห่ง โดยจัดปีละครั้งระยะเวลา 2 - 3 วัน ในประเด็นการพัฒนาการกีฬาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสมาคมการกีฬาแห่งชาติทุกแห่ง เช่น โปรแกรมการเตรียมการแข่งขันระดับสากล การยกระดับทักษะการกีฬา กีฬาและกฎหมาย กีฬาและภาษี การพัฒนาสื่ออาชีพ ฯลฯ โดยให้เชิญผู้เชี่ยวชาญนอกวงการกีฬา เช่น ผู้เชี่ยวชาญจากวงการธุรกิจและหน่วยราชการมาเป็นวิทยากร

ให้สมาคมการศึกษาแห่งชาติแต่ละแห่งพิจารณาว่าควรเชื่อมโยงกันเป็นองค์กร โดยอาจตั้งองค์กรนั้นว่า สหพันธ์กีฬาไทย รวมทั้งแลกเปลี่ยนความคิดเห็นด้านกีฬา ทั้งนี้ อาจให้สหพันธ์กีฬาไทยทำหน้าที่เป็นตัวแทนในด้านการพัฒนากีฬา ความสำคัญของกีฬา การจัดพิมพ์เอกสารเรื่องการพัฒนากีฬาไทย และการพัฒนากีฬาอาชีพ อีกทั้งเป็นตัวแทนกีฬาทุกประเภทในประเด็นเรื่องกฎหมายและงบประมาณ รวมทั้งเป็นกลุ่มล็อบบี้ (lobby group) นอกจากนี้ ยังเป็นตัวแทนไปเจรจากับการศึกษาแห่งประเทศไทยในเรื่องงบประมาณ

โปรแกรมการปรับปรุงการจัดการด้านกีฬา

ประเด็นที่มักถูกกล่าวถึงครั้งแล้วครั้งเล่าตลอดการสำรวจหรือการประชุมของคณะทำงานปรับโครงสร้างด้านการศึกษา คือ จะต้องพัฒนาบุคลากรด้านกีฬา เช่นเดียวกับในผลการประชุมสัมมนาปรับโครงสร้างด้านกีฬาไทยและในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 ก็มีความเห็นแบบเดียวกัน นอกจากนี้ ในปัจจุบันระบบกีฬาไทยมีโปรแกรมฝึกอบรมในด้านต่าง ๆ ยังไม่เพียงพอ ไม่ว่าจะเป็นการฝึกโค้ช กรรมการตัดสิน ผู้บริหารการศึกษา นักวิทยาศาสตร์ ผู้จัดการสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการศึกษา ฯลฯ ดังนั้น ควรนำโปรแกรม “ฝึกครูฝึก” มาใช้เนื่องจากประหยัดค่าใช้จ่าย ซึ่งคณะทำงานปรับโครงสร้างด้านแรงงานได้เสนอโปรแกรมดังกล่าวแล้วในการประชุมเชิงปฏิบัติการแก่โค้ชเมื่อเดือนธันวาคม 2540

เครือข่ายข้อมูลกีฬา

การจัดตั้งเครือข่ายข้อมูลการกีฬาเป็นเป้าหมายในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 โดยควรตั้งศูนย์เครือข่ายที่กรุงเทพฯ และที่ที่เหมาะสมคือ โนนมหาวิทาลัยธรรมศาสตร์ แต่ถ้ามีงบประมาณพอก็ควรที่จะตั้งอยู่ในศูนย์กีฬาคอมเพล็กซ์ที่หัวหมาก อนึ่ง ทั้งสองทางเลือกล้วนสามารถเก็บข้อมูลได้ และห้องสมุดยังสามารถเชื่อมต่อทางอิเล็กทรอนิกส์ได้

ถ้ามีงบประมาณพอ ห้องสมุดกีฬาควรมีอุปกรณ์และบริการ ดังต่อไปนี้

- ฐานข้อมูลด้านการกีฬา
- CDS-ISIS software
- ระบบเสียงและภาพ
- วารสาร
- หนังสืออ้างอิงหลัก ๆ
- อินเทอร์เน็ต

- บริการยืมเอกสาร
- พัฒนารฐานข้อมูล

ศูนย์ข้อมูลกีฬาแห่งชาติที่สถาบันการกีฬาแห่งประเทศไทยจะเป็นศูนย์อ้างอิงและแหล่งให้คำแนะนำด้านวิชาการแก่ประเทศได้

สิ่งอำนวยความสะดวกด้านการกีฬา

ในแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 ได้ให้ความสำคัญในประเด็นการก่อสร้าง การจัดการ และการบำรุงรักษาสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการกีฬา การใช้สิ่งอำนวยความสะดวกด้านการกีฬา สัมพันธ์กับ โปรแกรมแต่ละด้านในแผน โดยเฉพาะการพัฒนากีฬาพื้นฐาน การพัฒนากีฬาเพื่อมวลชน การพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศ และการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีด้านการกีฬา

กลยุทธ์การให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการกีฬาแบบครบวงจรมี 4 ระดับ ดังนี้

- ระดับที่ 1 ระดับนานาชาติ 12 แห่ง
- ระดับที่ 2 ระดับชาติ 21 แห่ง
- ระดับที่ 3 ระดับภาค 25 แห่ง
- ระดับที่ 4 ระดับจังหวัด 19 แห่ง

กลยุทธ์ดังกล่าวนี้จะเป็นการสร้างเครือข่ายเชื่อมโยงจังหวัดที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการกีฬา และในแต่ละเขตรวม 10 เขต ที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการกีฬาสำหรับการจัดแข่งกีฬา ประเภทต่าง ๆ ในระดับนานาชาติประเทศได้

การจัดลำดับสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการกีฬาของไทยจะสัมพันธ์กับการจัดลำดับการแข่งขัน แม้ในระดับจังหวัด สิ่งอำนวยความสะดวกด้านการกีฬาที่ก่อสร้างจะต้องจุคนได้มากถึง 11,500 คน สำหรับสนามฟุตบอล อิมเนสตีก และสระว่ายน้ำ สิ่งอำนวยความสะดวกด้านการกีฬาสามารถนำไปใช้ในการฝึกซ้อม พร้อม ๆ ทั้งสามารถจัดการแข่งขันและจุคนดูได้

กลยุทธ์ที่จัดลำดับสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการกีฬาให้สัมพันธ์เชื่อมโยงกับสภาพการแข่งขัน เป็นกลยุทธ์ที่มีผู้มีอำนาจด้านกีฬาของไทยต้องการ

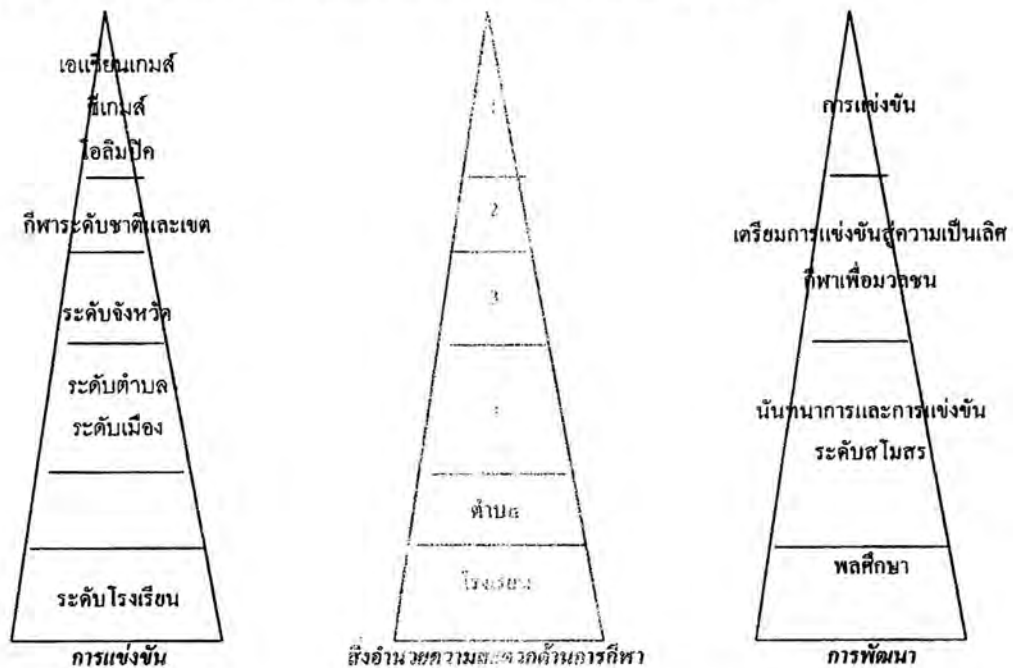
ตามที่ได้กล่าวมาแล้วหลายครั้งในรายงานฉบับนี้ว่า การกีฬามีมากกว่าการแข่งขัน - กีฬาเป็นเรื่องของการพัฒนา ความเพลิดเพลิน การมีส่วนร่วม และความสนุกสนาน ส่วนกีฬาสู่ความเป็นเลิศเป็นเรื่องของวินัยและการฝึกซ้อมเท่า ๆ กับการแข่งขัน ดังนั้น การจัดลำดับสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการกีฬาจะต้องสัมพันธ์กับลำดับการพัฒนาเช่นเดียวกับการจัดลำดับการแข่งขัน นอกจากนี้ ยังมีสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการกีฬามากมายที่อยู่บนอกระดับทั้งสิ้น แต่จะต้องนำไปบรรจุลงไปที่ทำให้ระบบการพัฒนาการกีฬาเป็นแบบครบวงจร สิ่งอำนวยความสะดวกด้านการกีฬาที่เพิ่มมานี้ ซึ่งไม่รวมกับที่ระบุในแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 คือ บ้าน โรงแรม มหาวิทยาลัย สถานที่จัด

ให้พนักงานลูกจ้าง สิ่งอำนวยความสะดวกด้านที่พักของภาคเอกชน และโครงสร้างพื้นฐานในเมือง เช่น ถนน แม่น้ำ สวนสาธารณะ และแม้แต่ถนน ล้วนสามารถใช้เป็นสถานที่สำหรับฝึกซ้อมและเล่นกีฬาได้

สิ่งอำนวยความสะดวกด้านการศึกษา - การพัฒนาความเชื่อมโยง

การพัฒนาที่มีลักษณะเป็นรูปปิรามิด ไม่ใช่เป็นเฉพาะในเรื่องสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการศึกษา และเรื่องการแข่งขันเท่านั้น แต่ยังรวมไปถึงการพัฒนาด้านการศึกษา โดยในแต่ละระดับจะสัมพันธ์เกี่ยวโยงกันเพื่อนำไปสู่ระบบการพัฒนาการศึกษาแบบครบวงจร ความสัมพันธ์ดังกล่าว อธิบายในรูปที่ 21

รูปที่ 21 : สิ่งอำนวยความสะดวกด้านการศึกษา - การพัฒนาความเชื่อมโยง

แนวทางดังกล่าวแม้ดูผิวเผินจะเป็นแบบระบบครบวงจรและเป็นโครงสร้างที่สมบูรณ์แบบในการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการศึกษา แต่ที่จริงแล้ว แนวคิดดังกล่าวมีผลเสียสำคัญบางประการ

ค่าใช้จ่ายด้านสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการศึกษา

อันดับแรกและสำคัญที่สุดคือ กลยุทธ์การบริการสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการศึกษาเป็นวิธีที่แพงและยังใช้งบประมาณในสัดส่วนที่สูงเกินไป เมื่อเทียบกับงบประมาณด้านกีฬาทั้งหมดที่ได้ ในปีงบประมาณ 2540 งบประมาณร้อยละ 68.7 ของการกีฬาแห่งประเทศไทยถูกจัดสรรเพื่อการก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการศึกษา ตัวเลขดังกล่าวได้เพิ่มขึ้นเพราะจำเป็นต้องมีสถานที่สำหรับการแข่งขันเอเชียนเกมส์ ซึ่งตัวเลขที่ตั้งไว้ในปีก่อน ๆ ก็เน้นที่สิ่งอำนวยความสะดวกด้านการศึกษาเช่นกัน เช่นในปีงบประมาณ 2536 ตัวเลขงบประมาณด้านสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการศึกษาคือร้อยละ 60.8

สิ้นปี 2540 ปรากฏว่าจังหวัดทั้ง 8 แห่ง (หรือศูนย์เขต) ยังไม่มีการก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการศึกษา ในทำนองเดียวกัน จังหวัดหลายแห่งยังไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการศึกษาในระดับประเทศหรือระดับภาค หรือแม้แต่ในระดับจังหวัดตามที่กำหนดในแผน

ค่าใช้จ่ายทั้งหมดสำหรับการก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการศึกษาคำนวณในปี 2541 คือ 27,707 ล้านบาท แม้จะแบ่งกระจายออกไป 20 ปี ก็จะต้องใช้งบประมาณถึง 1,385 ล้านบาท/ปี ซึ่งเท่ากับร้อยละ 77 ของงบประมาณทั้งหมดของการกีฬาแห่งประเทศไทย

กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ ถ้าระบบกีฬาไทยมุ่งไปที่โปรแกรมการก่อสร้างเพียงอย่างเดียวตามกลยุทธ์การสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการศึกษา หรือแม้จะกำหนดให้สร้างในเวลา 20 ปีข้างหน้า นั่นคือ จะต้องการงบประมาณมากกว่าร้อยละ 68 ของงบประมาณทั้งหมดของการกีฬาแห่งประเทศไทยเพื่อการก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการศึกษา โดยค่าใช้จ่ายดังกล่าวจะเทียบได้เท่ากับค่าใช้จ่ายในส่วนของโปรแกรม ซึ่งเป็นการพัฒนาประชากรส่วนสำคัญของประเทศภายใต้กลยุทธ์เกือบทั้งหมดของแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2

ผลจากการใช้กลยุทธ์สร้างสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการศึกษาปรากฏชัดคือ - เป้าหมายส่วนใหญ่ที่กำหนดในแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 ไม่สามารถบรรลุได้ ความหวังที่จะพัฒนากีฬาระดับโรงเรียน กีฬาเพื่อมวลชน กีฬาเพื่อผู้ด้อยโอกาส และประสิทธิภาพการบริหารเครือข่าย

ก็พากันจะไม่สามารถบรรลุได้

คณะทำงานปรับโครงสร้างด้านการกีฬาตระหนักถึงผลดังกล่าว จึงมีความเห็นว่าทางออกมีเพียงอย่างเดียวคือ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทบทวนวิธีที่จะลดค่าใช้จ่ายในการก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการศึกษา

มีปัจจัยทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองมากมายที่สนับสนุนแนวคิดที่จะให้การก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการศึกษามีความสำคัญลำดับต้น ๆ เป็นธรรมดาที่คณะทำงานปรับโครงสร้างทางด้านการกีฬาจะไม่เข้าใจปัจจัยหลาย ๆ ข้อที่ใช้อยู่ ดังนั้น คณะทำงานฝ่ายไทยที่ประกอบด้วยผู้แทนการศึกษาแห่งประเทศไทย และผู้แทนคณะกรรมการด้านการกีฬา ซึ่งมีเป้าหมายหลักในการพัฒนาการศึกษาไทยจะต้องดำเนินการด้วยเหตุและผลเมื่อพิจารณาโปรแกรมการจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการกีฬา

คณะทำงานพร้อมที่จะให้ข้อเสนอแนะแก่คณะกรรมการในการพิจารณาแนวคิดดังกล่าว

สิ่งอำนวยความสะดวกด้านการกีฬาระดับที่ 1

ข้อที่ 1 การพัฒนาระดับที่ 1 ในทุกรายการเพื่อการแข่งขันในระดับสากลจะต้องหยุดทันที ประเทศไทยมีสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการกีฬาที่เชิงใหม่และที่จะสร้างเพื่อการแข่งขันเอเชียนเกมส์ปี 2541 ที่จัดได้ว่าเป็นศูนย์กลางกีฬาที่สามารถใช้ในการแข่งขันระดับนานาชาติได้ ดังนั้น ด้วยประชากรไทย 60 ล้านคน สิ่งอำนวยความสะดวกด้านการกีฬาทั้งสองแห่งก็ควรพอเพียงแล้ว

เครือข่ายกีฬาสู่ความเป็นเลิศแห่งชาติ

ข้อที่ 2 แทนที่จะดำเนินการในโปรแกรมภายใต้ระดับที่ 1 ให้ดำเนินการขั้นที่ 2 และที่ 3 เพื่อก่อตั้งเครือข่ายศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ตามที่ระบุในโปรแกรมที่ 3 เรื่องการพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศ โดยลำดับแรกให้สำรวจสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการกีฬาและกิจกรรมการพัฒนากีฬาที่ศูนย์กีฬาทั้ง 6 แห่ง ที่กำหนดให้เป็นศูนย์กลางการพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศ - หัวหมาก มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เชียงใหม่ สุพรรณบุรี สงขลา และนครราชสีมา

สิ่งอำนวยความสะดวกด้านการกีฬาในระดับมาตรฐานสากลแบบโดด ๆ (stand-alone)

ข้อที่ 3 สัมพันธ์กับเนื้อหาที่กล่าวไปแล้ว คือ ต้องมีแผนเพื่อให้กีฬาเป้าหมายทั้ง 43 ประเภทที่การกีฬาแห่งประเทศไทยกำหนด จะต้องมีส่วนอู่กีฬาที่สามารถจัดการแข่งขันระดับนานาชาติได้ จำนวนอย่างน้อย 1 แห่งนั้น คือ ศูนย์กีฬา 1 แห่งดังกล่าว จะต้องสร้างตามที่หน่วยงานกีฬาระดับนานาชาติกำหนดรายละเอียดข้อกำหนด (specifications) ไว้

ความต้องการของผู้ชม

ข้อที่ 4 ควรพิจารณาบททวนในเรื่องการก่อสร้างที่นั่งสำหรับผู้ชมในสนามซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของแผนสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการกีฬาแห่งชาติ งบประมาณจำนวนมากได้นำมาใช้ก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการกีฬาแก่ผู้ชม แต่ประโยชน์ที่ใช้กลับไม่คุ้ม การมุ่งสร้างคอมเพล็กซ์เพื่อใช้ในการแข่งขันเพียงครั้งเดียว เช่น การแข่งขันระดับชาติ ทำให้ที่นั่งสำหรับผู้ชมในสนามส่วนใหญ่ถูกปล่อยร้างภายหลังการแข่งขัน ค่าใช้จ่ายดังกล่าว ไม่เพียงแต่เป็นค่าใช้จ่ายในการก่อสร้างที่สูงแต่ยังเป็นสัดส่วนสำคัญในการก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการกีฬา อีกทั้ง ยังเป็นการเพิ่มค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษาอีกด้วย ยิ่งกว่านั้น ยังขัดกับกลยุทธ์ที่กำหนดในแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 ขณะที่การพัฒนากีฬาเพื่อมวลชน หรือกีฬาเพื่อความเป็นเลิศไม่ต้องการผู้ชมจำนวนมากมาชมการฝึกซ้อมหรือมาในงานกีฬา

การฝึกซ้อมในพื้นที่สูง

ข้อที่ 5 ด้วยการตั้งเครือข่ายศูนย์ฝึก เพื่อส่งเสริมความเป็นเลิศตามที่กำหนดในโปรแกรมที่ 3 เรื่องการพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศนั้น ส่วนหนึ่งคือ การตั้งศูนย์ระดับจังหวัด โดยมีกีฬา 4 - 5 ประเภทที่ต้องฝึกซ้อมในที่สูง อาจจะต้องอยู่ทางทิศเหนือของประเทศ

ความรับผิดชอบของจังหวัด

ข้อที่ 6 คณะทำงานปรับโครงสร้างทางด้านการกีฬาเห็นว่าภาระจากการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการกีฬาทั่วประเทศถูกมอบให้รัฐบาลในส่วนกลางอย่างไม่เป็นธรรม ขณะที่รัฐบาลท้องถิ่นรับผิดชอบเพียงจัดสรรที่ดินให้ และการกีฬาแห่งประเทศไทยเป็นผู้จัดสรรค่าใช้จ่าย และค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่ก็ตกไปอยู่ที่การบำรุงรักษา และดูแลเชิงสรรวเจ้าหน้าที่ดูแลสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการกีฬาในระยะยาวอีกด้วย

ถ้าไม่คิดประโยชน์ที่ได้จากการที่นักกีฬาใช้ศูนย์เหล่านี้เพื่อฝึกซ้อมไปสู่การเป็นตัวแทนทีมชาติ ประโยชน์ที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ ประชากรในจังหวัดนั้นได้ใช้ประโยชน์จากสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการศึกษา ดังนั้น จังหวัดควรมีส่วนร่วมรับผิดชอบในด้านการเงินเพื่อการก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการศึกษา นั้น ๆ

การลดหย่อนภาษีจากการบริจาคของภาคเอกชน

ข้อที่ 1 บริษัทรวมทั้งประชาชนและธุรกิจขนาดเล็กละหลายแห่งยินดีที่จะสนับสนุนการก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการศึกษา ถ้าเงินที่สนับสนุนสามารถนำมาหักลดหย่อนภาษีได้ ดังนั้น การตั้งมูลนิธิการศึกษาแห่งประเทศไทย เพื่อการนี้ก็จะเป็นประโยชน์ แต่ทั้งนี้ จำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลในการแก้ไขกฎระเบียบ

ถ้ารัฐบาลไทยนำกลยุทธ์ทั้ง 7 ข้อ ที่กล่าวไปแล้วนั้นมาใช้ในโปรแกรมการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการศึกษา ก็จะมีผลให้ค่าใช้จ่ายในการก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการศึกษาเป็นเงิน 13,553 ล้านบาท หรือ 677.65 ล้านบาท/ปี ถ้ากระจายค่าใช้จ่ายออกไป 20 ปี สรุปผลการคำนวณอยู่ในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 : โปรแกรมการปรับโครงสร้างการจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการกีฬา

โดยถือหลักดังนี้:

- ไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการกีฬาในระดับที่ 1 ตั้งขึ้นใหม่
- จังหวัดให้เงินสนับสนุนร้อยละ 25 สำหรับระดับที่ 2 - ที่ 4
- ลดจำนวนที่นั่งในสนาม
- ยกกระดับศูนย์ใหม่ทั้ง 4 แห่งที่อยู่ในเครือข่ายกีฬาสู่ความเป็นเลิศแห่งชาติ
- จัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมในพื้นที่สูง โดยเชื่อมโยงไปยังศูนย์ใหม่ระดับที่ 3 หรือที่ 4
- จัดหาศูนย์มาตรฐานนานาชาติ 1 แห่งให้แก่ละกีฬาทั้ง 42 ประเภท ซึ่งปัจจุบันยังไม่มี โดยร้อยละ 50 จะเป็นงบประมาณที่มาจากภาคเอกชนซึ่งจะได้รับสิทธิในการลดหย่อนภาษี

โปรแกรม	จำนวน	ค่าใช้จ่าย (ล้านบาท)
ระดับที่ 1	-	0
ระดับที่ 2	0.75 (15 + 8 x 308.6)	5,323
ระดับที่ 3	0.75 (15 x 201.6)	2,268
ระดับที่ 4	0.75 (10 x 128.3)	962
ศูนย์ยกระดับจำนวน 4 แห่ง		1,000
ศูนย์พื้นที่สูง		1,000
ทั้งกีฬา 43 ประเภท		3,000
รวม		13,553

ผลการปรับโครงสร้างค่าใช้จ่ายในการจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการกีฬาจะทำให้การกีฬาแห่งประเทศไทยสามารถลดค่าใช้จ่ายด้านสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการกีฬาจากร้อยละ 68 ที่เป็นอยู่ในขณะนี้มาเหลือร้อยละ 37 เมื่อเป็นเช่นนี้ การกีฬาแห่งประเทศไทยก็จะมียกงบประมาณพอที่จะดำเนินการในกิจกรรมสำคัญ 6 ลำดับแรกตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 กลยุทธ์ที่ 1 ในรายงานของคณะทำงานปรับโครงสร้างด้านแรงงานได้กำหนดให้ดำเนินการในช่วงของแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 เพื่อนำไปสู่เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 จะสามารถแปลงไปสู่การปฏิบัติได้ แม้จะดำเนินการไม่ได้สำหรับทุกกลยุทธ์ แต่ก็มีกลยุทธ์หลายประการที่สามารถดำเนินการได้

การจัดการและบำรุงรักษาสสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการกีฬา

เมื่อการก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการกีฬาภายใต้แผนการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการกีฬาเสร็จเรียบร้อยแล้ว หรือหลังสิ้นสุดการ แข่งขันระดับชาติ หรือหลังสิ้นสุดการแข่งขัน

เยาวชนระดับชาติ สิ่งอำนวยความสะดวกด้านการกีฬานั้นก็จะถูกส่งมอบจากการกีฬาแห่งประเทศไทยไปสู่จังหวัด โดยการกีฬาแห่งประเทศไทยจะให้เงินอุดหนุนสำหรับเป็นค่าบำรุงรักษาในอัตราร้อยละ 1 ของมูลค่าของสิ่งก่อสร้างนั้น

ปัญหาที่ก่อกวนอย่างมากต่อจังหวัดคือ งบประมาณที่จัดสรรร้อยละ 1 นั้นไม่พอ เพราะในมาตรฐานระดับสากลอัตราที่ได้รับเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษาสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการกีฬาคือร้อยละ 2 และในกรณีของประเทศไทย ซึ่งมีสภาพภูมิอากาศที่ร้อนและชื้น ดังนั้น งบประมาณที่ควรได้คือ ระดับเกือบเท่ากับร้อยละ 3 จึงเป็นการเหมาะสม

การจัดการสินทรัพย์ (สิ่งก่อสร้างและทรัพย์สิน)

มาตรการในการจัดการสินทรัพย์มีหลัก 3 ประการ ดังนี้

- เพื่อให้แน่ใจว่าการวางแผนจัดการสินทรัพย์เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการวางแผน
- วางแผนโดยใช้หลักเกณฑ์ “ค่าใช้จ่ายตลอดชีพ” ในการพิจารณา
- วางระบบการควบคุมและบำรุงรักษาสินทรัพย์ให้มีประสิทธิภาพ

การวางแผนด้านสินทรัพย์จะต้องมีวัตถุประสงค์และแผนในระยะยาวให้แก่องค์กร ไม่ว่าจะเป็นการกีฬาแห่งประเทศไทย หรือจังหวัดที่ต้องรับผิดชอบสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการกีฬาใด ๆ โดยเฉพาะประเด็นสำคัญ ๆ ควรจะวางแผนไว้ก่อนล่วงหน้า และจะต้องมีทั้งแผน 4 ปี และแผนประจำปีด้วย

การจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการกีฬา

ประเด็นหลักในการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการกีฬา คือ การให้ผู้ที่ต้องการเล่นกีฬาและยินดีที่จะจ่ายเงินค่าบริการเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้น ทั้งนี้ มีเป้าหมายที่จะให้ประชาชนกลุ่มนี้มาช่วยรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการให้บริการ โดยอย่างน้อย ต้องครอบคลุมค่าใช้จ่ายที่ต้องจ่ายให้แก่เจ้าหน้าที่ และค่าใช้จ่ายที่สำคัญในการที่ให้บริการต่อไปได้ รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการจัดการแข่งขัน เพราะถ้าจะรวมด้านสิ่งก่อสร้างด้วยแล้ว จะเป็นค่าใช้จ่ายที่ครอบคลุมสินทรัพย์และค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน ซึ่งจะสูงมาก แม้ในประเทศออสเตรเลีย ซึ่งมีระบบการอบรมการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการกีฬาที่ดีแล้วนั้น ปรากฏว่าเมื่อรวมค่าใช้จ่ายด้านสินทรัพย์เข้าไปในการคำนวณกำไรขาดทุนด้วย จะพบว่า มีเพียงร้อยละ 8 ที่ให้บริการแบบได้กำไรหรืออย่างน้อยแค่พอคุ้มทุน

อย่างไรก็ตาม การจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการกีฬาในไทยให้มีประสิทธิภาพมากที่สุดเท่าที่จะทำได้เป็นสิ่งสำคัญ แม้จะไม่สามารถครอบคลุมค่าใช้จ่ายทั้งหมดได้ก็ตาม การจัดการที่สามารถครอบคลุมค่าใช้จ่ายที่ต้องเสียไปให้ได้มากเท่าใด ก็จะทำให้มีเงินทุนหมุนเวียนสำหรับใช้ในการพัฒนาด้านกีฬาต่อไปได้ แต่ถ้าการจัดการไม่สามารถครอบคลุมค่าใช้จ่ายในการดูแลสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการกีฬาได้ ก็ย่อมหมายถึงว่างบประมาณที่ได้จากการกีฬาแห่งประเทศไทยส่วนใหญ่จะต้องถูกนำมาใช้เพื่อบำรุงรักษาสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการกีฬาได้เพียงด้านเดียว

การอบรมด้านการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการกีฬา

ในการปรับปรุงคุณภาพการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการกีฬานั้น คณะทำงานปรับโครงสร้างด้านการกีฬาเสนอว่าจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้เจ้าหน้าที่ทุกคนที่รับผิดชอบด้านการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการกีฬาเข้ารับการอบรมแบบเดียวกับที่อบรมในประเทศออสเตรเลียโดยวิทยาลัยการจัดการด้านนันทนาการของประเทศออสเตรเลีย (Leisure Australia Management College)

วิทยาลัยการจัดการด้านนันทนาการของประเทศออสเตรเลียพร้อมที่จะจัดอบรมให้แก่ฝ่ายไทยโดยการกีฬาแห่งประเทศไทยโดยเสียเพียงค่าบริการในความอุปถัมภ์ของผู้สำเร็จการอบรมจะได้ประกาศนียบัตรการจัดการด้านนันทนาการ

โครงสร้างการดำเนินงานของกีฬาแห่งประเทศไทย

กีฬาแห่งประเทศไทยเป็นหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่รับผิดชอบด้านการพัฒนาการกีฬาดำเนินการภายใต้วัตถุประสงค์ ดังนี้

- ส่งเสริมกีฬา
- ศูนย์กลางในการประสานงานด้านการกีฬา
- ทำการศึกษา วิเคราะห์ วางแผน เก็บข้อมูลสถิติ และประเมินผลด้านการกีฬา
- สนับสนุน ให้คำแนะนำ และประสานงานด้านการกีฬา
- สำรวจ ก่อสร้าง และบำรุงรักษาสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการกีฬา
- ติดต่อประสานงานกับหน่วยงานด้านการกีฬาทั้งในและต่างประเทศ
- แนะนำด้านการกีฬาและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาหรือด้านนันทนาการ
- ดำเนินการ และส่งเสริมธุรกิจอื่นใดเพื่อประโยชน์ต่อการกีฬา

ปัจจุบันโครงสร้างของการศึกษาแห่งประเทศไทยมีอำนาจในระดับหนึ่ง คือ ต้องดำเนินการให้บริการหลัก ๆ ในด้านการศึกษาทั่วประเทศ โดยการกระจายอำนาจสู่ส่วนภูมิภาค การศึกษาแห่งประเทศไทยมีหน้าที่รับผิดชอบประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ โดยเฉพาะสำนักงานประมาณ การใช้งบประมาณส่วนใหญ่ของศึกษาแห่งประเทศไทยจะเข้าไปในด้านการก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการศึกษาต่าง ๆ

โครงสร้างดังกล่าวไม่ก่อให้เกิดผลภายใต้แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 การจัดการที่มักถือปฏิบัติกันทั่วโลก คือ “โครงสร้างหลังมาตรการ” เมื่อปรึกษากับผู้ที่เกี่ยวข้องกับด้านการศึกษาไทยในด้านมาตรการหลัก 6 ประการ ที่ต้องดำเนินการในลำดับแรก ๆ ภายในระยะเวลา 5 ปี ถึงปี 2544 แล้วนั้น เห็นว่าโครงสร้างของศึกษาแห่งประเทศไทยควรมีการปรับปรุงเพื่อที่จะสามารถดำเนินการตามมาตรการ 6 ประการได้

นอกจากนี้ ถ้าจะต้องดำเนินการตามข้อเสนอแนะเรื่องการปรับโครงสร้างงบประมาณของศึกษาแห่งประเทศไทย ซึ่งระบุในรายงานฉบับนี้ ก็จะต้องปรับโครงสร้างของศึกษาแห่งประเทศไทยให้สอดคล้องกับงบประมาณด้วย

ข้อที่ 3 โครงสร้างที่ไม่สอดคล้องกับความคิดด้านการจัดการที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งเป็นโครงสร้างที่ต้องการเน้นโครงสร้าง “ระดับเดียวกัน” นั่นคือ กองต่าง ๆ ที่อยู่ในความรับผิดชอบของผู้ว่าการศึกษาแห่งประเทศไทย ควรจะมีจำนวนน้อยลง

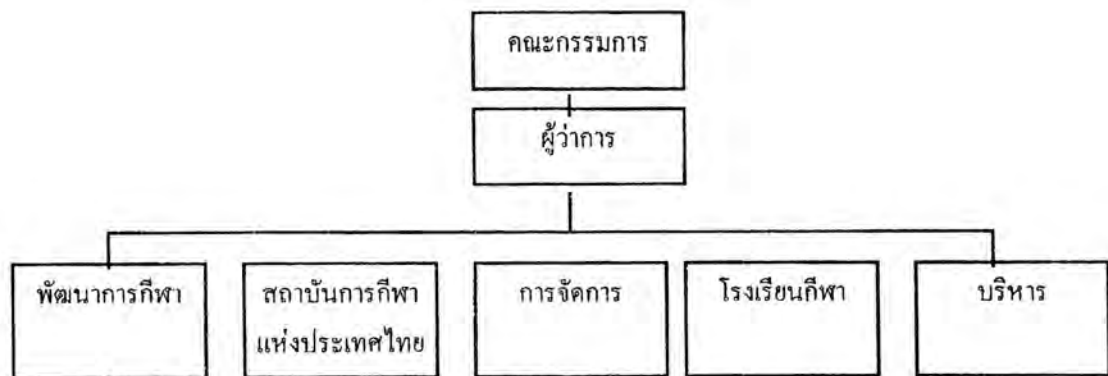
โครงสร้างการศึกษาแห่งประเทศไทยที่ปรับใหม่จะต้องให้ความสำคัญกับภารกิจเร่งด่วนที่จะต้องดำเนินการในลำดับต้น ๆ ตามที่ระบุในรายงานฉบับนี้ โดยเฉพาะจะต้องสนใจเป็นพิเศษในประเด็นต่อไปนี้

- พัฒนาการศึกษาโดยใช้ระบบโรงเรียนการศึกษา และระบบสโมสร โดยใช้โครงสร้างการจัดการของศึกษาแห่งประเทศไทยในระดับภาค
- ปรับปรุงด้านการจัดการ และการบำรุงรักษาสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการศึกษา
- จัดตั้งสถาบันการศึกษาแห่งประเทศไทย เพื่อดำเนินการด้านการพัฒนานักกีฬา ฝึกสอนระดับสูง ความเป็นเลิศ ฝึกสอนด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีด้านการศึกษา ทั้งนี้ ให้ดำเนินการผ่านโครงสร้างภูมิภาค
- การจัดการด้านการศึกษา จะต้องดำเนินการร่วมกับสมาคมการศึกษาแห่งชาติอย่างใกล้ชิดและมีเหตุผล และเพิ่มงบประมาณให้แก่สมาคมการศึกษาแห่งชาติ
- ให้ความสำคัญด้านการฝึกอบรม โดยผ่านโรงเรียนการศึกษาแห่งประเทศไทย ซึ่งมีโปรแกรม

การศึกษา ตั้งแต่ระดับพื้นฐานไปถึงระดับสูงในด้านต่าง ๆ เช่น โค้ช กรรมการในสนาม การจัดการด้านการศึกษา การดูแลอาสาสมัคร การจัดการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการศึกษา และการจัดการด้านวิทยาศาสตร์การศึกษา

รูปที่ 22 เป็นโครงสร้างของการกีฬาแห่งประเทศไทยที่สะท้อนแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 และเสนอให้ดำเนินการ

รูปที่ 22 : โครงสร้างการกีฬาแห่งประเทศไทยที่เสนอใหม่

กีฬาระดับโรงเรียน กีฬาเพื่อมวลชน	หัวหน้า กรรมการ	ความสัมพันธ์กับ สมาคมกีฬา	โปรแกรมการศึกษา	งบประมาณ
- การกีฬาแห่งประเทศไทย	ธรรมศาสตร์	สมาคมกีฬา แห่งชาติ และ TOC	จากพื้นฐานไปถึง ระดับยอด	การเงิน
- การจัดการด้านสิ่ง อำนวยความสะดวก	สุพรรณบุรี เชียงใหม่ นครราชสีมา	- ผู้ปรึกษาด้านกีฬา	- โค้ช	บุคลากร
	สงขลา	- ติดตามดูแลแผน ของ สมาคมการ กีฬาแห่งชาติ	- กรรมการตัดสิน	
	การพัฒนานักกีฬา	- พัฒนากีฬาเพื่อเป็น อาชีพ	- การจัดการด้านกีฬา	
	โค้ชระดับสู่ความเป็น เลิศ	- การแข่งขันระดับ นานาชาติ	- การจัดการด้าน สมัคร	
	วิทยาศาสตร์การกีฬา		- สโมสร	
			- การจัดการด้านสิ่ง อำนวยความสะดวก	
			- วิทยาศาสตร์การกีฬา	

กองแต่ละกองที่ปรากฏในโครงสร้างของการกีฬาแห่งประเทศไทยที่ปรับใหม่และอยู่ภายใต้คณะกรรมการฯ และผู้ว่าการฯ ควรที่จะเป็นผู้นำได้อ่านรายงานฉบับนี้ และเสนอข้อเสนอแนะในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับภารกิจที่แต่ละกองต้องรับผิดชอบ ดังนั้น กองพัฒนาการกีฬาจะรับผิดชอบในโปรแกรมที่ 1 ที่ 2 และ ที่ 6 สถาบันกีฬาแห่งประเทศไทยรับผิดชอบโปรแกรมที่ 3 และที่ 5 กองจัดการด้าน

การกีฬาธิบดีขอโปรแกรมที่ 3 ที่ 4 และที่ 6 โรงเรียนการกีฬาแห่งประเทศไทยธิบดีขอโปรแกรมที่ 6 และกองบริหารธิบดีขอทั้งหมดโปรแกรม

ภายใต้โครงสร้างที่ปรับใหม่จะมีรองผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทยรวม 5 ท่าน โดยแต่ละท่านควรธิบดีขอในการดำเนินการตามข้อเสนอแนะในรายงานฉบับนี้และตามแต่ภารกิจที่ตนต้องดูแล โดยในขั้นตอนแรก ควรที่จะมีการจัดทำแผนปฏิบัติการก่อน ทั้งนี้ จะต้องรายงานการปฏิบัติงานต่อผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย และคณะกรรมการฯ เป็นประจำ อีกทั้ง ให้รายงานข้อเสนอแนะในเรื่องการจัดสรรงบประมาณและบุคลากร และเรื่องการจัดตั้งเครือข่ายร่วมกับผู้ที่เกี่ยวข้องรายอื่น

ภายใต้การปรับโครงสร้างด้านการกีฬาใหม่นั้น จำเป็นที่จะต้องเสริมสร้างทักษะของเจ้าหน้าที่การกีฬาแห่งประเทศไทย ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค/จังหวัด โปรแกรมการฝึกอบรมควรดำเนินการในปี 2541 โดยให้เจ้าหน้าที่ได้รับการอบรมให้มีทักษะในการดำเนินงานตามเป้าหมายที่กำหนดในแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 แต่เนื่องจากมีงบประมาณจำกัด จึงควรที่จะจ้างบุคลากรหลัก ๆ จากหน่วยงานข้างนอกเพื่อดำรงตำแหน่งสำคัญ ๆ ที่ยังไม่มีผู้ใดในการกีฬาแห่งประเทศไทยที่มีความชำนาญการที่เหมาะสม งบประมาณเพื่อการนี้ควรได้รับการจัดสรร โดยการลดงบประมาณส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการกีฬา

งบประมาณ

กลยุทธ์หลายประการที่กำหนดในแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 ได้กล่าวถึงความจำเป็นที่จะต้องเพิ่มงบประมาณเพื่อพัฒนากีฬาไทย การเพิ่มงบประมาณจะเหมาะสมถ้าประโยชน์ของประเทศในด้านสุขภาพ สังคม และเศรษฐกิจ เป็นผลมาจากกลยุทธ์การพัฒนาการกีฬาแบบผสมผสาน แต่ในความเป็นจริง ปรากฏว่าภายใต้สภาพเศรษฐกิจที่เป็นอยู่ปัจจุบัน การเพิ่มงบประมาณให้การกีฬาแห่งประเทศไทยในอนาคตอันใกล้นี้ค่อนข้างยาก การเพิ่มงบประมาณด้านการกีฬาจะเป็นไปได้ก็ต้องในระยะปานกลางไปถึงระยะยาวเมื่อการกีฬาแห่งประเทศไทยมีทิศทางที่ชัดเจนกว่านี้และสามารถโน้มน้าวรัฐบาลได้ รัฐบาลทั่วโลกจะให้ความสนใจด้านการกีฬาที่ต่อเมื่อ

- นักกีฬาชนชั้นการแข่งขันและประชาชนแสดงความภาคภูมิใจกับกีฬานั้น ๆ
- มีการชี้ให้เห็นอยู่ตลอดเวลาถึงคุณประโยชน์ของการกีฬาที่มีต่อสังคมและเศรษฐกิจ โดยเฉพาะต่อสุขภาพ ความเป็นเอกภาพทางสังคม และการสร้างงาน

ในระยะสั้น สิ่งที่ทำได้คือ การใช้งบประมาณที่มีอยู่ให้เกิดผลตอบแทนมากขึ้น ทั้งนี้ ทำได้โดยเพิ่มประสิทธิภาพของหน่วยงานที่ให้บริการด้านการกีฬา ซึ่งเป็นประเด็นที่กล่าวในรายงานของคณะทำงานปรับโครงสร้างด้านการกีฬามาตลอด

สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่ง คือ งบประมาณของการกีฬาแห่งประเทศไทยจะต้องจัดสรรตามลำดับความสำคัญตามที่กำหนดในแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 แต่ในปัจจุบันการจัดสรรมิได้เป็นเช่นนั้น งบประมาณของการกีฬาแห่งประเทศไทยที่ถูกจัดสรรถ้าเป็น 6 รายการตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 จะปรากฏในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 : งบประมาณปี 2541 ของการกีฬาแห่งประเทศไทย

โปรแกรม	บาท	%
1. กีฬาเพื่อการพัฒนา	98,316,500	5.4
2. กีฬาเพื่อมวลชน	142,706,200	7.9
3. กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ	184,899,000	14.7
4. กีฬาเพื่อเป็นอาชีพ	-	-
5. วิทยาศาสตร์การกีฬา	13,526,000	0.7
6. การบริหารจัดการด้านการกีฬา (สมาคมการกีฬาแห่งชาติ/TOC)	66,500,000	3.7
อุปกรณ์	13,401,500	0.7
ที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	1,109,518,400	61.4
การบริหารจัดการ (การกีฬาแห่งประเทศไทย)	<u>137,785,500</u>	<u>7.6</u>
รวม	1,766,653,100	97.6

จากตารางที่ 5 จะพบว่า มีมาตรการหลายประการที่ไม่สามารถดำเนินการได้เนื่องจากไม่มีงบประมาณเลย และถ้าจะจัดสรรเงินในจำนวนที่เหมาะสมให้แก่มาตรการดังกล่าวได้ จำเป็นต้องลดงบประมาณที่ปัจจุบันได้จัดสรรให้แก่การก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการกีฬา

คณะทำงานปรับโครงสร้างด้านการกีฬาได้พิจารณาแล้วเห็นว่าสัดส่วนงบประมาณที่เหมาะสมที่การกีฬาแห่งประเทศไทยควรจัดสรรให้สำหรับการจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการกีฬานั้น ควรลดลงจากที่เป็นอยู่ปัจจุบันร้อยละ 68 ให้เหลือร้อยละ 37 การกระทำดังกล่าวจะไม่มีผลกระทบต่อ การดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ของแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2

ในการจัดสรรสัดส่วนงบประมาณของการกีฬาแห่งประเทศไทยใหม่นั้น ผู้บริการด้านการกีฬาควรตระหนักว่าภารกิจเร่งด่วนที่จะต้องดำเนินการในลำดับต้น ๆ 10 ประการ ซึ่งปรากฏในรายงานของคณะทำงานปรับโครงสร้างด้านการกีฬานั้น คณะกรรมการกำกับการปรับโครงสร้างทางด้านการกีฬาเห็นด้วยแล้วในหลักการ

เพื่อให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 และรายงานของคณะทำงานฯ โดยเฉพาะในประเด็นของภารกิจเร่งด่วนที่จะต้องดำเนินการในลำดับต้น ๆ 10 ประการ ที่ทางคณะกรรมการกำกับปรับปรุงโครงสร้างทางด้านการกีฬาเห็นชอบในหลักการแล้วนั้น จึงขอเสนอให้ปรับงบประมาณของการกีฬาแห่งประเทศไทยใหม่ ตามตารางที่ 6

ตารางที่ 6 งบประมาณของการกีฬาแห่งประเทศไทยที่ปรับปรุงใหม่

โปรแกรม	บาท	%
1. เพื่อการพัฒนา	160,000,000	9
2. เพื่อมวลชน	180,000,000	10
3. เพื่อความเป็นเลิศ	360,000,000	20
4. เพื่อประกอบอาชีพ	36,000,000	2
5. ด้านวิทยาศาสตร์	108,000,000	6
6. ด้านการบริหารจัดการ	150,000,000	8
(สมาคมการกีฬาแห่งชาติ/TOC)		
อุปกรณ์	18,000,000	1
ที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	669,000,000	37
การบริหารจัดการ (การกีฬาแห่งประเทศไทย)	126,000,000	7
รวม	1,807,000,000	100

